Prof. V. KRĖVĖ MICKEVIČIUS

PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

I

HUM. MOKSLŲ FAK. TAUTOSAKOS KOM. LEIDINYS

KAUNAS — Akc. „Spindulio" B-vės spaustuvė — 1934

Lietuvių liaudies patarles ir priežodžius pradėjau rinkti dar 1906 metais, kada man teko lankytis įvairiuose Lietuvos kampeliuose su prof. Aleksandrovu, o vėliau — E. Volteriu ir kitais.

Patarles ir priežodžius nesilioviau rinkęs iki paskutinių metų. Mano paties jų surinkta apie 30.000, į kurį skaičių įeina ir dar prieš Didįjį karą nurašytos patarlės ir priežodžiai, besantieji L. M. Draugijos Vilniuje archyve.

Susikūrus Tautosakos Rinkimo ir Tvarkymo Komisijai, drauge su kita medžiaga, ėmė gausiai plaukti ir patarlių bei priežodžių pluoštai. Viso iki šiol buvo prisiųsta daugiau kaip 27.000, taip kad su esamu mano rinkiniu susidarė apie 60.000 patarlių bei priežodžių. Tiesa, šiame skaičiuje yra daug varijantų, pasikartojimų.

Nors dar galima tikėtis, kad patarlių ir priežodžių liaudyje yra ir daugiau, bet, manau, neverta laikyti tokį lobį paslėptą archyvuose — ir todel išdrįsau, nesant kitiems, imtis patarlių ir priežodžių tvarkymo ir spaudai jų paruošimo darbo.

Pirmas kilęs klausimas, su šiuo darbu susijęs — kaip sugrupuoti patarles ir priežodžius, ar atsižvelgiant jų prasmės, ar paminėtų juose dalykų ir veiksmų. Pirmuoju atveju kyla nepatogumų, kadangi patarlių bei priežodžių prasmė daugiau pareina nuo gyvenimo apystovų, kuriose yra tariami, negu nuo reiškiamos tiesioginiai minties.

Dedant sugrupavimo pagrindan paminėtus patarlėse dalykus bei veiksmus, tektų toji pati

patarlė pakartoti kelis kartus. Todel, grupuojant, teko pasirinkti alfabetinė tvarka. Žinoma, tada kyla gyvas reikalas tikslaus indekso, kuris bus galima pagaminti tik turint jau sutvarkytą ir išspausdintą visą medžiagą.

Tvarkydamas spaudai medžiagą, stengiausi pažymėti ir vietas, kuriose priežodis ar patarlė buvo užtikti. Jei užtikti keliose vietose — visos jos nužymimos, o lygiai nužymimi ir varijantai. Be to, norima buvo išlaikyti ir forma, kurioje priežodis ar patarlė buvo išgirsta. Todel rašyboje yra didelių įvairumų, nes ne tik turinys, bet ir lytis įvairiose vietose įvairiai vartojama. Vienoje vietoje „dalgė", kitur „dalgis", „aštrus" ir „aštras", „dosnus" ir „duosnus", „liežuvis" ir „liežiuvis" ir t. t.

Dažnai pasitaiko, kad kalbinė forma visai neatitinka tos vietos dijalektines ypatybes, kurioje priežodžiai bei patarlės buvo užtikti — aiškiai matyti, kad ten patarlė galėjo būti tik viešnia, iš kitos vietos atkeliavusi. Tokių „svetimybių" priežastis dažniausiai glūdi kariuomenės tarnyboje, kuri suveda vienon šeimon įvairių Lietuvos kraštų žmones. Ten jie vienas iš kito savinasi priežodžius ir patarles, parsineša namo ir paleidžia savo apylinkėje apyvarton.

Nemaža šiuo atveju, tur būt, prisideda ir valdininkija.

Galima dar pastebėti daugel priežodžių ir patarlių „suliteratūrintų". Dažnai čia būna rinkėjo kaltė, bet dar dažniau pasireiškia bendrinės kalbos įtaka per mokyklą.

1. Abejodamas ir tvarto nepastatysi ir kiaulės iš bulvių neišvarysi. (Merkinės ap.)

2. Abejojantį ir višta nugali. (Niedzingės ap.)

3. Abejojantį nuramink, verkiantį nutildyk. (Joniškio ap.)

4. Abejojo, abejojo, kol kelnes nešiojo. (Merkinės ap.)

5. Abejojo, kad velnias žydus nešioja, o kai patį nešė, tai pagalbos prašė. (Utenos ap.)

6. Abejojo, kad vilkas kitų avis nešioja, o kai jo nunešė, tada patikėjo ir rėkti pradėjo. (Ratnyčios ap.)

7. Abejojo, kol bėdos turtus išnešiojo. (Niedzingės ap.)

8. Abejojo, kol vilkas avis nešiojo, o kai arklį papjovė, patsai avinu subliovė. (Varėnos ap.)

9. Abi labi begėdi, veltėdi. (Pasvalio ap.)

10. Abi mergi, kai valgyti, o kai darban eiti — piemenaiti. (Merkinės ap.)

11. Abrakas arkliui nesunkus. (Pasvalio ap.)

12. Abrakas į arklį pėsčias nevaikščioja. (Marcinkonių ap.)

13. Abrakas pas arklį niekados neina, jį žmogus nuneša. (Babrai.)

14. Abraką pametęs, kepalo neieškok. (Švenčionių ap., Būgos Žodynas.)

15. Abrako arkliui pagailėsi, duonos neturėsi. (Merkinės ap.)

16. Abrako nesigailėsi arkliui — ir patsai alkanas nebūsi. (Marcinkonių ap.)

17. Abraku vaikų nepašersi, siūlu kailio neišpersi. (Valkininkų ap.)

18. Abudu broleliu į vieną myža duobelę. (Žagarės ap.)

19. Abudu broleliu po viena kepure išaugo. (Merkinės ap.)

20. Abudu broleliu vienam kieme augo, vienu šaukštu valgė. (Marcinkonių ap.)

21. Abudu iš vieno puodo valgė augdami, o kai išaugo, skyrėsi keikdami. (Marcinkonių ap.)

22. Abudu į vieną duobelę myžo, abudu ir ištižo. (Žagarė, Ukmergės ap.)

23. Abudu po grūdą tik ėmė, o iš tavęs jau paimta visas gorčius. (Ratnyčios ap.)

24. Abudu po sausa šaka pakarti. (Druskininkų ap.)

25. Abudu viena subine šiko. (Būgos Žod.)

26. Abudu vogė, o dabar vienas antrą pirštu bado. (Valkininkų ap.)

27. Abu gražu, kai bučiuojasi, o kokiu, kai velniuojasi? (Alytaus ap.)

28. Abu gražu, kaip balandžių pora. (Alksnėnų ap.)

29. Abu, kaip vienas: ir riejasi ir meluoja. (Merkinės ap.)

30. Abu, kaip vienas: nei nagu nerėžta. (Alksnėnų ap.)

31. Abu, kaip vienas: nei pats velnias neatskirs. (Liškiavos ap.)

32. Abu, kaip vienas: vogti ir šokti. (Marcinkonių ap.)

33. Abu, kaip vieno kelmo: čia tau matuoja, čia tau meluoja. (Perloja.)

34. Abu, kaip vieno kelmo — nei gražiu neatskirsi, nei piktu neatskelsi. (Niedzingės ap.)

35. Abu, kaip vieno kelmo: vienas kala, kitas zalatina. (Nemunaičio ap.)

36. Abu kopo į lašinius, bet ne abiem teko. (Alovės ap.)

37. Abu kopo, tik vienas nukrito. (Vievio ap.)

38. Abu labu: ant sausos šakos pakartau, kad tik virvės negailėtau. (Alytaus ap.)

39. Abu labu: ant vienos šakos pakark — neatsisvertų. (Raseinių, Joniškio ap. etc.)

40. Abu labu: ant vienos šakos pakartau, kad tik sausą surastau. (Marcinkonių ap.)

41. Abu labu: Dievui nereikalingu, velniui nuostolingu. (Merkinės ap.)

42. Abu labu dygiu, kaip dagis su usnim. (Būgos Žod., Zarasų ap.)

43. Abu labu: gaila, kad vištos mažų nesulėsė. (Butrimonių ap.)

44. Abu labu: gaila tik, kad mažų kiaulėms nesupenėjo. (Valkininkų ap.)

45. Abu labu: gaila tik, kad velnias nenunešė. (Marcinkonių ap.)

46. Abu labu gražiu, kaip rožė su jurginu. (Būgos Žod.)

47. Abu labu — kišk į maišą. (Būgos Žod.)

48. Abu labu panašu, kaip du vandens lašu. (Žagarė.)

49. Abu labu, tik Dievui netinka, velniui nereikalingi. (Valkininkų ap.)

50. Abu labu, tik kai lazdą mato. (Perloja.)

51. Abu labu, tik sausos šakos jiem nesusiranda. (Varėna.)

52. Abu labu tokiu. (Joniškio ap.)

53. Abu labu tokiu: ant vienos šakos pakark — neatsisvertų. (Būgos Žodynas.)

54. Abu labu tokiu: kad primanytų, vienas antrą prarytų. (Ratnyčios ap.)

55. Abu labu tokiu: kad primanytų, vienas antrą vandens šaukšte paskandytų. (Druskininkų ap.)

56. Abu labu tokiu: kots į kotą. (Pasvalys.)

57. Abu labu tokiu: ko vienas neapgaus, tai antras apvogs. (Leipalingio ap.)

58. Abu labu tokiu: ko vienas nepavogs, kitas nepaliks. (Seirijai.)

59. Abu labu tokiu: kur vienas šika, ten antras myža. (Pasvalio ap.)

60. Abu labu tokiu: vienas aklas, kitas raišas. (Nemajūnai.)

61. Abu labu tokiu: vienas lovon myža, kitas aruodan šika. (Lazdijai.)

62. Abu labu tokiu: vienas perdžia, kitas bezda, o tu, žmogau, uostyk. (Punia.)

63. Abu labu tokiu: vienas sukumpęs, antras sulinkęs. (Būgos Žodynas.)

64. Abu labu tokiu: vieno lauko uoga. (Biržai.)

65. Abu labu tokiu: vieno tauko vagys. (Leipalingio ap.)

66. Abu mergą pisom, vienas bėdą tempk. (Biržai.)

67. Abu viena motina gimdė, bet ne vienam lopšy gulėjo. (Alovė.)

68. Abu vieną krūtį žindo, bet ne vienu keliu nuėjo. (Krosnos ap.)

69. Abu vieną mergą kopinėjo, bet ne abiem seilės varvėjo. (Marijampolės ap.)

70. Abu vieną subinę laižė. (Vilkaviškio ap.)

71. Abu vieni tėvai augino, bet ne vieną dalią gamino. (Merkinės ap.)

72. Abu vieni tėvai augino, bet ne vieno išmokino. (Valkininkų ap.)

73. Abu vieni tėvai pagimdė, bet ne viena duona teko abiem valgyti. (Merkinės ap.)

74. Abu vienos mamos nevertu. (Būgos Žodynas.)

75. Abu vieno tėvo vaikai, bet jų skirtingi takai. (Alovės ap.)

76. Abu vieno tėvo vaikai, bet ne vienos galvos darbai. (Seirijų ap.)

77. Abu vieno tėvo vaikai, bet skirtingi jų keliai. (Ašmenos ap.)

78. Abu vienų tėvų vaikai, bet vienas aria, akėja, kitas tik aruodan semia. (Ašmenos ap.)

79. Abu vienų tėvų vaikai, tik skirtingi jų takai — vienas ponauja, kitas badauja. (Druskininkų ap.)

80. Abu vilnas kirpo — vienas avių, kitas žmonių: kuris geresnis, pats Dievas neįspės. (Nočios ap.)

81. Abu vilnas kirpo — vienas plikų, kitas kvailų: kuris geresnis, patsai velnias nežino. (Ašmenos ap.)

82. Abu vilnas vogė — vienas iš šventoriaus, kitas nuo altoriaus: pasirink, kurį nori. (Švenčionių ap.)

83. Abu vilnas vogė, vogdami vienas antrą vagim pavadino. (Zarasų ap.)

84. Abu vogė, abu kitus vagimis išvadino, kai tie savo vilnas pažino. (Leipalingio ap.)

85. Abu vogė ir nepasidalino, vienas antrą vagim išvadino. (Merkinės ap.)

86. Abu vogė, o tik vieną turmon pasodino. (Lazdijų ap.)

87. Abu vogė, vagimis kitus vadino, kol abu turmon pasodino. (Kaišiadorių ap.)

88. Abu vogė — vieną turmon pasodino, kitą geradėju pavadino. (Metelių ap.)

89. Abu vogė — vieną turmon pasodino, kitą kryžium padabino. (Alytus.)

90. Ach, Dieve mano brangus! (Kretinga.)

91. Ach, Dievuli dangaus, ir aš pas tave rangaus. (Merkinės ap.)

92. Ach, Dievuli tu mano brangiausias! (Merkinės ap.)

93. Ach, Dievuli tu mano brangus, nežiūrėk į mano langus, bet į kaimyno aruodus. (Ašmenos ap.)

94. Ach, ir čia tos pat davatkos ir tos pačios pletkos, kaip ir visur. (Širvintų ap.)

95. Ach, ir čia žmogus košės pirštu nevalgo. (Ašmenos ap.)

96. Ach, ir čia žmonės ne piesta jodinėja, bet arkliais važinėja. (Lišk iavos par.)

97. Ach, kad jus vanagai išnešiotų! (Merkinės ap.)

98. Ach, kad jūsų kaulus vilkai sutriuškintų! (Marcinkonių par.)

99. Ach, kad mano akys tavo darbų nematytų, ausys tavo kalbų negirdėtų! (Varėnos ap.)

100. Ach, kad mano ausys tavo kalbų negirdėtų, už tave rausti man netektų! (Niedzingės par.)

101. Ach, kad šunies dantis turėtau, žmonės dabar ant manęs nelotų, blogai nekalbėtų! (Daugų par.)

102. Ach, kad šunį kabinėtai, ne mane, jauną, mylėtai! (Alovės par.)

103. Ach, kad šunį tu apsikabinęs verktai, o ne manęs, jaunos, gailėtais. (Pivašūnų par.)

104. Ach, kad tau taip dantis geltų, kaip man širdį gelia. (Merkinės ap.)

105. Ach, kad tau ragana tiek prikerėtų, kiek tu man pažadėjai. (Niedzingės par.)

106. Ach, kad tau taip dantis skaudėtų, kaip man skauda tavo kvailos kalbos. (Marcinkonių par.)

107. Ach, kad tave kirminai iškapotų! (Joniškio ap.)

108. Ach, kad tave suriestų, kaip ožio ragą. (Ratnyčios par.)

109. Ach, kad tave vabalas! (Raseinių ap.)

110. Ach, kad tave vanagas nuneštų! (Utenos ap.)

111. Ach, kad tave velniai paimtų! (Raseinių, Alytaus, Merkinės ap.)

112. Ach, kad tave vilkai suėstų! (Marcinkonys, Kelmė, Viekšniai.)

113. Ach, kad tave žemė nenešiotų! (Alytaus ap.)

114. Ach, kad tavo kalbų Dievas neišgirstų, žmonės neklausytų! (Druskininkų ap.)

115. Ach, kad tavo kaulus šunys išnešiotų! (Raseinių ap.)

116. Ach, kad tavo kaulų nė su ugnim nesurinktų! (Vilkaviškio ap.)

117. Ach, kad tavo laukai usnimis užaugtų! (Daugų par.)

118. Ach, kad tavo žirgas sukluptų, kai pas mergą atjosi! (Valkininkų par.)

119. Ach, kad tavo žodžiai Dievo nepasiektų! (Valkininkų par.)

120. Ach, kad tu ant lentos išsitiestai! (Veisiejų ap.)

121. Ach, kad tu ant lygaus kelio sukluptai! (Leipūnų par.)

122. Ach, kad tu apaktai, dieną saulės nematytai! (Seirijų par.)

123. Ach, kad tu dieną šviesos nepamatytum! (Utenos ap.)

124. Ach, kad tu dienos saulės nepamatytai! (Marcinkonių, Valkininkų p.)

125. Ach, kad tu, Dieve mano, neužmirštum mano vargų, mano gerų darbų. (Joniškis ir kitur.)

126. Ach, kad tu, Dieve viso pilnas, tai kur padėjai plikio vilnas? (Dusetų ap.)

127. Ach, kad tu ir danguje ramybės nesurastai! (Ratnyčios par.)

128. Ach, kad tu jau dienos nuo nakties neatskirtum, tėvo motinos nepažintum! (Vilkaviškio ap.)

129. Ach, kad tu kojas palaužtai, iš vietos nepasikeltai! (Lazdijų ap.)

130. Ach, kad tu kur galą gautum! (Joniškio ap.)

131. Ach, kad tu kur susišiktum geras būdamas! (Joniškio, Kelmės, Raseinių ap.)

132. Ach, kad tu mano geru paspringtai! (Valkininkų par.)

133. Ach, kad tu namo kelio neatitiktum! (Vilkaviškio ap.)

134. Ach, kad tu rytdienos nesulauktai! (Merkinės ap.)

135. Ach, kad tu savo motinos nepažintai! (Dubičių p.)

136. Ach, kad tu savo namų nesurastum, žmonos, vaikų nepamatytum! (Raseinių ap.)

137. Ach, kad tu savo šešėlio nusigąstum! (Viekšnių ap.)

138. Ach, kad tu sprandą būtai sau nusisukęs! (Merkinės ap.)

139. Ach, kad tu suakmenėtai, akmenimi pavirstai! (Liškiavos par.)

140. Ach, kad tu surūgtum! (Marijampolės ap.)

141. Ach, kad tu susišiktum, taip bekalbėdamas! (Joniškio ap.)

142. Ach, kad tu tuo kąsniu paspringtum! (Raseinių ap.)

143. Ach, kad tu užmigtai ir jau nenubustai iki paskutinės pasaulio dienos! (Marcinkonių p.)

144. Ach, kad tu žemėn prasmegtai! (Merkinės ap.)

145. Ach, kad vanagai būtų tavo kaulus išnešioję! (Liškiavos par.)

146. Ach, kad velniai tave būtų paėmę, kai tu mažas gimei ir krikšto dar nepažinai! (Merkinės ap.)

147. Ach, kad vilkai tave mažą būtų nunešę! (Merkinės ap.)

148. Ach, kad vilkai tave mažą būtų papjovę, tavo kaulus po laukus išnešioję — vargo su tavim dabar neturėtau! (Niedzingės par.)

149. Ach, marti — ji anytai karti! (Pivašūnų par.)

150. Ach, marti, visur ji karti. (Lazdijų par.)

151. Ach, marti, šuns mėsa — ir tiek. (Babrų par.)

152. Ach, tu, kvaraba viens! (Joniškio ap.)

153. Ach, tu, rūkštele viena! (Joniškio ap.)

154. Ach, tu, rupūže viens. (Joniškio ap.)

155. Ach, tu, tinginio panti! (Merkinės, Joniškio ap.)

156. Ach, tu, tinginio šmote! (Joniškio ap., Daugų par.)

157. Ach, tu, veršis vienas! (Merkinės, Joniškio ap.)

158. Ačiū Dievui ačiavojau, bet ir pats aš nemiegojau. (Liškiavos par.)

159. Ačiū Dievui ačiavok, bet ir darbo pridabok! (Ratnyčios par.)

160. Ačiū Dievui, bernas pabėgo, kurio mergos nemėgo. (Druskininkų ap.)

161. Ačiū Dievui, kad dukrelę mokinu, ne uogelę nokinu. (Valkininkų ap.)

162. Ačiū Dievui, kad ji kito panorėjo ir už manęs netekėjo. (Varėnos ap.)

163. Ačiū Dievui, kad yra nors duonelės, o be pyrago apsieisiu. (Joniškio ap.)

164. Ačiū Dievui, kad yra šilta pirkelė, tai jau susiras ir jauna mergelė. (Perloja.)

165. Ačiū Dievui, kad miegojau šiltam patalėly, o ne su kiaulėmis patvorėly. (Daugų par.)

166. Ačiū Dievui, kad netenka į svetimas rankas žiūrėti, galiu visa savo turėti. (Merkinės ap.)

167. Ačiū Dievui, kad nevargstu pas motinėlę, prisivargsiu pas anytėlę. (Niedzingės par.)

168. Ačiū Dievui, kad nors baloj pabuvojau, bet namie miegojau. (Alovės par.)

169. Ačiū Dievui, kad saldžiai pamiegojau, o ne apie mergas galvojau. (Seirijų ap.)

170. Ačiū Dievui, kad susnūdau, o tau, mote, kad nubudau. (Krosnos par.)

171. Ačiū Dievui, kad vyrą suradau, o ne tekį apkabinau. (Varėnos par.)

172. Ačiū Dievui, kad žmogų susiradau, o ne kiaulę apkabinau. (Raseiniai)

173. Ačiū Dievui, mano tėvas anksti kėlės, vėlai gulė, ir aš neatsiliksiu. (Ašmenos ap.)

174. Ačiū Dievui, mano tėvas nemelavo, nemeluos ir jo sūnus. (Nemunaičio par.)

175. Ačiū Dievui, moku sėti, moku arti, moku ir rugius nupjauti. (Miroslavo par.)

176. Ačiū Dievui, moku siūti, moku austi ir rugelius pjauti. (Marcinkonių par., Lazdijų ap.)

177. Ačiū Dievui, motulė išaugino ir darbelių išmokino. (Valkininkų ap.)

178. Ačiū Dievui, motulė mane gražiai išaugino ir plonai drobelių austi išmokino. (Merkinės ap.)

179. Ačiū Dievui, mūsų tėvai ropių nesėjo, ir mes ridikų nerausim (nesibarsime. — Niedzingės par.)

180. Ačiū Dievui, ne iš vieno pečiaus duoną valgiau — žinau, kas bloga, kas gera, žinau, kur vargas dera. (Merkinės ap.)

181. Ačiū Dievui, ne vyže augintas, ne klumpėj gimdytas — moku su žmonėmis pasikalbėti. (Alytaus ap.)

182. Ačiū Dievui pasakysi, jei čia vargo nematysi. (Druskininkų ap.)

183. Ačiū Dievui pasakysi, kada savo duoną pamatysi. (Leipalingio par.)

184. Ačiū Dievui pasakysi, kai savus jautelius išgysi. (Ratnyčios par.)

185. Ačiū Dievui, pirštu košės nevalgau. (Alovės par.)

186. Ačiū Dievui, savą duoną valgė mūsų tė-

vai, savą duoną valgys ir jų vaikai. (Merkinės ap.)

187. Ačiū Dievui, tarp durų nosies nestibinsiu — žinau, kur pipirai dygsta. (Ašmenos ap.)

188. Ačiū Dievui, tarp durų piršto nekišiu — žinau, kad privers — pamokytas. (Butrimonių par.)

189. Ačiū Dievui už balselius, o jums, mergužėlės, už daineles. (Perloja.)

190. Ačiū Dievui už bernelį, o motulei už vardelį. (Marcinkonių par.)

191. Ačiū Dievui už duonelę, o šeimininkams už vaišes. (Vilkaviškio ap.)

192. Ačiū Dievui už duonelę, o tau, tėvuli, kad sveiką mane pagimdei, žagrelę įtaisyti išmokinai. (Lazdijų ap.)

193. Ačiū Dievui už jautelius, o žagrelę patsai įsitaisysiu, kai tik noragus įsigysiu. (Varėnos ap.)

194. Ačiū Dievui už korones, ačiū ir už malones. (Švenčionių ap.)

195. Ačiū Dievui už namelį, o tau, tėve, už tvorelę. (Krosnos par.)

196. Ačiū Dievui už rugelius, o jums, pjovėjėlės, už darbelius. (Lazdijų ap.)

197. Ačiū Dievui už saulelę, o tau, mote, už duonelę. (Alytaus ap.)

198. Ačiū Dievui už sveikatą, o jums už šilumėlę (iš pirties sugrįžus. — Merkinės ap.)

199. Ačiū Dievui už sveikatą, o tau, mote, už Daratą. (Vilkaviškio ap.)

200. Ačiū — išgėriau šitą, pilk man dar kitą, tik didesnę, nors ir kartesnę. (Vilkaviškio ap.)

201. Ačiū jam, pilna dūšia ir kišenė. (Pasvalys.)

202. Ačiū, jau pilna dūšia, tik kišenė dar tuščia. (Panevėžio ap.)

203. Ačiū, jau pilnas pilvas ir kišenė. (Būgos Žodynas.)

204. Ačiū jums už šitą, išgersiu ir kitą, pilk dar ir trečią. (Marijampolės ap.)

205. — Ačiū! — Kad tau Dievas duotų gerą pačią: su vienu dančiu ir tuo klibančiu. (Biržų ap.)

206. — Ačiū! — Pabučiuok į pečių! (Pasvalio ap.)

207. — Ačiū! — Pabučiuok savo pačią, tik svetimos negriebk ir į mergas nežiūrėk. (Utena.)

208. — Ačiū! — Pabučiuok savo pačią, tik neapsirik, avies už bobą nepriimk. (Skaudvilės ap.)

209. Ačiū savo dievui pasakyk, kad gyvas likai. (Akmenės par.)

210. Ačiū sau, ačiū tau, o ką gi Dievui pasakysim? (Zarasų ap.)

211. Ačiū už aguonas, bet aš norėčiau duonos. (Utenos ap.)

212. Ačiū už lapienę, bet savos ropės gardesnės. (Švenčionių ap.)

213. Ačiū už patarimą, bet aš ir be tavęs žinau, kur duona rūgšti. (Onuškio ap.)

214. Ačiū už patarimą, bet ne ačiū už pagyrimą. (Papilės ap.)

215. Ačiū už patarimą — ne vakar gimiau, keno košę valgiau — žinau. (Merkinės ap.)

216. Ačiū už patarimą — ne vakar protą suradau, ir ryt dar jo nepamesiu. (Nemunaičio ap.)

217. Ačiū už patarimą — per vieną ausį išklausiau, per kitą tavo kitokias kalbas išgirdau. (Alytaus ap.)

218. Ačiū už patarimą, tik kodel vakar kitaip kalbėjai, kai Jonui padėti žadėjai. (Alytaus ap.)

219. Ačiū už patarimą, tik vėlu tau kalbėti, o man klausyti. (Alovė.)

220. Adata gaidžio nepjauna. (Kelmė.)

221. Adata maža, o visą pasaulį apsiuva. (Merkinės ap.)

222. Adata mažiems vaikams — ne žaislas, vištoms — ne lesalas. (Valkininkų ap.)

223. Adata ne bybis, ja mergos nepradursi. (Kamajai.)

224. Adata nežaidžiama, pirkioj neperdžiama. (Alytaus ap.)

225. Adata nežaidžiama, už stalo nebezdama. (Miroslavo par.)

226. Adata pyzdos nepradursi, pradurtos neužsiūsi. (Biržai.)

227. Adata pyzdos neužkimši. (Pasvalys.)

228. Adata subinės nebado, tai ir kelio nesurado. (Alytaus ap.)

229. Adata visą pasaulį užado. (Joniškio ap.)

230. Adata vištų nelesina. (Kelmė.)

231. Adatą turėdamas žmogus badu nenumirs (siuvėju būdamas. — Kamajų ap.)

232. Adatėlė siratėlė visą svietą rėdo. (Alovė.)

233. Adatėlė siratėlė žmogų apsiuva, mergelę aprėdo. (Nemunaičio ap.)

234. Adatos amžius trumpas. (Būgos Žodynas.)

235. Adomkau, biauri navyna — Kuolainiai virsta į burliokyną. (Miežinio Žodynas.)

236. Adventai arti — dar aš ne marti, ateis ir kiti — aš vis dar ta pati. (Vilkaviškis.)

237. Adventines užgiedojo, bet šokti nenustojo. (Valkininkai.)

238. Adventinis pasninkas bernus pas mergeles vilioja ir tuščio skilvio nedaboja. (Rumšiškių ap.)

239. Agnė bagota, bet kvaila ir kuprota. (Marijampolė.)

240. Agnė ir žvaira ir kuprota — nevesčiau, kad ir bagota. (Vilkaviškis.)

241. Agnus nesiunčiamas eina. (Būgos Žodynas.)

242. Agota, kaip pušis, jos geras kūšys. (Biržai, Švenčionių ap.)

243. Agota labai bagota, bet ir kuprota. (Zarasai.)

244. Agota — lepšiu rūra užklota. (Kamajai.)

245. Ai, ai, ai, ką numirę valgysim! (Joniškio ap.)

246. Ai, ai, ai, ką tu biednas žmogus padarysi! (Joniškio ap.)

247. Ai ai ai, ką tu biednas žmogus padarysi, pašino kūšin neįvarysi. (Seirijai.)

248. Aibės Palangoj žuvų, Pasvaly mergų, bet visos menkos. (Pasvalys.)

249. Ai, Dieve dangaus, ir aš į tave rangaus. (Merkinė.)

250. Ai, Dieve, Dieve, su stora žieve. (Pakruojis.)

251. Ai, Dievuli geras, bet tik man bitės dera. (Marcinkonys.)

252. Ai, Dievuli, suklupsiu — tau lūpų medum netepsiu. (Liškiava.)

253. Ai, Dievuli, tavęs nelaikysiu, jei man bites išvaikysi. (Ratnyčios ap.)

254. Aiklu arkliu neilgai paarsi. (Merkinės ap.)

255. Aiklu arkliu ten nenujosi, kur rambu nuvažiuosi. (Veisiejų ap.)

256. Aiklu ir rambus arklys virsta, kai aruode avižos netilpsta. (Leipalingis.)

257. Aiklus arklys botago nemėgsta. (Perloja.)

258. Aiklus arklys lazdos nereikalingas. (Krosna.)

259. Aiklus arklys prabėga, o rambus pradribsi. (Valkininkų ap.)

260. Aiklus arklys žolės neranda. (Lazdijai, Būgos Žodynas.)

261. Aiklus čigono arklys, su vėjais lenktyniuoja, o kai žmogui patenka — iš kiemo nevažiuoja. (Merkinės ap.)

262. Aiklų arklį ir šiaudas baido. (Marcinkonių ap.)

263. Aikštu arkliu gerai svečiuosna, bet ne laukuosna. (Liškiavos ap.)

264. Aikštus arklys kelionėje greičiau pailsta, nei rambus. (Būgos Žod.)

265. Aimanavo, kad čigono neapgavo, o kad jį čigonas apjojo, apie tai negalvojo. (Prienai.)

266. Aimanavo, kad girtas namo parvažiavo, o blaivas iš karčiamos neina. (Liškiavos ap.)

267. Aimanavo, kad jį Dievas apgavo, o kiek

jis Dievui nusidėjo, apie tai nutylėjo. (Alovės ap.)

268. Aimanavo, kad jį velnias apgavo, kai Dievu nepatikėjo. (Leipalingio ap.)

269. Aimanavo, kad jį žydas su paršu apgavo. (Nemunaitis.)

270. Aimanavo, kad pakaušin gerai gavo. (Alytaus ap.)

271. Aimanavo, kad su latviu susidraugavo: geras buvo kalbose, bet sukčius darbuose. (Švenčionių ap.)

272. Aimanavo, kam gudu patikėjo, su latviu susidėjo. (Švenčionių ap.)

273. Aimanavo, kol visus apgavo, nes sukčius aimaningas, o vagis maldingas. (Nočios ap.)

274. Aimanavo žmogus, kad Dievo neapgavo. (Alovės ap.)

275. Aimanuoja bernelis, kad neteko žirgelio. (Merkinės ap.)

276. Aimanuoja bernelis — nemėgsta jo gražios mergelės. (Marcinkonių ap.)

277. Aimanuoja, kaip čigonas, arklį pardavęs. (Butrimonių ap.)

278. Aimanuoja, kaip čigonas, arklį pavogęs. (Lazdijų ap.)

279. Aimanuoja, kaip čigonas, žmogaus neapgavęs. (Prienų ap.)

280. Aimanuoja, kaip Dievą pardavęs. (Druskininkų ap.)

281. Aimanuoja, kaip Mantvilų šlėktelė, duonos netekęs. (Niedzingės ap.)

282. Aimanuoja, kaip šlėktelė, pavasario sulaukęs. (Daugų ap.)

283. Aimanuoja, kaip šlėktelė, pirštinaites pametęs. (Pivašūnų ap.)

284. Aimanuoja, kaip žydas, kiaulės netekęs. (Varėna.)

285. Aimanuoja, kaip žydas ožio pautų. (Merkinės ap.)

286. Aimanuoja, kaip žydas ožkos. (Marcinkonių ap.)

287. Aimanuoja, kaip žydelis, kiaulienos paragavęs. (Alytaus ap.)

288. Aimanuoja, lyg jai adata, o ne bybiu būtų kūšį pradūrę. (Vabalninkai.)

289. Aimanuoja motinytė, kad juoda jos dukrytė. (Leipalingio ap., Būgos Žod.)

290. Aimanuoja vargšas, kad kepti karveliai patys jam burnon nekrinta. (Druskininkų ap.)

291. Aimanuoja žmogelis, kad rugius pasėjo, o usnys užderėjo. (Marcinkonių ap.)

292. Aimanuok ne aimanuok, o kas mano — atiduok! (Nemunaičio ap.)

293. Aimanuok ne aimanuok, o skolą atiduok! (Alytaus ap.)

294. Aimanuosi, kai dukteris auginsi, o kai išauginsi — tai staugsi. (Anykščių ap.)

295. Aimanuosi, kai duonos nustosi, o kol turi — giedok. (Valkininkai.)

296. Aimanuosi, kol kraitį krausi, o kai sukrausi, tai ožiu subliausi. (Švenčionių ap.)

297. Aiškiai, kai žadėti, bet neaišku, kai mokėti. (Alovės ap.)

298. Aiškiai kalba, tamsiai galvoja. (Varėnos ap.)

299. Aiškiai kalbėjo, aukso kalnus pažadėjo, o kai įtikino — Dievą apvylė ir velnią apgavo. (Daugų ap.)

300. Aiškiai kalbėjo, bet niekas jo nesuprato. (Merkinės ap.)

301. Aiškiai kalbėjo, kalnus žadėjo, bet duonos grūdelio neištesėjo. (Seirijų ap.)

302. Aiškiai pasakyta, bet neaiškiai padaryta. (Liškiavos ap.)

303. Aiškiai pasakyta, bet neaiškiai parašyta. (Leipalingio ap.)

304. Aiškiai pasakyta: teisybė neprietelius gimdo. (Pasvalys.)

305. Aiškiai pažadėsi, bet kaip paskui ištesėsi? (Valkininkų ap.)

306. Aiškiais pažadais tik kvailą suvilioja. (Nemunaičio ap.)

307. Aiškiais pažadais visa pekla išgrįsta. (Punios ap.)

308. Aiškink, kaip Benskei arotus. (Kuršėnai.)

309. Aiškink kvailam, kad rytą saulė patekėjo! (Punios ap.)

310. Aiškink žydui, kad kiauliena gardi! (Daugų ap.)

311. Aiški tiesa ir tamsumoje žiba. (Nemajūnų ap.)

312. Aiški tiesa nakties nesibijo. (Seirijų ap.)

313. Aiški tiesa tik priešus gimdo. (Alytaus ap.)

314. Aiški tiesa vingiuotais keliais nevažinėja. (Lazdijų ap.)

315. Aišku, kaip ant delno. (Kupiškis ir kitos vietos.)

316. Aišku, kaip diena (Kupiškio ap., žinoma visoje Lietuvoje.)

317. Aišku, kaip juodas ant balto. (Joniškio ap.)

318. Aišku, kaip naktį aklam kelias. (Butrimonių ap.)

319. Aišku, kaip nuodėgulis. (Kėdainių ap.)

320. Aišku, kaip Tamošiui per pamokslą. (Butrimonys.)

321. Aišku, kaip vištai grūdas. (Perloja.)

322. Aišku, kai žadėti, bet neaišku, kai mokėti. (Alytaus ap.)

323. Aitvaras jam gal gėrybes suneša! (Radviliškio ap.)

324. Aitvaras jam plaukus sužindo, laumė nukirpo, todel ir plikas, kaip titilvikas. (Alovės ap.)

325. Aitvaras neneštų, kad pautienės nemėgtų. (Lazdijų ap.)

326. Aitvaras neša, bet daug ir jam reikia. (Dusetų ap.)

327. Aitvaras nešiojo, bet ir aš prakaitavau, kol turtą įgavau. (Krosna.)

328. Aitvaras sudėjo, bet kodel gi aš sukuprėjau? (Ašmenos ap.)

329. Aitvaro atneštas turtas dažnai ašarom pavirsta. (Dusetų ap.)

330. Aitvaro nešiotas — ne rėčiu sijotas. (Merkinės ap.)

331. Aitvaro suneštas, bet mano rankom surinktas. (Daugų ap.)

332. Aitvaro šaukis bėdoje, daktaro — ligoje. (Žiežmarių ap.)

333. Aitvaru lėkė į mergas, į darbą tik kulniavo. (Nemunaitis.)

334. Aitvaru lekiojo, kol pinigų turėjo. (Nočios ap.)

335. Aitvaru lekiosi, kai pinigų mokesčiams ieškosi. (Ašmenos ap.)

336. Aitvaru lėksi, kai bėdon pateksi. (Ašmenos ap.)

337. Aitvaru pakilo, vabalu nutūpė. (Marcinkonys.)

338. Aitvaru pasitikėjo — be marškinių išėjo. (Rudaminos ap.)

339. Aitvaru skrido, kai mergas išvydo. (Leipalingio ap.)

340. Aitvaru turtėjau, kol prakaitą liejau. (Druskininkų ap.)

341. Aketėje laimės nesurasi, ką turėjai, prarasi. (Varėnos ap.)

342. Aketėje tik velniai maudosi. (Daugai.)

343. Aketėje pabuvosi, tai ir Dievo bijosi. (Niedzingės ap.)

344. Aketėn įkrisi, tėvą su motina pamirši. (Veisiejai.)

345. Aketėn patekęs, kailiniais nesirūpink. (Niedzingės ap.)

346. Aketėn šoksi — žmonių nenustebinsi, o velnią pradžiuginsi. (Veisiejai.)

347. Akėčiomis kiemo neužtarysi. (Merkinės ap.)

348. Akėčiomis laukų nepavažinėsi, duonos neturėsi. (Merkinės ap.)

349. Akėčių pas jį nematau, tai ir duonos neradau. (Ašmenos ap.)

350. Akėti dar nemokėjo, o jau mergas mylėjo. (Marcinkonys.)

351. Akėti nemėgino, o į lašinius įsismagino. (Nočios ap.)

352. Akėti — nė pradėti, austi — nė pasiklausti, o vesti ir tekėti — nors šiandien. (Surviliškio par.)

353. Akies nesiklausk, jei ieškai, kur nepadėjęs. (Jezno p.)

354. Akies paboja ir veršis, ne tik vaikas. (Punios ap.)

355. Akies pabojo, kad namie nenakvojo. (Nemajūnai.)

356. Akies pabojo — pas mergą nujojo. (Alytaus ap.)

357. Akies pasiklausk — atrasi. (Joniškio ap.)

358. Akim bematant pranyko. (Joniškio ap.)

359. Akim gėda, kad net šunys mėsos neėda, o jis ryja, nors kalba „Sveika, Marija". (Pasninkų nesilaiko. — Seda.)

360. Akim gėda, o širdžiai sveika. (Joniškio ap.)

361. Akimi baria, o širdimi džiaugiasi. (Perloja.)

362. Akimi dangų matavo, žvilgsnių žaibus gimdė. (Ašmenos ap.)

363. Akimi į Dievą, o rankom į svetimą kišenių. (Marcinkonys.)

364. Akimi, kaip iešmu, suvarstė. (Liškiava.)

365. Akimi ligos neišgydysi, skylės neužkiši. (Merkinės ap.)

366. Akimi meilės neįgysi, velnio neišvarysi. (Vilkaviškio ap.)

367. Akimi metus — angeliukas, o žiūrėk — uodegos kyši galas. (Dusetų ap.)

368. Akimi nepavalgysi, pautais pūdymo neišarsi. (Prienų ap.)

369. Akimi pasaulį aprėpsi, bet rankom neapgrėbsi. (Niedzingės ap.)

370. Akimi pasaulį aprieja, o rankom šiaudo nepakelia. (Merkinės ap.)

371. Akimi peikia, bet širdimi teikia. (Raseinių ap.)

372. Akimi prarytų, kad primanytų, kaip spalgeną suvalgytų. (Ratnyčios ap.)

373. Akimi ramina, bet širdy iešmą gamina. (Merkinės ap.)

374. Akimi ryja, kaip alkanas duoną. (Merkinės ap.)

375. Akimi subinės nepradursi. (Zarasai.)

376. Akimi toli pamatysi, bet rankom ir arti nepasieksi. (Joniškio ap., Valkininkai.)

377. Akimi vilioja, o širdy kolioja. (Švenčionių ap.)

378. Akimi žiūrėk, o rankom valios neduok. (Būgos Žodynas.)

379. Akimi žmogų prarytų, su duona suvalgytų. (Kelmė.)

380. Akimi žmogų prarytų, su kaulais sutriuškintų, tik bėda, kad dantys atšipę. (Valkininkų ap.)

381. Akimi žvairuoja, širdimi dejuoja. (Valkininkai.)

382. Akim užmetus — karvelis, arčiau pažiūrėjus — tikras vanagas. (Dusetų ap.)

383. Akin kyštelėjo, nosin bakstelėjo — tiek iš jo gera ir esu matęs. (Valkininkai.)

384. Akin kumščiu pylė, iš snukio ugnį skylė. (Varėnos ap.)

385. Akin pažibino, net dangus suliepsnojo. (Perloja.)

386. Akis akį bado, kad teisybės nesurado. (Niedzingės ap.)

387. Akis išplėšęs eina, net žemės nemato. (Kaišiadorys, Alytus.)

388. Akis į dangų, rankas — svetiman maišan. (Merkinės ap.)

389. Akis į dangų žvairuoja, kojos svetiman kluonan važiuoja. (Ašmenos ap.)

390. Akis, kaip veidrodis — joje dūšią pamatysi. (Utenos ap.)

391. Akis — ne subinė, gali užmerkti. (Joniškio ap.)

392. Akis nežvairuoja, bet širdelė dejuoja. (Ašmenos ap.)

393. Akis pabalinęs, šoka į sieną. (Būgos Žodynas.)

394. Akis praveizėjau belaukdamas. (Plungė.)

395. Akis pražiūrėjau, suolą prasėdėjau, laukte nesulaukiau. (Joniškio, Merkinės ap.)

396. Akis su akim nesueina, o žmogus su žmogum sueina. (Babrų ap.)

397. Akis už akį, dantis už dantį. (Joniškio ap.)

398. Akis užmerk, subinę atverk. (A. Schleicherio rink.)

399. Akis už pilvą didesnė. (Skaudvilė.)

400. Akis už pilvą didesnė, už kiaulę ėdresnė. (Merkinės ap.)

401. Akis visą valandą šutinau — vis per tavo kvailą galvą. (Alovė.)

402. Akis žvairuoja, bet šonai dejuoja. (Perloja.)

403. Akių nepratrynęs, į ėdalą lenda. (Pivašūnų par.)

404. Akių nepratrynęs, saulės nematysi. (Zapyškis.)

405. Akių nepratrynęs, snukio neperžegnojęs, jau šaukšto griebiasi. (Daugų ap.)

406. Akių pasiklausk, jei žmonių klausti nenori. (Raseiniai.)

407. Akių pasiklausk: kur padėjai — surasi, kur gulėjai — atsiminsi. (Kruonių ap.)

408. Akių pasiklausk — pamatysi, galvą pakrapštyk — padarysi. (Dusetų ap.)

409. Akių pasiklausk — surasi. (Eržvilkas.)

410. Akį niežti — seniai buvau mieste. (Surviliškio ap.)

411. Akylas niekuomet negaišta. (Pasvalys.)

412. Akylas plikis nežiūri į turtingesnius, bet į dar plikesnius. (Pasvalys.)

413. Akylas velnias ir mintis paskaito. (Anykščiai.)

414. Akylas žmogus velnią pastebi. (Surviliškio ap.)

415. Akys — baisininkės, rankos — darbininkės. (Eržvilkas.)

416. Akys dar norėtų, kad tik skilvis galėtų. (Seirijų ap.)

417. Akys dar nori, o jau širdžiai gana. (Vilkaviškio ap.)

418. Akys dar žiūri, kaip vikšriu prapjautos. (Alksnėnai.)

419. Akys daug norėtų, bet kišenius neleidžia. (Joniškio ap.)

420. Akys daug norėtų, kad tik kišenius galėtų. (Merkinės ap.)

421. Akys daug norėtų, kad tik rankos apžiotų. (Miroslavo par.)

422. Akys didesnės už pilvą, ėdresnės už vilką. (Tauragės ap.)

423. Akyse angelas, už akių velnias. (Dusetų ap.)

424. Akyse bučiuoja, už akių burnoja. (Marcinkonių par.)

425. Akyse bučiuoja, už akių kolioja. (Švenčionių ap.)

426. Akyse draugas, už akių šuo. (Žagarė.)

427. Akyse geras, už akių baria. (Alovė.)

428. Akyse geras, už akių šunis karia. (Merkinės ap.)

429. Akyse giria, už akių spiria. (Krosnos par.)

430. Akyse — kaip brolis, už akių — kaip velnias. (Būgos Žodynas.)

431. Akyse — kaip šilkas, už akių — kaip vilkas. (Veisiejų par.)

432. Akyse — karvelėlis, už akių — vanagėlis. (Rudaminos par.)

433. Akyse — laižo, už akių — braižo. (Būgos Žodynas.)

434. Akyse — lapė, už akių — šernas. (Linkuvos, Raseinių ap.)

435. Akyse — laputė, už akių — vilkas. (Dusetų ap.)

436. Akyse — motina, už akių — pamotė. (Kėdainiai.)

437. Akyse — motina, už akių — ragana. (Joniškio ap.)

438. Akyse — piestu šoksta, už akių — varlės nepaveja. (Alytaus ap., Būgos Žodynas.)

439. Akyse — rastas, už akių — mestas. (Raseiniai.)

440. Akyse — sakalas, už akių — avinas. (Raseiniai.)

441. Akyse — širdį tau rodo, už akių — subinę jodo. (Vilkaviškio ap.)

442. Akyse — širdį, už akių — subinę rodo. (Joniškio ap.)

443. Akyse — vienaip, už akių — kitaip. (Joniškio ap.)

444. Akys graibo, širdis nepriima. (Būgos Žodynas.)

445. Akys išsprogusios ant kaktos, kaip varlės ant kupsto. (Šaulėnai.)

446. Akys ištipo beveizint. (Pasvalys.)

447. Akys ištyso bežiūrint. (Vilkaviškio ap.)

448. Akys į akis, vartai į vartus. (A. Schleicherio rink.)

449. Akys juokiasi, širdis verkia. (Būgos Žodynas.)

450. Akys, kaip apuoko. (Giedraičių par.)

451. Akys, kaip katės. (Biržai).

452. Akys, kaip katės, kai bernus pamato, o taip jau ir slenksčio nemato. (Lazdijų ap.)

453. Akys, kaip pelėdos. (Panevėžio ap.)

454. Akys, kaip pelėdos, kai kermošiun rėdos. (Valkininkų ap.)

455. Akys, kaip pelėdžiuko. (Baisogalos ap.)

456. Akys, kaip šakės, žvairuoja, kada miškan važiuoja. (Marcinkonys.)

457. Akys, kaip vilko, kad primanytų, su kaulais tave sutriuškintų. (Liškiavos par.)

458. Akys, kaip vilko nakčia, žibčioja, bet jų niekas nedaboja. (Panevėžys.)

459. Akys, kaip žiburiai, o strėnų nevaldo. (Būgos Žodynas, Anykščiai.)

460. Akys kaktoje, o dūšia kūne. (Raseiniai.)

461. Akys karvelio, o dūšia vanago. (Joniškio par.)

462. Akys lyg kukuoliai. (Zapyškio par.)

463. Akys — marios, šikna — pekla, dūšiai kibiro gana. (Vilkaviškis.)

464. Akys — marios, subinė — pekla. (Bartininkai, Daugėlaičiai.)

465. Akys mato, bet dantys dar nepriprato. (Merkinės ap.)

466. Akys mato, bet dantys neįkanda. (Joniškio ap.)

467. Akys mato, bet rankos nepasiekia. (Joniškio ap.)

468. Akys ne akys, uodega ne rapnikas. (Vilkaviškis — apie besipešančius katinus.)

469. Akys nori, bet širdis nebepriima. (Joniškis, Žagarė, Pasvalys.)

470. Akys nori miego, širdelė — ragaišio. (Surviliškio par.)

471. Akys pamatys, rankos padarys. (Joniškio ap.)

472. Akys parodo, rankos suranda. (Seirijų ap.)

473. Akys plačios, ausys stačios, dantys, kaip vargonai. (Eržvilkas.)

474. Akys protą lavina, akys ir kvailina. (Marcinkonys.)

475. Akys protu žibėjo, žodžiai medum varvėjo. (Merkinės ap.)

476. Akys tiktai kaktoje, dūšia visam kūne. (Žagarė.)

477. Akys už pilvą ėdresnės, už rankas gobšesnės. (Krakių par.)

478. Akys visą svietą apmato, bet savęs nemato. (Daugai, Joniškis.)

479. Akys žiba, kaip sagtys. (Vilkaviškis.)

480. Akys žairuoja, kaip vilko nakčia. (Švenčionių ap.)

481. Aklai varnai ir šūdas mėsa. (Ratnyčios par.)

482. Aklai vištai pats grūdas gurklin šoka. (Varėnos ap.)

483. Aklam diena ir vidunakty. (Varėna.)

484. Aklam ir purvas auksu atrodo. (Būgos Žodynas.)

485. Aklam ir šiaudas po kojom pinasi. (Kaišiadorių ap.)

486. Aklam ir vidudieny tamsu. (Leipalingio par.)

487. Aklam kelio nei nerodyk — nesuras. (Dusetų, Joniškio ap.)

488. Aklam kelio neparodysi. (Joniškio ap.)

489. Aklam kelio neparodysi, kvailam proto neįdėsi. (Merkinės ap.)

490. Aklam nei akiniai negelbsti. (Raseiniai, Alytus, Varėna.)

491. Aklam pyrago, girtam botago. (Daugų par.)

492. Aklam saulės nėra, girtam kelio. (Nemunaičio par.)

493. Aklam veidrodžio nereikia. (Kupiškio par.)

494. Aklam visur bloga. (Būgos Žodynas.)

495. Aklas akių nepaslėpsi. (Būgos Žodynas.)

496. Aklas akių nepaslėpsi, iš gėdos neparausi. (Daugų par.)

497. Aklas aklam kelio nedaug teparodys. (Eržvilko ap.)

498. Aklas aklą netoli tenuvės. (Eržvilko, Medininkų ap.)

499. Aklas aklą netoli tenuves — abu į duobę įkris. (Užvenčio ap.)

500. Aklas aklą veda iki pirmos duobės. (Marcinkonių par.)

501. Aklas aklą vedžioja. (Eržvilko ap.)

502. Aklas aklą vedžioja, kol pilvu žemę išmatuoja. (Nočios par.)

503. Aklas aklo kelio klausia. (Eržvilko ap.)

504. Aklas badas duonai esant. (Būgos Žodynas, Raseiniai.)

505. Aklas badas, kai duona ant stalo. (Pasvalys.)

506. Aklas badas, kai pilnas aruodas. (Daugų par.)

507. Aklas būdamas kitam kelio neparodysi. (Joniškio, Eržvilko, ap.)

508. Aklas būdamas kitam kelio nerodyk. (Kėdainių ap.)

509. Aklas būdamas kitiems saulės neparodysi. (Dotnuvos ap.)

510. Aklas ir ant lygaus kelio suklumpa. (Dubičių, Alytaus, Joniškio ap.)

511. Aklas ir puode kelio nesugraibo. (Kuktiškių ap.)

512. Aklas ir vandens nesuras, jei kitas jam nepaduos. (Dusetų ap.)

513. Aklas, kaip višta povakary. (Alytaus, Raseinių, Zarasų ap.)

514. Aklas karvelis po visą pasaulį išlaksto. (Pasvalys.)

515. Aklas kelio nemato, melagis — tiesos. (Marcinkonių par.)

516. Aklas laikosi tvoros, o šuva — triobos. (Merkinės ap.)

517. Aklas matančio nevedžioja, katė už šunį neloja. (Perloja.)

518. Aklas nedaug apie grožį išmano. (Joniškio ap.)

519. Aklas neregį vedžioja ir nežino, kur sustoja. (Valkininkų ap.)

520. Aklas pamatė, kurčias išgirdo, nebylys pasakė, o tu, išsižiojęs, kaip tiesą kartoji. (Merkinės ap.)

521. Akla varna baloje nuklimsta. (Valkininkų ap.)

522. Akla varna ir viščiuko nepagauna. (Varėnos ap.)

523. Aklą ir šiaudas paklupdo. (Merkinės ap.)

524. Aklinai girtas, ant kojų netvirtas. (Būgos Žodynas, Vilkaviškis.)

525. Akli namai be šunies, kurti be gaidžio. (Kėdainių ap.)

526. Akli namai be vaikų, kurti be šunų. (Plungė.)

527. Aklo nebark, girto nedėkok. (Kėdainių ap.)

528. Aklu patikėsi, gero neregėsi. (Liškiavos par.)

529. Aklu patikėsi, žmonėms juoko pridarysi. (Veisiejų par.)

530. Aklu patikėsi, žmones juoku pripenėsi. (Seirijų par.)

531. Aklu stumiasi vienas vieną. (Būgos Žodynas.)

532. Aklų diena nesibaigia. (Daugų par.)

533. Aklųjų dvare ir vienaakis bajoras. (Veliuonos ap., Vilkija.)

534. Aklų ir kurčių karalija žaibo ir perkūno nesibijo. (Niedzingės par.)

535. Aklųjų karalystėj vienaakis taptų karalium. (Ašmenos ap.)

536. Akmenėlio galvai pramušti pas jį negausi! (Eržvilko par.)

537. Akmenį dėk namo, o protą gyvenimo pamatan. (Ašmenos ap.)

538. Akmenį pažastėje turėk ir tada su latviu kalbėk. (Zarasų ap.)

539. Akmenį pažastėje turėk, kai su lenku kalbi. (Ašmenos ap.)

540. Akmens nemėtyk, kol nėra šunų — paskui ir apipuolus neturėsi. (Dusetų ap.)

541. Akmens nemėtyk, šuniui neužpuolus, žmogaus negirk, jo darbų nepažinęs. (Raseiniai.)

542. Akmens nemėtyk, šuniui neužpuolus, žmogaus nekoliok, gerai nepažinęs. (Plungė.)

543. Akmens nėra laukuose net ir galvon suduoti. (Daugų par.)

544. Akmens plaukti neišmokysi, kvailo neišgydysi. (Alytaus ap.)

545. Akmens plaukti neišmokysi, vagies nepataisysi. (Ratnyčios par.)

546. Akmens širdį turėtai, kad tą bėdą regėtai ir nepasigailėtai. (Varėna.)

547. Akmens širdį turėtum ir tai nedarytum — taip širdį ėda. (Užvenčio ap.)

548. Akmuo beraitomas sudyla, o žmogus kad nesudilty, sunkiai bedirbdamas. (Marcinkonių, Dusetų p.)

549. Akmuo beraitomas sudyla, puodas daužomas subyra, o žmogaus sveikata varguose kad nesubyrėty. (Alytaus, Kelmės ap.)

550. Akmuo ir be šaknų auga. (Dusetų ap.)

551. Akmuo kantrus, o žmogus dar kantresnis. (Perloja.)

552. Akmuo ne molis, vilkas avinui ne brolis. (Merkinės ap.)

553. Akmuo ne molis, vilkas šuniui ne brolis, vienas staugia, kitas loja ir vienas antro boja. (Švenčionių ap.)

554. Akmuo nesėjamas dygsta, nelaimė (bėda) nekviečiama atvyksta. (Butrimonių, Merkinės ap.)

555. Akmuo vandens šlifuojamas, o žmogus — nepasisekimų. (Vilkijos par.)

556. Akmuo, vietoje gulįs, apsamanoja, o mėtomas visada plikas. (Joniškių ap.)

557. Akmuo, vietoje gulįs, apsamanoja, o žmogus kad, vietoje gyvendamas, lašiniais neapaugtų. (Plungė, Raseiniai.)

558. Akmuo, vis ritamas, neapželia, žmogus, bėdų blaškomas, nepraturtėja. (Marijampolės ap.)

559. Akurat, kaip bernas į mergos kūšį besiselindamas. (Ūdrijos ap.)

560. Akurat, kaip merga, į berno glėbį patekusi. (Kaišiadorių ap.)

561. Akurat, kaip sena boba. (Joniškio ap.)

562. Akurat, kaip sena boba su kuodeliu, taip jis su darbeliu. (Veliuonos ap.)

563. Akurat, kaip subinė. (Joniškio ap.)

564. Akurat, kaip žydas su čigonu. (Joniškio ap.)

565. Akurat, kaip žydas su čigonu susiderėjo, kai Dievą apgauti panorėjo. (Baisogalos ap.)

566. Akuratną žmogų Dievas myli ir žmonės gerbia. (Kaišiadorys.)

567. Akuratną žmogų visi gerbia. (Joniškio ap.)

568. Akuratniai darysi — visados bus gerai. (Joniškio ap.)

569. Akuratniai vagas varysi — bado nepamatysi. (Daugų p.)

570. Akuratnumo niekas nepeikia. (Joniškio ap.)

571. Akuratnumo žmonės nepeikia ir Dievas pagiria. (Raseiniai.)

572. Akvata aršiau nevalios. (Alovė.)

573. Akvata kalnus nugriauna. (Lazdijų ap.)

574. Alasavoja, kaip skerdžius miške. (Nemunaitis.)

575. Alasavoja, kaip žydai po šiulę. (Joniškių ap.)

576. Alau, aluti, mano meiluti, kol tave gersiu, tolei nesirgsiu. (Būgos Žodynas.)

577. Alau, aluti, mano meiluti, tol tave gersiu, kol pasigersiu. (Ratnyčios par.)

578. Alau, aš nuo tavęs pabalau. (Biržų ap.)

579. Alau, aš per tave sušalau ir į purvą nuklimpau. (Dotnuvos ap.)

580. Alaus nesigailėk ir draugui ir priešui. (Biržų ap.)

581. Alaus turėk ir bijomam ir mylimam. (Rygiškių Jono užr.)

582. Ale durnių, kaip rūkinyčioj. (Vilkaviškio ap.)

583. Ale durnių pridygo, kaip grybų po lietaus. (Vilkaviškio ap.)

584. Ale gi ir vaikai — visi į tėtę. (Batakių par.)

585. Ale gi ir vaikų, kaip pupų! (Dotnuvos ap.)

586. Ale gi tu greitas, kaip apatinis girnų akmuo. (Dusetų, Merkinės ap.)

587. Ale mėgsta gi burna medų! (Joniškio ap.)

588. Alga pagal pelną. (Būgos Žodynas.)

589. Alga sulig darbo. (Alytaus ap.)

590. Algą jau gavo, o darbo dar neragavo. (Nočios ap.)

591. Algos pareikalavo, o darbo nei pradėti. (Švenčionių ap.)

592. Algos tau nemokėsiu, kol tavo darbo neregėsiu. (Marcinkonių par.)

593. Aliai daiktui yra galas. (Būgos Žodynas.)

594. Aliai žmogus turi savo būdą. (Būgos Žodynas.)

595. Alkanam duona kvepia. (Joniškio ap.)

596. Alkanam duona, o bernui merga rūpi. (Kaišiadorių ap.)

597. Alkanam duona rūpi. (Kėdainių ap.)

598. Alkanam duona terūpi, bet ir lašiniai kvepia. (Raseiniai.)

599. Alkanam ir dirsinė duona už medų saldesnė. (Būgos Žodynas.)

600. Alkanam ir juoda duona gardi. (Seirijų par., Būgos Žodynas, Eržvilko ap.)

601. Alkanam ir sausa duona, kaip su medum. (Dusetų ap.)

602. Alkanam kelio į svirną nerodyk, bet duonos nesigailėk. (Merkinės ap.)

603. Alkanam mėsa sapnuojasi. (Merkinės ap.)

604. Alkanam sausa duona už medų skanesnė. (Kėdainių, Eržvilko ap.)

605. Alkanam šuniui ir grambolys mėsa. (Ūdrijos, Merkinės ap.)

606. Alkanam tiktai duona rūpi. (Plungė.)

607. Alkanam tik valgis terūpi. (Joniškio ap.)

608. Alkanam vis duona sapnuojasi. (Dotnuvos, Surviliškio, Kelmės ap.)

609. Alkanas dejuoja, kai apie mėsą sapnuoja. (Leipalingio ap.)

610. Alkanas ir per lauką, o nuogas nė per slenkstį. (Veliuonos par., Būgos Žodynas.)

611. Alkanas kūnas apie duoną mąsto. (Alytaus, Vilkaviškio ap.)

612. Alkanas per kreisą, nuogas nė per slenkstį. (Vilkaviškio par.)

613. Alkanas pilvas dejuoja, sotus — dainuoja. (Akmenė.)

614. Alkanas pilvas del visko kvailas. (Surviliškio ap.)

615. Alkanas pilvas ir tinginį darban nuvaro. (Varėna.)

616. Alkanas pilvas žmogų marina, bet ir gudrumo pamokina. (Ratnyčios par.)

617. Alkanas pilvas žmogų marina, bet ir į darbą ragina. (Švenčionių ap.)

618. Alkanas sotam ne draugas. (Kretingos ap.)

619. Alkanas valgio nesibaido. (Kretingos ap.)

620. Alkanas velnią su ragais nurytų. (Plungės ap.)

621. Alkanas velnią su ragais prarytų, kad tik jį sugautų. (Vilkaviškio ap.)

622. Alkanas vilkas džiaugiasi ir pelę pagavęs. (Marijampolės ap.)

623. Alkanas vilkas eina viešėti sodžiuosna. (Būgos, Miežinio Žodynai.)

624. Alkanas vilkas ir šuniui nepraleidžia. (Veisiejų par.)

625. Alkanas vilkas sodžiaus nesibaido. (Marcinkonių par.)

626. Alkana varna ir vanagą puola. (Miroslavo ap.)

627. Alkana varna vanagui akis išdrasko. (Zarasų ap.)

628. Alkana varna žmogaus nesibaido. (Anykščiai.)

629. Alkaną papenėk, aklą palydėk. (Joniškio ap.)

630. Alkaną papenėsi, kišeniui nenusidėsi — Dievas atlygins. (Merkinės ap.)

631. Alkaną pripenėk, o paskui į darbą palydėk. (Marcinkonių ap.)

632. Alkano dešra nepenėk, bet duonos nepasigailėk. (Švenčionių ap.)

633. Alkano pasigailėsi — patsai bado neregėsi — Dievas neprileis. (Valkininkų ap.)

634. Alkano sotus neužjaučia. (Švenčionių ap.)

635. Alkanumas šunį gyvą prarytų, velnią su ragais nurytų. (Kaušėnų par.)

636. Alkis didina protą. (Plungė.)

637. Alksniu gimęs ąžuolu neaugsi. (Vilkija.)

638. Alksniui obuoliai nedera. (Dotnuvos ap.)

639. Alkūnes prakiurino ant stalo berymojant. (Ašmenos ap.)

640. Alkūnes prakiurino berašant. (Būgos Žodynas.)

641. Alpsta, kaip merga, berną pamilusi, su kita besibučiuojant išvydusi. (Vilkija.)

642. Alpsta, kaip merga, pelę pamačiusi. (Lazdijų par.)

643. Alpsta, kaip moteriškė, varlę užminusi. (Alytaus ap.)

644. Alpsta mergelės širdelė. (Utenos ap.)

645. Alsėdžiai begėdžiai: vyskupo stolyčia — medžio bažnyčia. (Plungė.)

646. Alsuoja, kaip Dauliaus kalė, varlę vijusi. (Plungės par.)

647. Alsuoja, kaip ruonį pjaudamas. (Pasvalio par.)

648. Alt, gude, jau per nagą drimba. (Užteks, nedėk daugiau. — Vilkaviškio valsč.)

649. Altoriuje kunigauja, o klebonijoj žydauja. (Alytaus ap.)

650. Alučiu lijo, midučiu snigo. (Būgos Žod., Lazdijų, Biržų p.)

651. Aluntoj viską boba rėdo — argi vyrams ne gėda? (Eržvilko ap.)

652. Alus be apynių, sviestas be druskos, arklys be uodegos, moteris be kasos, žmogus be proto niekam nedera. (Pasvalys, Ukmergė.)

653. Alus be apynių, sviestas be druskos, arklys be uodegos, žmogus be doros niekam netinka. (Mantviliai, Viešintos, Girkalnis.)

654. Alus dabar nepaveiks, biskeliuko midaus reiks. (Būgos Žodynas.)

655. Alus dūksta, o girtas padūkęs. (Būgos Žodynas.)

656. Alus, kaip velnias raguotas. (Dusetų ap.)

657. Alus, kaip velnias raguotas, kaip kiaulė neraliuota. (Kelmės ap.)

658. Alus mane nepaveiks, man dar midaus reiks. (Pasvalys.)

659. Alus manęs nepriveiks, degtinės dar man reiks. (Alytaus, Pasvalio ap., Būgos Žod.)

660. Alus ne vanduo, kunigas ne piemuo. (Girkalnio v.)

661. Alus ne vanduo, ožka ne gyvulys, boba ne merga, žydas ne brolis. (Kaišiadorių ap., Būgos Žodynas.)

662. Alus ne vanduo, ponas ne piemuo. (Būgos Žodynas.)

663. Alus raguotas. (Eržvilko ap.)

664. Alus raguotas, jo pasigėręs — kiaulė neraliuota. (Biržų ap.)

665. Alus šnekus, alutis šnekutis. (Girkalnio ap.)

666. Alus šnekus, tylų žmogų plepaliu padaro. (Ašmenos ap.)

667. Alus šviežiasis ir senąjį atkais. (Šlapelio Žodynas.)

668. Alutis dundulis, arielka šnekulė. (Būgos Žodynas.)

669. Alutis kalbutis, ką blaivus nutylėsi, alučio išgėręs išplepėsi. (Merkinės ap.)

670. Alutis šnekus. (Eržvilko ap.)

671. Alutis šnekutis. (Eržvilko ap.)

672. Alutis šnekutis liežuvį atpalaiduoja. (Niedzingės par.)

673. „Ama, ama, ama" — visi šunys loja. (Ukmergės, Švenčionių ap.)

674. „Ama ama ama" —visi šunys loja, ar žydas važiuoja, ar kunigas kalėdoja. (Ratnyčios p.)

675. Amas amą kilnoja, o patį amą visi šunys loja. (Marcinkonių par., Raseinių ap. ir Būgos Žodynas.)

676. Amatas duonos neprašo, pečių nelaužo. (Prienų ap.)

677. Amatas neišmaldauja ir vargo neragauja. (Alytaus ap.)

678. Amatas sunkus pagauti, bet su juo lengva gyventi. (Leipalingio ap.)

679. Amatą mokėdamas duonos nemaldausi. (Varėnos ap.)

680. Amatą mokėdamas šunų nelodysi. (Prienų ap.)

681. Amatą mokėdamas turėsi duonos kąsnį ir dargi su sviestu. (Joniškio ap.)

682. Amatą mokėsi — vargo nepatirsi. (Raseinių ap.)

683. Amatą sunku išmokti, bet išmokęs gali šokti. (Dotnuvos ap.)

684. Amatą už pečių nešiosi, savo dalios nekoliosi. (Ašmenos ap.)

685. Amatą už pečių nešiosi, sunkios dienos nebijosi. (Marcinkonių par.)

686. Amato už pečių nereikia nešti. (Pandėlio val.)

687. Ambų ieško žmogus. (Joniškio ap.)

688. Ambų tik ieško ir nežino, ką daro. (Joniškio ap.)

689. Amerika kiekvienam kvepia. (Joniškio ap.)

690. Amerika praturtino, aludė prakiurino. (Ratnyčios par.)

691. Amerika protingą išmokina, kvailą dar labiau sukvailina. (Biržų ap.)

692. Amerika tinginio nepraturtina, durniaus nepramokina. (Lazdijų ap.)

693. Amerika tinginio nepraturtina, tik namus nuskurdina. (Krosnos par.)

694. Amerikoj badavo, bet sugrįžęs lėbavo. (Vilkijos ap.)

695. Amerikoj gera, kad ten pinigai dera. (Prienų ap.)

696. Amerika ir durniui sapnuojasi, bet kaip ten dirba, jam nevaizduojasi. (Švenčionių ap.)

697. Amerikoj irgi ne kiekvienam laimė. (Joniškio ap.)

698. Amerikoj kieta duona, bet namie — pyragas. (Švenčionių ap.)

699. Amerikoj lėbavo, delto namie piemenavo. (Vilkaviškio ap.)

700. Amerikoj niekas pinigų nešika. (Joniškio ap.)

701. Amerikoj pagyvensi, namie bernu netarnausi. (Daugų par.)

702. Amerikoj pagyvensi, namie bėdų neragausi. (Niedzingės par.)

703. Amerikoj pagyvensi — vargo paragausi. (Alovė.)

704. Amerikoj paprakaitavo, namo pargrįžęs ponavo. (Liškiavos par.)

705. Amerikoj prakaitu grobė, namie vėju pasėjo. (Merkinės ap.)

706. Amerikoj pralobo, namie nuslopo. (Druskininkų ap.)

707. Amerikonui daugiau dolerių, negu proto. (Joniškio ap.)

708. Amerikonui, kol pinigų yra, visi durniai. (Švenčionių ap.)

709. Amerikonui vargo nėra, kol pinigų yra, o kai visus praulioja, tai ir draugų nustoja. (Švenčionių ap.)

710. Amerikos duona ne vieną jau išdykino. (Alytaus ap.)

711. Amerikos pinigas slidus. (Pasvalio ap.)

712. Amerikos pinigas už ledą slidesnis. (Raseinių ap.)

713. Amerikų beieškodamas kažin ką rasi. (Joniškio ap.)

714. Amerikų daug, bet man užteks ir tos, kur nėra bėdos. (Ratnyčios par.)

715. Amžina bėda jį dienas ir naktis ėda. (Raseiniai.)

716. Amžina bėda nesiskųsk — visiems jos tenka ragauti. (Sedos ap.)

717. Amžina bėda pasauly ne viešnia, bet šykšti šeimininkė. (Tryškiai.)

718. Amžina bėda su juo. (Tirkšliai.)

719. Amžina bėda tik vargšus ėda. (Seda.)

720. Amžina bėda vis tą pačią giesmę gieda. (Joniškio ap.)

721. Amžina bėda vis tuos pačius žmones ėda. (Salantai.)

722. Amžinai girtas kojom netvirtas. (Nočios ap.)

723. Amžinai tave tik mirtis sutvarkys. (Marcinkonių par.)

724. Amžinai tik Dievas gyvena. (Alytaus ap.)

725. Amžinai tik mirtis namus stato. (Veliuona.)

726. Amžinai tyli, o visi jo bijo. (Viekšniai.)

727. Amžinai vargsta, amžinai skursta, bet kantrybės jam nepritrūksta. (Merkinės ap.)

728. Amžinai verkia, kad skatiko neturi, o kišeniai nuo rublių prakiurę. (Niedzingės par.)

729. Amžinai žmogus bėdavoja, kad jo šunys neloja. (Merkinės ap.)

730. Amžinai žmogus dejuoja, kad jaučiai gyliuoja. (Seirijų ap.)

731. Amžinas elgeta. (Joniškio ap.)

732. Amžinas matikas. (Vilkaviškio ap.)

733. Amžinas miegalis ir per vestuves snaudžia. (Joniškio ap.)

734. Amžinas miegalis ir snaudalis. (Joniškio ap.)

735. Amžinas prišikgalvis. (Sedos ap.)

736. Amžinas skatikas visų svajojamas, bet niekeno negalvojamas. (Vilkaviškio ap.)

737. Amžiną atilsį — dovanok jam raudoną pūslę. („Ateitis", 1913. 3.)

738. Amžiną bėdą velnias išgalvojo, amžiną laimę žmogus išsvajojo. (Liškiavos par.)

739. Amžiną namą tik giltinė pastato. (Švenčionių ap.)

740. Amžinos bėdos ir Dievas iš pasaulio neišgys (neišgins. — Daugų par.)

741. Amžinos bėdos neapgalėsi niekados. (Akmenės par.)

742. Amžius amžiui ne be brolis. (Anykščių ap.)

743. Amžius gaišina grožybę, bet stiprina dorybę. (Pasvalio, Biržų ap.)

744. Amžius ir stipruolį kupron suvaro ir gudruolį vaiku padaro. (Alytaus ap.)

745. Amžius jai veidą pagadino ir akeles užgesino. (Marcinkonių p.)

746. Amžius jam veidą išarė ir be noragų. (Liškiavos par.)

747. Amžius, kaip mokėjo, taip jam veidą suakėjo. (Merkinės, Valkininkų ap.)

748. Amžius veidą suraukšlėjo, kaip akėčiomis suakėjo. (Nemunaičio par.)

749. Amžių dienai užteks ruoplių kultuvės. (Plungės ap., Raseiniai.)

750. Amžių gyvensi, amžių mokinsies ir kvailas padvėsi. (Varėnos ap.)

751. Amžių nepragyvensi. (Joniškio ap.)

752. Amžių nepragyvensi, o kad ir pragyventai, gudresnis nebūtai. (Marcinkonių p.)

753. Anas dar varnas tada Krokuvoj kaustė, kai aš čia darbą dirbti pradėjau. (Kaunas.)

754. Anas mislija, kad Dievą už barzdos nutvėrė, šitas — kad velnią už uodegos pagavo. (Rudamina.)

755. Anas pažadėjo, šis ištesėjo. (Alytus.)

756. Aną Dievas iškels, šį pažemins. (Biržai.)

757. Anąsyk aš už tave uždėjau, dabar tu už mane mokėsi, jei ištesėsi. (Prienai.)

758. Ančiškėje senovėj antys plaukiojo, šiandien žmonės braido. (Liet. Mokslo Dr.)

759. Angelas apleis, velnias ateis — vienas nebūsi. (Pasvalio ap., Joniškis.)

760. Angelas blogais keliais nevaikščioja ir žmogaus nevedžioja. (Veliuona, Joniškis.)

761. Angelas danguj juokiasi, kad ant žemės bubnija (ne sulig išgalės gyvena, giriasi be pamato. — Vilkaviškio ap.)

762. Angelas iš dešinės, velnias iš kairės. (Vilkaviškio ap.)

763. Angelas pas Dievą, velnias į peklą. (Joniškio ap.)

764. Angelas pirkion — velnias per duris. (Ratnyčios par.)

765. Angelas su velniu po vienu stogu negyvena. (Joniškio, Radviliškio ap.)

766. Angelą jis suviliotų, o ką jau apie mane kvailą bekalbėti. (Marijampolės ap.)

767. Angelą pravirkdinsi — velnią pradžiuginsi. (Krosnos par.)

768. Angelėlis iš veidelio, ragana iš kalbos. (Niedzingės par.)

769. Angelėlis, jei iš tolo pažiūrėsi, bet kai vesi — kur tu raganą padėsi? (Valkininkų ap.)

770. Angelėlis, kai žmonėse, ragana, kai namuose. (Druskininkų ap.)

771. Angelėlis, kol mergele, ragana — kai už vyro ištekėjo. (Liškiavos par.)

772. Angelėlis, kol pas motulę jauna gyveno, velnio boba — kai paseno. (Alovės par.)

773. Angelo balselis, raganos širdelė. (Marcinkonių par.)

774. Angelo balsu dainuoja, tik kodel vaikai verkia, vyras dejuoja? (Alytaus ap.)

775. Angelo balsu dainuoja, tik kodel visa šeimyna dejuoja? (Merkinės ap.)

776. Angelo nusikratysi — velnio draugu pasidarysi. (Varėnos par.)

777. Angelo sparnais pasidabino, o nagų paslėpti visgi nepaslėpė — kas jis per vienas, visi pažino. (Merkinės ap.)

778. Angelo sparneliai, bet velnio nageliai. (Merkinės ap.)

779. Angelo šaukėsi, o velnią pirštu viliojo. (Merkinės ap.)

780. Angelo žodžiais kalba, angelo balsu dainuoja, tik kodel visi kaimynai dejuoja? (Lazdijų ap)

781. Angelui — žodelis, o velniui — darbelis. (Alovės par.)

782. Angelukas ir gana, tik kad velnio ragai neišaugtų. (Varėnos ap.)

783. Angelu pasisakęs velniu nepavirsk. (Valkininkų ap.)

784. Angelu pradėjo, velniu pabaigė. (Liškiavos par.)

785. Angelu prisimetęs velnio darbą atliko. (Merkinės ap.)

786. Angies gylys gelia tik arti, o žmogaus liežuvis pasiekia ir toli. (Vilkaviškio, Salantų p.)

787. Angies gylys skaudžiai gelia, o žmogaus liežuvis dar skaudžiau. (Raseinių, Plungės p.)

788. Angis, kad savo vaikų nerytų, tai angių daug privistų. (J. Vencius.)

789. Anytai marti visados karti. (Vilkaviškio ap.)

790. Anytai neįtiksi, kad ir angelu būsi. (Raseinių ap.)

791. Anyta — ne motinėlė: kad ir gegule kukuosi, nepasigailės. (Ratnyčios par.)

792. Anyta — ne motinėlė: kai pavargsi, gražaus žodelio iš jos neišgirsi. (Ašmenos ap.)

793. Anyta — ne motinėlė: nepasigailės, kai nuvargsi, pasidžiaugs, kai pavirsi. (Alytaus ap.)

794. Anyta pikta, raganų pasėta, iš velnio kiaušinio išperėta. (Švenčionių aps.)

795. Anyta — velnio pramanyta. (Šakių, Vilkaviškio ap.)

796. Anytos kalbos šiurkščios, tik kol anūko susilaukia. (Niedzingės par.)

797. Anytos neapkalbinėk, kad žmonės ir tavęs neapkalbėtų. (Niedzingės par.)

798. Anytos paklausysi — ne visados blogai padarysi. (Veisiejų ap.)

799. Anytos — raganos, bet ir marčios — ne angelai. (Merkinės ap.)

800. Anksti atsikėlęs, jaunas apsivedęs nesigailėsi. (Krakės.)

801. Anksti atsikėlus ir darbas malonesnis. (Zapyškio ap.)

802. Anksti balnojo, vėlai išjojo. (Joniškio ap.)

803. Anksti eisi lovon ir anksti kelsis iš jos — tavo namų daktaras nežinos. (Viekšnių ap., Pasvalys.)

804. Anksti kėlus, jaunam vedus gailėtis netenka. (Krakių ap.)

805. Anksti pabalnosi, vėlai teišjosi. (Pasvalys.)

806. Anksti pasižadėjo, tik vėlai atėjo. (Alytaus ap.)

807. Anksti prisižadėjo, tik nusivėlino. (Dusetų ap.)

808. Anksti rytą atsikėlęs visus darbus nudirbsi, jaunas vedęs — vaikus išauginsi. (Krakių ap.)

809. Anksti ruošės, vėlai išsiruošė. (Dusetų ap.)

810. Ankstybasis burną šluosto, vėlybasis — akis. (Mž. Žod.)

811. Ankstybasis dantis rakinėja, vėlybasis akis krapštinėja. (Utenos ap.)

812. Ankstybasis dantis rak, velybasis akis kas. (Seda.)

813. Ankstybasis nepypčioja. (Pasvalys.)

814. Ankstybas svečias dažnai nemalonus. (Dusetų ap.)

815. Ankstybas svečias neilgai vieši. (Eržvilko ap.)

816. Ankstyboji pelytė dantis, o vėlyvoji akeles krapšto. (Palėvenė.)

817. Ankstyboji varna — dantelius, dantelius, vėlyboji — akeles, akeles. (Zapyškio ap., Kupiškis.)

818. Ankstyboji varna dantis krapšto, vėlyboji — akis. (Kupiškis.)

819. Ankstyvas darbas vaisius didina. (Alytaus ap.)

820. Ankstyvas krapšto dantis, vėlyvas — akis (Liškiavos p.)

821. Ankstyvas paukštis akių nekrapšto, vėlyvas — krapšto. (Tverečius.)

822. Ankstyvas svečias namie nakvoja. (Merkinės ap.)

823. Ankstyvas svečias nenakvoja. (Rėza. Wisb.)

824. Ankstyvas svečias už durų pastovės, vėlyvesnis už stalo pasėdės. (Marcinkonių par.)

825. Ankšta bobai kermošiuje — nei kur išsišikt, nei kur išsimyžt. (Ūdrija.)

826. Ankšta jam gyventi, neturi su kuo bartis. (Ašmenos ap.)

827. Ankšta jam gyventi pasauly — nei trobų, nei tvorų, vieni laukai aplinkui. (Marcinkonių ap.)

828. Ankšta jo pirkelė, bet gardi duonelė. (Alytaus ap.)

829. Ankšta jo pirkelė, bet sklandi šeimynėlė. (Butrimonys.)

830. Ankšta jo pirkelė, bet turtingos dukrelės. (Ašmenos ap.)

831. Ankšta, kaip pekloj. (Valkininkų ap.)

832. Ankšta, kaip subinėj. (Alvitas.)

833. Ankšta, kaip velniui bažnyčioj. (Nemunaičio ap.)

834. Ankštas vagiui pasaulis, nėra kur pasidėti, kai žmonės ima krutėti. (Butrimonių ap.)

835. Ankšta vagiui, svetimu arkliu bejojančiam. (Butrimonių ap.)

836. Ankšti namai, bet savi. (Vilkijos ap.)

837. Anot pasakos — kožno širdis iš mėsos. (Joniškio ap.)

838. Ans man, aš anam, davėm gerai kits kitam. (Joniškio ap.)

839. Ans turi per akis darbo. (Būgos Žod.)

840. Ant akių matau, kas mano lašinius valgo. (Zarasų ap.)

841. Ant akių matyti, kad bestija. (Širvintų ap.)

842. Ant akių matyti, kad vogti jam ne naujiena. (Biržų ap.)

843. Ant akių matyti, kas per vienas. (Būgos Žodynas.)

844. Ant akių matyti vagis, ant rankų — darbininkas. (Šiaulių ap.)

845. Ant akių pažinsi girtaujantį, ant rankų — uždarbiaujantį. (Ašmenos ap.)

846. Ant akių pažinsi, keno duoną valgė. (Šiaulių ap.)

847. Ant akių pažinsi, kuriam dievui tarnauja. (Marcinkonių p.)

848. Ant akių pažiūrėjęs, klausk sveikatos. (J. Šliupas.)

849. Ant akių pažiūrėjęs, sveikatos klausyk (pasiklausinėk. — Būgos Žodynas.)

850. Ant akių pažiūrėjęs, sveikatos neklausk. (Miežinio Žodynas.)

851. Ant akių pažiūrėjęs, sveiką atspėsi, kvailą paregėsi. (Alytaus ap.)

852. Ant akmens kieta gulėti, bet su nemylimu dar kiečiau. (Švenčionių ap.)

853. Ant akmens kieta sėdėti, reik minkštą šikinę turėti. (Marcinkonių par.)

854. Ant alksnio nerodyk obuolių, kad patį nepriverstų jų paragauti. (Kelmės ap.)

855. Ant alksnio nerodyk obuolių, nežadėk, kas neišpildoma. (Žagarė.)

856. Ant alksnio obuoliai kai sunoks, tada tau viską padarysim ir pažadą išpildysim. (Kražių v.)

857. Antanėlis iš Paduvos ar iš gaidelio uodegos? (Joniškio ap.)

858. Ant ano svieto kožnas atsiims. (Batakių par.)

859. Ant ano svieto surasi, ką čia sau paruoši. (Kražių v.)

860. Ant arčiaus džiovink šieną, ne krūmuose. (Juškos Žodynas.)

861. Ant arklio jojo, arklio ieškojo, žmonių klausinėjo, o ką sakė — negirdėjo. (Upytės ap.)

862. Ant arklio pasodintas bile kas pajos. (Zarasų ap.)

863. Ant aruodo ir kiaulė gaspadinė. (Upytė.)

864. Ant blogo visi, kaip musės ant medaus, o ant gero — anei krust. (Biržų ap.)

865. Ant blogo visi, kaip musės ant medaus puola. (Joniškio ap.)

866. Ant Blovieščių garnys atvyksta, o nuo Baltramiejaus išnyksta. (Babrų par.)

867. Ant darbo nė geros mergos neatstoja. (Joniškio ap.)

868. Ant darbo numanai gerą remestinuką. (A. Schleicherio užr.)

869. Ant darbo pažinsi darbininką, ant kalbos — pletkininką. (Utenos ap.)

870. Ant delčiaus ir dangus juodas. (Ūdrija.)

871. Ant delno dūšios neparodysi, nenorinčio tikėti neįtikinsi. (Ūdrija.)

872. Ant delno širdies neišimsi, piktiems žmonėms nasrų neužimsi. (Ašmenos ap.)

873. Ant Dievo atsidėk, bet ir ūkės prižiūrėk. (Kretingos ap.)

874. Ant Dievo atsidėk, bet ir duonos krepšy turėk. (Kupiškio ap.)

875. Ant Dievo atsidėk, bet ir pats rankas sudėjęs nesėdėk. (Raseinių ap.)

876. Ant drūtos šakos pareitėsi drūtas vagis. (A. Schleicheris.)

877. Ant drūtos šakos vagis kariamas, už kvailus darbus ir gyvulys bariamas, o ką jau apie žmogų bekalbėti, kad vogei, geriau nutylėti. (Punios par.)

878. Ant duobės kranto bestovėdamas, kitam sląstus begamindamas, patsai pasigausi. (Jezno ap.)

879. Ant duobės kranto nestovėk, laukdamas, kad kas kitas įkristų — patsai įkrisi. (Kaišiadorių ap.)

880. Ant duobės kranto stoviu, tik reikia įgriūti. (Pasvalio p.)

881. Ant dūšios svetimo grieko nesiimk, savųjų užteks. (Vilkaviškio ap.)

882. Ant dūšios svetimų griekų nesiimk — jų neatpirksi, tik savo dūšią prarasi. (Raseinių ap.)

883. Ant dviejų palivarkų nei duonos nei privarkų. (Ukmergės ap.)

884. Ant galvos ims šikti, ant sprando lipti. (Joniškio ap.)

885. Ant galvos kitam atsisėdo ir mano, kad svietą nudyvys. (Utenos ap.)

886. Ant galvos naują kepurę užsidėjo, bet lopytas kelnes avinėjo, todel ir pažino, kad tai ponas iš šikyno. (Jezno par.)

887. Ant galvos vaikščioja, kojų po savim nejausdamas. (Merkinės ap.)

888. Ant gatavo ir durnius protingas. (Zarasų ap.)

889. Ant gatavo kožnas razumnas, kad ir dviejų nesuskaito. (Kupiškio ap.)

890. Ant gero niekas nevaro, patsai eina. (Švenčionių ap.)

891. Ant gero patark, ant blogo subark. (Joniškio ap.)

892. Ant gero žiedo ir bitė sėda. (J. Vencius.)

893. Ant gero žmogaus ir šuo neloja. (Varėnos, Ukmergės ap.)

894. Ant gero žmogaus, kaip rogės prieš kalną, o ant pikto, kaip nuo kalno. (Ūdrija, J. Vencius.)

895. Ant gero žmogaus šunų nekaria, jei paklysta, tai tik pabaria. (Marcinkonių ap.)

896. Ant gero žmogaus visi šunis karsto. (Alytaus ap.)

897. Ant ilgo iešmo šuva pančeką neša. (Kretingos p.)

898. Ant jo pūdymo usnynas, o kluone nuogynas. (Ašmenos ap.)

899. Ant jo pūdymo varlės karunką gieda. (Josvainiai.)

900. Ant jo pūdymo vilkai staugia; teks ir jam staugti, kada nebus iš kur duonos gauti. (Merkinės ap.)

901. Ant jo pūdymo vilkas tvirtai apsigyveno, be plieno noragų neišvarysi. (Liškiavos par.)

902. Ant jo pūdymo vilkas žemėn įsivarė. (Daugų ap.)

903. Ant juoko ir šiaudas nesilaiko. (J. Vencius, Utenos ap.)

904. Ant juoko laiko, neturėdamas saiko. (Vilkaviškio ap.)

905. Ant juoko pliko kvailų nebeliko. (Utenos ap.)

906. Ant juoko tu mane kėlei, nors kiaulių su manim neganei. (Valkininkų ap.)

907. Ant juoko žmones kėlė, kol pats bėdon įsivėlė. (Alytaus ap.)

908. Antyje gludimo nelaikyk, su nedoru, kaip su žalčiu, nebroliauk. (Pasvalio ap.)

909. Ant kaktos neparašyta — neišskaitysi. (Joniškio ap.)

910. Ant kaktos tavo darbus taip surašysiu, kad ir aklas išskaitys. (Jezno ap.)

911. Ant kaktos tavo parašyta, kas tu esi: kvailas gimei, kvailas ir dvėsi. (Alytaus ap.)

912. Ant kaktos tavo visą protą numoliavosiu, kad ir kvailas supras, kas per vienas esi. (Kelmės ap.)

913. Ant Kalvarijos jokios atmainos nėra — vis tas pačias kruopas verda. (Vilkaviškio v.)

914. Ant kapinių daugel kryžių, bet jokių bėdų. (Utenos ap.)

915. Ant katės liežuvio septyni nuodai, ant šunies — septyni vaistai. (Pandėlio vals.)

916. Ant katilo barasi puodas, nors ir pats, kaip katilas, juodas. (Dusetų ap.)

917. Ant kazirnyko ir mainyko vartų varnai kranksi. (Vilkaviškio ap.)

918. Ant keno vežimo sėdi, tam ir giesmę dainuok. (Švenčionių ap.)

919. Ant keno vežimo sėdi, to dūdon dūduok. (Pasvalio ap., — tam ir giesmę giedi, — Subačius.)

920. Ant kiekvieno čiaudėjimo neatsidėkavosi. (Pasvalio ap.)

921. Ant kito gero akių neplėšk, kitam laimės nepavydėk. (Anykščiai.)

922. Ant kito gero gerklės neplėšk. (Kuktiškių vals.)

923. Ant kito gero kiekvienas razumnas. (Kupiškio v.)

924. Ant kito gero visi moka, bet ant savo — ne! (Dusetų ap.)

925. Ant kito ir krislą pamato, ant savęs ir arklio nemato. (Kupiškio ap.)

926. Ant kito ir utėlę pamatai, ant savęs ir meškos nejutai. (Zarasų ap.)

927. Ant kito matai šiaudą, ant savęs — nė vežimo. (Dusetų ap.)

928. Ant kito mato dulkelę, o ant savęs — nė vežimo. (Dusuetų ap.)

929. Ant kito mato šiaudą, o ant savęs — nė stirtos. (Dusetų ap.)

930. Ant kito pamato ir blusą, o ant savęs — nė jaučio nemato. (Joniškio ap.)

931. Ant kito šapą pamato, o ant savęs vežimo nemato. (Eržvilko ap.)

932. Ant ko atsisėdai, ant to ir jok, kito neieškok, gali ir tas nunešti. (Dusetų ap.)

933. Ant ko durnių pažinsi, jei ne ant juoko. (Dusetų ap.)

934. Ant ko joja, o kam daineles dainuoja. (Švenčionių ap.)

935. Ant ko joja, o ką valdo. (Dusetų ap.)

936. Ant kokios skrynios sėdi, tokią ir giesmę trauk. (Eržvilko ap.)

937. Ant kokio vežimo sėdi, tokią ir giesmę gieda. (Pandėlio v.)

938. Ant ko mulkį pažintum, kad ne ant juoko. (Eržvilko ap.)

939. Ant kraujo neramaus gausi lazdą lietaus. (Batakių p.)

940. Ant kumelės joja, kumelės ieško. (Kupiškio ap.)

941. Ant kumelės jojo, kumelės ieškojo, žmonių klausinėjo, ar kas kumelės neregėjo. (Ašmenos ap.)

942. Ant kumelės joti ir kumelės ieškoti, tai galvos nustoti. (Pasvalio ap.)

943. Ant kumpos liepos visos ožkos lipa. (Veliuonos par.)

944. Ant kvepiančios gėlės ir bitė tupia. (Lišk iavos par.)

945. Ant liežuvio galo visos nelaimės susėdo. (Kelmės ap.)

946. Ant liežuvio kelio galas. (Eržvilko ap.)

947. Ant mokslo galva prakulta. (Sedos p.)

948. Ant mokslo galva pramušta, ir skaito, kaip ropę kremta. (Švenčionių ap.)

949. Ant moters liežuvio septyni velniai sėdi. (Ūdrijos p.)

950. Ant mūsų bardzos negi visi kiti barzdas skusti mokinsis. (A. Panemunė.)

951. Ant mūsų galvos visi žvirbliai šika. (Kretingos ap.)

952. Ant nelaimių sekasi, ir pipirų nereikia. (Kretingos ap.)

953. Ant pakurto pečiaus ir gulėdamas nesušalsi. (Dusetų ap.)

954. Ant palenkto karklo (palinkusios liepos) visos ožkos lipa. (Plungė, Subačius.)

955. Ant pelno nieko nebus, nė prakiūrusio skatiko. (Joniškio ap.)

956. Ant pirmos pažinties, ant ilgos atminties. (Joniškio ap.)

957. Ant plunksnų gali numatyti, kas per paukštis vienas. (Kretingos, Biržų ap.)

958. Ant pora, kad ir po tvora. (Babrai.)

959. Ant pūsto išėjo. (Joniškio ap.)

960. Ant pūsto išėjo — ieškojo, kur nepadėjo. (Kretingos ap.)

961. Ant savęs kožnas ponas. (Dusetų p.)

962. Ant savęs nemato nei rąsto, ant kito pamato ir šapą. (Kėdainių ap.)

963. Ant savęs nė šapo nemato, o ant kito ir vežimą pamato. (Plungė.)

964. Ant savęs nieko nemato, ant kito net vežimą sukrato. (Raseinių ap.)

965. Ant savo atšlaimo ir gaidys ne pėkščias. (Zapyškio par.)

966. Ant savo kiemo šuva ir vilko nebijo. (Alytaus ap.)

967. Ant savo mėšlyno ir gaidys ponas. (Utena.)

968. Ant Sekminių daug merginų, ant Kalėdų daug parėdų, ant Velykų — čeverykų. (Batakių par.)

969. Ant senos skūros naujas botagas. (Raudondvaris.)

970. Ant skaudamos kojos užmynė. (J. Šliūpas.)

971. Ant smurgės būtų nieko mergelka. (Upytė.)

972. Ant snukio riebi, kaip penimė kiaulė. (Alytaus ap.)

973. Ant snukučio, lyg pelytė, o meili, lyg lapytė. (Lazdijų ap.)

974. Ant stiklo basas neik. (Aluntos v.)

975. Ant stiklo basas pašokinėsi, paskui ilgai sėdėsi. (Kelmės ap.)

976. Ant stiklo ir šuva basas nevaikščioja. (Baisogalos ap.)

977. Ant stogo kožnas mandras subinę rodyti. (Joniškio ap.)

978. Ant stovinčio užeina, bėgantis pats užbėga. (Kražių p.)

979. Ant sveikatos! (Nusičiaudėjusiam.) — Šūds ant kaktos. (Vilkaviškio v.)

980. Ant svetimo arklio netoli tejosi. (Eržvilko ap.)

981. Ant svetimo gero akių ant kaktos neversk. (Švenčionių ap.)

982. Ant svetimo gero nagų nekėsk. (Zarasų ap.)

983. Ant svetimo kailio galima tiešytis. (Dusetų ap.)

984. Ant svetimo kailio pasitiešysi, bet ir savo neapsaugosi. (Zarasų ap.)

985. Ant svetimos duonos ir pelė moka šeimininkauti. (Zarasų ap.)

986. Ant svetimos duonos nutuko. (Baisogalos ap.)

987. Ant svetimos galvos atsisėdęs nebezdėk. (Joniškio ap.)

988. Ant svetimos galvos atsisėdęs, visus tinginiais vadina. (Jezno ap.)

989. Ant svetimos kumelės netoli nujosi. (Švenčionių ap.)

990. Ant svetimo sprando atsisėdo, kaip kiaulė karieton. (Šiaulių ap.)

991. Ant svieto ir teisybė gyvena, bet, kaip žabalas, negreit ateina. (Dusetų ap.)

992. Ant svieto neteisybė karietoj važinėja, o tiesa pėsčia vaikštinėja. (Šiaulių ap.)

993. Ant svieto teisybės nesurasi, bet turtą, jos ieškodamas, prarasi. (Švenčionių ap.)

994. Ant svieto teisybės nesurasi, greičiau lekiančią kregždę pagausi. (Švenčionių ap.)

995. Ant svieto teisybių tėra tik viena, o atrodo, lyg kad jų būtų šimtas. (Žagarė.)

996. Ant šakos raitas išjojo. (Pasvalys.)

997. Ant šyvio jojo, šyvio ieškojo. (Vilkaviš-kis.)

998. Ant šyvio jojo, šyvio ieškojo, o margį surado. (Vilkaviškio ap.)

999. Ant šūdo nestovėsiu, pats paskui šūdu kvepėsiu. (Tauragės ap.)

1000. Ant šventės Visų Šventų atsiranda laukuose grūdų. (J. Vencius.)

1001. Ant švento Jackaus valgysi šviežių kviečių kleckų. (Pasvalio v.)

1002. Ant švento Kazimiero kreiva vėžė. (Žagarė.)

1003. Ant švento Kazimiero pavaža krypsta. (Pasvalys.)

1004. Ant švento Kazimiero vyturiai parskrido ir laukai prabudo. (Raseiniai, Joniškis, Kelmė.)

1005. Ant švento Kryžiaus avys atližo. (Ašmenos ap.)

1006. Ant švento laukimo anglimis atiduosiu. (Eržvilko, Švenčionių ap.)

1007. Ant švento Vaitieko yra jau ant lauko patieka. (Ašmenos ap.)

1008. Ant šviežių pėdų vagį suseksi. (Vilkaviškio ap.)

1009. Ant Telšių ir dangus juodas. (A. Schleicheris.)

1010. Ant tylaus vėjas užpučia, o bistras pats užbėga. (Švenčionių ap.)

1011. Ant to plyšio gali žentą paimti. (Alvito par.)

1012. Ant to plyšio nėra kyšio. (Alytaus ap.)

1013. Ant to snukio velnias noragus sulaužė. (Nočios par.)

1014. Ant to snukio velnias pupas kūlė. (Lazdijų ap.)

1015. Ant to žmogaus šaukia visi, kaip ant paukštvanagio. (Tauragės ap.)

1016. Ant to žmogaus velniai ožius lupė. (Švenčionių apskr.)

1017. Ant turgaus daugiau veršienos, nekaip jautienos. (Miežinio Žodynas.)

1018. Ant turgaus daugiau veršinų, nekaip jautinų. (A. Schleicheris.)

1019. Ant tuščios kalbos nėra atsakymo. (J. Vencius.)

1020. Ant tuščių klausimų nėra atsakymų. (Zarasų ap.)

1021. Ant tų kviečių daug bus žvirblių. (Viln. Liet. M. Dr.)

1022. Ant tų kviečių daugiau žvirblių, negu grūdų. (Biržų ap.)

1023. Ant vagies ir kepurė dega. (Ašmenos ap.)

1024. Ant vainiko šuva šiko. (Vilkaviškio ap.)

1025. Ant veido — angelėlis, ant žodžių — raganėlė. (Švenčionių ap.)

1026. Ant veido — mergelė, ant kalbos — nepraustaburnė. (Švenčionių ap.)

1027. Ant veido velnias degtinę šinkavo. (Vilkaviškio v.)

1028. Ant vieno bagoto šimtas ubagų. (Joniškio ap.)

1029. Ant vieno juoko toli nenuvažiuosi, vaikų neišmaitinsi. (Raseinių ap.)

1030. Ant vieno kurpalio siūti. (A. Schleicheris.)

1031. Ant vieno kurpalio siūti velniui ant naudos, žmonėms — ant gėdos. (Šiaulių ap.)

1032. Ant vienų pinigų gyvas nebūsi. (Joniškio ap.)

1033. Ant vietos bebūdamas ir akmenėlis apželia. (Būgos Žodynas.)

1034. Ant vietos ir akmuo apsamanoja. (Gudžiūnų v.)

1035. Ant vietos ir akmuo apželia; kad jau žmogus neapželtų, tai Dievą nudyvytų. (Biržų ap.)

1036. Ant visų žiedų bitė tupia, bet ne iš visų medų ima. (Raseinių ap.)

1037. Ant žemės pekla: pati akla, kumelė bloga, stogas kiauras ir, kai pavasaris, duonos nėra. (Tauragnai.)

1038. Ant žemės sėdėdamas bijo nukristi. (Kelmės ap.)

1039. Ant žemės sėdėdamas, nežino, kur nukristi. (Raseinių ap.)

1040. Ant žirnienos nerasi bulvių, ant bulvienos nerasi žirnių. (Veliuonos v.)

1041. Ant žydo laimės. (Joniškio ap.)

1042. Ant žydo laimės velnias žmonėms kailį lupa. (Ašmenos ap.)

1043. Ant žydo myžti ne griekas, bet pats apsimyžti gali. (Joniškio, Biržų ap.)

1044. Ant Žolinės javų pilnos šalinės. (Alytaus ap.)

1045. Ant Žolinės vaisius Dievas prinokina ir vaikučiams išdalina. (Utenos ap.)

1046. Anuodu yra sugudusiu, kaip zakristijonas su Ponu Dievu. (Sedos p.)

1047. Anuodu viens ir viens, tik ką viens ne vagis. (Sedos p.)

1048. Apgalinčio — ir pieva ir dirva. (Vilkaviškio v.)

1049. Apgaudinėja, kaip latvis. (Pasvalio ap.)

1050. Apgaudinėja, kaip latvis, arklius supirkinėdamas. (Švenčionių ap.)

1051. Apgaudinėja, kaip leišius latvis. (Biržų ap.)

1052. Apgavo, kaip lapė vilką. (Zapyškio par.)

1053. Apgavo, kaip žydas velnią. (Merkinės ap.)

1054. Apgavo, kaip žydas žemaitį. (Joniškio ap.)

1055. Apgavo, kaip žydas žmogų. (Zapyškio p.)

1056. Apie mirusį arba gerą kalbėk, arba viską nutylėk. (Švenčionių ap.)

1057. Apie numirusį arba gražiai kalbėk, arba nieko nekalbėk. (J. Vencius.)

1058. Apie velnią kalba, o velnias užpakaly stovi. (Ašmenos ap.)

1059. Apie vieną kalba, o kitas dreba. (Dusetų ap.)

1060. Apie vilką daug sakyti, maža klausyti. (Ukmergės ap.)

1061. Apie vilką kalba, vilkas — kieme. (Kretingos ap.)

1062. Apie vilką kalbi — vilkas tavo avis gaudo. (Švenčionių ap.)

1063. Apie vilką nekalbėk, tik akis išvertęs žiūrėk. (Marcinkonių par.)

1064. Apie vilką šneki — vilkas čia. (Kruonis.)

1065. Apipuolė, kaip musės medų. (Valkininkų ap.)

1066. Apipuolė, kaip šunys ubagą. (Joniškio par.)

1067. Apipuolė, kaip vaikai žirnius. (Dusetų par.)

1068. Apipuolė, kaip varnos vanagą. (Merkinės ap.)

1069. Apipuolė, kaip vilkas avį. (Joniškio ap.)

1070. Apipuolė, kaip vištos avižas. (Alytaus ap.)

1071. Apipuolė, kaip žydai Kristų. (Joniškio ap.)

1072. Apipuolė kaip žydai žmogų, kermošiun važiuojantį. (Joniškio ap.)

1073. Apipuolė, kaip žvirbliai kanapes. (Dusetų p., Alytaus ap.)

1074. Apipuolė, kaip žvirbliai kikilį. (Pasvalio p.)

1075. Apipuolė, kaip žvirbliai miežius. (Alovės p.)

1076. Apivaras paleidęs klausia, del ko atsirišo. (Dusetų ap.)

1077. Apivaras paleidęs kliūčių ieško. (Utena.)

1078. Apivaras paleidęs priekabių ieško. (Joniškio ap.)

1079. Apynėlis mažas, ale labai gražus. (Būgos Žodynas.)

1080. Apynėlis mažutis, bet alus iš jo gardutis. (Biržų ap.)

1981. Apkalbėjo ragana velnią, kad jis vaikšto be kelnių. (Ašmenos apsk.)

1082. Apkalbėti mokam, tik mes patys ne kitoki esam. (Dusetų p.)

1083. Apkibo, kaip blusos šunį. (Varėns ap.)

1084. Apkibo, kaip musės medų. (Joniškio ap.)

1085. Apkibo, kaip utėlės žydą. (Alytaus ap.)

1086. Apkibo, kaip vilkai mešką. (Joniškio ap.)

1087. Apkibo, kaip žydai. (Joniškio ap.)

1088. Apkibo talka, bus butelka. (Švenčionių ap.)

1089. Apkibo talka ir suvežė visus javus iš lauko. (Kėdainių ap.)

1090. Apkrapino, kaip kunigas su šventintu vandeniu. (Kretinga)

1091. Apkvaišino ne kuolu, bet piktu žodžiu. (Punios p.)

1092. Apkvaišino žmogų gražiais žodeliais ir melžia, kaip karvę. (Valkininkų par.)

1093. Apkvaišinta, kaip žuvis po ledu. (Lazdijų ap.)

1094. Apkvaišo, kaip višta ant kiaušinių. (Merkinės ap.)

1095. Apkvaišo nuo darbų, nuo vargų. (Joniškio ap.)

1096. Apkvaišo žmogus ir nežino, nei kur joti, nei kur sustoti. (Liškiavos ap.)

1097. Aplinkui eisi — greit namo pateksi, tiesiog važiuosi — tris dienas kelią matuosi. (Marcinkonių ap.)

1098. Aplinkui nors ryt, tiesiog — neinu. (Babrai.)

1099. Aplinkui — šiandien, o tiesiai — tik ryt tenuvažiuosi. (Žagarė.)

1100. Apmaudui pašokus valdyk liežuvį. (Utenos ap.)

1101. Apmaudui pašokus valdyk rankas ir liežuvį. (Miežinio Žodynas, Batakių par.)

1102. Apmąstyk viską, ką sakai, bet nesakyk viską, ką matai. (J. Vencius užr.)

1103. Apmąstyk viską, ką sakai, o sakyk ne viską, ką mąstai. (Veliuona — Vilkija.)

1104. Apniko, kaip kiaulės bulves. (Liškiavos p.)

1105. Apniko, kaip varnos vanagą. (Eržvilko ap.)

1106. Apniko, kaip žydai telią. (Veisiejai.)

1107. Apniks tave utėlės dar Amerikos nepasiekus. (Vilkaviškio v.)

1108. Apniks tave vargai, kaip katę katinai. (Ašmenos apskr.)

1109. Aprėdytas ir kelmas kitaip atrodo. (Anykščių ap.)

1110. Apsaugok, Dieve, nuo ligos ir nuo bobos piktos. (Joniškio ap.)

1111. Apsaugok, Dieve, nuo prietelių, o nuo neprietelių patsai atsiginsiu. (Kėdainių ap.)

1112. Apsaugok, Dieve, nuo vaĩnos ir nuo bobos nespakainos. (Joniškio ap.)

1113. Apsaugok, Viešpatie, nuo maro, bado, vainos ir bobos neramios. (Utenos ap.)

1114. Apsaugok, Viešpatie, nuo maro, bado, vainos ir bolševikų valdžios. (J. Vencius užr.)

1115. Apsiašarojęs, kaip Brazio katinas. (Plungė.)

1116. Apsiašarojo iš džiaugsmo, kad žąsiną ant kiaušinių pasodino. (Jezno ap.)

1117. Apsiašarojo, kaip vilkas, avį papjovęs. (Biržų ap.)

1118. Apsidengė nuo lietaus, o čia sutromis apipylė. (Veliuona, Zapyškis.)

1119. Apsidirbau, kaip su šilta vilna. (Užvenčio v.)

1120. Apsidirbau su draugais, apsidirbsiu ir su priešais. (Miroslavo p.)

1121. Apsidirbau su draugais, o su priešais apsidirbti tai ir Dievas padės. (Seirijų ap.)

1122. Apsidirbo be pėreno. (Joniškio ap.)

1123. Apsidirbo, kaip gaidys su vanagu. (Krosnos p.)

1124. Apsidirbo, kaip girtas su čigonu. (Alovės p.)

1125. Apsidirbo, kaip gužas su gyvate. (Joniškio ap.)

1126. Apsidirbo, kaip katinas su lašiniais. (Daugų p.)

1127. Apsidirbo, kaip pelės su kate. (Alytaus ap.)

1128. Apsidirbo, kaip šuo su kaulu. (Marcinkonių ap.)

1129. Apsidirbo, kaip žentas su uošve — liko be ūsų riestų ir su viršugalviu išrautu. (Švenčionių aps.)

1130. Apsidrabstė, kaip žentas su varške. (J. Vencius užr.)

1131. Apsidžiaugė, it arklį dovanotas. (Utenos ap.)

1132. Apsidžiaugė, it geležėlę radęs. (Anykščių, Alytaus ap.)

1133. Apsidžiaugė, kaip aklas kopėčioms. (Marcinkonių, Nočios p.)

1134. Apsidžiaugė, kaip alkanas duonai. (Ratnyčios p.)

1135. Apsidžiaugė, kaip alkanas šuo, kirminą suėdęs. (Papilio v.)

1136. Apsidžiaugė, kaip alkana višta, grūdą suradusi. (Leipalingio p.)

1137. Apsidžiaugė, kaip gaidys, su lape susidraugavęs. (Raseinių ap.)

1138. Apsidžiaugė, kaip girtas, lovon patekęs. (Prienų ap.)

1139. Apsidžiaugė, kaip girtas, smuklę pamatęs. (Alytaus ap.)

1140. Apsidžiaugė, kaip girtuoklis, žmonos bariamas. (Ratnyčios p.)

1141. Apsidžiaugė, kaip merga, vaiką pasigavusi. (Vilkaviškio ap.)

1142. Apsidžiaugė, kaip svečius išleidęs. (Joniškio ap.)

1143. Apsidžiaugė, kaip šuo kariamas. (Alytaus, Raseinių ap.)

1144. Apsidžiaugė, kaip šuo lašiniams. (Druskininkų p.)

1145. Apsidžiaugė, kaip vagis kariamas. (Kelmė, Raseiniai.)

1146. Apsidžiaugė, kaip vaikas, rykštės paragavęs. (Merkinės ap.)

1147. Apsidžiaugė, kaip višta, vaikus išperėjusi. (Ašmenos ap.)

1148. Apsidžiaugė, lyg dievą būtų medyje pagavęs. (Marcinkonių p.)

1149. Apsidžiaugė, lyg rugius būtų pardavęs. (Alytaus ap.)

1150. Apsidžiaugė, lyg su aitvaru būtų susidraugavęs. (Veisiejų ap.)

1151. Apsidžiaugė, lyg svečių susilaukęs. (Joniškio, Krekenavos ap.)

1152. Apsidžiaugė, lyg velnią už uodegos nutvėręs. (Valkininkų ap.)

1153. Apsiėmei girias saugoti, neteks tau ilgai namie buvoti. (Marcinkonių par.)

1154. Apsiėmei kelmus kilnoti, teks ir kuila apžioti. (Prienų ap.)

1155. Apsiėmei ropes rauti, nekalbėk, kad dabar gali nusispjauti. (Alytaus ap.)

1156. Apsiėmei runkelius sodyti, teks bulvės iš laukų varyti. (Vilkaviškio ap.)

1157. Apsiėmei su čigonu gerti, apsiimk ir pasikarti. (Varėnos ap.)

1158. Apsiėmei su čigonu vogti, teks dabar ant šakos pašokti. (Valkininkų ap.)

1159. Apsiėmei su draugais giedoti, reiks dabar ir paraudoti. (Lazdijų ap.)

1160. Apsiėmei šėką pjauti, nesiskųsk, kad negali badauti. (Ratnyčios p.)

1161. Apsiėmei šunim būti, tai ir lok. (Vilkaviškio v.)

1162. Apsiėmei šunis karti, nesakyk, kad virvės negali gauti. (Anykščių ap.)

1163. Apsiėmei vaikų pridaboti, teks ir šunimi paloti. (Merkinės ap.)

1164. Apsigavai gerdamas, neapsirik mokėdamas. (Marcinkonių p.)

1165. Apsigavo, kaip čigonas, kuilą arklį pardavęs. (Butrimonių ap.)

1166. Apsigavo, kaip Kalanta ant ridikų. (Merkinės ap.)

1167. Apsigavo, kaip Kragas su kūšiu. (Varėnos ap.)

1168. Apsigavo, kaip Kristina su septintu kūdikiu. (J. Vencius užr.)

1169. Apsigavo, kaip latvis su tikyba. (Biržų ap.)

1170. Apsigavo, kaip merga, bybio paragavus. (Pasvalio ap.)

1171. Apsigavo, kaip merga, jaučius ganydama. (Nemunaičio ap.)

1172. Apsigavo, kaip merga su penktu vaiku. (J. Vencius, Alvito ap.)

1173. Apsigavo, kaip šuo ant dešros. (Perloja.)

1174. Apsigavo, kaip šuo, lašinius suėdęs. (Valkininkų ap.)

1175. Apsigavo, kaip Zablockis ant muilo. (Ašmenos aps.)

1176. Apsigavo, kaip žydas su kiauliena. (Ratnyčios p.)

1177. Apsigėrė, kaip kiaulė drignių. (Jeznas.)

1178. Apsigėrė, kaip musės pienu. (Raseinių ap.)

1179. Apsigėrė, kaip žvirblis apynių. (Alytaus ap.)

1180. Apsigėrė žmonių ašarų. (Ašmenos ap.)

1181. Apsigėrė žvirblis į įkritusias apynio spurganas klane. (Lietuvių Mokslo Dr.)

1182. Apsigužojus, lyg Ubagšilio ubagė. (J. Vencius užr.)

1183. Apsikaišiojus, lyg Sekminių karvė. (Utena.)

1184. Apsikniaubęs, kaip šuva kaulą: nei pats ėda, nei kitam duoda. (Valkininkų ap.)

1185. Apsikrovė su niekais, kaip perinti žąsis su šiaudais. (Seda.)

1186. Apsikrovė su niekniekiais, kaip perinti žąsis su šiaudais. (Salantai, Viekšniai.)

1187. Apsikrovęs raštais, kaip Lukošius. (Plungės par.)

1188. Apsilaižė, kaip katė į dešras. (Lazdijų ap.)

1189. Apsilaižė, kaip katė, sviesto paragavus. (Veliuonos p.)

1190. Apsilaižė, kaip šuo į lašinius. (Druskininkų ap.)

1191. Apsilaižė, kaip šuo, uodą prarijęs. (Švenčionių apsk.)

1192. Apsilaižė, kaip šuva, muilą prarijęs. (Krakių p.)

1193. Apsileidęs, kaip Alytaus žydas. (Merkinės ap.)

1194. Apsileidęs, kaip Driskis su Skurdžium. (Kaišiadorių ap.)

1195. Apsileidęs, kaip kūšys plaukais. (Marijampolė.)

1196. Apsileidęs, kaip senas žydas. (Joniškio ap.)

1197. Apsileidęs, kaip šlėktelė pavasario metu. (Niedzingės p.)

1198. Apsileidęs, kaip šuva blusom. (Joniškio ap.)

1199. Apsileidęs, kaip žydas kelnėmis. (Viekšnių ap.)

1200. Apsileidęs, kaip žydas peisais. (Joniškio ap.)

1201. Apsileidus — galo nebebus. (Joniškio ap.)

1202. Apsileisi — ant galvos ims šikti. (Upytės, Utenos, Joniškio ap.)

1203. Apsileisi geram — žmonės pagirs, apsileisi piktam — Dievas suširs. (Marcinkonių ap.)

1204. Apsileisi vienam geruoju, kitam teks apsileisti jau piktuoju. (Utenos ap.)

1205. Apsileisk žmonėms kartą — ant sprando lips, kas gudresnis, ant galvos tau šiks, kur kvailesnis. (Alytaus ap.)

1206. Apsiliaukojęs, kaip jautis. (Utenos ap.)

1207. Apsimislyk ir daryk, bet paskiau nesigailėk. (Joniškio ap.)

1208. Apsimislinęs, kaip čigonas po kermošiaus. (Jezno par.)

1209. Apsimislinęs kalbėk, o nemislinęs — tylėk. (Švenčionių apsk.)

1210. Apsimislino, kaip elgeta po atlaidų. (Pivašūnų par.)

1211. Apsimyžo, kaip merga, berno čiupinėjama. (Joniškio ap.)

1212. Apsiniaukė, kaip dangus prieš audrą. (Valkininkų, Švenčionių ap.)

1213. Apsiniaukė, kaip naktis. (Merkinės ap.)

1214. Apsiniaukė, kaip rudens diena. (Marcinkonių p.)

1215. Apsiniaukė, kaip šikna vasarojuje. (Pasvalio ap.)

1216. Apsiniaukęs, kaip devynios naktys. (J. Vencius.)

1217. Apsipras ir gera ras. (Barčininkų v.)

1218. Apsiprasi ir laimę surasi. (Merkinės ap.)

1219. Apsiprasi ir pekloje, kai iš ten išeiti negalėsi. (Valkininkų ap.)

1220. Apsiprato, kaip kiaulė bulvėse. (Tryškiai.)

1221. Apsiprato, kaip paršas su tešla. (Sedos ap.)

1222. Apsiprato, kaip rambus arklys su botagu. (Švenčionių ap.)

1223. Apsiprato, kaip rambus jautis su artojo botagu. (Seirijų, Ratnyčios p.)

1224. Apsiprato, kaip šuo kariamas. (Anykščiai.)

1225. Apsiprato, kaip šuo su lazda. (Merkinės ap.)

1226. Apsiprato, kaip Tiškio ožys kopūstuose. (Kretingos ap.)

1227. Apsiprato, kaip vilkas su badu. (Sedos ap.)

1228. Apsiprato merga su vaikais. (Zapyškio p.)

1229. Apsiputojęs, kaip šernas. (Kėdainių ap.)

1230. Apsiputojęs, lyg kuilys. (Pasvalio ap.)

1231. Apsiputojo, kaip arklys, vilkų vejamas. (Vilkaviškio ap.)

1232. Apsiputojo, kaip kiaulė. (Vilkaviškio ap.)

1233. Apsiputojo, kaip tekis pas kiaules. (Merkinės ap.)

1234. Apsirėdė, kaip pelėda povos plunksnomis. (Kamajų p.)

1235. Apsirėdė, kaip varna povo plunksnomis. (Leipalingio p.)

1236. Apsirėdė marti moša, bet anyta anei groša. (Ašmenos ap.)

1237. Apsirėdė vanagas gegutės plunksnomis, bet užmiršo nagus paslėpti. (Biržų ap.)

1238. Apsirėdė vilkas avinu, bet šunys vistiek suuodė. (Viekšnių ap.)

1239. Apsirikimas — ne vagystė. (Plungės p.)

1240. Apsiriko, kaip čigonas, ant svetimo arklio užsėdęs. (Anykščių ap.)

1241. Apsiriko, kaip čigonas, svetimu arkliu nujojęs. (Prienų ap.)

1242. Apsiriko, kaip gudas, vyžus už naginės pardavęs. (Ašmenos apskr.)

1243. Apsiriko, kaip Lukošius su kopūstais. (Raseinių ap.)

1244. Apsiriko, kaip vagis, svetimon klėtin patekęs. (Veliuonos ap.)

1245. Apsiriko, kaip velnias, šventą Morkų peklon įsikvietęs. (Alytaus ap.)

1246. Apsiriko, kaip žydas, savo naudai. (Prienų ap.)

1247. Apsiriko, nepavogė, tik svetimą paėmė, o savo nepaliko. (Valkininkų ap.)

1248. Apsiriko velnias, kunigo nepažinęs — teks dabar išpažintį atlikti. (Vilkaviškio ap.)

1249. Apsišarvojęs, kaip Klebario ožka. (Linkuva.)

1250. Apsišiko iš to strioko, kad nusmuko andarokas. (Veisiejų par.)

1251. Apsišiko, kaip lokį pamatęs. (Joniškio ap.)

1252. Apsišiko, kaip kiaulė pas lovį. (Merkinės ap.)

1253. Apsišikus lig ausų. (Joniškio ap.)

1254. Apsitriedė iš baimės, kaip marti, lašinius bevalgant anytos sugauta. (Švenčionių ap.)

1255. Apsitriedė, kaip bernas mergas čiupinėdamas. (Zarasų ap.)

1256. Apsitriedė, kaip marti, anytos lašinius suvalgiusi. (Zarasų ap.)

1257. Apsitriedė, kaip meška, kiškio nusigandusi. (Alytaus ap.)

1258. Apsitriedė, kaip mešką sutikęs. (Kelmės ap.)

1259. Apsitriedė, kaip ožka, vilką pamačiusi. (Valkininkų ap.)

1260. Apsitriedė, kaip sena boba, bizūno paragavusi. (Punios p.)

1261. Apsitriedė, kaip vilkas, uodegos netekęs. (Sedos ap.)

1262. Apsitriedusi karvė visą bandą teršia. (Merkinės, Gudžiūnų v.)

1263. Apsitriedusiu jaučiu daugel neišarsi, svetimo vaiko neišmokysi, kad ir pasibarsi. (Seirijų ap.)

1264. Apsivedė giedodamas, ar tik ne gyvens raudodamas. (Alovės par.)

1265. Apsivedė, kaip dagys su serbentu. (Merkinės ap.)

1266. Apsivedė, kaip gudas su kašele. (Ašmenos apsk.)

1267. Apsivedė, kaip velnias su meška. (Kauno ap.)

1268. Apsivedė, kaip vyžas su čebatu. (Liškiavos p.)

1269. Apsivedė negalvodamas, pagyvens raudodamas. (Leipalingio p.)

1270. Apsivedė su kuprota, bet užtai su bagota. (Leipalingio ap.)

1271. Apsivedė su pinigais, o kuprė — pridėčkas. (Raseinių ap.)

1272. Apsivedė su raupuota, bet ir piniguota. (Daugų p.)

1273. Apsivedė vanagas su kuosa, tai bus žmonėms juoko. (Niedzingės p.)

1274. Apsivedė vilkas su ožka — rytoj bus kailis luptas. (Ukmergės ap.)

1275. Apsiverkė bernelis, gavęs pačią bagotą, bet ir kuprotą. (Druskininkų ap.)

1276. Apsiverkė bernelis, kad prarado laisvas dieneles. (Ratnyčios p.)

1277. Apsiverkė bernelis, kad vedė ne tą, kurią mylėjo, bet tą, kurios tėvulis daugel žadėjo. (Seirijų ap.)

1278. Apsiverkė bėdon patekęs, nusidžiaugė draugų suradęs. (Sedos ap.)

1279. Apsiverkė iš motinėlės eidama, apsidžiaugė anytą laidodama. (Ašmenos apskr.)

1280. Apsiverkė, kaip bernas, į kareivius eidamas. (Vilkaviškio ap.)

1281. Apsiverkė, kaip girtas, savo dalią prisiminęs. (Valkininkų ap.)

1282. Apsiverkė, kaip girtuoklis po trečio butelio. (Raseinių ap.)

1283. Apsiverkė, kaip merga, už vyro tekėdama, jaunas pas motulę dienas minėdama. (Lazdijų ap.)

1284. Apsiverkė, kaip namus pragėręs (Marcinkonių ap.)

1285. Apsiverkė, kaip namus praradęs. (Nočios p.)

1286. Apsiverkė, kaip su motule atsisveikindama. (Druskininkų ap.)

1287. Apsiverkė, kap sūnų Amerikon lydėdamas. (Varėnos ap.)

1288. Apsiverkė, kaip sūnų karan leisdamas. (Perloja.)

1289. Apsiverkė, kaip ūkio netekęs. (Biržų ap.)

1290. Apsiverkė, kaip ūkį pragėręs. (Vilkaviškio ap.)

1291. Apsiverkė, kaip vainiką praradus. (Merkinės ap.)

1292. Apsiverkė, kaip žalnieriuos per dvarą vežant. (Kretingos ap.)

1293. Apsiverkė, kaip žirgo nustojęs. (Merkinės ap.)

1294. Apsiverkė mergelė, kad neklausė motulės žodelių, bet jau buvo vėlu. (Varėnos ap.)

1295. Apsiverkė mergelė, kad nuvyto žalia rūtelė. (Liškiavos p.)

1296. Apsiverkė pametęs, apsidžiaugė suradęs. (Alytaus ap.)

1297. Apsiverkė persiskyręs, apsidžiaugė pasimatęs. (Ašmenos ap.)

1298. Apsiverkė sausom ašarom, kaip martį anytą laidodama. (Druskininkų ap.)

1299. Apsivertė, kaip meška po laužu. (Ašmenos apsk.)

1300. Apsivertė, kaip meška po pusiaužiemio. (Veliuonos v.)

1301. Apsivesdamas nepažino — visą amžių kankinos. (Švenčionių ap.)

1302. Apsivesi del pinigų — būsi tėvas svetimų vaikų. (Malėtų ap.)

1303. Apsivesi mylėdamas, gyvensi nesigailėdamas. (Marcinkonių ap.)

1304. Apsivesi su darbininke — nepasigailėsi, apsivesi su gražuole — ramybės neturėsi. (Valkininkų ap.)

1305. Apsivesi su darbininke — vargo nematysi, apsivesi su turtuole — gero neišvysi. (Lazdijų ap.)

1306. Apsivesi su pinigais — būsi su ragais. (Prienų ap.)

1307. Apsivesti — nemylėti, geriau akmenimi gulėti. (Prienų ap.)

1308. Apsivesti — ne per kelmą šokti, reikia ir pagalvoti. (Merkinės ap.)

1309. Apsivesti — ne per tvorą šokti, reikia ir apsidairyti. (Liškiavos p.)

1310. Apsivesti nesunku, bet kaip bus amžius gyventi? (Butrimonių p.)

1311. Apsivesti nesunku, sunkiau pačią maitinti ir dar sunkiau vaikai auginti. (Vilkaviškio ap.)

1312. Apsivilko, kaip pelėda su sermėga. (Pasvalio ap.)

1313. Apsivilko pelėda su sermėga. (Miežinio Žodynas.)

1314. Apsivilko pelėdos sermėga. (A. Schleicheris.)

1315. Apsivyniojęs, kaip žaltys aplink kelmą. (Merkinės ap.)

1316. Apsivyniojus, kaip gyvatė aplink riešutą. (Vievio ap.)

1317. Apsivyniojus, kaip Lukių ubagė. („Saulutė".)

1318. Apsižiūrėjo, kad ieško, ko nepadėjo. (Merkinės ap.)

1319. Apsižiūrėjo, kaip naktį į devintus metus, kad šuo be uodegos. (Alvitas.)

1320. Apspito iš visų pusių, lyg musės medų. (Alytus.)

1321. Apstojo, kaip čebatas vyžą. (Babrai.)

1322. Apstojo, kaip daktarai ligonį. (Joniškio ap.)

1323. Apstojo, kaip suskis. (Joniškio ap.)

1324. Apstojo, kaip šunys. (Joniškio ap.)

1325. Apstojo, kaip šunys vilką už tai, kad jo kailis pilkas. (Eržvilko, Joniškio ap.)

1326. Apstojo, kaip šuva ketvirtą koją. (Babrai.)

1327. Apstojo, kaip vagį. (Joniškio ap.)

1328. Apstojo, kaip varnos vanagą. (Pasvalio, Biržų, Joniškio ap.)

1329. Apstojo, kaip žydai Kristų. (Viekšnių ap., Joniškiai.)

1330. Apsuko bernas mergai galvelę, kas bus su žalia rūtele? (Marcinkonių par.)

1331. Apsuko galvą gražiais žodeliais, ar tik neteks vėliau skųstis vargeliais? (Merkinės ap.)

1332. Apsuko galvą, ir gana. (Joniškio ap.)

1333. Apsukri galva bado nežino. (Varėnos par.)

1334. Apsukri galva ir girioje nepaklysta. (Nemunaičio par.)

1335. Apsukri galva kvailą aplink pirštus apvynioja. (Utenos ap.)

1336. Apsukri, lyg kregždės lizde išaugusi. (Merkinės ap.)

1337. Apsukrus, kaip katė. (Zapyškis.)

1338. Apsukrus nebadauja, kai reikia, ir sausoj vietoj žuvauja. (Zarasų ap.)

1339. Apsukrus sukčius pėsčias nevaikštinėja, tik karietoj važinėja. (Druskininkų ap.)

1340. Apsukrus vagis visados saldžiai kalba į akis. (Marcinkonių p.)

1341. Apsukrus vandeny neskęsta ir ugny nedega. (Švenčionių ap.)

1342. Apsukrus žmogus badu nenusiskundžia. (Jezno p.)

1343. Apsukrus žmogus iš balos sausas išbrenda, per ugnį sveikas pereina. (Alytaus ap.)

1344. Apsukrų pažinsi iš darbų, o tinginį iš kalbų. (Vilkaviškio ap.)

1345. Apsvilo, kaip vagis. (Zapyškis.)

1346. Apsvilo, kaip vagis pirštus svetimam kišeniuje. (Druskininkų ap.)

1347. Apšepėlis dažniau dangun, negu peklon. (Dusetų p.)

1348. Apšepęs, kaip mergos kūšys. (Raseinių ap.)

1349. Apšepęs, kaip meškos kuškis. (Joniškio ap.)

1350. Apšikai delną, apšik ir nykštį. (Užvenčio v.)

1351. Apšikęs paliko. (A. Schleicheris.)

1352. Apšik kulnus — bus bezmėnas. (Joniškio ap.)

1353. Apšik mašną, ir bus bezmėnas. (Kurklių par.)

1354. Apšiko tėvus už padėtus vargus. (Marijampolės ap.)

1355. Apšmuilino, kaip didelį vyrą. (Joniškio ap.)

1356. Apšmuilino kvailas gudruolį — tai tau ir pasigyrei. (Pasvalys.)

1357. Aptekęs, kaip žydas parkom. (Joniškio ap.)

1358. Apteks lūpos dantis (juokais praeis. — A. Schleicheris.)

1359. Aptiks kiaulė paršą. (Raseiniai.)

1360. Aptiks kirvis kotą, o Jurgis bagotą. (Marijampolė.)

1361. Aptiks siūlas kamuolį. (Pasvalys.)

1362. Aptyko, lyg jūros prieš audrą. (J. Vencius.)

1363. Apuokas kamuokas, tamsoj lekioja, o kai diena — miega. (Kretingos ap.)

1364. Apžėlęs, kaip kuškis. (Joniškio ap.)

1365. Apžėlęs, kaip ožio pautai. (Joniškio ap.)

1366. Apžėlęs, kaip samanotas kupstas. (Merkinės ap.)

1367. Apžėlęs, kaip senas kelmas. (Alvitas.)

1368. Apžėlus, kaip meškos kūlė. (Joniškio ap.)

1369. Apžiok šuniui kapšį — bus bezmėnas. (Kiburių par.; — bus veselija, — Vabalninkai.)

1370. Ar aną mokinsi, ar kiaulę kate pjudinsi — tiek pat naudos turėsi. (Pasvalys.)

1371. Ar aną mokinsi, ar nemokinsi, nieko iš jo nebus ir visi tavo darbai pražus. (Užvenčio v.)

1372. Ar ari, ar jaučių ieškai? (Veliuonos ap.)

1373. Ar aš, ar Bridikio kapčius. (Kazlų Rūda.)

1374. Ar aš, ar kišenius (reiškia — nieko neturiu. — Vilkaviškio v.)

1375. Ar aš, ar Saulėkaičių kapčius. (Kazlų Rūda.)

1376. Ar aš, ar tu, vienas iš dviejų. (Alytaus ap., Raseiniai.)

1377. Ar aš del tavo veršio negalėsiu veizėtis į apuoką? (Plungė.)

1378. Ar aš tave turiu kaip mešką penėti? (Merkinės, Švenčionių ap.)

1379. Ar aš vienas del visų dirbsiu?! — Apsivesk, tai dirbsi dviese. (Valkininkai, Vilkaviškis.)

1380. Ar aviena, ar kiauliena — man vis viena. (Alytaus ap.)

1381. Ar avinas ausį užmynė, kad negirdi? (Marcinkonių p.)

1382. Ar avižomis klausai, kad negirdi? (Utenos ap.)

1383. Ar avižomis klausais, kad mano kalbos nesupranti? (Eržvilko ap.)

1384. Arba ari, arba jaučių ieškai. (Kazlų Rūda.)

1385. Ar badu, ar šalčiu. (Eržvilko ap.)

1386. Ar badu, ar šalčiu — vis tuo pačiu keliu. (Anykščių ap.)

1387. Arba ilgam utžeks šuniui dešros? (Varėnos p.)

1388. Arba jam sakyk, arba ant galvos prišik — vistiek pat. (Babrai; — arba kuolą ant galvos tašyk, — Merkinė.)

1389. Arba jam sakyk, arba šiknai — tai vistiek. (Marcinkonių p., Būgos Žodynas.)

1390. Ar bajorauti, ar šunims šėkas pjauti. (Ašmenos ap.)

1391. Arba kalbi, arba tyli, o darban vis neini. (Alovės par.)

1392. Ar bala tave graužė? (Pasvalys.)

1393. Ar bala tave graužė, ar velniai baloj laužė? (Antalieptės vals.)

1394. Arba sakai, arba nusišiki. (Vilkaviškio vals.)

1395. Arba tai vaikas čia valgė, o ne paršas zujo. (Alytaus ap.)

1396. Arba tai vaikas padarė, tai kiaulė snukiu išvarė. (Merkinės ap.)

1397. Ar bernas kalba, ar šuva loja, mergelė vienaip daboja. (Marcinkonių ap.)

1398. Ar bernas kalba, ar šuva staugia! (Dusetų p., Zarasai.)

1399. Ar bitė tau pilvą sukramtė, ar žaltys įgėlė, kad, moterėlė, patinai? (Veisiejų ap.)

1400. Ar bitė tave uodegon įgėlė? (Lazdijų ap.)

1401. Ar boba padarys, ar velnias suvarys. (Kapčiamiesčio ap.)

1402. Ar boba pasius, ar velnią atsiųs. (Švenčionių apskr.)

1403. Ar boba siuvė, ar velnias lopino. (Ašmenos ap.)

1404. Ar čia bernas vagą varinėjo, ar čia kiaulė snukiu knisinėjo? (Niedzingės par.)

1405. Ar čia berno arta, ar kiaulės knista? (Lazdijų ap.)

1406. Ar čia boba apkalbėjo, ar velnias pažiūrėjo? (Kretingos p.)

1407. Ar čia boba, ar šėtonas? (Babrai.)

1408. Ar čia tavo vieno, ar ir Ievos ant ganiavos? (Vilkaviškio v.)

1409. Ar čia tavo žmona, ar čia šieno kupeta? (Marcinkonių p.)

1410. Arčiau caro — arčiau mirties. (Veliuona.)

1411. Ar čia vaikas bėginėjo, ar čia kiaulė knisinėjo? (Varėna, Babrai.)

1412. Ardamas nepavargsi, vogdamas nepralobsi. (Dusetų par.)

1413. Ardami arti, pjaudami pjauti mokomės. (Eržvilko ap.)

1414. Ar daug gaidys vištos bijo — tiek ir aš tavęs. (Batakių p.)

1415. Ar daug namų be dulkių — tiek ir marčių be barnių. (Joniškio, Alytaus ap.)

1416. Ar daug pamokys veršis jautį — tiek pat jaunas senį. (Joniškio, Valkininkų ap.)

1417. Ar daug radai žuvų be ašakų, mėsos be kaulų, o žmonių be vargų? (Dusetų par.)

1418. Ar del vilko ir krūman šikti bijosi? (Pasvalys.)

1419. Ar del vilko miškan neisi? (Valkininkų par.)

1420. Ar dešinė ar kairė — abiejų rankų pirštai į save linksta. (Daugų par.)

1421. Ar dešinė, ar kairė, bet tik darbu užimta. (Merkinės ap.)

1422. Ar dešinė ar kairė — vis tai gerai yra, bet tik yra. (Kelmės vals.)

1423. Ar didelis buvo kermošius? — Et, toks ten jau kermošius, penkios bobos ir Tamošius. (Dringiškiai.)

1424. Ar didelis iš kiaulės astronomas — toks iš tavęs agronomas. (Alytaus ap., Surviliškio vals.)

1425. Ar didis ar mažas esi, darbuotis tačiau turi. (Pasvalys.)

1426. Ar drignių prisiėdei, ar bezdalų prisigėrei? (Biržų ap.)

1427. Ar durnažolių prisiėdei? (Kretingos par.)

1428. Ar eisi — luptas būsi, ar neisi — vanotas būsi. (Baisogalos p.)

1429. Ar eisi per dvarą — gausi mušti, ar neisi — gausi lupti. (Alvitas, Raseiniai.)

1430. Arelis mažas, bet nagingas paukštelis. (Kaušėnų p., Juškos Žodynas.)

1431. Arelis — smarkus paukštelis. (Juškos Žodynas.)

1432. Arelis — smarkus paukštelis: naguosna pateksi, be kailio liksi. (Ašmenos apskr.)

1433. Ar esi kuomet matęs žaltį devyniomis galvomis? (Rygiškių Jonas.)

1434. Ar esi matęs žąsiną per tvorą myžant? (Žagarė.)

1435. Ar gali aklas aklam kelią rodyti? (Eržvilko ap.)

1436. Ar gali karvę išmokyti kopėčiomis lipti? (Vilkaviškis.)

1437. Ar gali pardelis savo šlakus keisti? (A. Schleicheris užr.)

1438. Ar geruoju kalbi, ar piktuoju bari, vis lenda, kaip šuva po stalu. (Nemunaičio par.)

1439. Argi aš turiu bėdą, kad žydui šalta? (Babrai.)

1440. Argi aš turiu verkti, bėdavoti, kad bernas nežino, į kurią mergą joti? (Merkinės ap.)

1441. Argi aš turiu verkti, bėdavoti, kad bernas nežino, kaip žirgas balnoti? (Liškiavos par.)

1442. Argi aš turiu verkti, kad žydo kišenius praplyšo? (Švenčionių apskr.)

1443. Argi kirs varna varnai akį? (Babrai.)

1444. Argi manai, kad kitur giedosi, o namie tik bėdavosi? (Varėnos ap.)

1445. Argi manai, kad kitur kepti karveliai laukia? (Vilkaviškis, Merkinės ap.)

1446. Argi manai, kad kitur surasi, ką namie pamesi? (Merkinės ap.)

1447. Argi manai, kad kitur tau aukso kalnai pagaminti? (Butrimonių ap.)

1448. Argi manai, kad kitur tinginiausi ir kišenių sau prisikrausi? (Marcinkonių par.)

1449. Argi pagausi vėją laukuose, pavysi vagį miškuose? (Babrai.)

1450. Ar girdėta būtų, kad kas žydą apgautų? (Joniškio ap.)

1451. Ar girdėta pasauly, kad žydas žmoniškai darytų? (Joniškio ap.)

1452. Ar girdi? — Avi pirdi. (Vilkaviškio valsč.)

1453. Ar girdi, mano „mikutis" pasitūpė. (Batakių v.)

1454. Ar girtas esi, ar taip sau dribsi? (Kaušėnai.)

1455. Argi vienas šuo margas? (Vilkaviškis.)

1456. Aria, kaip kiaulė, knaisiodamas, rugelius pjaus vaitodamas. (Ašmenos apskr.)

1457. Aria, kaip kiaulė knaisioja. (Utena.)

1458. Aria lengvai — bezdės trumpai. (Biržų ap.)

1459. Arielkai į trobą įeinant protas eina laukan. (Tryškiai.)

1460. Arielka — vaikų ašaros, moterų bėdos. (Dusetų p., Pasvalys.)

1461. Arielka — visų durnių patieka. (Dusetų par.)

1462. Arielkėlė čerkelėj, o ar ne badauja vaikeliai? (Marcinkonių p.)

1463. Arielkėlė karčioji visas bėdas nešioja. (Švenčionių, Dusetų ap.)

1464. Arielkos — nors galvą trink. (S. Daukantas.)

1465. Ar ilgai stovės šuniui kilbasas, ant kaklo užkabintas?! (Viekšnių ap.)

1466. Ar ilgai šuniui dešra! (Miežinio Žod.)

1467. Ar ilgai šuo pasninkaus, turėdamas prieš akis dešrą? (Surviliškio par.)

1468. Ar ilgam šuniui dešra po kaklu? (Vilkaviškis, Eržvilkas, Baisogala.)

1469. Ar iš badų krašto parėjai, ar juodos duonos nematei? (Lazdijų ap.)

1470. Ar iš badų parėjęs? (Sasnavos v.)

1471. Ar iš galvos išėjai? (Joniškio ap.)

1472. Ar iš galvos išėjai, ar nuo bezdalų apkvaišai! (Biržų ap.)

1473. Ar išmano kiaulė pipiruos? (Plungė, Joniškis.)

1474. Ar išmano kiaulė pipiruos: mislija, kad žirniai. (Kelmės par.)

1475. Ar išmano merga savo laimę! (Joniškio ap.)

1476. Ar iš pečiaus čia jūsų tiek atsirado! (Kėdainių ap.)

1477. Ar iš piršto išlauši, jei pas žmones negausi? (Joniškio ap.)

1478. Ar iš piršto išlauši, ar iš žemės iškasi? (Valkininkų ap.)

1479. Ar iš proto kraustaisi! (Varėnos ap., Joniškis.)

1480. Ar į busilą marčiosna rengiesi, kad taip varliuojiesi. (Alytaus ap.)

1481. Ar jam, ar akmeniui, ar nebyliui — vistiek pat. (Pasvalys, Būgos Žodynas.)

1482. Ar jam, ar mūrui. (Miežinio Žod.)

1483. Ar jam kalbėk, ar į sieną. (Marcinkonių par.)

1484. Ar jam kalbi, ar į sieną žirnius beri — vis tiek pat. (Merkinės ap.)

1485. Ar jam sakyk, ar pirštu šiknon kamšyk — tiek pat naudos turėsi. (Leipalingio ap.)

1486. Ar jam sakyk, ar žalius žirnius kramtyk — tik pilvą skaudės. (Alytaus ap.)

1487. Ar jam sakysi, ar nesakysi — jis vis savo gieda. (Skaudvilė.)

1488. Ar jau būk, ar dėkis. (A. Schleicheris užr.)

1489. Ar jis kalba, ar šuva loja. (Zarasų ap.)

1490. Ar jį kokia rykštė sušėrė? (I. Didžiulis.)

1491. Ar kaibenai ar pastatei? (Kretingos par.)

1492. Ar kelio klausi, ar guzo ieškai? (Merkinės ap., Surviliškis.)

1493. Ar kelio klausi, ar priekabių ieškai? (Eržvilko ap.)

1494. Arklas balaną geso, dalgė — pučia. (Žagarė.)

1495. Arklas laukan, balana iš sienos. (Kupiškio p.)

1496. Arkliai juoba čėdija avižas, nekaip auksą. (Plungė, Kražiai.)

1497. Arkliai sudvylipuoti greičiau pasileidžia. (L. M. Dr., L. Iv.)

1498. Arklio nepašėręs nevažiuosi. (Kėdainių ap.)

1499. Arklio nešėręs toli nevažiuosi. (Merkinės ap.)

1500. Arklio nugara javai dera. (Merkinės ap.)

1501. Arklio saugokis iš užpakalio, karvės iš priekio, o pikto žmogaus iš visų pusių. (Dusetų par.)

1502. Arkliu gimei — žinok, kad tavim važiuos, durnius esi — žinok, kad išjuoks. (Dusetų p.)

1503. Arkliui duok avižų — jis prašo dobilų. (Tirkšliai.)

1504. Arkliui koją kausto, o varlė savo atkiša. (Ūdrijos v.)

1505. Arkliui nesunku avižos vežti, bet dar lengviau jos ėsti. (Alytaus, Veliuonos ap.)

1506. Arkliu joja, arklio ieško. (Eržvilko, Merkinės ap.)

1507. Arklius išvogę dar ir gurbus užrakina, o kamarą — duris užkabina. (Dusetų par.)

1508. Arklius išvogus veltui žmogus kūtę rakina. (Pasvalys.)

1509. Arklių išėdas karvės suėda. (Utenos ap., Jeznas.)

1510. Arklį pardavęs birka žemės neišarsi. (Kupiškis.)

1511. Arklį pardavęs nesiskųsk, kad kojom pavargai. (Marcinkonių par.)

1512. Arklį pardavęs ratais nesidžiaugsi. (Ašmenos apskr.)

1513. Arklį reikia šerti ne kanapėmis, bet avižomis. (Seda.)

1514. Arklį stačias šersi — gulomis važiuosi, gulomis šersi — stačias važiuosi (pėsčias vaikščiosi. — Eržvilko ap.)

1515. Arklys ant keturių kojų suklumpa, kaip žmogus su vienu liežuviu nesuklups. (Ramygalos, Joniškio, Alytaus ap. etc.)

1516. Arklys arklio dermai (dykai) nekaso. (Sedos, Gudžiūnų v., Utena.)

1517. Arklys atspardys, jei tu spirsi jam. (Seda.)

1518. Arklys botagu sotus nebuvo ir nebus, o žmogus mušimu geras nebus. (Zarasų apskr.)

1519. Arklys gurbe, o bernas darže: zguba (pražūtis) namams. (Dusetų par.)

1520. Arklys, kaip bitinas! (Merkinės ap.)

1521. Arklys, kaip nulipdytas! (Lazdijų ap.)

1522. Arklys, kaip numoliavotas! (Zarasų ap.)

1523. Arklys, kaip šv. Jurgio. (Ašmenos ap.)

1524. Arklys, keturias kojas turėdamas, pailsta, o kad žmogus nepailstų. (Jezno, Ūdrijos par.)

1525. Arklys keturiomis kojomis, ir tai suklumpa. (Merkinės ap.)

1526. Arklys labiau mėgsta avižas, nekaip auksą. (Pasvalys.)

1527. Arklys neėdęs žagrės netraukia. (Vilkijos, Merkinės par.)

1528. Arklys nekinkytas pavalkuose nebus. (Nočios p., Švenčionių apskr.)

1529. Arklys nešertas ir tuščio vežimo nepaveža. (Druskininkų ap.)

1530. Arklys nešertas — tai gaspadorius nei velnio nevertas. (Veisiejų ap.)

1531. Arklys samdytas, o kojos dar samdytesnės. (L. M. D., L. Iv.)

1532. Arklys suklumpa ir su keturiomis kojomis, o žmogus su dviem kad nesukluptų. (Pasvalio ap.)

1533. Arklys sulyso — varna neprilestų. (Plungės ap.)

1534. Ar kraitelį rokuoji dūmodama? (Kretinga.)

1535. Ar kunigas nešikęs gyvena? (Pasvalys, Joniškis.)

1536. Ar kunigas šventa dvasia gyvena? (Švenčionių, Joniškio ap.)

1537. Ar laumė jam pabūrė, kad taip skubiai kermošiun nudūmė? (Seirijai.)

1538. Ar laumė jį apčeravojo? (Kretingos par.)

1539. Ar liežuvį nurijai, ar kalbėt užmiršai? (Lazdijai, Eržvilkas.)

1540. Ar lūžt, ar plyšt — jam vistiek. (Skaisgiris.)

1541. Ar man mirtis, ar tau. (Joniškis.)

1542. Ar man mirtis, ar tau gera pirtis. (Marcinkonių par.)

1543. Ar matei baltą vilką — tiek ir jį tematysi. (Raseiniai.)

1544. Ar matei su vilku ariant, o čigoną dirbant? (Joniškio ap.)

1545. Ar matei žąsiną myžant per tvorą? (Gelgaudiškis, Užventis.)

1546. Ar matei žydą geriantį, čigoną nevagiantį? (Joniškio ap.)

1547. Ar matei žydą bažnyčioj — tiek jį pas save pamatysi. (Druskininkų, Joniškio ap.)

1548. Ar meškai muselė, ar vienas stiklelis. (Druskininkų, Švenčionių ap.)

1549. Ar namai dega, kad vietoj nepastovi? (Surviliškis, Utena.)

1550. Ar namai dega, kad taip skubinies? (Surviliškio par.)

1551. Ar nebijai, kad tau vilkas kelią pastos? (Merkinės ap.)

1552. Ar nebijai, kad tave merga pažabos? (Marcinkonių p.)

1553. Ar nebijai, kad tave uošvė apžios? (Marcinkonių par.)

1554. Ar nebijai, kad tave vilkas apšiks? (Antalieptis, Šimonys.)

1555. Ar nebijai, kad tave vilkas kūmuosna paprašys? (Ašmenos ap.)

1556. Ar nebijai, kad tave zuikiai subadys? (Vilkaviškio v.)

1557. Ar nebus perdaug du grybu į vienus barščius? (Vilkaviškis.)

1558. Ar ne indievis pjaunamas kriokia? (Plungės ap.)

1559. Ar ne indievis pjaunamas, kad ausis užsikimšęs? (Tryškių p.)

1560. Ar neisi į Dzindzielianką grybų skiepyti? (Vilkaviškio v.)

1561. Ar neisi į Dzindzielianką ožkų burkšti? (Vilkaviškio v.)

1562. Ar neisi pas Kalantą blakių skolinti! (Merkinės ap.)

1563. Ar neisi po Marijampolės tiltu ubagių barškinti! (Vilkaviškio ap.)

1564. Ar neisi po Mergupio tiltu kūle molio plakti! (Vilkaviškio v.)

1565. Ar neisi Randamonysna pagados ieškoti! (Merkinės ap.)

1566. Ar neisi Randamonysna saulės skolinti! (Merkinės ap.)

1567. Ar neišdygo tau subinėje dantys, taip ilgai bemiegant. (Plungės ap.)

1568. Ar neišmano, ar suprasti nenori. (Punios, Joniškio p.)

1569. Ar nekąs šuva, ar nepjaus šuva? — Ne, dar to nesuėdė, kurį vakar papjovė. (Kretingos ap.)

1570. Ar nelabasis čia tave atnešė, ar viesulas atpūtė? (Ratnyčios p.)

1571. Ar nelabasis pristojo, kad vietos sau nerandi. (Kretingos ap.)

1572. Ar nelaikas tave čia atnešė. (Utena, Seirijai.)

1573. Ar nematei kiaulės su dzvaneliu — štai praėjo — (sakoma, kai žmogus praeina, nepasakęs dirbančiam: „Padėk, Dieve. — Suriviliškio, Panoterių par.)

1574. Ar nematei tik ubago pritvinkusio, kad išmintingai kalbi, pieno nuo lūpų nenusišluostęs. (Vilkaviškio v.)

1575. Ar nematei tik ubago su žaliu bilietu, kad su pienuotom lūpom imi gudravoti. (Vilkaviškio v.)

1576. Ar nenori migdolų su šaprokais? (Surviliškio par.)

1577. Ar nenori šikmekienių kleckų? (Surviliškio p.)

1578. Ar nenori tik kilučių agro? (Biržai.)

1579. Ar nenori tik marčepono su rūgštum pienu? (Plungės ap.)

1580. Ar ne padai dega, kad vietoje nepastovi ir trepsi, kaip girtas? (Daugų p.)

1581. Ar nepaskaus jau kartą vėjui lūpos! (Joniškio ap.)

1582. Ar nepermes kas, it mėšlą per koją? (Plungės ap.)

1583. Ar neužsimanei, ko katė neėda? (Vilkaviškio v.)

1584. Ar ne vaikai tavo verkia, kad namo skubinies? (Švenčionių apskr.)

1585. Ar niežti dešinė, kad su savim pinigų nenešioji? (Jezno p.)

1586. Ar niežti tau kairė, kad pinigų lauki? (Niedzingės p.)

1587. Ar paties velnio nori! (Joniškio, Merkinės ap.)

1588. Ar pats kalbi, ar skūra brazda? (Pušalotas.)

1589. Ar pažįsta kiaulė pipirus — tiek tu pažįsti savo tėvus. (Švenčionių apskr.)

1590. Ar pažįsti žąsies šikną per pūkus? (Vilkaviškio v.)

1591. Ar pažįsti žydą Mikną — tai pabučiuok jam į šikną! (Alvitas.)

1592. Ar pilvu klausai, kad negirdi? (Krakių, Surviliškio, Niedzingės p.)

1593. Ar pilvu klausai, kad nesupranti žmonių kalbos? (Merkinės ap.)

1594. Ar plyš, ar truks — į plaukus kibsiu ir snukį mušiu. (Papilės ap.)

1595. Ar plyš, ar truks — nepasiduosiu, kai reikės, ir pats užvažiuosiu. (Alytaus, Pasvalio ap.)

1596. Ar prausk, ar neprausk, kad ir muilo nesigailėsi, iš varnos balto paukščio nepadarysi. (Zarasų, Biržų ap., Ariogala.)

1597. Ar prausk, ar neprausk, kas juodu gimė, tas juodu ir dvės. (Ašmenos apskr., Dusetų ap.)

1698. Ar prausk, ar neprausk — varna vis juoda, kaip buvo, taip ir bus. (Alvito, Eržvilko ap., Baisogala.)

1599. Ar prūsas esi, kad išpažinties neini? (Bartininkų v.)

1600. Ar rublis, ar skiedra, kai reikia duoti — nėra. (Batakių par.)

1601. Ar sakai, ar nesakai, vis lenda ir lenda, kaip šuva. (Veliuonos v.)

1602. Ar sakęs, ar šuniui lojęs — neklauso, ir tiek. (Linkuva.)

1603. Ar snarglį į fajerkastį įtraukei, kad rūkai? (jaunas taip papeikiamas. — Vilkaviškio v.)

1604. Ar snigs, ar lis, ar taip pasiliks. (Vilkaviškio ap.)

1605. Ar su avižomis klausaisi, kad negirdi? (Viekšnių, Vilkaviškio ap.)

1606. Ar su karveliais savo vaikelius auginai, motinėle? (Raseinių, Alytaus, Merkinės ap.)

1607. Ar su tarba, ar su karba — vis ta pati Dievo garbė. (Surviliškio v.)

1608. Ar su tarba, ar su karba — vis toj pati tau pagarba. (Kėdainių ap.)

1609. Ar su vyžomis veizi, kad nematai? (Viekšnių ap.)

1610. Ar svetimas vaikas, ar akėčių kuolas — tas vistiek. (Plungė, Viekšniai.)

1611. Ar svetimas vaikas šeimoje, ar akėčių kuolas tvoroje. (Alytaus ap.)

1612. Ar šapalas prie raudos kimba? (Viekšnių ap.)

1613. Ar šeimynos eini samdyti su riebiu snukiu? (Pasvalys.)

1614. Ar šiknoj ašaka dygsta, kad nepasėdi? (Vilkaviškio ap.)

1615. Arškus, kaip širšuolas, piktas, kaip vilkas. (Žagarė.)

1616. Ar šuo ilgai laks, vandens prilakęs? (Šilalė.)

1617. Ar šuo loja, ar jis kalba — man vistiek: vėjas nešioja. (Švenčionių, Eržvilko ap.)

1618. Ar šuo pėtnyčią pažįsta — tiek pažins ir jis tave. (Ašmenos apskr.)

1619. Ar šuva loja, ar tu kalbi — tai man vistiek. (Truskava.)

1620. Ar tai ilgam užteks šuiniui dešra — amters ir nėra. (Surviliškio p.)

1621. Ar tai jums žmonių kraujas lakti! (Marijampolės ap.)

1622. Ar tai nelinksmos dienos jaunam nevedus, argi nelinksma, midaus negėrus? (Vilkaviškio ap.)

1623. Ar taip suksies, ar šiaip suksies — vis šikna užpakaly. (Ūdrijos v.)

1624. Ar tau karvelis pabūrė, kad manai laimėti? (Marcinkonių p.)

1625. Ar tave aitvaras po visus laukus nešiojo? (Alytaus ap.)

1626. Ar tave velnias griebs, ar mane — mudviejų žemė nenešios. (Pasvalio, Biržų ap.)

1627. Ar tave velnias griebs kada nors, ar ne? (Merkinės ap.)

1628. Ar tavo akis aptararavo! (Kėdainiai.)

1629. Arti bažnyčia — daug arčiau ir pekla. (Dusetų p.)

1630. Arti bažnyčia — toliau Dievas. (Zapyškis.)

1631. Arti bažnyčios — toli nuo Dievo. (Dringiškiai.)

1632. Arti bažnyčių žydai gyvena, o dangun nepatenka. (Utenos ap.)

1633. Ar tik nenori migdolų su šaproku, kad negardūs ropučiai iš burokų. (Surviliškio par.)

1634. Ar tik nenori Šikmekiemio kleckų, kad ropučiai nepatinka. (Surviliškio par.)

1635. Artimas draugas už tolimą giminę geresnis. (Veliuonos ap.)

1636. Artimesni marškiniai, kaip sermėga. (Pasvalys.)

1637. Arti plonis — toli baltis, vėlai gulti — anksti keltis. (Antalieptė.)

1638. Arti vilku negali, kad pažabot nemoki, o akėt neakėsi, kad įvadžiot negalėsi. (Dusetų p.)

1639. Artojai savo senų papročių niekuomet nepameta. (Plungės ap.)

1640. Artojas be botago, kaip šuo be uodegos. (Joniškio ap.)

1641. Artojas be ponų malonės gyvena, o jie be artojaus duonos — ne. (Salantų, Dusetų ap.)

1642. Artojas lauku džiaugiasi. (Zapyškis.)

1643. Artojas prakaituoja, o žydas pinigus rokuoja. (Leipalingio ap.)

1644. Artojaus duona balta, ubago — purvina, o kareivio — kruvina. (Salantų ap.)

1645. Artojaus duona juoda, o ponų balta, nors jie nearia, nesėja, tik pinigus perėja. (Druskininkų ap.)

1646. Ar tokis ir per Velykas buvai, kaip dagis ant ežios? (Salantai, Kaušėnai.)

1647. Ar tu čia ilgai bambėsi, kaip ubagas, kruopas pabėręs? (Pasvalys.)

1648. Ar tu durnaropių apsiėdei, ar iš galvos išėjai? (Raseiniai.)

1649. Ar tu, durniau, atstok, ar tu, pliki, atsitrauk. (I. Didžiulis.)

1650. Ar tu, durniau, paliauk, ar tu, pliki, pasitrauk. (Joniškio ap.)

1651. Ar tu girdėjai, kad vanagas paukščių pasigailėtų? (Marcinkonių p.)

1652. Ar tu girdėjai tokią štuką, kaip tas jautis spyrė? (Kazlų Rūda.)

1653. Ar tu jau kuolinę užšventei? (Vilkaviškio ap.)

1654. Ar tu jau piktas pinigas? (Vagašiškio par.)

1655. Ar tu, mergele, karvelio lizde išaugai? (Valkininkų ap.)

1656. Ar tu nori duonos be plutos? — Paragauk šūdo. (Vilkaviškio v.)

1657. Ar tuomet lakinti šunis, kada laikas medžioti? (Šaulėnai.)

1658. Ar tada lakinti šunį, kai reikia eiti medžiotų. (Marcinkonių p.)

1659. Ar turi šuo gėdos, kai paragauja lazdos? (Ašmenos apskr.)

1660. Ar tu sienai sakyk, ar jam kalbėk. (Biržų ap.)

1661. Ar tu šiandien girtas, ar durnas — negaliu suprasti. (Zarasų ap.)

1662. Ar tu velnią matai, ar kas tau? (Krokialaukis.)

1663. Ar tu visados durnas, kaip šiandien? (Dusetų p.)

1664. Ar tu visados kvailas, kaip gudo vyžas? (Švenčionių apskr.)

1665. Ar užsidegė pas tave, ar persprogo, kad sukiesi vietoje, kaip kvaitulinga avis? (Valkininkų, Dusetų ap.)

1666. Ar vakar dienos ieškai? (Kaušėnai.)

1667. Ar vakar dienos ieškai, ar išsipagirioti negali? (Utenos ap.)

1668. Ar varnų šaudyt eisi į bažnyčią? (Surviliškio v.)

1669. Ar velniai jį žino! (Joniškio ap.)

1670. Ar velniai žino, kur tave kojos nuneš. (Surviliškio v.)

1671. Ar velniams man jo reikia! (Antalieptė.)

1672. Ar velniams tas girtuoklis reikalingas! (Utena, Joniškis.)

1673. Ar velniams to reikia. (Joniškio ap.)

1674. Ar velnias jį apstojo — nei prieiti, nei prakalbinti. (Plungės, Kretingos ap.)

1675. Ar velnias tave nešioja! (Kretingos par.)

1676. Ar velnias tave ten nešioja, ar mergos vilioja? (Perloja.)

1677. Ar velniui avinu tapti sumanei, kad tokius niekus imi kalbėti? (Švenčionių apskr.)

1678. Ar velniui avinu vandenį vežioti panorėjai, kad galo sau ieškai? (Ašmenos apskr.)

1679. Ar verk, ar juokis, vis šieptis reikia. (Eržvilko ap.)

1680. Ar vėl tavo veršis nė pro tvorą negali žiūrėti! (Anykščiai, Antalieptė).

1681. Ar vienas pasauly šuo margas? (Kruonis.)

1682. Ar vienas šuo su uodega? (Marijampolės ap.)

1683. Ar vienas šuva sviete margas? (Surviliškio par.)

1684. Ar viena varna šiks į marias — ar šiks, ar nešiks, vandens nesudrums. (Užvenčio v.)

1685. Ar vietos maža, ar rūrą nieżti? (Surviliškio par.)

1686. Ar vietos maža, ar blusos kerta, kad vietoje nepastovi, kaip drigantas. (Surviliškio p.)

1687. Ar vilkas, ar meška — vis baisūs žvėrys: nuo vieno bėgsi, ant kito užbėgsi. (Dusetų, Utenos ap.)

1688. Ar vinis subinėj, kad jos atkelti iš vietos negali? (Subačius.)

1689. Ar žąsiena, ar vištiena, man vis per vieną. (Anykščiai.)

1690. Ar žinai, kur blezdingos žiemavoja? (Kretinga.)

1691. Ar žinai tą štuką — merga nugulė žiemitį jaučiuką. (Kamajų v.)

1692. Ar žirnius atimk, ar kiaulę paimk — abiejų neteksi. (Salantai.)

1693. Ar žydas, ar velnias — vieno kelmo atžalos. (Babrai, Švenčionys.)

1694. Ar žodį ištarei, ar paukštį paleidai — nebepagausi. (Dusetų p.)

1695. Asaba, kaip samtis. (Joniškio ap.)

1696. Asaba, kaip samtis, kaip noragai — dantys. (Ašmenos apskr.)

1697. Asaba plaukuota! (Kai mažas paauglis statosi dideliu. — Vilkaviškio v.)

1698. Asaba plaukuota, gaila tik, kad nosis snargliuota. (Seirijų ap.)

1699. Asilas turi ilgas ausis, o tu — ilgą liežuvį. (Liet. M. Dr.)

1700. Asilas tu vienas. (Joniškio ap.)

1701. Asilo galva! (Joniškio ap.)

1702. Asilo galva, meškos eisena ir kiškio širdis — tai ir visas jo gerumas. (Raseiniai.)

1703. Asilo galvą beturėdamas, bet gražiai bekalbėdamas, visiems patiksi ir dargi protingu liksi. (Utenos ap.)

1704. Asilo galvą turėti, bet tik gražiai bekalbėti! (Švenčionių ap.)

1705. A, smilksta, kaip žalias nedegąs. (Zapyškio ap.)

1706. Astakingas pereit protingą. (Plungės ap.)

1707. Astakingas pereit turtingą. (Kretingos ap.)

1708. Astanka ėsti neprašo. (A. Schleicheris.)

1709. Astanka valgyti nemaldauja. (Plungė, Kelmė.)

1710. Aš aitvaro neturiu, kad pinigų prineštų. (Būgos Žodynas.)

1711. Aš aitvaro už uodegos nepagavau, bet pinigus pats užsidirbau, todėl jie man brangūs. (Veisiejų ap.)

1712. Aš aną ir nuluptą pažinčiau. (Utenos ap.)

1713. Ašaromis braidydamas ir ašaras gerti dar! (Krakių ap.)

1714. Ašaromis klaidų neatitaisysi. (Zapyškio p.)

1715. Ašaros greičiausiai išdžiūsta. (Pasvalio ap.)

1716. Ašaros greitai išdžiūsta, tik ne tos, kurias motutė pralieja. (Jezno ap.)

1717. Ašaros veikiausiai nudžiūsta. (Miežinio Žodynas.)

1718. Ašarų pakalnė. (Joniškio ap.)

1719. Ašarų pakalnė čia vieniems, bet rojus kitiems. (Švenčionių ap.)

1720. Ašarų pakalnėj negyvensi, dangaus neragausi. (Švenčionių apsk.)

1721. Ašarų pakalnėj pavargausi — danguj laimės paragausi. (Ašmenos apsk.)

1722. Ašarų vanduo bus danguje. (Pasvalys.)

1723. Ašarų vanduo už jūrių vandenį sūresnis, motinos ašaros už akmenį sunkesnės. (Varėnos ap.)

1724. Aš čia sėdėsiu, o mano vindas tegul pakėlęs koją myža. (Kazlų Rūda.)

1725. Aš dar neturėjau nė žalio supratimo. (Eržvilko ap.)

1726. Aš deriu — tu suderi, aš bezdu — tu sugeri. (Joniškio ap.)

1727. Aš esu ir vėtytas ir mėtytas — visokios duonos teko ragauti, todel mane nelengva apgauti. (Merkinės ap., Ašmenos apskr.)

1728. Aš esu neštas ir pamestas — negreit mane apgausi. (Utenos ap.)

1729. Aš esu sveikas, kaip ridikas. (Merkinės ap.)

1730. Aš esu sveikas, kaip žuvis. (Pasvalys.)

1731. Aš girdėjau tave turint aviną vilkui suėsti. (Pasvalys.)

1732. Aš į tave žiūriu, kaip į avį, o tu į mane, kaip į vilką. (Liet. M. Dr., Marijampolės ap.)

1733. Aš jam duoną metu, o jis mane akmenimi svaido. (Liškiavos p.)

1734. Aš jam į ausį, kad burnos nesiprausęs. (Marijampolės ap.)

1735. Aš jam kalną pyliau, o jis man duobę kasa. (Eržvilko, Joniškio ap.)

1736. Aš jam su duona metu, o jis man su akmeniu atsvaido. (Marijampolės ap., Būgos Žodynas.)

1737. Aš jį ir nuluptą pažinčiau. (Viekšnių ap.)

1738. Aš jų moku gyvą velnią! (daugelį. — Vilkaviškio v.)

1739. Aš jų sušėriau gyvą velnią. (Sedos ap.)

1740. Aš karvę šersiu, o jis melš! (Seirijų ap.)

1741. Aš karvę šėriau, o jis pieną sau melžė. (Ašmenos apskr.)

1742. Aš karvę šėriau, o jis pieną turi gerti! (Leipalingio ap.)

1743. Aš kitam šaukštan nespjaudau, ir sau spjaudyti neduosiu. (Marcinkonių ap.)

1744. Aš kitam veidan nespjaudau, bet ir man kitas nebespjaudys. (Merkinės ap.)

1745. Aš kito apseilėtą nevalgysiu. (J. Šliupo užr.)

1746. Aš lojau, kol įgavau pinigus, o tu verksi, kol juos atgausi. (Pasvalys.)

1747. Aš maniau, kad tu linus minsi, o ne pirštines džiovinsi. (Merkinės ap.)

1748. Aš mergytę myliu, bet kai vesti — tyliu. (Vilkaviškio ap.)

1749. Aš mergytę myliu, kai paspaudžia ranką — tyliu. (Marcinkonių ap.)

1750. Aš meškos nepagoviau, vilko nepapjoviau — už ką mane giri? (Ašmenos apskr.)

1751. Aš ne antelė per jūres plaukti, ne gegulė girioj kukuoti. (Rygiškių Jonas, Merkinės, Vilkaviškio ap.)

1752. Aš ne avies pilvas, kad visaip vartyčiaus. (Vilkaviškio v.)

1753. Aš nebuvau, kai gėdą dalino. (Šiaulių ap.)

1754. Aš negaliu neliįsti, bet negaliu nei į vieną įliįsti. (Vilkaviškio ap.)

1755. Aš negi Dievas, iš nieko nepadarysiu. (Dusetų ap., Ašmenos apskr.)

1756. Aš negi Dievas — iš seno jauno nepadarysiu. (Dusetų, Merkinės ap.)

1757. Aš ne prastos kiaulės paršas, bet gerų tėvų vaikas. (Merkinės, Vilkaviškio ap.)

1758. Aš nerūgęs ir šalia tavo kubilo nebuvau. (Merkinės ap.)

1759. Aš nerūgęs, o tavo ir šalia kubilo nebūta. (I. Didžiulis.)

1760. Aš nerūgęs, o tu šalia kubilo stovėjai ir į ropučius žiūrėjai. (Ašmenos apskr.)

1761. Aš neturiu lakišių, kur aš savo pačią pakišiu. (Plungė, Tryškiai.)

1762. Aš nutukau, bet ne nuo tavo lašinių. (Krosnos par.)

1763. Aš pečium buvau, bet tu mano duonos nevalgei. (Alvitas.)

1764. Aš pečius, bet duonos nekepu. (Alvitas.)

1765. Aš ponas — tu čigonas, aš karalius — tu skarmalius. (Žemaičių pat.)

1766. Aš ponas, tu ponas, kas gi mūsų terbas neš? (Linkuva.)

1767. Aš ponas, tu ponas, kas gi neš kašelę? (Marijampolės ap.)

1768. Aš ponas, tu ponas, o kuris kiaules ganys? (Pandėlio v.)

1769. Aš ragus turėsiu, tu gi karvę melši! (Eržvilko ap.)

1770. Aš savo valia už šimto rublių neduočiau. (Eržvilko ap.)

1771. Aš savo valios už šimtą rublių neduočiau. („Vargo mokykla".)

1772. Aš su tavim kiaulių neganiau (t. y. tu nesi man lygus. — Vilkaviškio, Merkinės, Kelmės ap.)

1773. Aš su tavim kiaulių neganiau, kad tu mane ant juoko keltai. (Liškiavos par.)

1774. Aš su tavim kiaulių neganiau, kad tu man pienburniautai. (Varėnos ap.)

1775. Aš sveikas, kaip ridikas. (Merkinės ap.)

1776. Aš sveikas, kaip žuvis. (Panevėžio ap.)

1777. Aš šuniui kelio jau nerodysiu. (Dusetų ap.)

1778. Aš šuniui kelio nerodžiau, su juo ant mėnulio nestaugiau. (Zarasų ap.)

1779. Aš taip galiu ten įlipti, kaip plikis į plaukus įkibti. (Pasvalys.)

1780. Aš taip sau bernelis, niekadaris. (Merkinės ap.)

1781. Aš taip sau juokdarėlis, linksmas bernužėlis, geras išsibarti, geras ir išgerti. (Merkinės ap.)

1782. Aš taip sau niekdėlė. (Eržvilko ap.)

1783. Aš tariau, kad tu linus minsi, o tu kailius mini. (J. Šliupo užr.)

1784. Aš tau duosiu rodą, tik tu neik į sodą. (Batakių par.)

1785. Aš tau iškūrensiu pirtį. (Merkinės ap.)

1786. Aš tau iškūrensiu tokią pirtį, kad akyse dangus paraudonuos. (Butrimonių ap.)

1787. Aš tau iškūrensiu tokią pirtį, kad tavo kailis trejus metus šilumą jus. (Švenčionių ap.)

1788. Aš tau pakelsiu raudoną gaidį ant stogo. (Žagarė.)

1789. Aš tau parodysiu, iš kur kojos dygsta. (Ūdrijos v.)

1790. Aš tau parodysiu, kur dilgėlės mėgsta bučiuoti. (Utenos ap.)

1791. Aš tau parodysiu, kuri dilgėlė šiknai saldesnė. (Raseinių ap.)

1792. Aš tau pasirodysiu ožkos asaboje. (Žagarė.)

1793. Aš tau su vėju nesupūsiu. (Vilkaviškio v.)

1794. Aš tau užmokėsiu angliukais anam pasauly. (Švenčionių apsk.)

1795. Aš tau užmokėsiu gyvais pinigais, kurių nematysi nei rytais, nei vakarais. (Marijampolės ap., J. Vencius, I. Didžiulis.)

1796. Aš tave išsiųsiu į pipirų žemę. (Marijampolė.)

1797. Aš tave išsiųsiu, kur pipirai auga. (Merkinės ap.)

1798. Aš tave išsiųsiu, kur velniai vaikus peri. (Merkinės ap.)

1799. Aš tave klausiu apie antis, o tu man nuo žąsų atsakymą duodi. (Pasvalys.)

1800. Aš tave klausiu apie antis, o tu man sakai apie žąsis. (Veisiejų ap.)

1801. Aš tave mylėjau, kada mergele regėjau. (Merkinės ap.)

1802. Aš tave mylėsiu, kai vilkas neš — per tvorą pakylėsiu. (Anykščių ap., I. Didžiulis.)

1803. Aš tave myliu, kaip krislą aky. (I. Didžiulis.)

1804. Aš tave myliu, kaip pelė katę. (Ašmenos apskr.)

1805. Aš tave myliu, kaip šuo katiną. (Alytaus ap.)

1806. Aš tave myliu, kaip vilkas ožką. (Marcinkonių p.)

1807. Aš tave pamylėsiu, tik savo gerti ir valgyti atsinešk. (Marijampolės ap.)

1808. Aš tave pamylėsiu virkščių vainikėliu, tyru vandenėliu. (Vilkaviškio v.)

1809. Aš tave parvesiu kitą rudenėlį, kai žydės, kai klestės balti akmenėliai. (Būgos Žod.)

1810. Aš tave skęstantį pagelbėjau, o tu mane skandini. (Žemaičių pat.)

1811. Aš tave vesiu, kai žiemą rožės žydės. (Utenos ap.)

1812. Aš tavęs klausiu apie antis, o tu man žąsų atsakymą duodi. (Miežinio Žod.)

1813. Aš tavęs klausiu apie arimą, o tu man kalbi apie gėrimą. (Varėnos ap.)

1814. Aš tavęs klausiu apie miltus, o tu man dainuoji apie tiltus. (Zarasų ap.)

1815. Aš tavęs klausiu apie ragaišį, o tu man atsakai, kad avinai išgaišę. (Leipalingio ap.)

1816. Aš tavęs klausiu apie ragaišį, o tu man kalbi apie avieną. (Ašmenos apskr.)

1817. Aš tavęs klausiu pinigų, o tu man pasakoji, kad turi vaikų. (Utenos ap.)

1818. Aš tiek vyžų neperavėjau, kiek tokių ponų perstovėjau. (I. Didžiulio užr.)

1819. Aš tiek vyžų nepyniau, kiek tu baloj gulėjai. (Švenčionių apskr.)

1820. Aš tylėjau, kaip avinas. (A. Schleicheris.)

1821. Aš tylėjau, kaip avinas, druską pajutęs. (Pasvalys.)

1822. Aš tylėjau, lyg man meška būtų gerklę užšikus. (Marcinkonių p.)

1823. Aš tylėjau, lyg man velnias būtų lūpas užčiaupęs. (Utenos ap.)

1824. Aš tylėjau, žodžio nekalbėjau, o kai prabilau — visus iš namų išvaikiau. (Lazdijų ap.)

1825. Aštra kalba nepaveikia, tik suerzina. (Ašmenos apsk.)

1826. Aštras, kaip yla. (Varėna.)

1827. Aštras liežiuvis, nors ir negalandamas. (Varėna.)

1828. Aštro liežiuvio nesuvaldysi, išbjurusio nepataisysi. (Valkininkų ap.)

1829. Aštro liežuvio nesuvaldysi, kvailo neišmokysi. (Marcinkonių par.)

1830. Aštrus — ima visus kraštus. (Vilkaviškio v.)

1831. Aštrus, kaip skustuvas. (Marijampolės ap.)

1832. Aštrus kirvis greitai atsikerta. (Marijampolės ap.)

1833. Aštrus kirvis greitai kerta, aštrus liežuvis dar greičiau atsikerta. (Vilkaviškio ap.)

1834. Aštrus peilis — aštrus vyras. (A. Schleicheris.)

1835. Aštrus vyras, kai kalbėti. (Anykščiai.)

1836. Aštrus vyras, kaip pipiras, ir subinė juoda. (Pasvalio ap.)

1837. Aštrus vyras pakalbėti, o kai darban šaukia — patylėti. (Nočios par.)

1838. Aš už našlio, kaip už baslio. (Joniškio ap.)

1839. Aš už ragų karvę laikysiu, o tu sau melši! (Utena.)

1840. Aš už tėvo pečių bėdų neturėjau, o kai vienas likau — ir vargelio paregėjau. (Daugų par.)

1841. Aš už tėvulio pečių balta duonele bodėjaus, o vyrui patekus — ir sužiedėjusia plutele gerėjaus. (Alytaus ap.)

1842. Aš už tėvulio pečių lakštele lakštavau, o už vyro — gegulė kukavau. (Merkinės ap.)

1843. Aš žodį — jis kodį. (Plungės par.)

1844. Atatiko kirvis kotą. (Kupiškis.)

1845. Atatiko šepetys kotą — gavo vyrą neraliuotą. (Antalieptė.)

1846. Atatiko šluotai kotas — teks mergelei vyras barzdotas. (Ašmenos apskr.)

1847. Atatiko veršis karvei, o tas bernelis senai smarvei. (Švenčionių apskr.)

1848. Atbėgo besišaipydamas, nubėgo besiraivydamas. (Dusetų par.)

1849. Atbėgo, kaip aitvarą pasižabojęs. (Alytaus ap.)

1850. Atbėgo, kaip vilkų vejamas. (Leipalingio ap.)

1851. Atbėgo, kaip žaibas. (Seirijų ap.)

1852. Atbėgo nevytas, tik žmonių įprašytas. (Lazdijų ap.)

1853. Atbėgo žaibo greitumu. (Alytaus, Raseinių ap.)

1854. Atbukęs, kaip ubago lazda. (Žagarė.)

1855. Atbukusiu peiliu tik raganai jodinėti. (Žagarė.)

1856. Atbukus sąžinė, kaip girnakalis. (J. Venciaus užr.)

1857. Atbula ranka tik ragana vaišinti. (Aukštadvario par.)

1858. Atbula ranka tik ragana žegnojasi. (Butrimonių par.)

1859. Atbula ranka tik velnias žegnojamas. (Stakliškių par.)

1860. Atbulas eina, kaip vėžys. (Alvitas, Nesselm. Žod.)

1861. Ateik belaukiamas, išeik bemylimas — tai geras būsi svečias. (Pasvalio, Eržvilko ap.)

1862. Ateik, kol laukiamas, išeik, kol mylimas. (Joniškio ap.)

1863. Ateik neprivalgęs ir čia (svečiuose) negausi. (Pasvalys.)

1864. Ateik nevalgęs — išeisi išalkęs. (Eržvilko ap.)

1865. Ateik nuogas — parsineši antyje. (Pasvalys.)

1866. Ateik privalgęs — ir čia gausi. (Girkalnio v.)

1867. Ateik svečiuosna, kol dar laukiamas, išeik, kol dar mylimas. (Merkinės ap.)

1868. Ateina, kaip kiškis kermošiun. (Merkinės ap.)

1869. Ateina, kaip svečias nebuvėlis. (Joniškio ap.)

1870. Ateina, kaip vilkas veseilion. (Ašmenos apskr.)

1871. Ateina Kalėdos — gaspadorių bėdos. (Alvitas.)

1872. Ateina karveliu, išeina vanagu. (Joniškio ap.)

1873. Ateina liga ir nekviečiama. (Pasvalys.)

1874. Ateina neskubėdamas, išeina nelydimas. (Utenos ap.)

1875. Ateina pavasarėlis — jaunųjų žadintojėlis. (Alvitas.)

1876. Ateina pavasarėlis — žagrelę taisyk, bet ir arklį gerai ganyk. (Švenčionių apskr.)

1877. Ateis Dievas, gerą darydamas, bulkeles dalydamas, bet tu negausi, gardžios duonelės neparagausi. (Merkinės ap., Vilkaviškio v.)

1878. Ateis Dievas, gerą darydamas, vieniems nueidamas, kitiems pareidamas. (Alvitas.)

1879. Ateis ir tau eilė. (Anykščiai.)

1880. Ateis ir tau eilė — ir džiaugtis, ir verkti, ir gerai pasigerti. (Perloja.)

1881. Ateis ir tau eilė kermošiun važiuoti — nereik iš anksto šlubuoti. (Seirijai.)

1882. Ateis ir tau eilė su šventu Petru kalbėti. (Marcinkonių par.)

1883. Ateis ir tau eilė žirgą balnoti, tik nereik mergos bijoti. (Varėnos ap.)

1884. Ateis jums šventė be nedėlios. (Pasvalys.)

1885. Ateis jums šventė be nedėlios, pavasaris be duonos. (Ratnyčios par.)

1886. Ateis Kalėdos — vėl tos pačios bėdos. (Joniškio ap.)

1887. Ateis laikas, bus ir be vyro vaikas. (Raudondvaris.)

1888. Ateis lapė prie kušneriaus! (Žemaičių pat.)

1889. Ateis ožka prie vežimo — šieno nebebus, bet šonus apkuls. (Dusetų par., Švenčionių apskr.)

1890. Ateis ožka prie vežimo, šieno klaus, bet negaus. (Užvenčio v.)

1891. Ateities niekas nežino. (Alvitas.)

1892. Ateitis labai vargi, dabartis labai skubi. (Švenčionių apskr.)

1893. Ateitis miglose, praeitis varguose. (Ašmenos apskr.)

1894. Ateitis šlubuodama, dabartis šuoliuodama. (Utenos ap.)

1895. Ateitį Dievas kad ir žino, bet žmogui nepasako. (Merkinės ap.)

1896. Ateitį savo sužinosi — gal džiaugsies, o gal ir raudosi. (Alytaus ap.)

1897. Atėjau neprašytas, išeisiu nevarytas. (Merkinės ap.)

1898. Atėjo bėdos ir visos ėda. (Babrai.)

1899. Atėjo bėdos visos kartu, o tau, žmoguli, tai jau rūgštu. (Alytaus ap.)

1900. Atėjo ir nuėjo, kaip čiaudulys. (Žiežmariai.)

1901. Atėjo ir tau pagavėjo. (Juškšos Žod., Alvitas.)

1902. Atėjo, kaip kiaulė bulbėsna. (Valkininkų ap.)

1903. Atėjo, kaip kiaulė tvartan, net Dievo nepagarbinęs. (Niedzingės par.)

1904. Atėjo, kaip šuva, uodegą pabrukęs (nuleidęs. — Raseiniai, Kapčiamiestis.)

1905. Atėjo mergelė, kaip bitė ratuota. (Dusetų ap.)

1906. Atėjo neprašomas, išėjo nevaromas. (Joniškio ap.)

1907. Atėjo ne valgyti, bet dirbti. (Joniškio ap.)

1908. Atėjo ne valgyti duonelę, bet dirbti sunkų darbelį. (Veisiejų ap.)

1909. Atėjo sveteliai, o duonos nei kąsnelio. (Merkinės ap.)

1910. Atėjo sveteliai, reiktų pasigirti, o nėra kas išvirti. (Marcinkonių par.)

1911. Atėjo vyras, kaip lokis — mergele, bijokis! (Švenčionių apskr.)

1912. Atėjo vyras, kaip vilkas, jei su žmona — tai bus kaip šilkas. (Kretingos ap.)

1913. Atėmė, kaip kiškis nuo vilko. (Liškiavos par.)

1914. Atėmė, kaip su ranka. (Joniškio par.)

1915. Atėmė, kaip žydas ožką nuo vilko. (Utenos ap.)

1916. Atėmė nuo ubago paskutinę lazdą! (J. Vencius.)

1917. Atėmė pelė iš katės lašinius — taip ir patikėjau, kai tik tave paregėjau. (Ašmenos apskr.)

1918. Atgausi iš arklio avižas! (Joniškis.)

1919. Atgausi iš šunies mėsą! (Valkininkai.)

1920. Atgausi iš vilko ožką! (Zarasai.)

1921. Atgrubęs, lyg su ubagu gulėjęs. (Marijampolės ap.)

1922. Atidarė Dievas savo daržinę. (Eržvilko ap.)

1923. Atidarė man Dievas į laimę vartus, tik aš nemokėjau proga pasinaudoti, nežinojau, kad nereikia žiopsoti. (Merkinės ap.)

1924. Atidarė savo nastrus, kaip suvartinius vartus. (Valkininkų ap.)

1925. Atidarė tau mergelė dūšią, o tu panorėjai kūšio. (Perloja.)

1926. Atidavė arklį — atiduos ir arklą. (Veisiejai.)

1927. Atidavė Dievui dūšią, o velniui pautus. (Joniškio ap.)

1928. Atidavė kruopas — atiduos ir ropučius. (Liškiava.)

1929. Atidavė lapei vištas ganyti! (Kupiškis.)

1930. Atidavė velniui dūšią, nes Dievui tokia nereikalinga. (Vilkaviškio v.)

1931. Atidavė vilkui avis ganyti! (Bartininkų v.)

1932. Atidavė žagrę — atiduos ir saitą. (Merkinės ap.)

1933. Atiduos ant švento „Niekados“. (Kupiškio ap.)

1934. Atiduosiu anam pasauly ar akmenukais, ar nuodėguliukais. (Alovės par.)

1935. Atiduosiu po mirties panedėlį. (Bartininkų v.; — po mirties pelenais, — Subačius.)

1936. Atiduos, kai akmuo sužaliuos. (Valkininkų ap.)

1937. Atiduos, kai ant alksnio grūšios pradės augti. (Surviliškio v.)

1938. Atiduos, kai basliai pražydės. (Joniškio apyl.)

1939. Atiduos, kai grybais lietus lis. (Kupiškis.)

1940. Atiduos, kai kuolai žaliuos. (Utenos ap.)

1941. Atiduos, kai kūlys sužaliuos. (Zarasai.)

1942. Atiduos numirus trečiąją dieną. (Kaušėnai.)

1943. Atiduos po žalio galvai. (J. Vencius užr.)

1944. Atiduos skolą, kada akmuo žydės. (Pasvalys.)

1945. Atiduos skolą, kai šiaudai pražydės, iš akmenų grūdai byrės. (Alytaus ap.)

1946. Atiduos šiaudų kūliui žydint. (Joniškio ap.)

1947. Atiduos trečią dieną po mirties. (Plungės ap.)

1948. Atiduos trečią valandą po mirties. (Joniškio ap.)

1949. Atidūrė Dievas, kaip su žiburiu į akis. (Eržvilko ap.)

1950. Atimsi, kaip iš čigono lašinius. (Dusetų par.)

1951. Atimsi, kaip iš žąsino avižas. (Dusetų p.)

1952. Atitiko, kaip kirvis kotą. (Joniškio ap.)

1953. Atitiko kaplys kotą. (A. Schleicheris, Plungės ap.)

1954. Atitiko kirvis kotą. (Plungė.)

1955. Atitiks Jurgiui kepurė. (Veiverių p.)

1956. Atitiks siūlas kamuolį. (Miežinio Žodynas.)

1957. Atjojo ant šėmelio, kaip piršlys per laukelį. (Eržvilkas.)

1958. Atlėkė, kaip gegužė svetiman lizdan, ir pridarė. (Ašmenos apskr.)

1959. Atlėkė pelėda ir neprašyta. (Marijampolės ap., Kretinga.)

1960. Atminais ir pas mane svečiai ateis. (Sedos ap.)

1961. Atminimas ne vežimas. (Tauragė.)

1962. Atminimas — ne vežimas, ant savęs nevežiosi ir ant šakių nekilosi. (Švenčionių apskr.)

1963. Atmink, kad ir sienos turi ausis. (Dusetų par.)

1964. Atmink, kad ir sienos turi ausis, o naktis turi akis. (Ašmenos apsk.)

1965. Atmink, kad panaberija daugel kaštuoja, todel nemandravok, kitaip nupliksi. (Dusetų par.)

1966. Atmink, mano vaike, daug kalbėt nereikia. (Dusetų par.)

1967. Atmink sau dažnai minėti, kad dviliežuviu nereikia tikėti. (Utenos ap.)

1968. Atminsi gimtąją dieną. (Rygiškių Jonas.)

1969. Atsiminsi gimimo dieną ir net motkos pienu atsirūgsi, kai mano kumščio paragausi. (Daugų par.)

1970. Atsiminsi, kada gimęs. (Joniškio ap.)

1971. Atmins Mickus, supras Pranckus. (A. Schleicheris.)

1972. Atnešė grūdą, išnešė pūdą. (Merkinės par.)

1973. Atnešė, kaip katė pelę. (Daugų par.)

1974. Atnešė po sparnu, kaip gužutis kielę. (Pasvalys.)

1975. Atnešk gardaus alutėlio ir baltojo pyragėlio. (Antalieptė, Marcinkonys.)

1976. Atpeikė, kaip katei kačiukus. (Raseiniai, Utena, Merkinė.)

1977. Atpylė ragas ragan. (Kupiškis.)

1978. Atpyškino, kaip Šlamas evangeliją. (Dusetų p.)

1979. Atpjaus rugiais po mirties. (Joniškio ap.)

1980. Atradę siūlą rasime ir kamuolį. (Alytaus ap., Raseiniai, Kelmė.)

1981. Atrado, kaip aklas adatą. (Merkinės ap.)

1982. Atrado, kaip aklas pirštines. (Valkininkų ap.)

1983. Atrado, kaip akla višta grūdą. (Ašmenos apskr., Merkinės ap.)

1984. Atrado, kaip girtas savo namus. (Lazdijų ap.)

1985. Atrado varlė baloj kupstą! (Utena.)

1986. Atrado žemaitis protą — ir vedė kuprotą. (Kelmės ap.)

1987. Atrado žydas kvailutį ir melžia po truputį. (Vilkijos par.)

1988. Atradęs arklį pančio nesigailėk. (Švenčionių ap.)

1989. Atranda svotba rūbus, o rabata gražius. (Miežinio Žod.)

1990. Atras bernas kelią į mergos krūmyną. (Biržų ap.)

1991. Atras bernas kelią į mergos kūšį. (Pasvalys.)

1992. Atrasi, martele, anytą — ne motinėlę, šešiurą — ne tėvužėlį. (Pasvalys.)

1993. Atras katė būdą į lašinius įkibti. (Kupiškio ap.)

1994. Atras ugnis taukus. (Eržvilko ap.)

1995. Atras žydas būdą ponui akis muilinti. (Alytaus ap.)

1996. Atras žydas kelią į pono kišenę. (Vilkaviškio ap.)

1997. Atriekei riekę — neprilipdysi, išleidai dukterį — namie nelaikysi. (Dusetų, Švenčionių apskr.)

1998. Atriekta riekė į kepalą neprilips, ištekėjusi duktė namo nesugrįš. (Merkinės, Alytaus ap.)

1999. Atriekta riekė neprilips, išduota duktė namo nesugrįš. (Plungė.)

2000. Atrodai, kaip pyzė po lapu. (Marijampolė.)

2001. Atrodai, kaip šūdas po lapu. (Upyna.)

2002. Atrodo — darbininkas, kol darban eiti nereikia. (Daugų par.)

2003. Atrodo dviejų skatikų nevertas. (Varėnos par.)

2004. Atrodo iš kalbos darbininkas, o prie darbo — tik mergininkas. (Ratnyčios par.)

2005. Atrodo iš kalbos turtuolis, o namie — varguolis. (Perloja.)

2006. Atrodo, kaip didelis vyras. (Joniškio ap.)

2007. Atrodo, kaip šuo be uodegos. (Vilkaviškio, Panoterių v.)

2008. Atrodo, kaip šūdas po lietaus. (Leipalingio, Panoterių v.)

2009. Atrodo karvelis, o čiumpa, kaip vanagas. (Joniškio ap.)

2010. Atrodo rimtas žmogus, paliesk jį — įkiši šūdan nagus. (Valkininkų ap.)

2011. Atrodo vyras, kaip ąžuolas. (Merkinės ap.)

2012. Atrūgs tau mano vargai. (Alytaus ap.)

2013. Atrūgusi duona lovy atsėda. (Raseinių, Lazdijų ap.)

2014. Atsakysi prieš Dievą už griekus, atsakysi ir už niekus. (Zarasų, Joniškio ap.)

2015. Atsakysi sunkiai prieš Dievą už savo piktus darbus. (Salantų par.)

2016. Atsarga duonos neprašo. (Varėna.)

2017. Atsarga gėdos nedaro. (Utena.)

2018. Atsarga gėdos nedaro, bet vargą nuvaro. (Pasvalys, Alytus.)

2019. Atsarga kojų nepainioja. (Pašvalio ap.)

2020. Atsarga nieko nevargina. (Daugų par.)

2021. Atsarga skurdą nubaido. (Pasvalio ap.)

2022. Atsarga valgio neprašo. (Pasvalys, Utena.)

2023. Atsargiai su pypke prie vandens! (Plungė.)

2024. Atsargiai su ugnimi, kaip su priešu. (Leipalingio par.)

2025. Atsargiai su ugnimi! Nepasigailėsi ir bėdų mažiau turėsi. (Alovės par.)

2026. Atsargiai su ugnim pas vandenį! (Surviliškio par.)

2027. Atsargiau kalbėsi, nemalonumų mažiau turėsi. (Niedzingės par.)

2028. Atsargiau su nepažįstamu reikia kalbėti, o su priešu — geriau tylėti. (Alytaus ap.)

2029. Atsargiau su žmogumi, kol maišo druskos su juo nesuvalgei. (Utena.)

2030. Atsargi kalba nepakenks, o nuo nemalonumų apsaugos. (Salantai.)

2031. Atsargi kalba nuo pikto žmogaus apsaugo. (Viekšnių ap.)

2032. Atsargios ožkos ir vilkas nepjauna. (Liškiava.)

2033. Atsargumas bėdos nepadaro. (Dusetų par.)

2034. Atsargumas gėdos nedaro. (Skapiškis.)

2035. Atsargumas gudriam nepakenkia, kvailo nepamokina. (Vilkaviškio ap.)

2036. Atsargumas į bėdą nenuves ir iš proto neišves. (Kražių ap.)

2037. Atsargumas proto dėdė. (Ašmenos apskr.)

2038. Atsargumas tik seną kimba, nuo jauno bėga. (Švenčionių ap.)

2039. Atsargus negreit papuls ir prapuls. (Joniškio ap.)

2040. Atsargus neprapuls, iš kiekvienos bėdos išsikrapštys. (Utenos ap.)

2041. Atsargų ir Dievas saugoja. (Joniškio ap.)

2042. Atsargų vagį ilgai gaudo. (Joniškio ap.)

2043. Atsargų vaiką ir Dievas užlaiko. (Merkinės, Joniškio ap.)

2044. Atsargų žmogų ir Dievas saugoja. (Antalieptė.)

2045. Atsėdėjau, kaip gudas už tabaką. (Ašmenos ap.)

2046. Atsėdėjau, kol degtinę regėjau, o kai išgėriau — namo išnėriau. (Alytaus ap.)

2047. Atsėdėjau šikinę už košę grikinę. (Alytaus ap.)

2048. Atsėdėjau vakarėlį už vieną mažą kieliškėlį. (Valkininkų ap.)

2049. Atsibodo, kaip arkliui avižos. (Valkininkai.)

2050. Atsibodo, kaip Bimšai bambizos pamokslai. (Kėdainių ap.)

2051. Atsibodo, kaip ilgoji pėtnyčia. (Raseiniai, Alytus.)

2052. Atsibodo, kaip įkyri žmona. (Betygala.)

2053. Atsibodo, kaip jaunai žmonai senas vyras. (Kėdainių ap.)

2054. Atsibodo, kaip kareiviui virti žirniai. (Alytus.)

2055. Atsibodo, kaip kurpiui degtinė. (Biržų ap.)

2056. Atsibodo, kaip pašinas subinėj. (Pasvalys.)

2057. Atsibodo, kaip senai mergai pasninkauti. (Lazdijai.)

2058. Atsibodo, kaip skerdžiui ruduo. (Merkinės ap.)

2059. Atsibodo, kaip šuniui mėsa. (Veisiejai.)

2060. Atsibodo, kaip šuniui žiema. (Merkinės ap.)

2061. Atsibodo, kaip vištai miežio grūdas. (Veisiejai.)

2062. Atsibodo, kaip žalia duona per rugiapjūtę. (Daugų par.)

2063. Atsibodo mergelei žalia rūtelė, tai ir surado sau mažą vaikelį. (Marcinkonių par.)

2064. Atsibodo mergelei žalias vainikėlis — tai ir parūpo jaunas bernužėlis. (Nemunaitis.)

2065. Atsibodo namie lėbauti, nuėjo svetur vargo ragauti. (Krosnos par.)

2066. Atsibodo svetimiems dirbti, bet nesinori mirti. (Ratnyčios par.)

2067. Atsibodo tinginiui miegoti ir ėmė raivytis. (Kražių par.)

2068. Atsibodo vargauti, reikia eit ubagauti. (Ašmenos apskr.)

2069. Atsibodo žmogui namie duona, nuėjo svetur bado ieškoti. (Daugų par.)

2070. Atsibosta arkliui pavalkuose, o žmogui varguose. (Valkininkų ap.)

2071. Atsibosta jaučiui jungas, o kad neatsibostų žmogui vargas. (Kelmės ap.)

2072. Atsibosta tinginiauti, kai tenka bado paragauti. (Nočios par.)

2073. Atsibosta tinginiui tylėti, tada ima plepėti. (Niedzingės par.)

2074. Atsidavęs, kaip carui maskolius. (Marijampolės ap.)

2075. Atsidavęs, kaip Dievui angelas. (Anykščiai.)

2076. Atsidavęs, kaip kragas kūšiui. (Varėna.)

2077. Atsidavęs, kaip šuva. (Joniškio ap.)

2078. Atsidavęs ne parsidavęs. (Merkinės ap.)

2079. Atsidavęs su kūnu ir su dūšia. (Marijampolės ap.)

2080. Atsidavęs visa siela. (Alytus.)

2081. Atsidavęs visu pilvu. (Prienai.)

2082. Atsiduoda ant Dievo valios. (Joniškio ap.)

2083. Atsiduok ant Dievo valios — nepatirsi nevalios. (Ašmenos apskr.)

2084. Atsidursi bėdoje — daug suprasi, tikrus draugus surasi. (Veisiejų ap.)

2085. Atsidursi bėdoje — pragudrėsi, tikrus draugus praregėsi. (Marcinkonių par.)

2086. Atsiduso iš visos krūtinės. (Jezno par.)

2087. Atsiduso, kaip alkanas, duoną prisimynęs. (Merkinės ap.)

2088. Atsiduso, kaip pelė po maišu. (Perlojos par.)

2089. Atsiduso kiškis, nuo šunų pasprukęs, o čia jį pelėda capt. (Raseinių ap.)

2090. Atsiduso nuo pačios šikaminės. (Veiverių ap.)

2091. Atsidūrė nenoriai, kaip kiaulė svetimose bulbėse. (Valkininkų par.)

2092. Atsidūrė netikėtai, kaip kiškis kopūstuose. (Alytaus ap.)

2093. Atsidūrė netikėtai, kaip tamsią naktį čigonas svetimoje arklidėje. (Varėnos par.)

2094. Atsidūrė paragintas, kaip bernas pas mergą. (Miroslavo par.)

2095. Atsidūrė pripuolamai, kaip čigonas ant svetimo arklio. (Varėna.)

2096. Atsidūrė sugundytas, kaip vagis svetimoj klėty. (Lazdijų par.)

2097. Atsidūrė tarp kūjo ir priekalo. (Marijampolės ap.)

2098. Atsidūrė tarp meškos ir vilko. (Krosnos par.)

2099. Atsigėrė — ir pilnesnis, pajojėjau — ir greitesnis. (Marcinkonių par.)

2100. Atsigėrė latvis myžalo, nusidžiaugė, kad mokėti nereikia. (Zarasų ap.)

2101. Atsigėrė žmonių ašarų, dabar kraujo lakti panorėjo. (Zarasų ap.)

2102. Atsigėrė žmonių ašarų — patiko, dabar kraują gertų del vieno skatiko. (Švenčionių ap.)

2103. Atsigėręs pamazgų linksmai negiedosi. (Druskininkų ap.)

2104. Atsigėriau, kaip per tetos vestuves. (Babrai.)

2105. Atsigėriau, kaip per tėvo pagrabą. (Pakuonis.)

2106. Atsigėriau, kiek norėjau, ir mokėti nemokėjau: geria gudresni, moka kvailesni. (Alytaus ap.)

2107. Atsigynė, kaip ožka vilką. (Dusetų par.)

2108. Atsigyniau bėdos, užklupau už kitos. (Švenčionių apskr.)

2109. Atsigrūdo kirvio ašmenys. (Ašmenos, Raseinių ap.)

2110. Atsigulsi nevalgęs, atsikelsi nemiegojęs. (Dusetų par.)

2111. Atsigulsi nevečerojęs, atsikelsi nemiegojęs. (Vajašiškio par.)

2112. Atsikando, it dalgis į akmenį. (Būgos Žodynas.)

2113. Atsikando, kaip šuo vilkui. (Vilkaviškio ap.)

2114. Atsikando vilko dantimis. (Veiverių ap.)

2115. Atsikėlė dainuodamas, atsigulė dejuodamas. (Merkinės ap.)

2116. Atsikėlęs nestovėk, bet už darbo griebkis. (Marcinkonių ap.)

2117. Atsikėlęs, tur būt, ne ant tos kojos atsistojo. (Surviliškio par.)

2118. Atsikirto, kaip avinas vilkui. (Veiverių ap.)

2119. Atsikirto, kaip dalgis į akmenį. (Utena.)

2120. Atsikirto šuva šuniui — abu dabar žaizdas laižo. (Utena.)

2121. Atsikrapštyk akis, gal patsai pamatysi, kur gyvulius ganysi. (Ašmenos ap.)

2122. Atsikrapštyk nuo mano biednos galvos! (Joniškio ap.)

2123. Atsikruošino, kaip vagis nuo vogto daikto. (Kretingos ap.)

2124. Atsiliepė, kaip Varnių varpas Lukšte. (J. Šliūpo užr.)

2125. Atsilinki — dinki, kad daugiau nesimatytume. (Vilkaviškio v.)

2126. Atsilygino dėkingumu, kaip kiaulė už bulbes. (Valkininkų par.)

2127. Atsilygino, kaip čigonas su žydu. (Utena.)

2128. Atsilygino, kaip gudas už vyžus. (Švenčionių aps.)

2129. Atsilygino, kaip kunigas už žvakes. (Marijampolė.)

2130. Atsilygino, kaip žydas už kiaulieną. (Varėnos par.)

2131. Atsilygino skatiku už rublį. (Varėna.)

2132. Atsilygino už gerą šaltu vandeniu. (Alytaus ap.)

2133. Atsilygino už vargus, kaip žydai su Kristum. (Anykščių par.)

2134. Atsilošęs, kaip žydas prie košės. (Batakių par.)

2135. Atsimainė, kaip po ligos. (Joniškio ap.)

2136. Atsimainė veidu, bet ne dūšia. (Raseinių ap.)

2137. Atsimena, kaip girtas savo pažadus. (Niedzingės p.)

2138. Atsimena, kaip girtas savo vaikus. (Veisiejų ap.)

2139. Atsimena, kaip gudas geradėjystę. (Ašmenos apskr.)

2140. Atsimena, kaip kyšininkas (vagis) Dievą. (Raudondvaris, Vilkija.)

2141. Atsimena, kaip palaidūnas savo skolas. (Prienų ap.)

2142. Atsimena, kaip sveikas ligas. (Merkinės ap.)

2143. Atsimena, kaip vagis savo griekus. (Alytaus ap.)

2144. Atsimena, kaip vilkas kaukimą. (Joniškio ap.)

2145. Atsimena, kaip vilkas papjautas avis. (Merkinės ap.)

2146. Atsimena liga jaunystę. (A. Schleicheris.)

2147. Atsimenu, kaip krūtį žindau. (Vilkaviškio v.)

2148. Atsimušė, kaip lietus į ledą. (Jeznas.)

2149. Atsimušė, kaip žirniai į sieną. (Joniškio ap.)

2150. Atsimušė, kaip žodis į kurčio ausis. (Utena.)

2151. Atsirado gaspadinė žalių barščių! (Taip sakoma apie tą, kuri dedasi gaspadinė prieš kitų norą. — Vilkaviškio v.)

2152. Atsirado geradaris svetimom rankom žarijas grabstyti. (Merkinės ap.)

2153. Atsirado geraširdis svetimą (našlaičių) turtą priglausti. (Alytaus, Valkininkų ap.)

2154. Atsirado gudruolis svetimus kišenius liuobti. (Druskininkų ap.)

2155. Atsirado vagis, tik neatsirado pavogti arkliai. (Butrimonių p.)

2156. Atsiras, kas supras, kur galai paslėpti. (Merkinės ap.)

2157. Atsiras — ne šventasis, į dangų neišlėkė. (Bartininkų v.)

2158. Atsiras — su varnomis dausosna neišlėkė. (Marcinkonių, Bartininkų par.)

2159. Atsirūgo davatkai seni pletkai. (Anykščiai.)

2160. Atsirūgo jam seni darbai., (Zarasų ap.)

2161. Atsirūgo jam vakarykščia diena. (Valkininkų par.)

2162. Atsirūgo jaunystės griekai, uliavonės, susilaukė dabar koronės. (Marcinkonių p.)

2163. Atsirūgo kyšininkui (vagiui) seni griekai. (Alytaus ap., Prienai.)

2164. Atsirūgo skriaudos padarytos, našlės, į grabą nuvarytos. (Švenčionių apskr.)

2165. Atsirūgo svetimas geras kruvinomis ašaromis. (Varėnos par.)

2166. Atsirūgo vilkui avių ašaros. (Merkinės ap.)

2167. Atsirūgs svetimi griekai. (Joniškio ap.)

2168. Atsirūgs tau tie žodžiai! (Alytaus, Raseinių ap.)

2169. Atsirūgs tau vieną kartą! (Joniškio ap.)

2170. Atsirūgs tau vieną kartą visi tavo gražūs darbeliai. (Linkuva.)

2171. Atsisakė, kaip Melageckis nuo bylos. (Plungės ap.)

2172. Atsisėdo, kaip balon. (Merkinės ap.)

2173. Atsisėdo, kaip girtas purvan. (Merkinės ap.)

2174. Atsisėdo, kaip svečias. (Niedzingės par.)

2175. Atsisėdo svetiman vežiman, savininko nepasiklausęs. (Ašmenos apskr.)

2176. Atsisėsim už karklyno, atsigersim alutino. (Būgos Žodynas.)

2177. Atsiskyrė, kaip avelė nuo savo bandos, ir klaidžioja po žmones. (Eržvilko ap.)

2178. Atsiskyrė, kaip kušla kiaulė nuo bandos. (Merkinės ap.)

2179. Atsiskyrė su svetimais pinigais, atsiskyrė ir su vargais. (Punios p.)

2180. Atsiskyrė su tėvais — apsiprato su vargais. (Seirijų ap.)

2181. Atsiskyrusi avis vilkui lobis. (Utenos par.)

2182. Atsisuko, kaip katė nuo pieno. (Marijampolės ap.)

2183. Atsisuko, kaip šuvo nuo dešros (Raseiniai; — nuo kumpio, — Marcinkonys etc.)

2184. Atsisuko, kaip ubagas nuo sviesto. (Pandėlio v.)

2185. Atsisveikink ir gembėk. (A. Schleicheris.)

2186. Atsisveikink ir nepargrįžk. (Pasvalys.)

2187. Atsisveikink iš anksto su jaunystėle, už vyro besirengdama. (Valkininkų par.)

2188. Atsisveikino, kaip bybys su kūšiu — iki pirmos nakties. (Pasvalys, Biržai.)

2189. Atsisveikino, kaip busilas su varlėmis, dausosna išlėkdamas. (Ratnyčios par.)

2190. Atsisveikino, kaip senas elgeta su terbomis. (Ratnyčios par.)

2191. Atsisveikino, kaip šuva su kate, eidamas grybautų. (Marcinkonių par.)

2192. Atsitinka ir žydui kiaulienos ragauti. (Pakruojus.)

2193. Atsitinka ir žydui pėsčiam keliauti. (Tauragės ap.)

2194. Atsitinka, kad ir katalikui barzda pritinka. (Švenčionių apsk.)

2195. Atsitinka, kad ir mergai zizės pritvinksta. (Raseinių ap.)

2196. Atsitinka žydui išgerti, bet neatsitinka pasigerti. (Ratnyčios ap.)

2197. Atsitūpė, kaip šuo ant uodegos, kad gaspadorius paglostytų. (Vilkaviškio v.)

2198. Atsitūpus, kaip sena višta pakrūmėje. (Raseiniai, Bartininkai.)

2199. Atsivertęs, kaip Tiškaus kūjelis. (Žagarė.)

2200. Atsivėpęs, it jauna marti. (Plungės par.)

2201. Atskirai ganysi — greitai vilką pamatysi. (Perlojos p.)

2202. Atskirai gyvensi, ką turėsi — pasidžiaugsi, ko neturėsi — neverksi. (Lazdijų ap.)

2203. Atskirai gyventi — su broliais draugauti, drauge gyventi — su marčiomis pjautis. (Druskininkų ap.)

2204. Atskirai net badauti lengviau. (Raseinių ap.)

2205. Atskirai viso svieto nepadarysi. (Joniškio ap.)

2206. Atspėja, kaip aklas duobę. (Jeznas.)

2207. Atspėja, kaip gaidys orą. (Pasvalys.)

2208. Atspėja, kaip kregždė žmogaus mintis. (Merkinės ap.)

2209. Atspėjo boba, kodel vyras kočėlą nukišo. (Ašmenos apskr.)

2210. Atspėjo kiaulė, kur tvora skylėta. (Merkinės ap.)

2211. Atspėjo velnias, kuo dūšią sugundyti. (Valkininkų ap.)

2212. Atspėjo vilkas, kuri avis riebesnė. (Zarasų ap.)

2213. Atstanka valgio neprašo. (Miežinio Žodynas.)

2214. Atstankingas pareina turtingas. (Mž. Žodynas.)

2215. Atšipęs peilis — nors Vilniun raitas jok. (Valkininkai.)

2216. Atšipo dantis dar neparagavęs. (Alovės par.)

2217. Atšipsi į jį greitai savo dantįs! (Alovės par.)

2218. Atšipusiu kirviu malkos neprikaposi. (Marcinkonių p.)

2219. Atšipusiu kirviu tik akmenys skaldyti. (Ašmenos apskr.)

2220. Atvažiavęs į Pasvalį dabok ratų ir vežimo. (Pasvalio ap.)

2221. Atvažiavęs į Rietavą dabok sveikatą savo. (Kėdainių apskr.)

2222. Atvažiavo — angelas, išvažiavo — velnias. (Joniškio ap.)

2223. Atvažiavo Birdas iš Kaibučių. (Piktas ir priekabių ieškąs. — Alytaus, Dusetų ap.)

2224. Atvažiavo meška su degtinės bačka. (Joniškio ap.)

2225. Atvažiavo šimtas plikių, šimtas klišių, šimtas taip gerų žmonių reikalauti sau vietų patogių. (Gaurė.)

2226. Atvažaivo vilkas pas mešką, o čia jo kaulai braška. (Plungė.)

2227. Atvirto šaukštas — gana valgyti. (Dusetų ap.)

2228. Atvožnas žydas ir škaloj bezda, o durnas ir karčiamoj bijo. (Surviliškio vals.)

2229. Au, Barbyte, ką reiks daryti? Dasileidai grieką, pavirtai į nieką. (Plungės ap.)

2230. Audžia, kaip mergelė sau kraitelį. (Kretinga.)

2231. Auga besidabydamas, sensta besimokydamas. (Zapyškis.)

2232. Auga derlinga, lyg Raudondvario meška. (L. M. Dr., A. B.)

2233. Auga derlinga, it Raudondvario miežiai. (Pasvalys.)

2234. Auga, kaip pas ožį barzda. (Niedzingės par.)

2235. Augantysis paaug. (A. Schleicheris.)

2236. Augantysis paauga, senyn einąs pasensta. (Salantų p.)

2237. Auga vaikai, auga ir bėdos. (Merkinės ap.)

2238. Auga šunelis — auga šuneliui danteliai. (Alytaus ap., Raseiniai, Zarasai.)

2239. Auga vaikai, į medžius pasižiūrėdami. (Babrai.)

2240. Auga vaikai, ne girioj medžiai. (A. Schleicheris.)

2241. Augąs šuo rajus. (Plungė.)

2242. Augęs, augęs — ir išmintį perauges. (Salantų, Kelmės ap.)

2243. Augęs, bet nebrendęs. (Plungės, Kražių ap.)

2244. Augęs ir ugterėjęs, ir išmintį prauges. (A. Schleicheris.)

2245. Augęs nesubrendo, mirė nepragudrėjęs. (Eržvilko ap.)

2246. Augink vilką namie, jis vis miškan žiūri. (Merkinės ap.)

2247. Augink vilką namie sau bėdon! (Daugų p.)

2248. Augink vilką namie — tavo avis pirmiausiai išpjaus. (Valkininkų p.)

2249. Augino tėvas sūnelį, sau užvadėlę. (Utena, Alytus.)

2250. Augintas vilkas grįžta miškan. (Viešintos, Pasvalys, A. Schleicheris.)

2251. Augintinis vaikelis — tai vis ne tikras sūnelis. (Pivašūnų p.)

2252. Augintiniu nepasidžiaugsi, o pasenęs dažnai ir paverksi. (Alovės p.)

2253. Augintinį augini — sau priešą gamini. (Alytaus ap.)

2254. Aug į bambą, ne į sprandą. (Joniškių ap.)

2255. Augyla, augyla, nieko nebrendyla! (Užvenčio v.)

2256. Aug, kaip iš pypkės. (Joniškio ap.)

2257. Augo kaime mergelė, kaip stirna girelėj. (Vilkijos par.)

2258. Augo, kaip žalia liepa vėjelėj. (Gaurė.)

2259. Augo linksmas, kaip šile dobilėlis. (Kretingos ap.)

2260. Augsi ir ugterėsi ir išmintį praaugęs. (Pasvalys.)

2261. Aug spėriai, it gurgždis. (Kražių, Salantų p.)

2262. Augte augo, medžius praaugo, o proto — kaip zuikis primyžo. (Vabalninkai.)

2263. Augu dienomis, kvaitėju valandomis — pasenau, kaip čebato aulas. (Ašmenos ap.)

2264. Augustinai, bėk į karklyną, — ateina žmona su bizūnu. (Vilkaviškis.)

2265. Augūnas smarkūnas, kantaply vaikus perėjo, katę už mergą derėjo. (Lintupių par.)

2266. Auklei nėra pasninko, piemeniui — šventės. (Plungės par.)

2267. Auklę krūtys peni, o vilką kojos. (Kelmės ap.)

2268. Auksas ašaras mėgsta, kraujuose braido. (Švenčionių ap.)

2269. Auksas brangus, bet negardus. (Joniškis.)

2270. Auksas ir mėšle žiba. (Alytaus, Joniškio ap.)

2271. Auksas ir pelenuose žiba. (Raudondvario p.)

2272. Auksas ir purve žiba. (Utena, Viekšniai.)

2273. Auksas į dangų veda, auksas ir peklon nuveda. (Alytaus ap.)

2274. Auksas yra baltas, sidabras — juodas. (Batakių v.)

2275. Auksas kreivais keliais vaikštinėja. (Alytaus ap.)

2276. Auksas naudingas, geležis reikalinga. (Joniškio ap.)

2277. Auksas palieka auksu, kad ir purvan įmesi, ar pelenuose pakasi. (Merkinės, Joniškio ap.)

2278. Auksas sunkus, o aukštyn traukia. (Kuktiškių v.)

2279. Auksas šaltas, o žmones kaitina. (Telšių ap.)

2280. Auksas už ugnį kaitresnis, už ledą slidesnis. (Alytaus ap.)

2281. Auksas — velnio išmislas. (Joniškio ap.)

2282. Auksas velnio pramanytas, pragaro pagimdytas. (Merkinės ap.)

2283. Auksas veža, auksas neša. (Joniškio, Utenos ap.)

2284. Auksas visur pritiks, prie kiekvienos rankos prilips. (Alytaus, Joniškio ap.)

2285. Auksą ir Dievas mėgsta. (Alytaus ap.)

2286. Auksą ir mėšle pažinsi. (Joniškio ap.)

2287. Auksą ir pelenuose atskirsi. (Eržvilko ap., Viekšniai.)

2288. Auksą įdavęs mėšlą (šūdą) atgausi. (Joniškis, Utena.)

2289. Auksą visur brangina, tik, kur imti, nežino. (Druskininkų, Joniškio ap.)

2290. Auksinė yla ir dangų praduria. (Surviliškio v.)

2291. Auksinė yla ir storą kailį praduria. (Kražių ap.)

2292. Aukso kalnai tik ten, kur žmonės negyvena. (Veliuonos ap.)

2293. Aukso nagai, bet pragaro nasrai. (Dusetų p.)

2294. Aukso nagai, jaučio nasrai. (Veliuonos ap.)

2295. Aukso nagai, velnio gerklė. (Viekšniai.)

2296. Aukso neturėdamas — gyvensi, geležies neturėdamas — duonos neuždirbsi. (Merkinės ap.)

2297. Aukso nevalgysi. (Joniškio ap.)

2298. Aukso pelenuose nepaslėpsi. (Žagarė.)

2299. Aukso ranka — duoda, ugnies — ima. (Plungės, Joniškio ap.)

2300. Aukso ratais ir prie karaliaus privažiuosi ir dangun nuvažiuosi. (Druskininkų ap.)

2301. Aukso su savim nenusineši, bet per jį dangun kelią surasi. (Alytaus ap.)

2302. Aukso svajonės greitai išnyksta. (Raseinių ap.)

2303. Aukso svajonės, kaip dūmai, pranyksta. (Leipalingio ap.)

2304. Aukso žuvytę šilko tinklu gaudo, gražią mergytę meilės žodžiais šaudo. (Dusetų p.)

2305. Auksu laimės nepavaduosi. (Merkinės ap.)

2306. Auksu nei arsi, nei važiuosi. (Joniškio ap.)

2307. Auksu pakaustyta kiaulė žirgą atstoja. (Alytaus ap.)

2308. Auksu patepsi, kur nori, pateksi. (Valkininkų ap.)

2309. Auksu turtinga kiekviena galva protinga. (Merkinės ap.)

2310. Auksu turtinga ranka, ką nori, šokdina, ką nori, balon sodina. (Marcinkonių p.)

2311. Auksu turtinga ranka kiekvieną darbą moka. (Utenos ap.)

2312. Aukščiau bambos neiššoksi. (Upyna; — nepašoksi, - Merkinė; — neužšoksi, - Kupiškis.)

2313. Aukščiau bybio nepašoksi. (Vabalninkai.)

2314. Aukščiau kaktos ausys neauga. (Kupiškis, Alytus.)

2315. Aukščiau klyno neiššoksi. (Ūdrijos v.)

2316. Aukščiau nosies ausys neauga. (Merkinės ap.)

2317. Aukščiau nosies neiššoksi. (Vilkaviškis; — neužšoksi, — Pandėlio v.)

2318. Aukštai dangus — neįlipsi, kieta žemė — neįlįsi, todel reikia ir varge gyventi. (Dusetų par.)

2319. Aukštai kėlės, ant šūdo atsisėdo. (Dusetų par.)

2320. Aukštai kėlėsi, kaip arelys, nutūpė, kaip višta. (Nemunaitis.)

2321. Aukštai kėlėsi, žemai nutūpė. (Alytaus ap.)

2322. Aukštai lekioja paukšteliai, o ant žemės ieško grūdelio. (Leipalingis.)

2323. Aukštai lekioja paukštis, o maisto ant žemės ieško. (L. M. Dr.)

2324. Aukštai pasikelsi, žemai nutūpsi. (Alytaus ap.)

2325. Aukštai statysi, žemai nuslysi. (Joniškio ap.)

2326. Aukštai šokdamas gali kojas susidūžti. (Dusetų p.)

2327. Aukštai šoko, žemai tūpė. (Eržvilko ap., Vilkaviškis.)

2328. Aukštai šoksi, žemai krisi. (Kėdainių ap., — pulsi, — Joniškio ap.)

2329. Aukšta, kaip drevė. (Marcinkonių p.)

2330. Aukšta, kaip ištekinė šile pušelė. (Merkinės ap.)

2331. Aukšta, kaip liepa. (Merkinės ap.)

2332. Aukšta, kaip paralius. (Vilkaviškio valsč.)

2333. Aukšta, kaip stirna. (Panevėžys.)

2334. Aukštam šile medžiai nešakoja. (Utena, Antalieptė.)

2335. Aukštas dangus — neįkopsi, kieta žemė — neįlįsi. (Eržvilko ap.)

2336. Aukštas, kaip Nemakščių verstas. (Pasvalys.)

2337. Aukštas, kaip žardas, nors busilui sėsti. (Liškiavos par.)

2338. Aukštas miškas — liemuo liemenį plaka. (Varniai, Utena.)

2339. Aukšta, tęva — bajorėliui, žema, drūta — mužikėliui. (Kretingos, Pasvalio ap.).

2340. Aukšta, tęva — už staklelių, žema, drūta — už grėblelių. (Plungės ap.)

2341. Aukštą medį visi vėjai laužo. (Pasvalys.)

2342. Aukštą medį visi vėjai lenkia. (Krakių p.)

2343. Aukšti batai — šalti barščiai be smetonos. (Anykščiai, Biržai.)

2344. Aukšti namai, kaip Raudonės bokštas. (Veliuona; — kaip Biržų pilis, — Pasvalys.)

2345. Aukštyn lipi, kad labiau susikultum. (Pasvalys.)

2346. Aukštyn nelėksi, tik žemyn krisi. (Dusetų p.)

2347. Aukštyn nenukrisi. (Eržvilko par.)

2348. Aukštom kojom visos tvoros žemos. (Plungė, Kėdainiai.)

2349. Ausis ragui neprilygsta, iš ausies ragas nedygsta. (Papilės ap., Kelmė.)

2350. Ausį kirpsim, šikną lopysim. (Vilkaviškio v.)

2351. Ausį skauda, tai koja neprimina (Bartininkų v.)

2352. Ausyse galima durpes kasti. (Vilkaviškio ap.)

2353. Ausys, kaip asilo. (Pumpėnai; — kaip kiškio, — Vadokliai; — kaip vištos, — Bartininkų v.)

2354. Ausys stačios, kaip pas vilką. (Panevėžio ap.)

2355. Ausys vagiui neprilygsta. (Pasvalys.)

2356. Austi nei stukt, verpti nei trukt, o tanciun, kaip vėjas. (Alytaus, Raseinių ap., Utena.)

2357. Ausų pasiklausk — pasakys. (Joniškio ap.; — sužinosi, — Eržvilko p.)

2358. Aušra dieną duoda. (Eržvilko ap.; — atveda, Utenos ap.)

2359. Aušta diena miglota, teka merga kudlota. (Utenos p.

2360. Au-ū, kur aš pasidėsiu, kas mane, seną vilką, penės? (Žagarė, Marcinkonys.)

2361. Avelė bliauna, kai ją vilkas pjauna. (Marcinkonys.)

2362. Avelė bliauna, kol šieno gauna. (Utena.)

2363. Avies nepaneša, o jautį antdedat. (Eržvilko p.)

2364. Avies panešti (pakelti) negaliu, o jūs jautį antdedat (uždedat). (Pasvalio, Utenos ap.)

2365. Avinas skundėsi vilkui, kad šuo negeras. (Eržvilko ap.)

2366. Avino duotas dar gaidžio geidžia. (Eržvilko p.)

2367. Avino galva tu! (Joniškio ap.)

2368. Avino šmotas tu! (Joniškio ap.)

2369. Avinu neblioveęs, veršiu nebaubsi. (Varėnos ap.)

2370. Avis bėgdama per lauką priėda. (Gaurės, Panoterių par.)

2371. Avis ir tvarte bijo. (Ašmenos apsk.)

2372. Avis, ožka — Dievo loska. (Vilkaviškis.)

2373. Avis su arkliu lenktynėn eitų, kad tik kojos trivotų. (Ašmenos ap.)

2374. Avis su arkliu lygiai suėsti tikėtųsi, bet nepasitiki, kad kojos trivotų. (Liet. M. Dr., V. Jog.)

2375. Avis tu viena! (Anykščiai.)

2376. Avižoms plaukiant mergos balsta. (Joniškio ap.)

2377. Avižos arklį padaro. (Joniškio ap.)

2378. Avį gavęs dar avino graibos. (Merkinės ap.)

2379. Avį kirpsi — vilna augs, jei ne — pati nudulkės. (Liet. M. Dr., V. Jog.)

2380. Ąsočiu galima nešti vandenį, ligi ausis nutrūksta, vagis — vogti, ligi pagauna. (Alvitas.)

2381. Ąsočiui ąsa lig laikui. (Kupiškis.)

2382. Ąžuolas tvirtas, bet mirti paskirtas. (Švenčionių apsk.)

2383. Ąžuolinė siena nuo bėdų negelbsti, nuo mirties neapsaugo. (Ašmenos apsk.)

2384. Ąžuoline siena nuo mirties neatsitversi. (Tverečius.)

2385. Babelio bokštas, ne šeima: pablūdo nuo barščių bliūdo. (Joniškio ap.)

2386. Bac avino galva. (Utena.)

2387. Bačka su uzbonu vaidijasi — kadangi alus ant dugno.. (Rez. Wisb.)

2388. Bačkoj augęs, pro svikį penėtas. (Salantai.)

2389. Bačkoj auginta, pro špuntą penėta, o saulės neregėjusi. (Viekšnių ap.)

2390. Bačkoj augintas, pro volę penėtas. (Telšių ap.)

2391. Bačkoj auklėtas, per špunką penėtas. (Kupiškis.)

2392. Badančiai karvei Dievas ragų neduoda. (Kuktiškių v.)

2393. Badas bei meilė — svieto juostelė. (Rietavo p.)

2394. Badas ir tinginį dirbti išmokina. (Stakliškių p.)

2395. Badas, kaip jautis su ragais. (L. M. Dr., M. S.)

2396. Badas mokina, badas ir gadina. (Simno p.)

2397. Badas mokina dirbti, šaltis — bėgti. (Molėtų p.)

2398. Badas — ne badas, kai duonos plutelė susirado. (Graužiškio p.)

2399. Badas ne dėdė — ir kvailą proto pamokina ir tinginį prie darbo pripratina. (Stakliškių par.)

2400. Badas ne dėdė — kai bado paragausi, išmoksi ir arti, ir akėti, ir žmonių prašinėti. (Graužiškio p.)

2401. Badas ne tėvas — nepasigailės ir pilvo žemėmis nepripenės. (Butrimonių p.)

2402. Badas ne tėvas — nepasigailės, pilvą nieku pripenės. (Stakliškių p.)

2403. Badas pilvo negadina, tiktai dirbti pamokina. (Merkinės p.)

2404. Badas skilvio negadina, tiktai protą išprūsina. (Šakių p.)

2405. Badas su pavasariu atvažiuoja, o su rudeniu išvažiuoja. (Graužiškio p.)

2406. Badaudamas nedainuosi, badaudamas tik dejuosi. (Ašmenos apskr.)

2407. Badaudamas pagyvensi, žmonių vargą suprasti pramoksi. (Ašmenos apskr.)

2408. Badaujantis apie šokius negalvoja, tik apie duonelę svajoja. (Krosnos p.)

2409. Badydamas ir danguje skylę išbadysi. (Mantviliai.)

2410. Badydamas ir dangų pradursi. (Duokiškio par.)

2411. Badyk nebadyk pirštu šūdą — vistiek aukso ten nesurasi. (Vilkaviškio p.)

2412. Badyk šūdą šakėmis, ieškok aukso su žvakėmis — gal surasi, kai patsai auksu šiksi. (Vabalninkų p.)

2413. Bado, kaip aklas svetimą pačią. (Vabalninkų p.)

2414. Bado, kaip kušlas vartus. (Dūkšto p.)

2415. Bado, kaip kvailas savo bambą. (Simno ap.)

2416. Bado, kaip neregys apie pačią. (Griškabūdis.)

2417. Bado nosimi, kaip kiaulė šūdą. (Vilkaviškio p.)

2418. Bado pirštu subinę — mano, kad ten protą suras (Krosnos p.)

2419. Bagdono verši tu! (papeikimas. — Krakės.)

2420. Bagočiui dangun geras paėjėjimas. (Dusetų, Jūžintų p.)

2421. Bagočiui dangun sunku patekti, sunkiau, negu girtuokliui smuklės išvengti. (Alytaus ap.)

2422 Bagočiui dangus tolėliau, pekla artėliau. (Zarasų ap.)

2423. Bagočiui ir velnias košę šika, pieną myža. (Vilkaviškio v., Tauragės Upyna.)

2424. Bagočius badu nemiršta. (Utenos ap.)

2425. Bagočius dangun selina, o pekloj sau vietą gamina. (Marcinkonių p.)

2426. Bagočius, piniguočius irgi raguočius. (Miežinio Žod.)

2427. Bagočius piniguočius, tai ir verčia raguočius. (Pasvalys.)

2428. Bagočius, raguočius ir piktočius. (Kražių par.)

2429. Bagočius, raguočius ir puikuočius. (Plungė.)

2430. Bagota boba, kad ir žvaira, kad ir kreiva, ant šakių kilnojama. (Krosnos par.)

2431. Bagota, kaip eglė šakota. (Kaušėnai.)

2432. Bagota, kaip eglė šakota: šimtą — nepraimtą, tūkstantį — rūkstantį turi. (Plungė.)

2433. Bagota merga, kad ir kreiva, kad ir šleiva, visų bernų mylima. (Varėnos par.)

2434. Bagotam ir pekloj gerai. (Ašmenos ap.)

2435. Bagotam ir velnias košę šika, o biednam ir skylėj kaulas. (Babrų p.)

2436. Bagotam ir velnias padeda. (Zapyškis.)

2437. Bagotam ir velnias padeda, ir žmonės nepavydi. (Punios p.)

2438. Bagotam nevogti, senam nemeluoti. (Miežinio Žod.)

2439. Bagotam proto nereikia ir, jei kvailas — niekas už tai nepeikia. (Stakliškių p.)

2440. Bagotam tik pirštu pajudėti — ir draugų, kiek nori, gali turėti. (Onuškio p.)

2441. Bagotam velnias ir į košę šika, o biednam dar ir išbraido. (Užvenčio v.)

2442. Bagotam velnias ir per tvorą paduoda. (Sigutėnai.)

2443. Bagotam visur durys atdaros. (Joniškio ap.)

2444. Bagotam visur gera. (Joniškio ap.)

2445. Bagotam žmogui ir velnias padeda surasti, ką biednam tenka pamesti. (Simno p.)

2446. Bagotas bado nežino, todel ir pilvą užaugino. (Butrimonių p.)

2447. Bagotas baloj neklimsta, purve nesipurvina. (Pivašūnų p.)

2448. Bagotas bėdon biedną greitai paskandina ir nelaimėmis prikankina. (Aukštadvario par.)

2449. Bagotas biedno neprisimena. (Dusetų par.)

2450. Bagotas gali ir Dievą papirkti. (Jezno par.)

2451. Bagotas gali užmušti ir užmokėti. (Kybartai.)

2452. Bagotas gaspadorius — bagoti ir visi namiškiai. (Joniškio ap.)

2453. Bagotas gumbuotas, kiaulė neraliuota, patsai smirda, kitus smirduoliais vadina. (Švenčionių apskr.)

2454. Bagotas, kaip Alytaus žydas. (Seirijų ap.)

2455. Bagotas, kaip amerikonas. (Joniškio ap.)

2456. Bagotas, kaip biržiškis samanomis. (Paystris.)

2457. Bagotas, kaip Biržų žydas skarmalais. (Pasvalio ap.)

2458. Bagotas, kaip Girelės ubagas. (Duokiškio par.)

2459. Bagotas, kaip ruduo, piktas, kaip šuo. (Griškabūdis.)

2460. Bagotas, kaip šuva blusų. (Joniškio ap. ir Pandėlio v.)

2461. Bagotas, kaip šuva kudlotas. (Musninkų, Ukmergės ap.)

2462. Bagotas, kaip turėdamas kūlį su kepure. (Babrai.)

2463. Bagotas, kaip ubagas utėlių. (Miroslavo, Joniškių p.)

2464. Bagotas, kol neženotas ir dar mergelei peršasi. (Merkinės ap.)

2465. Bagotas pinigais proto nereikalingas. (Marijampolės ap.)

2466. Bagotas vagilis dangun įsivagia per kunigo kišenių. (Onuškio par.)

2467. Bagotas vagis ponu vadinamas ir už kunigo stalo sodinamas. (Batrimonių ap.)

2468. Bagotą ir akli pamato, ir kurti išgirsta. (Krosnos p.)

2469. Bagotą ir į dangų įleis, kai pažvangins pinigais. (Miroslavo ir Joniškio ap.)

2470. Bagotą iš peklos išmeldžia ir dangun varu įstumia. (Leipalingio p.)

2471. Bagotą, kad ir kvailą, kvailiu nevadina, bet galvočium išgarsina. (Šakių p.)

2472. Bagotą, kad ir raupuotą, kad ir kuprotą, gražuolių karalium paskelbtų, kad tik daugiau iš jo pinigų išgautų. (Stakliškių p.)

2473. Bagotą niekas kvailu nevadina, dar galvočium išgarsina. (Graužiškio p.)

2474. Bagotą visi mato, nors jį ir tvartan pastato. (Daugų p.)

2475. Bagotystė — šiaudų kūlys. (Babrai.)

2476. Bagoto eriukus Dievas maitina, o velnias žindo. (Rietavo p.)

2477. Bagoto gyvulius Dievas šeria, o velnias girdo. (Aukštadvario par.)

2478. Bagoto nei velniai negirdės, nei Dievas neregės. (Švenčionių apskr.)

2479. Bagoto niekas neišvarys, dar prieš jį kiekvienas duris atidarys. (Zarasų apskr.)

2480. Bagoto nosis riesta, bet dūšia skiesta. (Molėtų p.)

2481. Bagoto padai žemės neliečia. (Merkinės ap.)

2482. Bagoto padas auksu pamuštas, o širdis titnagu brukavota. (Merkinės ap.)

2483. Bagoto širdis baloj mirkyta, pekloj džiovyta. (Niedzingės p.)

2484. Bagoto širdis — velnio pirtis. (Miroslavo par.)

2485. Bagoto šūdas irgi ne auksu kvepia. (Vabalninkų p.)

2486. Baidėsi ožka girion bėgioti, bet vilkas ir iš daržo nurovė. (Nemunaičio p.)

2487. Baidėsi puodas katilo, bet sudužti neišvengė. (Aluntos p.)

2488. Baido, kailinius išsivertęs. (Eržvilko ap.)

2489. Baido kitus, o patsai savo šešėlio bijo. (Aukštadvario p.)

2490. Baidosi, kaip baikštus arklys savo šešėlio. (Zapyškis, Valkininkai.)

2491. Baidosi, kaip jaunamartė anytos. (Valkininkai, Vilkija.)

2492. Baidosi, kaip kiaulė migio. (Merkinės ap.)

2493. Baidosi, kaip kuinas kupsto. (Vilkaviškio v.)

2494. Baidosi, kaip merga vaiką pasigauti. (Vilkaviškio p.)

2495. Baidosi, kaip ožys kopūstų. (Liškiavos par.)

2496. Baidosi, kaip rambus arklys botago. (Varėnos p.)

2497. Baidosi, kaip sena merga bybio. (Vabalninkų p.)

2498. Baidosi, kaip šuva lazdos. (Niedzingės p.)

2499. Baidosi, kaip varna kuolo. (Alovės par.)

2500. Baidosi, kaip velnias kryžiaus. (Alytaus ap.)

2501. Baidosi, kaip velnias šventinto vandens. (Valkininkai, Raseiniai ir kitur.)

2502. Baidosi, kaip žydas krikšto. (Alovės par.)

2503. Baidosi merga vaiką pasigauti, bet nogisi bybio paragauti. (Valkininkai.)

2504. Baigė bernas darbą paskutinį, gali gulti su gaspadine. (Vilkaviškio p.)

2505. Baigė, kaip Karazija ropučius valgęs. (Kuršėnų p.)

2506. Baigė kiaulė bulbas išknisti, o piemuo per tvorą vis dar negali persiristi. (Simno p.)

2507. Baigė merga poteriavus, kai pamatė piršlius atvažiavus. (Šeduvos p.)

2508. Baigėsi bernelio linksmos kelionėlės, beliko tik gailios ašarėlės. (Raseinių ap.)

2509. Baigėsi gardi duonelė — prasidėjo pavasario skurdus vargelis. (Ratnyčios par.)

2510. Baigėsi, kaip bitė ant dagio. (Utena.)

2511. Baigėsi mergelei dienos auksinės, prasidėjo šiaudinės. (Valkininkai.)

2512. Baigėsi mergelei ulionėlės, prasidėjo ašarėlės. (Marcinkonių p.)

2513. Baigėsi pernykščiai rugeliai, o nauji dar žaliuoja: dar anksti jie pjauti, bet iš kur duonelės gauti? (Liškiavos p.)

2514. Baigė savo gyvenimo dienas. (Alytus.)

2515. Baigė vakar vakarojęs, bet nežino, kur buvo apsistojęs. (Zapyškis.)

2516. Baigė žmogus arti, gali ir arklio nešerti. (Nemunaičio p.)

2517. Baigė žmogus persti, o dabar teks plonai pabezdėti ir bado pakentėti. (Krosnos, Metelių p.)

2518. Baigė žmogus savo žemės kelionę. (Joniškio ap.)

2519. Baigiau duoną, ir lašinių nebeliko, svirnan pelės prišiko. (Krosnos p.)

2520. Baigiau, kaip pradėjau — nieko neturiu, kaip neturėjau. (Varėnos p.)

2521. Baigiau poteriauti, bet nebėr ko pusryčiauti. (Ratnyčios p.)

2522. Baigiau su viena bėda — trys naujos užklupo. (Ratnyčios p.)

2523. Baigiau su viena — kita parūpo. (Seirijų p.)

2524. Baigiau vežimą taisęs, o ratai jau subirėjo. (Druskininkų ap.)

2525. Baigtas kriukis! (Joniškio ap. ir kitur.)

2526. Baikas kalba ar žmones monija? (Lazdijų p.)

2527. Baikas kalba, kaip mažiems vaikams. (Alytus ir kitur.)

2528. Baikas lengviau sakyti, negu žmones gero pamokyti. (Merkinės p.)

2529. Baika pinigą kaštuoja. (Vilkaviškio v.)

2530. Baikiai tik vieni! (Joniškio ap.)

2531. Baikit lygti, nedidelis tarp jūsų tarpas. (Pasvalys.)

2532. Baikomis svietą vilioja. (Utena.)

2533. Baikomis žmones klaidina, per akis meluodamas. (Utena.)

2534. Baikomis žmones suklaidino, bet ir pats sau biznį pagadino. (Prienų ap.)

2535. Baikštam arkliui gana ranka pamosuoti. (Varėnos p.)

2536. Baikštam arkliui nereik botago. (Šeduvos p.)

2537. Baikštam žirgui netrumpink abrako. (A. Schleicheris.)

2538. Baikštaus arklio ant nugaros guzas, rambaus — po pilvu. (Viešintos.)

2539. Baikštu arkliu kai boba važiuoja, po vežimu namo parvažiuoja. (Valkininkai, Stakliškės.)

2540. Baikštu arkliu ne boboms važinėti. (Valkininkų p.)

2541. Baikštus arklys tik nupenėtas. (Merkinės ap.)

2542. Baikštus, kaip čigono arklys. (Joniškio ap.)

2543. Baikštus, kaip jaunas katinas. (Anykščiai.)

2544. Baikštus, kaip kiškis. (Tauragnai; — kaip zuikis, — Joniškis.)

2545. Baikštus, kaip kiškis, zbitkaunas, kaip vilkas. (Rozalimas, Utena.)

2546. Baikštų arklį iš eisenos, piktą žmogų iš kalbos greitai pažinsi. (Niedzingės p.)

2547. Bailaus žmogaus nė malkos miškan neiškviesi. (Daugų p.)

2548. Bailiam daug šunų yra. (Kuktiškių v.)

2549. Bailiam ir gojuj atrodo pavojus. (Marcinkonių p.)

2550. Bailiam ir sapnai baisūs sapnuojasi. (Aluntos p.)

2551. Bailiam žmogui nelengva gyventi. (Aluntos p.)

2552. Baili, kaip avelė! (Dusetų par.)

2553. Baili, kaip avelė, kvaila, kaip vištelė. (Varėnos p.)

2554. Baili, kaip lapė. (Kupiškis.)

2555. Bailys ir jaučio bijo. (Aluntos p.)

2556. Bailys ir žąsinu paaria. (Zapyškis.)

2557. Bailys, kaip kiškis, o dedasi vyru. (Baisogalos ap.)

2558. Bailys kiškis tu, o ne vyras. (Molėtų par.)

2559. Bailys kitus narsina, o patsai tik orą gadina. (Leipalingio p.)

2560. Bailys tada narsus, kai už svetimų pečių stovi. (Ašmenos ap.)

2561. Bailys ten narsiausias, kur reikia rėkti ir liežuviu matažgoti. (Utena.)

2562. Bailys visuomet narsus, kai jo priešui rankos surištos. (Eržvilko ap.)

2563. Bailumas gi, kaip avies, šunį pamačiusios. (Kretingos p.)

2564. Bailumas gi žmogaus, kad net savo šešėlio nusigando. (Tryškių par.)

2565. Bailumas ir kvailumas vienu taku vaikštinėja ir tą patį žmogų kabinėja. (Druskininkų ap.)

2566. Bailus ir kiškio išsigąsta. (Marcinkonių p.)

2567. Bailus ir nuo zuikio pabėga. (Joniškio ap.)

2568. Bailus ir ožkos bijo, kad nesubadytų, ir kiaulės, kad nesukramtytų. (Babrai.)

2569. Bailus ir už pečiaus sėdėdamas dreba. (Kupiškis.)

2570. Bailus, kaip kiškis. (Vilkaviškis.)

2571. Bailus, kaip stirna. (Troškūnai.)

2572. Bailus kiškis — varlė dar bailesnė, spraunas bernas — merga dar spraunesnė. (Kavarsko p.)

2573. Bailus lapo išsigąsta, drąsus ir nuo vilko nebėga. (Vilkija.)

2574. Bailus nakties nemiega ir nuo savo šešėlio bėga. (Valkininkų p.)

2575. Bailus pelę sutiko, o vilką pamatė. (Varėnos p.)

2576. Bailus per upelę bijo šokti, kad nesušlaptų, lieptu bijo eiti, kad nenukristų. (Molėtų p.)

2577. Bailus žmogus mėgsta ir kitus baidyti. (Kamajai.)

2578. Bailūs, kaip avys, vilką pamačiusios. (Plungė.)

2579. Bailų gąsdinti — ligą jam gaminti. (Kamajų p.)

2580. Bailų ir krintantis lapas nugąsdina. (Rietavas.)

2581. Bailų pagąsdino — visiems orą pagadino. (Vilkaviškio v.)

2582. Bailų svečią pagąsdysi, paskui pirkion neįprašysi. (Valkininkų p.)

2583. Bailų žmogų ir karvė spardo. (Druskininkų p.)

2584. Baimė ir meilė drauge nevaikščioja. (Girkalnio v.)

2585. Baimė kojas taiso. (Žagarė.)

2586. Baimė kojas taiso, šaltis pečius laižo. (Ašmenos ap.)

2587. Baimė tavo begalinė, kad atsidūrei net karklyne. (Druskininkų ap.)

2588. Baimė turi plačias akis. (Būgos Žodynas.)

2589. Baisiai stiprus — tarp pirštų, kaip kiaušinis, išskydo. (Pasvalys.)

2590. Baisiau už maskolių ir velnias negvaltavoja. (Švenčionių apskr.)

2591. Baisiau už vokietį ir velnias nesmaugia. (Tauragė.)

2592. Baisu Ponui Dievui nusidėti: reikės tada pekloj pasėdėti. (Veisiejų p.)

2593. Baisus, kaip velnias raiste. (Ratnyčios p.)

2594. Baisus velnias moliavotas, davatkėlių išgalvotas, (pramanytas. — Veisiejai.)

2595. Bajoras — aukso tavoras, mužikas — šūdo vežikas. (Linkuva; — guzikas, — Subačius.)

2596. Bajoras aukštas, kišenėj šaukštas, savo duonos neturi, kur pavalgyti tik žiūri. (Pivašūnų p.)

2597. Bajoras mužikui bučiuoja kur šika. (Linkuva.)

2598. Bajoras — šunų tavoras, mužikas — aukso guzikas. (L. M. Dr., L. L.)

2599. Bajorystė menka ponystė. (Pasvalys.)

2600. Bajoro baltos rankos, bet juoda duona. (Pasvalys.)

2601. Bajorpalaikis ar šunbajoris menkai skiriasi nuo šunsparnio. (Pasvalys.)

2602. Baladojasi, kaip kibilda dangun. (Merkinės ap.)

2603. Baladojasi, kaip velnias peklon. (Niedzingės p.)

2604. Baladojosi nemažai, kol sprandan gavo negražiai. (Alvitas.)

2605. Balai esant bus ir velnias. (Dusetų p.)

2606. Balai esant kipšas atsiras. (Anykščiai.)

2607. Balai esant kipšo netruks. (Kėdainių apskr.)

2608. Bala jį žino! (Joniškio ap. ir kitur.)

2609. Bala jo nematė. (Niedzingės p.)

2610. Balamutas vienas! (Joniškio ap.)

2611. Balandėlio balsu kalbėjo jai meilius žodelius. (Valkininkai.)

2612. Balandėliu aplinkui šokinėjo, kol mergelę suviliojo. (Merkinės ap.)

2613. Balandėliu bernas ulba, mergelę pamatęs. (Merkinės ap.)

2614. Balandėliu burkavo, kol mergelę pagavo. (Marcinkonių p.)

2615. Balandžiui atėjus Viešpats atidaro savo stoginę. (Žemaičių pat.)

2616. Bala su garniu pasilsi. (Zapyškis.)

2617. Bala tave imk! (Merkinės ap.)

2618. Baldosi, kaip čigonas arklių turguj. (Alytus.)

2619. Baldosi, kaip Jackus po peklą. (Raseiniai.)

2620. Baldosi, kaip kipšas po raistą. (Alovės par.)

2621. Baldosi, kaip Morkus po peklą. (Alytaus ap.)

2622. Baldosi, kaip nekrikštyta dūšia. (Pasvalys.)

2623. Baldosi patvoriais, kaip šunys. (Alytaus ap.)

2624. Baldosi patvoriais, kaip šunų ruja. (Stakliškių p.)

2625. Baldosi vagis patvoriais — nesnausk, gaspadoriau. (Kavarsko p.)

2626. Baliavojo, uliavojo, kol tėvulio turtus išaikvojo. (Valkininkų p.)

2627. Baliun ėjo — pirtin pateko. (Seirijų p.)

2628. Balius toks ten buvo, kad pas žydą už savo pinigus pasigėrėm. (Utena, Alunta.)

2629. Balių tokį iškėlė, kad visi žvirbliai pasigėrė. (Ratnyčios p.)

2630. Baloj angelo nepamatysi, o velnią surasi. (Marcinkonių p.)

2631. Baloj gulėjęs sausas nebūsi. (Dusetų par.)

2632. Baloj nešūkalok, o tai velnią prisišauksi. (Nemunaičio p.) .

2633. Baloj velnias krikštynas kelia. (Alovės p.)

2634. Balon patekęs sausas neatsikelsi. (Valkininkai.)

2635. Balon pateksi, sausas neišliksi. (Merkinės ap.)

2636. Balon puolęs sausas neatsikelsi. (Dusetų par.)

2637. Balos besisaugodamas ežere prigėrė. (Dusetų, Valkininkų p.)

2638. Balos vengdamas raiste atsidūrė pas velnią svečiuose. (Marcinkonių p.)

2639. Balsas iš burnos išėjęs nebegrįžta. (Ušpalių, Dusetų ir Eržvilko par.)

2640. Balsas iš burnos, kaip žvirblis iš tarbos — išspruko ir nesugausi. (Seirijai.)

2641. Balsas iš gerklės išsprukęs nebegrįžta. (Pasvalys.)

2642. Balsas, kaip lakštingalos. (Panevėžys)

2643. Balsas, kaip vėgėlės. (Eržvilko ap.)

2644. Balsas tavo sidabrinis, kaip miedžiokas apsitrynęs. (Merkinės ap.)

2645. Balsas tautos — balsas Dievo. (Kaunas).

2646. Balselis, kaip lakštingalos, kuri rudens kumeliukus pjauna. (Ašmenos apsk.).

2647. Balselis, kaip varpelis, o gaida, kaip gelda. (Eržvilko ap.)

2648. Balselis saldus, malonus — į širdį pridėk, o darbeliai — nors velnią minėk. (Seirijų ap.)

2649. Balsiai rėkė, kad kiti svetimą turtą trėkė, o kai patsai jų vieton pastojo, argi svetimo gero mažai naudojo? (Alytus.)

2650. Balsių jormarkoj daug arklių ir nemaža vagių. (L. M. Dr.)

2651. Balsu maldingas, akim — verksmingas, — tikras vagis ir apgavikas, ar gal dūšios pardavikas. (Švenčionių ap.)

2652. Balsu nepasitikėk, bet į darbus pažiūrėk — sužinosi, ar su angelu, ar su velniu turi reikalą. (Molėtų p.)

2653. Balsu pasigerėk, bet į veidą nežiūrėk — raupuotas, kaip akėčiomis išakėtas. (Aluntos p.)

2654. Balsu saldus, darbais kartus. (Lazdijų ap.)

2655. Balta diena šeimynos nemigina. (Girkalnio v.)

2656. Balta duktė lovoj typso, juoda rugius pjauna. (Plungės ap.)

2657. Balta duona greit nusibosta, o juoda niekados. (Dusetų ap.)

2658. Balta duona ir gerą žmogų ištvirkina. (Merkinės ap.)

2659. Balta duona juodoj žemėj auga. (Dusetų, Marijampolės p.)

2660. Balta duona juodom rankom uždirbama. (Dusetų, Marcinkonių p.)

2661. Balta, kaip deguto puta. (Kėdainių ap.)

2662. Balta, kaip gulbelė, raudona, kaip avietėlė. (Alytaus, Dusetų ap.)

2663. Balta, kaip gulbė. (Vilkaviškis.)

2664. Balta, kaip kiaulės blakstienai. (Eržvilko ap.)

2665. Balta, kaip kumelių angelas. (Panevėžys.)

2666. Balta, kaip marių puta. (Kėdainių, Merkinės ap.)

2667. Balta, kaip pienu prausta. (Biržų ap.)

2668. Balta, kaip varškė. (Plungė.)

2669. Baltarankė dukrelė rūteles sėja, juodarankė mergelė linelius ravėja. (Aluntos p.)

2670. Baltarankė mergelė dar lovelėj, juodarankė jau pabarėly. (Lintupio ap.)

2671. Baltarankė mergelė lovelėn gulti, juodarankė — dar karvelių melžti. (Graužiškio p.)

2672. Baltas, kaip anglinis. (Dusetų p.)

2673. Baltas, kaip anglis. (Utena.)

2674. Baltas, kaip bato aulas. (Alytaus, Raseinių ap.)

2675. Baltas, kaip degutas. (Kėdainių ap.)

2676. Baltas, kaip drobė. (Ukmergės ap.)

2677. Baltas, kaip gandras. (Panevėžio ap.)

2678. Baltas, kaip kranklys. (Merkinės ap.)

2679. Baltas, kaip lajaus apačia. (Eržvilko ap.)

2680. Baltas, kaip pečiaus kakta. (Musninkai, Merkinė ir kitur.)

2681. Baltas, kaip sniegas. (Musninkai, Alytus ir kitur.)

2682. Baltas, kaip suodžiai. (Varėnos p.)

2683. Baltas, kaip tošis. (Kurtuvėnai.)

2684. Baltas, kaip varnas. (Šiaulių ap.)

2685. Baltas, lyg degutas. (Duokiškio par.)

2686. Baltas su juodu nesutinka. (Kretingos p.)

2687. Baltas žvirblis retai atrandamas. (Salantų ap.)

2688. Balta višta nupešta ir į trobą įkišta. (Surviliškio par.)

2689. Baltą dieną gaspadorius šeimos nemigina. (Kretingos, Papilės ap).

2690. Baltą prijuostėlę saugok, mergele, jaunystėlėj. (Šiaulių, Kelmės ap.)

2691. Balti dantys juodą duoną valgo. (Joniškio ap.)

2692. Balti dantys juodos duonos nemėgsta. (Merkinės ap.)

2693. Balti debesys žemės neatidrėkina. (Raseinių, Pasvalio ap.)

2694. Balti rugiai galvos nekvaršina, tik pjautuvus dantina. (Ratnyčios p.)

2695. Balti rugiai šviežios duonelės žada. (Perloja.)

2696. Balti stalai pataisyti, margi kragai pastatyti — viskas gatava. (A. Schleicherio užr.)

2697. Balti šaukštai — šeimininkei garbė. (Kražių ap.)

2698. Baltojo svieto nedaug. (Ūdrijos v.)

2699. Baltojo svieto nedaug tėra, juodu žemė apsėsta. (Pasvalys.)

2700. Baltom rankelėm darbo nedirbsi. (Zapyškio p.)

2701. Baltom rankelėm kasos mastyti, juodom — rugeliai pjauti. (Marcinkonių p.)

2702. Baltom rankom duonos neuždirbsi. (Dusetų, Merkinės p.)

2703. Baltos duonos tinginys nevalgo. (Alytaus ap.)

2704. Baltos rankos — juoda duona. (Joniškio ap.)

2705. Baltos rankos — juoda duona, juodos rankos — balta duona. (Alytaus, Raseinių, Utenos ap.)

2706. Baltos rankos juodo darbo bijo. (Merkinės, Joniškio ap.)

2707. Baltos rankos — kol mergelė, juodos — kai martelė. (Valkininkų p.)

2708. Baltos rankos — kol pas motulę, juodos — kai pas anytėlę. (Lazdijų ap.)

2709. Baltos rankos ponauti pripratusios. (Alytaus ap.)

2710. Baltos rankos tik pono ir kunigo. (Joniškio ap.)

2711. Baltos rankos tinginiauti mėgsta. (Punios p.)

2712. Baltraudonis, kaip Abelio vaikas. (Upyna.)

2713. Baltruk, šikt netruk. (Tauragė, Upyna.)

2714. Baltrus dirbo, Tadas uksnelėj sėdėjo, Baltrui — špygą, Tadui pinigus mokėjo. (Butrimonių ap.)

2715. Baltrus dirbo — Tadui sumokėjo. (Varėnos ap.)

2716. Baltrus žuvis valgė — Tadas atsirūgo. (Kelmės ap.)

2717. Baltrų mušė — Tadas rėkė. (Utena.)

2718. Baltuoja, kaip senos kumelės grobas. (Gelgaudiškis.)

2719. Baltų velnių nebuvo ir nebus, o tik juodi. (Dusetų p.)

2720. Baltų velnių nėra, o juodų visi raistai apsėsti. (Raseiniai, Joniškis.)

2721. Balvai ir vandenį atgrąžins (sugrąžins. — A. Schleicheris, Kretinga.)

2722. Bamba, kaip kušlas, vartų nesuradęs. (Marcinkonių p.)

2723. Bamba, kaip pajuodubagis. (Vilkaviškio v.)

2724. Bamba, kaip senis, šeimyną bardamas. (Šakių ap.)

2725. Bamba, kaip senis, žmona nepatenkintas. (Vilkaviškio v.)

2726. Bamba, kaip ubagas, čiupinėdamas apie bambą. (Joniškio ap.)

2727. Bamba, kaip ubagas poteriaudamas. (Aukštadvario p.)

2728. Bamba, kaip ubagas poterius. (Varėnos p.)

2729. Bamba, kaip ubagas, trupinius pabėręs. (Vilkaviškio v.)

2730. Bamba, kaip vyžų netekęs. (Ašmenos apskr., Utena.)

2731. Bambalas tik žiūri, ar aukštai saulė. (Joniškio ap.)

2732. Bambalas tu vienas! (Joniškio ap.)

2733. Bambalui ne striokas, niekas jo neveja. (Joniškis.)

2734. Bambėk, gaidy, vorą prarijęs! (Veisiejų p.)

2735. Bambėk nebambėk, o pinigus ant stalo padėk. (Varėnos p.)

2736. Bambėk tu čia man, kaip ežys. (Valkininkų p.)

2737. Bambėk tu čia man, kaip ubagas, kruopas pabėręs. (Šakių p.)

2738. Bambėk, varly, kol kukurėn gausi! (Marcinkonių par.)

2739. Bandė bernas mergą čiupinėti, teks dabar mokėti. (Marcinkonių p.)

2740. Bandė čigonas žydą apgauti, bet pačiam teko kelnes nusimauti. (Valkininkai.)

2741. Bandė, kaip kiškis kumelę pisti. (Vilkaviškio ap.)

2742. Bandė, kaip Makniūnų ponas medum ratus tepti. (Nemunaičio p.)

2743. Bandė, kaip žydas arti. (Merkinės p.)

2744. Bandė, kaip žydas avižas sėti. (Liškiavos par.)

2745. Bandė, kaip žydas pono kantrybę. (Raudondvario p.)

2746. Bandė, kaip žydas vyžus avėti. (Švenčionių apsk.)

2747. Bandė telias vilką pagauti ir būtų pagovęs, kad tik jo vilkas nebūtų papjovęs. (Ašmenos ap.)

2748. Bandė ubagas su Dievu kalbėti, tik Dievo balso jam taip ir neteko girdėti. (Stakliškių p.)

2749. Bandė žmogus paponauti, bet greit teko badauti. (Veisiejų p.)

2750. Bandyk bezdėti, jei persti nedrįsti. (Vabalninkų p.)

2751. Bandyk, jei kas kuso. (Vilkaviškio v.)

2752. Bandyk, jei pilvas pakelia. (Merkinės par.)

2753. Bandyk, jei tik išdrįsti. (Niedzingė.)

2754. Bandyk kartą, bandyk antrą, bet prieš trečią pagalvok. (Surviliškio, Molėtų p.)

2755. Bandyk, pabandyk, tik bėdos neįsigyk! (Paystrio p.)

2756. Bando Dievo kantrybę, bet kas bus, kai ir Dievui kantrybės pritruks. (Valkininkų p.)

2757. Bando, kaip čigonas svetimu arkliu nujoti. (Kėdainių ap.)

2758. Bando, kaip Kalanta avinu akėti. (Merkinės p.)

2759. Bando, kaip ubagas nuo šunų apsiginti. (Aluntos p.)

2760. Bando, kaip vagis svirno raktus. (Jezno p.)

2761. Bando kalbėti, kas reikia nutylėti. (Alytaus ap.)

2762. Bando kalbėti, kur reikia tylėti. (Ašmenos apskr.)

2763. Bando malda Dievui įtikti ir nuo velnio atsipirkti. (Jezno p.)

2764. Bando pasprukti, kad netektų gauti lupti. (Virbalio p.)

2765. Bando su vogtais pinigais nuo peklos atsipirkti ir Dievui įtikti. (Marijampolės ap.)

2766. Bando vėtrą sėti, ar tik neteks audros susilaukti? (Marijampolės p.)

2767. Bando žmonių kantrybę per savo didelę puikybę. (Veisiejų p.)

2768. Bankas vienam lazda, kitam peilis. (Dusetų par.)

2769. Banko pinigais dar niekas nuo bėdų neapsigynė. (Marijampolės p.)

2770. Banko pinigais niekas ūkio skylės neužkišo, bet patį ūkį ne vienas prakišo. (Vilkaviškio p.)

2771. Barbė tridarbė: šiko, myžo, skiedras rinko. (Tauragė; — ir subinę kreipė, — Viekšniai.)

2772. Barbynė vėjo pučiama barba. (Juškos Žodynas.)

2773. Barbora, kaip tvora. (Kamajų v.)

2774. Barbora stora, kaip tvora, gerai už jos, kaip už tvoros. (Biržų ap.)

2775. Barė motulė dukrelę, kad prarado vainikėlį, bet kodel jos nepridabojo, kol dar vainikėlį nešiojo? (Liškiavos par.)

2776. Barė tėvas sūnelį, kam nujodė žirgelį. (Marcinkonių p.)

2777. Barė virėjas katiną, kam kepsnį suėdė. (Pasvalio p.)

2778. Baria, kaip kunigas per pamokslą. (Alytaus apskr.)

2779. Baria, kaip močeka podukres. (Utenos p.)

2780. Baria pati vyrą, kad jo pautai apsvilo. (Krosnos p.)

2781. Bariasi ant katilo puodas, kad katilas juodas, o jei paklaustų ką nors jis, kiekvienas durnius pasakys, kad nėr baltesnis už jį. (Dusetų par.)

2782. Bariasi, kaip Butkiškės bajorai su klebonu. (Miežino Žodynas.)

2783. Bariasi, kaip davatkos del kunigo pautų. (Vilkaviškio p.)

2784. Bariasi, kaip davatkos, kunigu nepasidalinusios. (Šeduvos p.)

2785. Bariasi, kaip girti karčiamoje. (Valkininkų p.)

2786. Bariasi, kaip katilas su puodu. (Anykščiai.)

2787. Bariasi, kaip kragas su kūšiu. (Alovė.)

2788. Bariasi, kaip marčios. (Alytaus ap.)

2789. Bariasi, kaip marti su anyta. (Marcinkonys.)

2790. Bariasi, kaip ūkį besidalindami. (Valkininkų par.)

2791. Bark Jonelį, o ne Joną. (Joniškio ap.)

2792. Bark neišbark, vyk nepavyk, mušk neužmušk — tai geras būsi ūkininkas. (Pasvalys.)

2793. Bark vaiką mažą, neteks mušti suaugusio. (Merkinės p.)

2794. Barščiai dangum užbaltinti. (Vilkaviškio v.)

2795. Barščiai vienu vardu, bet ne visi gardu. (Veliuonos, Vilkaviškio v., Alvitas, Kėdainiai.)

2796. Barščius išvirk, kad nebūtų peklos balkiai matyti. (Vilkaviškio v.)

2797. Barška, kaip arba. (Sintautų v.)

2798. Barška, kaip deglioji zuinė bulvėse. (Pasvalys.)

2799. Barška, kaip margoji iš ganyklos. (Kretingos p.)

2800. Barška, kaip sena skranda. (Vilkaviškio, Veliuonos v.)

2801. Barška, kaip žydo ratai. (Zapyškis.)

2802. Barška, kaip žydo vežimas. (Alvitas.)

2803. Barštis — ūkininkas, o kopūstas — ponas. (Vilkaviškis.)

2804. Barzda dar neželia, o jau senus mokina. (Ašmenos, Alytaus apskr.)

2805. Barzda, kaip ožio. (Pasvalio p.)

2806. Barzda, kaip karaliaus giria. (Plungė.)

2807. Barzdą augina, tai į kulnis nešalta. (Vilkaviškio v.)

2808. Barzdelė, kaip Kristaus, o akys, kaip velnio. (Eržvilko ap.)

2809. Barzdos dar neužželdė, o jau senus mokina. (Švenčionių ap.)

2810. Barzdos doklą priskutai ir to dar nežinai. (Eržvilko ap.)

2811. Barzdos pas ožką pasiskolinęs nori žmones pamokyti. (Zarasų ap.)

2812. Barzdotas, tai visi mano, kad ir bagotas. (Niedzingės p.)

2813. Barzdotas vyras, kaip ožys ščyras. (Ratnyčios p.)

2814. Basam bristi, kaip paukščiui skristi. (Merkinės ap.)

2815. Basam purvynas nebaisus. (Ratnyčios p.)

2816. Basas eisi — toliau nueisi. (Liškiavos p.)

2817. Basas pabėgiosi — saldžiau pamiegosi. (Liškiavos p.)

2818. Basas toliau kasas. (Ramygalos v.)

2819. Basas vaikščioja, nes šuo jam vyžų dar nenupynė. (Sedos ap.)

2820. Baso kojos naujų padų neprašo. (Ramygalos, Anykščių v.)

2821. Basom kojom tik molis mindžioti. (Biržų ap.)

2822. Basto bėdos žmogų, kaip vėjas lapus. (Seirijų p.)

2823. Bastosi, it namų nesuradęs. (Subačiaus p.)

2824. Bastosi, kaip amžinas žydas po svietą. (Kupiškio p.)

2825. Bastosi, kaip gudas be žinios. (Alytaus ap.)

2826. Bastosi, kaip nekrikštyta dūšia. (Niedzingės par.)

2827. Bastosi, kaip šunų karalius. (Zarasų ap.)

2828. Bastosi, kaip koks naktibalda. (Panoterių v.)

2829. Bastosi, kaip velnias po raistus. (Ratnyčios par.)

2830. Bastosi naktimis, kaip pakaruoklis. (Rietavo p.)

2831. Bastosi patvoriais, kaip šunys besirujodami. (Lintupio p.)

2832. Batakiškiai — ilgakiškiai, tauragiškiai — trumpakiškiai. (Batakių p.)

2833. Baubia, kaip Baublys. (Šeštokai.)

2834. Baubia, kaip bulis. (Viekšniai). Baubia, kaip jaučias. (Kupiškis.)

2835. Baubia, kaip veršis patvory. (Plungė.)

2836. Baubia veršiu, iš tolo mergą pamatęs. (Merkinės ap.)

2837. Baudžias, baudžias, kaip senas jauną vesti. (Užvenčio v.)

2838. Baudžias, kaip kėkštas į užmarį lėkti. (Plungė.)

2839. Baudžias, kaip nuogas šikti. (Salantai.)

2840. Baudžias, kaip subinė į pirtį. (Viekšnių v.)

2841. Baugi naktis! (Marijampolės p.)

2842. Bauginta varna kiekvieno krūmo bijo. (Perloja.)

2843. Baugi vieta! (Marijampolės p.)

2844. Baugščiam žirgui sumažink (nutrumpink) abraką. (Pasvalys.)

2845. Baugščiam arkliui neatleisk pavadžių, jei nenori po vežimu gulėti. (Varnių ap.)

2846. Baugštus arklys tik nupenėtas. (Alytaus ap.)

2847. Baugštus, kaip jaunas kumelys. (Švenčionių, Alytaus ap., Utena ir kitur.)

2848. Baugu, kaip ant kapinyno. (Daugų p.)

2849. Baugu, kaip girių tankumyne. (Alytaus ap.)

2850. Baugu, kaip vakaro metu paraistėje. (Marcinkonių p.)

2851. Baugu, kaip vienam bažnyčioj. (Merkinės p.)

2852. Baugu mergai vienai klėty miegoti, reikia berno pasiieškoti. (Druskininkų ap.)

2853. Baugu pamanyti, kas reiks Dievui pasakyti. (Druskininkų p.)

2854. Baugu ponui Dievui nusidėti. (Varėnos par.)

2855. Baugu senam mirti, jaunam dar baugiau. (Šeduvos p.)

2856. Baugus, kaip kiškis. (Ašmenos apskr.)

2857. Baugu su velniu susitikti, dar baugiau veselioj apsišikti. (Vilkaviškis.)

2858. Baugu tėveliui pasakyti, kad reikės mergelei greit gimdyti. (Vilkaviškio p.)

2859. Bau muša galva į sieną. (Marijampolė.)

2860. Bažma puodą plėšia. (Pasvalio ap.)

2861. Bažnyčia ant pečiaus — Dievas toli. (Kretingos ap.)

2862. Bažnyčią griauja, koplyčią dengia. (Vilkaviškio p.)

2863. Bažnyčioje angelėlis, o už bažnyčios žydelis. (Alytaus ap.)

2864. Bažnyčioj su sparneliais, namie su nageliais. (Merkinės ap.)

2865. Bažnyčion važiavo — karčiamon pateko. (Seirijų ap.)

2866. Bažnyčion važiavo — karčiamon pateko mišių klausyti, stikleliais skambinti. (Lazdijų ap.)

2867. Beapgaudinėdamas Dievui neįtiksi. (Lazdijų p.)

2868. Beapgaudinėdamas kitus, patsai apsigavo. (Marijampolės ap.)

2869. Beapgaudinėdamas prisikrovė turtų. (Prienų ap.)

2870. Be arklio badas, be karvės pasninkas. (Kruonis.)

2871. Be arklio arė, nevėtyta sėjo, todel ir duonos neturėjo. (Onuškio p.)

2872. Be artimo žmogaus gyventi nuobodu laimėje ir sunku varguose. (Kamajų p.)

2873. Be artojaus juodo darbelio daugel pasauliui būtų vargelio. (Alytaus ap.)

2874. Be artojaus nėra pirkioj karvojaus. (Ašmenos apsk.)

2875. Be atasajų per vartus neišvažiuosi neužkliuvęs. (Merkinės ap.)

2876. Beatgausi iš katino dešrą. (Utena.)

2877. Beatgausi iš šunies mėsą. (Joniškio ap.)

2878. Be atoilsio bevažiuojant ir ratai subyra. (Alovės p.)

2879. Be atoilsio dirbsi — greitai darbu nusivilsi. (Alovės p.)

2880. Be atoilsio greitai nusivarysi, o sveikatos netekęs negreit ją atgysi (atgausi. — Alytaus ap.)

2881. Be atoilsio ir Dievas negyvena. (Utenos ap.)

2882. Be atoilsio ir gyvulys neapseina. (Daugų par.)

2883. Be atoilsio ir vežimas ima braškėti. (Varėnos p.)

2884. Be atoilsio nė vėjas nepučia. (Daugų p.)

2885. Be atoilsio tik upės teka. (Simnas.)

2886. Be atsidavimo nedaug tepadarysi. (Joniškio ap.)

2887. Be aukso apseisi, be duonos — ne. (Joniškio ap.)

2888. Be aukso apseisi, bet nemaža pavargsi. (Merkinės p.)

2889. Be aukso apsėjo tėvulis, apseis be jo ir sūnelis. (Marcinkonių p.)

2890. Be aukso galima gyventi, bet tik sveikatelės būtų ir juodos duonelės nepritrūktų. (Ratnyčios p.)

2891. Be aukso galima pragyventi, bet tik būtų sveikata ir juoda duona. (Šeduvos p.)

2892. Be aukso gyvendamas labiau žmones mylėsi. (Aluntos p.)

2893. Be aukso gyvendamas mažiau Dievui nusidėti. (Molėtų p.)

2894. Be aukso gyvendamas pasaulis tiek bėdų nepatirtų. (Kamajų p.)

2895. Be aukso ir šviesybė temsta. (Eržvilko ap.)

2896. Be aukso pasaulis būtų ir linksmesnis, ir geresnis, ir laimingesnis. (Luokės p.)

2897. Be aukso ponui sunku ir prasčiokui nelengva. (Kamajų p.)

2898. Be aušros diena neateina. (Miroslavo p.)

2899. Be aušros kelkis, su aušra gulkis. (Merkinės p.)

2900. Be aušros nebūna dienos. (Biržų ap.)

2901. Be aušros nei viena diena dar neišaušo. (Vilkaviškio ap.)

2902. Bebaidydamas papenčiuką, neteksi kepaliuko — (del menkniekio didelę skriaudą apturėsi. — Kražių v.)

2903. Be baldos nėra nė naudos. (Vilkaviškis.)

2904. Bebaltuoja pratašyta — (jei kitam gera padaryta, reikia tikėtis ir iš jo. — Kražių v.)

2905. Be bėdos — be baldos. (Vilkaviškis.)

2906. Be bėdos ir karaliai negyvena. (Ašmenos apskr.)

2907. Be bėdos niekas dar negyveno niekados. (Dubingių p.)

2908. Be bitino nė bitės negyvens. (Joniškio ap.)

2909. Be bitino spiečius — ne spiečius, be gaspadoriaus ūkis — ne ūkis. (Marijampolės ap.)

2910. Be bobos neapseisi, arba ūkį prarasi. (Dubingių p.)

2911. Be bobos nebus globos. (Joniškis.)

2912. Be bobos net turtuoliai negyvena. (Raseinių ap.)

2913. Be botago rambu arkliu negreit pavažiuosi. (Dubingių p.)

2914. Be botago tai ne koks artojas. (Joniškio ap.)

2915. Bebraškydamas lapus ir uogas nubraškė. (Niedzingės p.)

2916. Be dainos žemė nuliūstų, be dainos gyventi nusibostų. (Merkinės ap.)

2917. Be dalgės nešienausi, be grūdų nesėsi. (Akmenės p.)

2918. Be dalios geriau negimti, o jei gimei — neaugti. (Varėnos p.)

2919. Be dalios gyveno, numirė patvory. (Varėnos p.)

2920. Be dalios grįžk atgalio. (Vilkaviškis.)

2921. Be dalios ir grybauti nesiseka. (Marcinkonių p.)

2922. Be dalios ir per vartus neverta eiti. (Marcinkonių p.)

2923. Be dalios neišeisi iš vargų nevalios. (Dubingių p.)

2924. Be darbo dieną praleisti — kaip akmuo į marias įleisti. (Kretingos ap.)

2925. Be darbo ilgu. (Eržvilkio ap.)

2926. Be darbo ir ponai negyvena. (Utena.)

2927. Be darbo gyvena, kuriuos kiti maitina. (Ašmenos ap.)

2928. Be darbo gyventi — svetimą skurdą didinti. (Kamajų p.)

2929. Be darbo gyventi — svetimu prakaitu praustis. (Kamajų p.)

2930. Be darbo negyvenk, bet ir atsilsėti neužmiršk. (Merkinės p.)

2931. Be darbo nieko nebus. (Joniškio ap.)

2932. Be darbo tik tinginiui gera. (Kretingos p.)

2933. Be dažnos maldos niekas dorai nevaldos. (Pasvalys.)

2934. Be dienos nėra vakaro, be darbo — duonos. (Valkininkų p.)

2935. Be Dievo nė lig slenksčio. (Vilkaviškis.)

2936. Be Dievo nė žingsnio nežengsi. (Alytaus ap.)

2937. Be Dievo nė žingsnio vieno. (Vilkaviškis.)

2938. Be Dievo valios nė plaukas nuo galvos nenukris. (Eržvilkas, Dusetų ap.)

2939. Be Dievo žinios nė plaukas nuo galvos nenukris. (Joniškis, Vilkaviškis, Plungė, Pasvalys ir kitur.)

2940. Be Dievo žinios nieko gero nenuveiksi. (Plungė.)

2941. Be Dievo žinios nieko nenuveiksi, tik veltui pavargsi. (Varėnos p.)

2942. Be drąsos liksi ir be duonos. (Joniškio ap.)

2943. Be drąsos nė uodo nesugausi. (Naumiesčio p.)

2944. Be drąsos nieko nenuveiksi, nei geram, nei blogam neįtiksi. (Švenčionių ap.)

2945. Be drąsos vyras, kaip be kartumo pipiras. (Alytaus ap.)

2946. Be drąsos vyras net moterims apmyžti netinka. (Vilkaviškio p.)

2947. Be drąsos žmogus net kuodeliui verpti netinka. (Varėnos ap.)

2948. Be dūmų nebus šilimos. (Joniškio ap.)

2949. Be dūmų nėr ugnies. (Utena.)

2950. Be dūmų visiems akis dumia. (Merkinės p.)

2951. Be dvylekio nėr nė proto. (Eržvilko ap.)

2952. Be gaidžio namas kurčias, be šunies — aklas. (Veisiejai.)

2953. Be gaidžio višta nei lesti nemokėtų. (Joniškio ap.)

2954. Be galo, be krašto. (Joniškio ap.)

2955. Be galo nebus ir pradžios. (Eržvilkas, Kupiškis.)

2956. Be gaspadinės ir paukščiai lesinami sunyksta, ir gyvuliai šeriami sulysta. (Šeduvos p.)

2957. Be gaspadinės namuose pirkia, kaip mėšlynas. (Marcinkonių p.)

2958. Be gaspadinės namuose visur šiukšlės kampuose. (Alytaus ap.)

2959. Be gaspadinės nei namų nesutvarkysi, nei šeimynos nepridabosi. (Zarasų ap.)

2960. Be gaspadinės net kopūstai pečiuj viriami nerūgsta. (Lazdijų ap.)

2961. Be gaspadinės tik pusė gaspadorystės. (Joniškio ap.)

2962. Be gaspadinės visas namas vargauja ir šeimyna dažnai badauja. (Nemunaičio p.)

2963. Be gaspadinės visa šeimyna sudriskusi — nei apauta, nei apsiūta, nei baltai apvelėta. (Veisiejų p.)

2964. Be gaspadoriaus nėra gaspadorystės. (Joniškio ap.)

2965. Be gaspadoriaus tik ant šventoriaus (elgetauti. — Rokiškis.)

2966. Be gaspadoriaus ūkis — namai be galvos. (Vilkaviškio p.)

2967. Begausi nuo avino avižas. (Tauragė, Plungė.)

2968. Begerdamas akis užsipylė ir svieto nebemato. (Joniškio ap.)

2969. Begerdamas arsi ir sėsi, greit kitiems į rankas žiūrėsi. (Alytaus ap.)

2970. Begerdamas namus ištuštino, bet žydą praturtino. (Varėnos p.)

2971. Begerdamas proto nesurasi, ir tą, ką turėjai, pamesi. (Varėna.)

2972. Begėdis, kur kojom nepraeis, ten pilvu prašliauš. (Alytaus ap.)

2973. Begėdis nemeluoja, tik tiesos nepasako niekados. (Daugų p.)

2974. Begėdis tiesaus kelio nemėgsta. (Užventis.)

2975. Begėdis vingiuotais keliais važinėja ir tik šuntakiais vaikštinėja. (Butrimonių p.)

2976. Begėdis vis priėdęs. (Eržvilko ap.)

2977. Begėdis visur įlįs. (Joniškio ap.)

2978. Begėdis visur pralįs ir visiems įtiks. (Merkinės p.)

2979. Begėdiški darbai gimdo begėdiškus blevyzgojimus. (J. Venciaus užr.)

2980. Begėdiški darbai negreit paaiškėja. (Ašmenos ap.)

2981. Begėdiški darbai žmones apakina, ir tik nelaimės juos praragina. (Dūkšto p.)

2982. Be gėdos — be bėdos. (Joniškio ap.)

2983. Be gėdos į akis, į subinę be muilo. (Vilkaviškio ap.)

2984. Be gėdos lenda, bet ir pralenda. (Alytaus ap.)

2985. Be gėdos lenda į akis. (Joniškio ap.)

2986. Be gėdos meluodamas greičiau žmones įtikinsi, negu tiesą sakydamas. (Onuškio p.)

2987. Begėdžio akys dūmų nebijo. (Merkinės ap.)

2988. Begėdžio akys raudonos, kaip vėžio. (Stakliškių p.)

2989. Begėdžio akys subinėj nesvyla. (Būgos Žodynas, Pasvalys.)

2990. Begėdžio akys užpakaly nesvyla. (Pasvalys.)

2991. Begėdžio veidas nerausta. (Utenos ap.)

2992. Be giedrios vasaros nebus ir gero pašaro. (Niedzingės p.)

2993. Be giedros nebus audros. (Šakių p.)

2994. Be giedros neturėsi duonos geros. (Šakių p.)

2995. Be giedros šienauti — gyvuliams badauti. (Merkinės ap.)

2996. Beglostant ir katę užpykdai. (Dusetų par.)

2997. Beglostant ir svetimą šunį nuglostysi, bekalbant ir sveikam ligą įkalbėsi. (Vabalninkų p.)

2998. Begraibant merga net vaiką susigraibo. (Vabalninkų p.)

2999. Begraibant susigraibysi. (Sedos, Viekšnių ap.)

3000. Be grašio nėra nė proto. (Dusetų par.)

3001. Begražindamas nugražino, begrąžindamas sumažino. (Joniškio ap.)

3002. Be grieko nebus nieko. (Joniškio ap.)

3003. Be grieko nei mergos neapgausi. (Vabalninkų ap.)

3004. Begulint ir šonai prakiūra. (Zapyškis.)

3005. Begulint vietoje ir akmuo vis giliau žemėn grimzda. (Jūžintų p.)

3006. Begulint vietoje ir medis supūva ir žmogus pražūva. (Vilkaviškis.)

3007. Beieškodamas avių užbėgsi ant vilkų. (Darsūniškių p.)

3008. Beieškodamas geresnio, neužmiršk, kad gali netekti ir menkesnio. (Svėdasų p.)

3009. Beieškodamas laimės svetimuose kraštuose, paskęsi varguose. (Utena.)

3010. Beieškodamas pyragų ir duonos neteksi. (Vilkaviškis.)

3011. Beieškodamas ponų malonės gali susilaukti Dievo koronės. (Alytaus, Prienų ap.)

3012. Beieškodamas ponų malonės muilo nesigailėk, bet ir saiką turėk. (Marijampolė.)

3013. Beieškodamas sau panos, žiūrėk, negausi nei mergos. (Biržų ap.)

3014. Be irklo nekoks plaukėjas. (Joniškio ap.)

3015. Be ylos badosi, kad ir ragų neturi. (Nemajūnų p.)

3016. Be ylos čebatų nepasiūsi. (Marcinkonių p.)

3017. Be jaunatvės nėra senatvės. (Raseinių ap.)

3018. Be jaunimo nebūtų nei linksmumo. (Zarasų ap.)

3019. Be jauno nebus seno. (Joniškio ap.)

3020. Be jaunos žmonos senas vargo nepažinsi, su jauna — prisigrūmosi. (Darsūniškių p.)

3021. Be kalėjimų nei vagių nebūtų. (Joniškio ap.)

3022. Be kantrybės nebus darbo. (Joniškio ap.)

3023. Be kantrybės neik meškerioti. (Perloja.)

3024. Be kantrybės nėra galybės. (Vilkaviškio par.)

3025. Be kantrumo nebėra gerumo. (Druskininkų ap.)

3026. Be kantrumo tik žliaubsi, su kantrumu visko pasieksi. (Ašmenos apskr.)

3027. Be kapitalo nepadarysi nieko gero. (Virbalio par.)

3028. Be karvės pasninkas, be arklio šventa. (Liškiava, Eržvilkas.)

3029. Be karvės pėtnyčia, be arklio badas. (Liškiava.)

3030. Be kelio netoli teeisi. (Joniškio ap.)

3031. Be kelionės nėra malonės. (Kupiškis.)

3032. Be kepsnio, kaip be galvos. (Plungė.)

3033. Be kiaušinio nebus nei viščiuko. (Subačiaus p.)

3034. Beklausydamas apkalbinėjimų, neužmiršk, kad ir pats esi apkalbamas. (Ašmenos ap.)

3035. Beklausydamas, ką išgirdai, įsidėmėk, bet patsai mažiau kalbėk. (Liškiavos p.)

3036. Beklausydamas klausyk, bet liežiuvį už dantų laikyk. (Veisiejų p.)

3037. Beklausydamas ne viskam pritark, o kartais jaunesnį ir pabark. (Dūkšto p.)

3038. Be kovos nelaimėsi, be dantų plutos nesuvalgysi. (Alytaus ap.)

3039. Be kraičio gražuolė nesusilygins su turtuole: gražuolę myli, turtuolę ima. (Marijampolės ap.)

3040. Be kraičio grožis mažai tepadės, kuri turtinga, toji greičiau ištekės. (Marijampolės ap.)

3041. Be kraičio mergos nė velnias nejos. (Joniškis, Raseiniai.)

3042. Bekrimsdamas dantį atkando. (Pasvalys.)

3043. Bekrutam dar, kaip kirmėlės ant lapų. (Valkininkų p.)

3044. Bekrutam, kaip uodai vasaros vakarą. (Marijampolės ap.)

3045. Be laiko ir be saiko. (Šakiai.)

3046. Be laiko ir daktarai nenumarina. (Alovės p.)

3047. Be laiko nemirsi, kiek lemta — gyvensi. (Merkinės p.)

3048. Be laiko nesipjaus. (Gaurės par.)

3049. Be laiko nevyk Dievo į medį. (Plungė, Kražiai.)

3050. Be laiko nei katė negimdo. (Anykščiai.)

3051. Be laiko nėra vaiko. (Vabalninkų p.)

3052. Be laiko nupjausi, gardžios duonos neragausi. (Marcinkonių p.)

3053. Be laiko stipinų neišlaidyk. (Telšių ap.)

3054. Be laimės gyventi, kaip ant badyklių sėdėti. (Alunta.)

3055. Be laimės namie sėdėk, ir ten tave bėda užklups. (Varėnos p.)

3056. Be laimės nei Amerika nepadės. (Joniškio ap.)

3057. Be laimės net vyžai pinti nesiseka. (Ašmenos ap.)

3058. Be laimės nei grybauti nesiseka. (Marcinkonių p.)

3059. Be laimės nieko nelaimėsi. (Šiaulių ap.)

3060. Be laimės — visų gujamas, su laime — visų mylimas. (Onuškio p.)

3061. Be laimės žmogui net laimė iš rankų iškrinta. (Liškiavos p.)

3062. Be laimės žmogus ir ant šūdo suklumpa. (Vilkaviškio p.)

3063. Be laimės žmogus, kur eisi, ten bėdon pateksi. (Druskininkų ap.)

3064. Be laimės žmogus visų ujamas. (Luokės p.)

3065. Be lapų ir medžiai nežaliuoja, be pinigo ir protas negaliuoja. (Raseinių ap.)

3066. Be lapų medžiai nežaliuoja, be kaitros gyvuliai negyliuoja. (Druskininkų ap.)

3067. Be lapų nei medis neaugs. (Joniškio ap.)

3068. Belaukiant bėdos, susilaukė ir kitos. (Nemunaičio p.)

3069. Belaukiant ir akys išvarvėjo. (Zapyškis.)

3070. Belaukiant, kol laimę už uodegos sučiupsi, pats iš bado padvėsi. (Alytaus ap.)

3071. Belaukiant, kol saulė užtekės, gaili rasa akis išės. (Seirijų p.)

3072. Belaukiant laimės žadėtos, užklupo bėdos netikėtos. (Merkinės p.)

3073. Belojant ir šuo pailsta, ir piktas žmogus nutilsta. (Perloja.)

3074. Be mano vieko čia nebus nieko. (Vilkaviškio v.)

3075. Bematant ištekėtų, kad tik gerą kraitį turėtų. (Krosnos p.)

3076. Bematant jam dantis suskaitė ir poakius suvaivorino. (Šeduvos p.)

3077. Bematant jam kumščiu ausį pakuteno, iš nosies kraują pačiurleno. (Perloja.)

3078. Bematant kumščiu jam sužibino ir dantis suklibino. (Varėnos p.)

3079. Bematant nudžiautų, kad tik žmonės neregėtų. (Veisiejai.)

3080. Bematant vestų, kad tik tėvulis dukrelę leistų. (Daugų p.)

3081. Bematant vilkas avį suėstų, kad tik šunų nebijotų. (Ratnyčios p.)

3082. Bematydamas nematyk, beklausydamas negirdėk. (Ašmenos ap.)

3083. Be medžio nepragyvensi — medžias ir pirkelė, medžias ir šilumėlė. (Kamajų p.)

3084. Bemeilindamas kepalo, nustosi ir riekės. (Girkalnio v.)

3085. Be mėsos pilvas groja, kaip išgverę vargonai. (Dusetų p.)

3086. Be mėsos, tik ant vienų bulvių — pilvas kėpsos. (Perloja.)

3087. Be mokslo baltos duonos nevalgysi ir juodos nevisuomet turėsi. (Alytaus ap.)

3088. Be mokslo baltų rankų neturėsi, minkštuose pataluose negulėsi. (Prienų ap.)

3089. Be mokslo, kaip be akių. (Mantviliai.)

3090. Be mokslo, kaip spangas. (J. Venciaus užr.)

3091. Be mokslo neponausi, bet visą amžių vergausi. (Prienų ap.)

3092. Be mokslo žmogus aklas. (Krakės.)

3093. Be muilo įlindo, bet atgalio neišlindo. (Kelmės ap.)

3094. Be muilo lenda. (Alytus.)

3095. Be muilo lenda ponui į subinę. (Vabalninkų p.)

3096. Be muilo neskalbsi, be kyšio valdininko neįveiksi. (Raseinių ap.)

3097. Be muilo pralindo į ponų malonę. (Šiaulių ap.)

3098. Be muilo rankų baltai nenuplausi, be kyšio reikalo neatliksi, tik veltui laiką sudelsi. (Marijampolė.)

3099. Be muilo veido nenuprausi, be maldos dangun nepateksi. (Merkinės p.)

3100. Be muzikonto nė koks šokimas. (Joniškio ap.)

3101. Be mūkų nėra anūkų, be pakūtos — dangaus. (Babrai.)

3102. Be namų ir šuo negyvena. (Prienų ap.)

3103. Bendorius — ne gaspadorius: paėdęs, pagėręs guli. (Plungės par.)

3104. Bendras arklys niekeno nešeriamas. (Anykščių ap.)

3105. Bendras arklys visada liesas. (Joniškio ap.)

3106. Bendras arklys visada žiednas. (A. Schleicheris užr.)

3107. Bendras ir arklys visada vienas. (Miežinio Žodynas.)

3108. Bendras vežimas visados be ratų. (Dubingių p.)

3109. Bendri batai kiauri ir apskretę. (Joniškio ap.)

3110. Bendri darbai — tik visiems vargai, o naudos nei ant skatiko. (Niedzingės p.)

3111. Bendri gyvuliai badu padvėsta. (Varėnos p.)

3112. Bendri namai — pragaro vartai. (Graužiškės p.)

3113. Bene ant kaktos parašyta, kas jis per vienas? (Vilkaviškio v.)

3114. Bene ant tilto esi vištos išperėtas? (Niedzingės p.)

3115. Bene esi šuo kiaušgeris? (Plungės ap.)

3116. Bene esi vištakis? (Kaušėnai.)

3117. Bene esi žydo mados? Bene esi žydo merga? (Plungė.)

3118. Bene gegužiuko pilvą turi, kad niekuomet jo prisotinti negali? (Merkinės ap.)

3119. Bene iš kelmo išspirtas? (Eržvilko ap.)

3120. Bene iš proto išėjai? (Daugų par.)

3121. Bene išsikraustei iš galvos? (Plungės, Merkinės ap.)

3122. Bene norėtumei limonado iš kuilio pado? (Kaušėnai.)

3123. Bene nori eiti Luokės keliais? (Plungės ap.)

3124. Bene panorės vilkas ožkos nepjauti, o vien tik šienu gyventi? (Liškiavos p.)

3125. Bene panorės vilkas su avinu draugauti ir tik žole gyventi? (Ratnyčios p.)

3126. Bene pažįsta kiaulė politiką, o šuo penktadienį? (Vilkaviškio v.)

3127. Bene sugaus vėžys zuikį. (Pasvalys.)

3128. Bene šuo į bažnyčią įeina. (Plungės ap.)

3129. Bene tas čia guli bernytis, katras mirė del mergytės. (Rygiškių Jonas.)

3130. Bene tave tuo gėralu lakino. (Druskininkų ap.)

3131. Bene tavo grūdai, bene tavo šiaudai. (Svėdasų p.)

3132. Bene tavo kiaulė svela, kad tu šiaudų dejuoji. (Aluntos p.)

3133. Bene tavo šunys loja, bene tau galvą skaudo. (Molėtų p.)

3134. Bene vėjai tau galvą apsuko, it kalnely melnyčią. (Pasvalys.)

3135. Bene vilką su lokiu suvesi. (Viekšnių ap.)

3136. Bene vilką su meška suženysi. (Varnių ap.)

3137. Bene žinai žmogus, nuo ko tunki (pajuokus, kad musę prarijo. — Vilkaviškio v.)

3138. Be nieko iš piršto neišlauši, iš delno neišgrauši. (Kelmės, Joniškio ap.)

3139. Be noragų arė, be akėčių sėjo, tegaudo dabar duonos sau iš vėjo. (Jezno p.)

3140. Be noragų pirštinių nenešiosi. (Merkinės ap.)

3141. Be noro darbas šuniui ant uodegos. (Merkinės p.)

3142. Be noro ir šikti negalima. (Pakruojus.)

3143. Be noro nieko nebus. (Joniškio ap.)

3144. Be noro pradėsi, galo neregėsi. (Merkinės ap.)

3145. Be noro tik miršta žmogus. (Plungės ap.)

3146. Be pasėlio nežydi javai. (Vilkaviškis, Utena.)

3147. Be pastovumo nei jaučių nepriganysi, nei mergos nepriviliosi. (Krosnos p.)

3148. Be pastovumo nėra nė ištvermės. (Vilkaviškio p.)

3149. Be pastovumo pasauly nieko gero nepasieksi. (Virbalio p.)

3150. Be pavydo meilė, kaip valgis be druskos. (Seirijų ap.)

3151. Be pavydo mylėsi — žmonos neįtikinsi. (Kelmės ap.)

3152. Be pavydo nėra meilės. (Veliuonos ap.)

3153. Be peilio, kaip be nagų. (Vilkaviškio v.)

3154. Be peilio net karnos nenulupsi. (Marcinkonių p.)

3155. Bepigu augti pas motinėlę. (Liškiava.)

3156. Bepigu baliavoti, kai yra iš ko. (Marijampolės ap.)

3157. Bepigu budavot, kai yra iš ko. (Vilkaviškio v.)

3158. Bepigu dabintis motulės rankom. (Merkinės ap.)

3159. Bepigu dejuoti, kai yra kam pasigailėti. (Merkinės ap.)

3160. Bepigu dirbti, kad yra ko valgyti. (Joniškio ap.)

3161. Bepigu dukrelei gražiai dabintis rūtelėm motulės rankom. (Marcinkonių p.)

3162. Bepigu dukrelei pas motulę augti. (Merkinės ap.)

3163. Bepigu duktei už motinos galvos. (Joniškio ap.)

3164. Bepigu duoną valgyti, kad jau sykį iškepta. (Virbalio ap.)

3165. Bepigu durniui sumeluoti, bet pamėgink protingam netiesą pasakyti. (Merkinės, Dusetų p.)

3166. Bepigu giedoti, kad galvoje alus ūžia. (Alytaus ap.)

3167. Bepigu giedoti, kad pilvas prikimštas. (Alytaus ap.)

3168. Bepigu gyventi visko turint. (Vilkaviškio ap.)

3169. Bepigu gudriam kvailus apgaudinėti. (Južintų ap.)

3170. Bepigu išbarstyti, bet sunkiau sugraibyti. (Joniškio ap.)

3171. Bepigu išgalvoti svetimoj pievoj gyvulius ganyti. (Marijampolės ap.)

3172. Bepigu išmanyti po pievą arklius ganyti. (Marijampolės ap.)

3173. Bepigu iš svetimo kailio plačios naginės neréžti. (Eržvilkas, Kupiškis, Pasvalys.)

3174. Bepigu iš svetimo kailio platų diržą rėžti. (Biržų ap.)

3175. Bepigu iš svetimos kišenės nemokėti. (Eržvilkas, Girkalnis.)

3176. Bepigu iš svetimos kalytos nemokėti. (Pasvalys.)

3177. Bepigu iš svetimos nugaros platų rėžį rėžti. (Tauragės Upyna.)

3178. Bepigu iš svetimos odos plačios naglnės rėžti. (Pasvalys, Dusetos.)

3179. Bepigu Kartenoj gyventi, kad ten negalima girtuokliauti — nei šmuklių, nei žydų nėra. (Kuršėnai.)

3180. Bepigu kiaule būti: nei kojos auti, nei burna prausti, nei galva šukuoti. (Vilkaviškio ap.)

3181. Bepigu kiaulei gyventi: nei burna prausti, nei kojos auti, nei šaukštu valgyti. (Merkinės ap.)

3182. Bepigu kiaulei į marčias eiti: nei burna prausti, nei kojos auti, nei anytos bijoti. (Alvitas.)

3183. Bepigu kiaulei: nei barzdos skusti, nei poterių kalbėti, nei kunigo bijoti. (Telšių ap., Plungė, Joniškis.)

3184. Bepigu kiaulei: nei burnos prausti, nei kojų auti, nei šaukštu valgyti, nei darbas dirbti, nei mokslas eiti, nei tėvas motina mylėti, nei poteriai kalbėti. (Eržvilko ap.)

3185. Bepigu kiaulei: nei burnos prausti, nei kojų auti, nei šaukštu valgyti, nei poterių kalbėti, tik migy kriuksėti. (Ušpalių p.)

3186. Bepigu kitam ant sprando sėdėti. (Joniškis.)

3187. Bepigu kito darbu naudotis. (Zarasai.)

3188. Bepigu kito geru naudotis, savo nebeturint. (Utena, Joniškis.)

3189. Bepigu kurti ugnį prie kelmo, o dargi ant pliko lauko. (Griškabūdis.)

3190. Bepigu kvailą apgauti, raišą pralenkti. (Butrimonių p.)

3191. Bepigu lėbauti, kad pilni kišeniai pinigų. (Alytaus ap.)

3192. Bepigu lodyti šunis, kai lazda rankoje. (Stakliškių p.)

3193. Bepigu mirti vienam — biednam ar bagotam. (Joniškio ap.)

3194. Bepigu mokytam durnius apgauti. (Dusetų p.)

3195. Bepigu nedejuoti, kad yra kam guosti. (Eržvilko, Pasvalio, Plungės ap.)

3196. Bepigu neginti, jei (kad) bėga. (Plungė, Eržvilkas.)

3197. Bepigu nemeluoti, kai tiesa melui panaši. (Marcinkonių p.)

3198. Bepigu nenuturėti replėm karštos geležies. (Eržvilko v.)

3199. Bepigu nesipešti plikam su gauruotu. (Kėdainių, Eržvilko ap., Vilkaviškis.)

3200. Bepigu nesišildyti prie sukurtos ugnies. (Eržvilko, Pasvalio ap.)

3201. Bepigu nesivyti, kad bėga. (Pasvalys, Lazdijai.)

3202. Bepigu nuo šunų su lazda gintis, bet pamėgink be jos — tuoj kinkas nurėdys. (Vilkaviškis, Dusetos.)

3203. Bepigu pavandeniui plaukti. (Alytus, Vilkija.)

3204. Bepigu pečių svetima malka kūrenti. (Stakliškių p.)

3205. Bepigu peštis plikiui su gauruotu. (Kretinga, Dusetos.)

3206. Bepigu po kito stalu kojas pakišus sėdėti. (Kupiškis.)

3207. Bepigu prie kelmo ugnis sukurti. (Merkinės ap.)

3208. Bepigu raišą pavyti, nuo aklo pavogti. (Daugų p.)

3209. Bepigu rėžti iš svetimos nugaros rėžį. (Eržvilko ap.)

3210. Bepigu rėžti iš svetimos odos. (Marijampolės ap.)

3211. Bepigu rėžti (raižyti) svetimą skūrą. (A. Schleicheris, Miežinio Žod.)

3212. Bepigu sakyti kitiems, bet nedaryti patiems. (Joniškis, Leipalingis.)

3213. Bepigu senam meluoti, turtingam vogti. (Vilkaviškio, Kelmės, Eržvilko ap.)

3214. Bepigu sėdėti, kad nereiktų mokėti. (Joniškis.)

3215. Bepigu su duona, kad tiktai rugių yra. (Pasvalys.)

3216. Bepigu su gauruotu nesipešti, su išmintingu nesibarti. (Pasvalys, Plungė, Viekšniai, Papilė.)

3217. Bepigu su gauruotu nesipešti, su išmintingu nešnekėti. (Miežinio Žod.)

3218. Bepigu su gauruotu pasipešti, su raišu palenktyniuoti. (Plungė, Viekšniai, Papilė.)

3219. Bepigu su gauruotu peštis. (Žagarė.)

3220. Bepigu su išmintingu nesibarti. (Eržvilko ap.)

3221. Bepigu su plaukuotu peštis, su išmintingu bartis. (Pasvalys.)

3222. Bepigu su replėm karštą geležį nuturėti, bet pamėgink rankom ją palytėti. (Pasvalys, Dusetos, Alytus.)

3223. Bepigu svetimam kailis lupti, tau negi sopa. (Dusetos, Raseiniai, Vilkaviškis, Joniškis.)

3224. Bepigu svetimą karvę melžti. (Joniškis.)

3225. Bepigu svetimą turtą švaistyti, pamėgink savą įsigyti. (Merkinės ap.)

3226. Bepigu šunis gintis, kad vėzdą turi rankoje. (Eržvilko ap.)

3227. Bepigu tam, kas turi su kuomi glusniuotis. (Juškos Žodynas.)

3228. Bepigu tau, kad bėda ne tau. (Utenos p.)

3229. Bepigu tau, kai bėda tave pamilo. (Utena.)

3230. Bepigu uliavoti, kad nereiktų paskui bėdavoti. (Ratnyčios p.)

3231. Bepigu vienam ir po keru gyventi. (Plungė, Kretinga.)

3232. Be pilvų likom besijuokdami. (Dusetų p.)

3233. Be pilvų paliko, tiek prijuokino. (Joniškis, Seirijai.)

3234. Be pinigo ir protas nepadeda. (Merkinės p.)

3235. Be pinigo nei gimti, nei mirti. (Alytaus, Joniškio ap.)

3236. Be pinigų Amerikos nepasieksi. (Joniškio ap., Varėna.)

3237. Be pinigų ir gudrus netoli tenueis. (Joniškis.)

3238. Be pinigų neapsiženysi. (Merkinės p.)

3239. Be pinigų nei proto neklausia. (Jezno par.)

3240. Be pinigų ne ponas, kad ir gražus ant jo žiponas. (Ašmenos apskr.)

3241. Be pinigų neprasidėk. (Joniškis.)

3242. Be pinigų nei dienos neišgyvensi, be pinigų ir katės nepripenėsi. (Joniškis, Prienai.)

3243. Be pinigų nė iš namų. (Joniškis, Raseiniai.)

3244. Be pinigų nė joks amerikonas. (Joniškis, Kelmė.)

3245. Be pinigų nėra nė proto. (Kelmė, Joniškis.)

3246. Be pinigų toli nenuvažiuosi. (Kretingos par.)

3247. Be pradžios ir be pagynos tik Dievas danguje. (Marcinkonių p.)

3248. Be pradžios ir galo nebus. (Kretingos p.)

3249. Be pradžios nėra galo, be ugnies — dūmų. (Merkinės p.)

3250. Be pradžios nėra nei pabaigos. (Simnas.)

3251. Be pragaro nėra nei dervos. (Eržvilko p.)

3252. Be pravadnyko nebus dalyko. (Joniškis.)

3253. Be prietelių negyvenk, bet daug jų turėti venk. (Kražiai, Tryškiai.)

3254. Be priežasties nei vaikas negimsta. (Varėnos p.)

3255. Be priežasties nėra nei mirties. (Raudondvaris, Alvitas.)

3256. Be priėmėjų nebūtų ir vagių. (Joniškio ap.)

3257. Bepročio nekibink, šunies neerzink — abu pavojingu ir neatsakingu. (Marcinkonių p.)

3258. Bepročio nereikia ieškoti, jis ir pats atsiranda. (Vilkaviškio p.)

3259. Beprotį kaip neapgerbtum (neaprėdytum), vis bus beprotis. (Miežinio Žod., Pasvalys.)

3260. Beraščiui ir akiniai nepadės. (Marijampolės ap).

3261. Beraščiui ir pigus laikraštis naudos neduoda. (Šiaulių ap.)

3262. Be reikalo kalbėjo, ko kalbėti nederėjo. (Alytaus ap.)

3263. Be reikalo kalbėjo, tai ir gavo, ko nesitikėjo. (Dūkšto ap.)

3264. Be reikalo karčiamoj nesėdėk, geriau ant kiemo pastovėk. (Aukštadvario ap.)

3265. Be reikalo kūtės durys daryti, kai vagis jau išvogė arklius. (Salantų, Sedos ap.)

3266. Be reikalo nepeik svetimo vaiko, kad tavo neišpeiktų. (Leipalingio p.)

3267. Be reikalo nesigirk ir kitų nepeik — papeiksi vieną, tave papeiks dešimtys. (Leipalingio p.)

3268. Be reikalo nesigirk, o kad pasigyrei — padaryk. (Simno p.)

3269. Be reikalo nežadėk, o kad pažadėjai — ištesėk. (Alytaus ap.)

3270. Be reikalo nevaikščiok pas poną, be ligos — pas daktarą. (Kamajų p.)

3271. Be reikalo nė šuo neloja. (Vilkaviškio, Šakių p.)

3272. Be reikalo pasigyrė, todėl ir žmones apvylė. (Seirijų p.)

3273. Be reikalo pinigų nešvaistyk, geriau juodai dienai palaikyk. (Dūkšto ap.)

3274. Be reikalo šnekėjo, todėl ir gavo, ko nenorėjo. (Liškiavos p.)

3275. Be reikalo žodžiais nesišvaistyk, darbais nesigirk. (Kamajų p.)

3276. Be reikalo žodžiais nesišvaistyk, ką manai, sau palaikyk. (Valkininkų v.)

3277. Beria pamokslą, kaip žirnius į sieną. (Pasvalys.)

3278. Beria žmonėms smėliu akysna, bet akių neužbersi visiems — kas iš pradžių patikėjo, vėliau praregėjo. (Valkininkų p.)

3279. Berk žirnius į sieną, bau lipso. (A. Schleicheris.)

3280. Berk žirnius į sieną — neprilips, kalbėk durniui — nepaklausys. (Liškiavos p.)

3281. Bernas arklyje, merga dar lopšyje. (Raseiniai, Anykščiai.)

3282. Bernas bagotas, kaip šuo kudlotas. (Plungė, Viekšniai.)

3283. Bernas jau balnely, o merga dar lopšely. (Marcinkonių, Valkininkų p.)

3284. Bernas mėgsta mergą, kaip vaikai žirnius: anksti žalius nuraškė ir nebereikia. (Dusetų p.)

3285. Bernas mergą myli, kol jos lūpos apie vedybas tyli, o kai prabilo, tai ir meilė išdilo. (Kėdainių ap.)

3286. Bernas už mergos, velnias už kalbos. (Liškiavos p.)

3287. Bernas už mergos, velnias už terbos. (Alytaus ap.)

3288. Berneliai nepagirti, kad mergelės nor privilti. (Gaurė.)

3289. Bernelis, kaip balandėlis, į mergeles, kaip katinėlis. (Merkinės ap.)

3290. Bernelis, kaip dobilėlis — ko dar nori mergužėlė? (Valkininkai.)

3291. Bernelis, kaip eršketėlis. (Gaurė.)

3292. Berno gražūs kuštami žodeliai, bet ne visados tokios pat gražios jo godelės. (Druskininkų ap.)

3293. Berno už kasų nenešiosi. (Kamajų v.)

3294. Berno žodelių klausyk, bet ir vainikėlį atmink. (Marcinkonys.)

3295. Berno žodžiais anksti pasiklosi, vai, mergele, daug raudosi. (Marcinkonių p.)

3296. Berno žodžiais tikėk, bet ir žalios rūtelės dabok. (Varėnos p.)

3297. Bernu pasitikėsi, kai prie altoriaus stovėsi. (Daugai.)

3298. Bernu pasitikėsi, kai su juo už grotelių pastovėsi. (Varėnos p.)

3299. Beržo košės paragavo, dar ir nūnai neatsigavo. (Alytaus, Joniškio ap.)

3300. Beržo košės vaikeliai nemėgsta. (Krosnos p.)

3301. Beržo košė vaikų vaistas nuo visokių ligų. (Seirijų p.)

3302. Beržo lapienės tau reikėtų, kad gerai, kur sėdi, išakėtų. (Merkinės ap.)

3303. Besarmačio tada nebuvo, kai Dievas sarmatą dalijo. (Pakruojo par.)

3304. Besarmačio veidas nerausta. (Zarasai.)

3305. Besarmatis kaulijo, begėdis dalino. (Molėtų p.)

3306. Besarmatis nerausta prašydamas, begėdis — ne savo duodamas. (Utena.)

3307. Besarmatis prašo, begėdis duoda iš svetimo aruodo. (Alunta.)

3308. Be saulės — ne vasara, be meilės — ne gyvenimas. (Valkininkai, Joniškis.)

3309. Be saulės nėra vasaros, be meilės gyvenimo. (Plungė, Anykščiai.)

3310. Be saulės paukščiai nečiulba, be meilės jaunimas nedainuoja. (Valkininkai, Marcinkonys.)

3311. Be savo mamos negausi nė kąsnio duonos. (J. Venciaus užr.)

3312. Besibučiavo, kol bernas mergą apgavo. (Vilkaviškio ap.)

3313. Besibučiavo, kol savo gavo. (Vilkaviškio ap.)

3314. Besibučiavo, kol vienas antrą apgavo. (Butrimonys.)

3315. Besibučiavo naktimis, kaip karveliai, dieną pešėsi, kaip vanagėliai. (Jezno p.)

3316. Besibučiuodami dažniausiai susipyksta. (Dusetų par.)

3317. Besibučiuoja, kaip draugai, vienas antram duobę kasa, kaip priešai. (Merkinės ap.)

3318. Besiderėdami dėl kraičio, apie mergą pamiršo ir prisiminė, kai kitas jai pasipiršo. (Nemunaičio p.)

3319. Besiderėdami del noragų, arklį prarado. (Varėnos p.)

3320. Besiderėdami del vyžų, čebatų nustojo. (Ašmenos ap.)

3321. Besiderėdami, kaip žydai, susipešė kaip broliai, namus dalindamiesi. (Nemunaičio p.)

3322. Besiderėdami, kuris turi arti, abu gavo kailį perti. (Marijampolės ap.)

3323. Besiderėdami mažai pasikarščiavo — vienas ausin, kitas snukin gavo. (Perloja.)

3324. Besiderėjo abu, bet nei vienas pirkti nenorėjo. (Lazdijų p.)

3325. Besidraugaudamas su čigonu, patsai liko be žipono. (Ašmenos ap.)

3326. Besidraugaudamas su vagiliu, ne nū, tai ryt ir pats tapsi vagim. (Duomenų ap.)

3327. Besidraugaudamas su velniu, Dievui nesimelsk. (Krosnos p.)

3328. Besiginčydami del šiaudų, nebeteko ir grūdų. (Merkinės p.)

3329. Besiginčija, kaip broliai dalydamiesi. (Ašmenos ap.)

3330. Besiginčija, kaip rabinai. (Radviliškio ap.)

3331. Besiginčija, kaip uošvis su žentu. (Dūkštas.)

3332. Besiginčija, kaip žąsinai. (Kelmė.)

3333. Besiginčija, kaip žydas su čigonu, kurio arklys geresnis — vieno raišas, kito aklas. (Butrimonių p.)

3334. Besiginčija, kaip žydas su čigonu, kuris gudresnis. (Butrimonys.)

3335. Besiginčija net užsiputoję. (Valkininkai.)

3336. Besiginčijo berneliai, kai išgėrė lig valiai, kai prablaivėjo, vėl ramiai kalbėjo. (Graužiškės.)

3337. Besiginčijo pernai dėl kalbų, šiemet — dėl mergų. (Ratnyčia.)

3338. Besiginčijo pernai del vadelių, šiemet — del kumelių. (Ašmenos ap.)

3339. Besiglamonėdami pamiršo, kad ne Dievas, bet velnias jiem piršo. (Leipalingio p.)

3340. Besiglamonėdami vasarą pražiopsojo — nei arta, nei pjauta, iš kur bus duonos gauta. (Leipalingio p.)

3341. Besiglamonėdami susivaidijo, vienas antrą ožio ragan įvijo. (Švenčionių apskr.)

3342. Besiglamonėja, kaip gudas baloje su velniu. (Švenčionių ap.)

3343. Besiglamonėja, kaip latvis su lenku, leišį apgauti besirengdami. (Zarasų ap.)

3344. Besiglamonėja, kaip kiškis su Vimbalo kumele. (Veisiejai.)

3345. Besiglamonėja, kaip ožka su vilku. (Tryškiai.)

3346. Besiglamonėja, kaip Tadaušis su Magdute. (Luokė.)

3347. Besiglamonėja, kaip žydas su Naujalio veršiu. (Nočios p.)

3348. Besikalba, kaip bernas su merga pavasario vakarą. (Alytaus ap.)

3349. Besikalba, kaip duduku. (Varėnos p.)

3350. Besikalba, kaip įsimylėję. (Vilkaviškis.)

3351. Besikalbėdami bėdą sau prikalbėjo. (Švenčionių apsk.)

3352. Besikalbėdami prisipažino, kad vienas antrą vagimi vadino. (Liškiava.)

3353. Besikalbėdami tiek prisikalbėjo, jog vienas antro jau pakęsti negalėjo. (Krosna.)

3354. Besikalbėdami tiek prisikalbėjo, jog vienas šikti, kitas myžti pradėjo. (Vilkaviškio ap.)

3355. Besikalbėdami vienas antram ligą įkalbėjo. (Merkinės p. ir kitur.)

3356. Besimalonėdami vienas antram akis išdraskė. (Daugų p.; — akis iškabinėjo, — Žagarė.)

3357. Besimylėdamas bernelis dažnai lūpas sukramto mergelei. (Seirijų p.)

3358. Besimylėdami dažnai vienas kitam nosį nukanda. (Girkalnio v., Pasvalys, A. Schleicheris.)

3359. Besimylėdami nosis nusikramto. (Dusetų p.)

3360. Besimylėdami susipeša, susipešę bučiuojasi. (Prienai.)

3361. Besimylėdami vienas kitą užmuša. (Kėdainių ap.)

3362. Besimokydamas gudruoliu įsivaizdino, tėvo su motina nepažino. (Alovės p.)

3363. Besimokydamas ir poterius užmiršo. (Daugų p.)

3364. Besimokydamas numiršti. (Dusetų p.)

3365. Besimokydamas pamiršo, kad kiaules ganė ir kad dar gali ganyti. (Merkinės p.)

3366. Besimokydamas pamiršo tėvelį ir bažnyčion kelią. (Nemunaičio p.)

3367. Besimokino, kol Dievą užmiršo ir tėvo jau nepažino. (Niedzingės p.)

3368. Besipešdamas del Dievo garbės, pasidarbavo del velnio šlovės. (Marijampolės ap.)

3369. Besipešdamas su priešais, draugus išvaikė. (Marijampolės ap.)

3370. Besirūpindamas kitais, neužmiršk ir savęs. (Rietavas, Eržvilkas.)

3371. Besirūpindamas kitų laime, rasi ir savąją. (Kelmė, Rietavas.)

3372. Besirūpindamas svetimais griekais, savųjų nepamato. (Tverečius, Švėkšna.)

3373. Besirūpindamas svetimomis ligomis, savosios nepastebi. (Raseiniai.)

3374. Be sausos šakos nepasikarsi, nesupykęs nesibarsi. (Merkinės p.)

3375. Be skiedryno nebus gero mėšlyno. (Niedzingės p.)

3376. Be skiedryno ūkininkas negyvena. (Krosnos p.)

3377. Be skiedros medžio nenukirsi. (Kėdainių ap.)

3378. Be smuiko nešoksi, be batų netrepsėsi. (Pasvalys.)

3379. Besočio neprisotinsi. (Joniškio ap.)

3380. Besočiui nėra galo. (Seda.)

3381. Besotis — pavydus, kvailas — išdidus. (Plungės p.)

3382. Be susitarimo ir niekniekis sudaro sunkumų. (Joniškio ap.)

3383. Be sutikimo nebus nė gyvenimo. (Joniškio ap.)

3384. Be šaknų nė medis neauga. (Joniškio ap.)

3385. Be šaukšto buzos nesrėbsi, košės nekabinsi. (Molėtų p.)

3386. Be šaukšto už pečių sėdėsi, kaip kiti valgo, tik žiūrėsi. (Aukštadvario p.)

3387. Be šiaudų nebus grūdų. (Ašmenos, Alytaus ap., Joniškis.)

3388. Beširdis, kaip vanagas (Merkinės ap.)

3389. Beširdis žmogus beširdis tik kitiems, bet ne sau. (Luokė, Plungė.)

3390. Bešnypščiame, kaip šlapią kurendami. (Kražiai, A. Schleicheris.)

3391. Be šūdo nėra ir grūdo. (Seda, Joniškis.)

3392. Be šūdo nėra pas jį nė grūdo. (Seda.)

3393. Be šunies namai kurti, o be mažų vaikų — akli. (Eržvilkas, Gudžiūnai.)

3394. Be šunies negi patsai losi, vagius baidydamas. (Daugų p.)

3395. Be šunies ūkis, kaip raišas be lazdos. (Stakliškių ap.)

3396. Be tinklelio nesugausi, be ginklo nenušausi. (Eržvilko ap., Mantviliai.)

3397. Bet kas į save griebia, tik lopeta nuo savęs meta. (Kretingos p.)

3398. Be triukšmo ir kiaulės nepaskerdžia. (Bartininkų v.)

3399. Be triukšmo krikštynos — blogos vaikui žadynos. (Valkininkų p.)

3400. Bet tik ant žolės, tai jau badu nedvės. (Dusetų p.)

3401. Bet tik merga — ir eis. (Joniškio ap.)

3402. Bet tik myžalas — ir gers. (Joniškio ap.)

3403. Bet tik nemuša per galvą, tai ir lenda. (Anykščiai.)

3404. Bet tik pakaštavos, daugiau neatmuši. (Joniškio ap.)

3405. Bet tik prakapims. (Joniškio ap.)

3406. Bet tik sotus, ir gali gyventi. (Joniškio, Valkininkų ap.)

3407. Bet tik su sijonu — ir gera. (Joniškio ap.)

3408. Bet tik šiandien yra, su rytojum Dievo valia. (Eržvilko ap.)

3409. Bet tik tėvas sveikas, tai bus kitas vaikas. (Marijampolės ap.)

3410. Be tvarkos gyvensi, be laiko pasensi. (Marijampolės ap.)

3411. Be tvarkos nėra nė dalios. (Raseinių ap.)

3412. Be tvarkos nė veseilioj neulios. (Nemajūnų p.)

3413. Be tvarkos svietas negyvena. (Prienai.)

3414. Be valdžios kad žmonės gyventų, vienas kitą išpjautų. (Ašmenos, Joniškio ap.)

3415. Be vanago paukščiai pasileistų. (Joniškio ap.)

3416. Be vandens gaisro neužgesinsi. (Veliuona, Alytus.)

3417. Be vargo įgyta, greit ir praryta. (Merkinės ap.)

3418. Be vargo įgytas skatikas slidus — rankose nesilaiko. (Merkinės ap.)

3419. Be vargo įgytas turtas greit pranyks. (Joniškio ap.)

3420. Be vargo nebus četvergo. (Rokiškis, Alvitas.)

3421. Be vargo nė karaliai negyvena. (Krosnos p.)

3422. Be vargo nėra laimės, be ašarų — linksmybės. (Marijampolės ap.)

3423. Be vargo nėra nė džiaugsmo. (Raudondvario p.)

3424. Be vargo niekas ponu nebus. (Joniškio ap.)

3425. Be vargo pradėsi, bet su vargu pagyvensi. (Liškiavos p.)

3426. Bevargsti žmogus ant svieto, kaip pelė po sietu. (Valkininkų ap.)

3427. Bevargsti žmogus ant svieto, kaip skala ant pečiaus. (Pasvalys.)

3428. Beveik kas šeima turi savo išgamą. (Salantai, Papilė.)

3429. Beveik kiekvienas žmogus turi savo bėdą. (Plungė, Kražiai, Raseiniai.)

3430. Beveliju atsisakyti, negu paprašyti. (Marcinkonys.)

3431. Beveliju badauti, negu elgetauti. (Rodūnios p.)

3432. Beveliju pats dejuoti, negu kitus kamuoti. (Ratnyčios p.)

3433. Beveliju pirkti, negu prašyti. (Pasvalys.)

3434. Beveliju reikalą turėti su plikiu, negu su šykštuoliu. (Pasvalys.)

3435. Be vieno paukščio pavasaris dar bus. (Šiaulėnai.)

3436. Be vyro galvos žmona nieko nesugalvos. (Lazdijų ap.)

3437. Be vyro nieko nėra. (Joniškio ap.)

3438. Be vyro šeima greitai pakrinka. (Viekšnių ap.)

3439. Be vyro šeima, kaip kumelė šėma. (Plungė.)

3440. Be vyro ūkis, kaip arklys patrūkęs. (Kalvarijos p.)

3441. Be vyro ūkis, kaip elgeta be lazdos. (Vilkaviškio p.)

3442. Be vyro ūkis, kaip skerdžius be botago. (Marcinkonių p.)

3443. Be vyro ūkis, kaip vežimas be atasajų. (Marcinkonių p.)

3444. Be vyro žmona negali apseiti, nei šikti, nei myžti negali išeiti. (Joniškis, Biržai.)

3445. Be vyro žmona negali gyventi, tik vargti ir skursti, kaip mėšlas klane. (Utenos ap.)

3446. Be vyro žmona nei už durų. (Joniškis, Merkinės ap.)

3447. Be vyro žmona nei žingsnio. (Alytus, Joniškis.)

3448. Bezda, kaip kiaulė pas lovį. (Merkinės, Kurklių p.)

3449. Bezda, kaip šeškas. (Gelgaudiškis, Alytus.)

3450. Bezda, kaip vilkas. (Šimonys.)

3451. Bezdėk nebezdėk, o šikti vistiek reiks. (Kupiškis.)

3452. Bezgas, kaip ruska pričepka. (Niedzingė.)

3453. Bežertavojant visaip atsitinka, net ir mergos krūtys pritvinka. (Joniškis.)

3454. Be žydo ir gudas nevagia. (Alytaus ap.)

3455. Be žydo nebus jormarko. (Vilkaviškis.)

3456. Be žydų ne turgus, be čigonų ne mainos. (Šiauliai.)

3457. Be žmogaus darbo ponai badu dvėstų. (Joniškis.)

3458. Be žvakės ir danguje tamsu. (Kėdainių, Eržvilko ap.)

3459. Bėda akių neėda, bet gėda. (Surviliškio p.)

3460. Bėda be dantų, o žmogų suvalgo. (Merkinės ap.)

3461. Bėda bėda važiuoja, bėda šlejose žygiuoja. (Liškiavos p.)

3462. Bėda bėdą veja. (Joniškio ap.)

3463. Bėda bėdą veja, bėda pavarinėja. (Druskininkų ap.)

3464. Bėda bėdą veja, vargas vargą remia (spiria. — Pasvalys, Eržvilkas.)

3465. Bėda biednam, bėda ir bagotam. (Joniškio ap.)

3466. Bėda biednam, šalta vienam. (Joniškio, Zarasų ap.)

3467. Bėda daugel gali. (Anykščiai.)

3468. Bėda duoną kepa, bėda ir batus siuva. (Alytaus ap.)

3469. Bėda gėdos nedaro. (Žagarė.)

3470. Bėda gėdos nedaro, tik žmogų kupron suvaro. (Alytaus ap.)

3471. Bėda ir sarmata podraug vaikštinėja. (Subačiaus ap.)

3472. Bėda ir savaime pasidaro, kartais vėjai ją atvaro. (Marijampolės ap.)

3473. Bėda, kaip mergai margą arklį pamačius. (Dusetų p.)

3474. Bėda, kaip mergai margu arkliu parvažiavus. (Dusetų p.)

3475. Bėda, kai šikna prikirmija: nei pačiam pažiūrėti, nei kitam parodyti. (Vilkaviškis, Alvitas.)

3476. Bėda kojas taiso, bėda proto randa. (Kėdainių ap.)

3477. Bėda kojas taiso, tolimo kelio nepaiso. (Kelmės ap.)

3478. Bėda mano paskutinė. (Joniškis.)

3479. Bėda mano pirmutinė. (Joniškis.)

3480. Bėda medžiais neina. (Alunta, Biržai.)

3481. Bėda nearia, neakėja, o vargus pasėja. (Merkinės p.)

3482. Bėda ne brolis, nepasigailės. (Plungės ap., Kretinga.)

3483. Bėda ne medžiais šokinėja, bet žmonėmis vaikštinėja. (Merkinės p.)

3484. Bėda netikėtai užklumpa. (Varėna.)

3485. Bėda proto randa. (Marijampolė.)

3486. Bėda raita atjoja, pėsčia išeina. (Kupiškis.)

3487. Bėda siundyti, jei šuo ne pats pjauja. (K. Kalvaičio užr.)

3488. Bėda su durnium bartis, su plikiu peštis — ar durnius liksi, ar plaukų neteksi. (Dusetų par.)

3489. Bėda su kvailiu bartis, su plikiu peštis. (Veliuona, Vilkija, Kėdainiai.)

3490. Bėda, vargai vis tai mergai, kad be vyro vaikų yra. (Raudondvaris, Vabalninkai.)

3491. Bėda varlei, bepig žaliukei. (Plungės par.)

3492. Bėda vedus, bėda nevedus. (Marijampolės ap.)

3493. Bėda vedus, bėda nevedus, bėda ir taip pasilikus. (Vilkaviškio v.)

3494. Bėda vedus, bėda pametus. (Raudondvaris.)

3495. Bėda visam pasauliui teta — pas visus mėgsta paviešnagėti. (Merkinės ap.)

3496. Bėda visko išmokina. (Babrai.)

3497. Bėdoj atrasi draugą. (Joniškio ap.)

3498. Bėdoje pažinsi tikruosius draugus. (Marijampolė.)

3499. Bėdoje pinigai atsiras. (Plungės, Tryškių ap.)

3500. Bėdos apsėdo, vargai apniko, o kišeniuj nei skatiko. (Joniškio ap.)

3501. Bėdos ne Kalėdos. Ateis Kalėdos — vėl naujos bėdos. (Zarasų ap.)

3502. Bėdos nereikia ieškoti, bėda ir pati ateina. (Alvitas.)

3503. Bėdos poromis vaikščioja. (Kupiškio par.)

3504. Bėdos saugokis, o ne ieškok. (Joniškio ap.)

3505. Bėdos su vargais senatvę priartina. (Dusetų p.)

3506. Bėdos vargai eina ne miškais, bet žmonių sprandais. (Alytaus, Pandėlio v.)

3507. Bėdos, vargai, klapatai, kad tu jaunas pripratai. (Joniškio, Utenos ap.)

3508. Bėdos, vargai, kol jaunas besižargai, kai pasensi — bekevėsi. (Gelgaudiškis, Alvitas.)

3509. Bėdos, vargai tų bernų vis del mergų. (Joniškio ap.)

3510. Bėdos, vargai vis tai pačiai mergai. (Alvitas, Joniškis.)

3511. Bėga, kaip akių išimtas. (Būgos Žodynas.)

3512. Bėga, kaip aklas paduobiais. (Valkininkai.)

3513. Bėga, kaip ant gaisro. (Joniškio ap.)

3514. Bėga, kaip arklys per ledą. (Giedraičiai, Anykščiai.)

3515. Bėga, kaip avis, uodegon įkirpta. (Varėnos p.)

3516. Bėga, kaip barsukas arimu. (Betygala, Panevėžys.)

3517. Bėga, kaip Bizas (Gizas), jaują uždegęs. (Užvenčio v., Žagarė.)

3518. Bėga, kaip katė su pūsle. (Naudvaris.)

3519. Bėga, kaip kipšo vejamas. (Eržvilko ap.)

3520. Bėga, kaip kiškis. (Kupiškis.)

3521. Bėga, kaip kiškis balon skandytis. (Alovės p.)

3522. Bėga, kaip kiškis į kopūstus. (Nemunaičio p.)

3523. Bėga, kaip kiškis per arimą. (Merkinės p.)

3524. Bėga, kaip kiškis per rugieną. (Merkinės p.)

3525. Bėga, kaip kiškis, šunų vejamas. (Alytaus ap.)

3526. Bėga, kaip lapė, pėdus mėtydama. (Valkininkai, Giedraičiai.)

3527. Bėga, kaip nuo gaisro. (Kelmė.)

3528. Bėga, kaip nuo maro. (Alytaus, Joniškio ap.)

3529. Bėga, kaip nuo ugnies. (Joniškio ap.)

3530. Bėga, kaip nuo velnio. (Joniškio, Alytaus ap.)

3531. Bėga, kaip pašautas. (Merkinės p.)

3532. Bėga, kaip pasiutęs. (Merkinės p.)

3533. Bėga, kaip stirna. (Kupiškis.)

3534. Bėga, kaip susvilęs. (Alvitas, Raseiniai, Utena.)

3535. Bėga, kaip šuo dantį geliamas. (Betygala.)

3536. Bėga, kaip šuo pasiutęs. (Giedraičiai.)

3537. Bėga, kaip šuva nuo perkūnijos. (Joniškis, Lazdijai, Plungė.)

3538. Bėga, kaip tėvą užmušęs. (Plungės par.)

3539. Bėga, kaip uodegon įkirptas. (Marcinkonys.)

3540. Bėga, kaip utėlė. (Naudvaris.)

3541. Bėga, kaip velnias, kryžių pamatęs. (Joniškis, Merkinė, Viekšniai.)

3542. Bėga, kaip velnias nuo kryžiaus. (Niedzingės p.)

3543. Bėga, kaip velnias nuo šventinto vandens. (Pasvalys.)

3544. Bėga, kaip vilkas pamiškėmis. (Vadokliai.)

3545. Bėga, kaip vilkas, šunų vejamas. (Alytaus ap.)

3546. Bėga, kaip žydas nuo krikšto. (Kuršėnų p.)

3547. Bėga, kaip žydas kryžiaus. (Luokės p.)

3548. Bėgančiam vagiui vienas kelias, o vejančiam — dešimts. (Pasvalys.)

3549. Bėgančiam vienas kelias, o ieškančiam daug kelių ir dar daugiau takų. (Marijampolė, Raseiniai.)

3550. Bėgančio pėdai, stovinčio randai. (Liškiavos p.)

3551. Bėgančio pėdos, stovinčio ašaros. (Veliuonos v.)

3552. Bėgančio pėdos, stovinčio kraujai. (Pasvalys.)

3553. Bėga, net balos džiūsta. (Vilkaviškio par.)

3554. Bėga, net dulkės rūksta. (Merkinės par.)

3555. Bėga, net padai lekioja. (Vilkaviškis.)

3556. Bėga, net šikna dreba, kaip riezniko katės. (Alytus.)

3557. Bėga, net žemė dunda. (Merkinės ap.)

3558. Bėgantis atbėga, stovintis nė iš vietos. (Plungės ap.)

3559. Bėgantis tupinčio nepabaido. (Surviliškio p.)

3560. Bėga nuo vilko — užbėga ant meškos. (Surviliškio p., Kupiškis.)

3561. Bėga per laukus, kaip padūkęs. (Subačiaus ap.)

3562. Bėga seilės, kaip katinui į lašinius bežiūrint. (Vilkaviškio p.)

3563. Bėga seilės, kaip katinui prieš pelę stovint. (Eržvilko ap.)

3564. Bėga seilės, kaip šuniui prieš dešrą. (Šakių ap.)

3565. Bėga šunies risčia. (Telšių ap., Kelmė.)

3566. Bėga vilkas — tunka vilkas, guli vilkas — lysta vilkas. (Eržvilko ap.)

3567. Bėga žmonės, kaip nuo maro. (Eržvilko ap.)

3568. Bėgąs nubėga. (Rygiškių Jono užr.)

3569. Bėgdamas nuo balos ant velnio užtiko. (Ašmenos ap.)

3570. Bėgdamas nuo vilko ant meškos užbėgo. (Darsūniškio p.)

3571. Bėgdamas nuo žmonos karčiamoje atsidūrė. (Varėna.)

3572. Bėgi bėgdamas, dirbi dirbdamas, į šalis nesidairydamas ir vis nieko neturi. (Šakių, Marijampolės ap.)

3573. Bėginėja, kaip salyklą padiegęs. (Biržai.)

3574. Bėgi nuo vilko — užbėgsi ant meškos. (Naujamiestis.)

3575. Bėgioja, kaip akis išdegęs. (Merkinės, Utenos ap.)

3576. Bėgioja, kaip Plešinių Magdė. (Kretingos par.)

3577. Bėgioja, lyg avis, uodegon įkirpta. (Merkinės, Lazdijų ap.)

3578. Bėgo, kaip kiškis, šunų vejamas. (Perloja.)

3579. Bėgo, kaip zuikis, ausis suglaudęs. (Šakių ap.)

3580. Bėgo nuo dūmų — užbėgo ant ugnies. (Baisogalos ap.)

3581. Bėgo nuo žarijos — užbėgo ant ugnies. (Kėdainių apskr.)

3582. Biaka, biaka žmonai vyras, bet geresnis už geriausią vaiką. (Žeimelis, Žagarė, Plungė.)

3583. Biaka, kaip Tyrelio velnias. (Žagarė.)

3584. Biaka vaikeliams, bet caca tėveliams. (Ariogalos p.)

3585. Bičiulį bėdoje atrasi, netikrą — pamesi. (Varėna.)

3586. Bičiulį iš tolo pamatysi, kai bėdoje pasikapstysi. (Varėna.)

3587. Bičiulį nelaimėje pažinsi. (Utenos ap.)

3588. Bičiuliuojasi, lyg šuo su kate. (Utena.)

3589. Biednam ir danguje net su žvake tamsu. (Valkininkų ap.)

3590. Biednas gaspadorius — biedna ir šeimyna. (Joniškio ap.)

3591. Biednas, kaip bažnyčios žiurkė. (Švenčionių apskr., Vilkaviškis, Biržai.)

3592. Biednas, kaip šuo be namų. (Joniškis, Alvitas.)

3593. Biednas, kaip ubago kišenius. (Zapyškis.)

3594. Biedno arklys greit užauga, o bagoto — duktė. (Raseinių ap., Betygala, Pasvalys.)

3595. Biedno žmogaus visuomet kišenė tuščia. (Kretingos p.)

3596. Biednųjų karalystės nėra. (Vilkaviškis, Viekšniai.)

3597. Biesas vienas! (Joniškio ap.)

3598. Biesą mušęs, biesui nepasiskųsi. (Mantviliai.)

3599. Bieso pusė tu! (Joniškio ap.)

3600. Bieso rytas ir iššiktas. (Pasvalys.)

3601. Biesui tarnavo, o velnią gavo. (Utenos ap., Anykščiai.)

3602. Bijai meškos — neik į girią. (Kražių par.)

3603. Bijai vilko — neik į girią. (Kupiškis; — neik miškan, — Zarasai.)

3604. Bijančiam ir krūmai braška. (Anykščiai, Pasvalys.)

3605. Bijo akių pakelti, kaip vilkas. (Subačius.)

3606. Bijo ir pasirodyti, kaip vilkas. (Butrimonių p.)

3607. Bijo, kaip arklys čigono. (Joniškio ap.)

3608. Bijo, kaip biesas švento vandens. (Užvenčio v.)

3609. Bijo, kaip davatka vaiką pasigauti. (Plungė.)

3610. Bijo, kaip driežlė saulės. (Pasvalys.)

3611. Bijo, kaip karvelis vanago. (Joniškio ap.)

3612. Bijo, kaip kipšas varnų. (Viekšniai, Kelmė.)

3613. Bijo, kaip kiškis kopūstų. (Vadokliai, Daugai.)

3614. Bijo, kaip merga bybio. (Pasvalys.)

3615. Bijo, kaip merga, kad gužas neatneštų. (Joniškio ap.)

3616. Bijo, kaip merga paskutinio kąsnio duonos. (Dusetų p.)

3617. Bijo, kaip paukšteliai vanago nagų. (Joniškio ap., Lazdijai.)

3618. Bijo, kaip pernykščio sniego. (Duokiškio, Merkinės p.)

3619. Bijo, kaip pernykštės žiemos. (Merkinės ap.)

3620. Bijo, kaip rambus arklys botago. (Merkinės ap.)

3621. Bijo, kaip šuva lazdos. (Merkinės p.)

3622. Bijo, kaip tinginys darbo. (Alytaus ap.)

3623. Bijo, kaip ubagas darbo. (Joniškio, Kelmės ap.)

3624. Bijo (bijosi), kaip ugnies. (Merkinės, Joniškio ap.; — kaip sudegęs, — Subačius.)

3625. Bijo, kaip varlės gužo. (Joniškio ap.)

3626. Bijo, kaip velnias bobos. (Duokiškio, Niedzingės p.)

3627. Bijo (bijosi), kaip velnias kryžiaus. (Kupiškis, Vilkaviškis.)

3628. Bijo (bijosi), kaip velnias perkūno. (Plungės par., Pasvalys.)

3629. Bijo, kaip velnias ražančiaus. (Surviliškio p.)

3630. Bijo, kaip velnias švęsto vandens. (Surviliškio par.)

3631. Bijo, kaip vilktakas šalto vandens. (Eržvilko ap.)

3632. Bijo, kaip višta vandens. (Ušpalių p.)

3633. Bijo (bijosi), kaip žydas krikšto. (Merkinės p., Vilkaviškis.)

3634. Bijo (bijosi), kaip žydas kryžiaus. (Biržai, Medininkai, Vilkaviškis, Subačius.)

3635. Bijo kryžiaus ženklo, kaip prūsas. (Bartininkų v.)

3636. Bijok šunies iš priekio, arklio iš užpakalio, o pikto žmogaus — iš visų pusių. (Duokiškio, Alytaus, Kelmės ap.)

3637. Bijok vilko, eidamas miškan, tai ir kiškis išgąsdins. (Surviliškio, Alytaus ap., Kupiškis.)

3638. Bijok vilko — neik miškan. (Kupiškis.)

3639. Bijok žvėries pikto, o žmogaus tylaus. (Niedzingės p.)

3640. Bijo, lyg zuikis perkūnijos. (Užvenčic par.)

3641. Bijosi darbo, kaip žydas kryžiaus. (Vilkaviškis; — krikšto, — Utena.)

3642. Bijosi, it velnias perkūno. (Kelmė, Kupiškis.)

3643. Bijosi jo ir dūko. (Zarasų ap.)

3644. Bijosi, kaip kipšas perkūnijos. (Pasvalys.)

3645. Bijosi, kaip kurmis kelio. (Pasvalys.)

3646. Bijosi vieškelio, kaip kurmis. (Vilkaviškio ap.)

3647. Bile šis tas, vis geriau nekaip niekas. (Anykščiai, Kupiškis.)

3648. Bile žydui (žmogui) gali dėti viršaus kokią akį. (Kortojant, priešininkui. — Vilkaviškio v.)

3649. Bile žydui skatikas, dėsis su velniu, kaip kiaulė su žąsinu. (Mažeikių ap.)

3650. Bimba, kaip pasiutęs. (Joniškio ap.)

3651. Bimbalo šmotas! (Joniškio ap.)

3652. Bimbas vaikas — tokis saikas. (Plungė.)

3653. Bindza skapka. (Joniškio ap.)

3654. Bindzokas tu viens! (Joniškio ap.)

3655. Bingūs arkliai balno baikštos. (Kelmės ap.)

3656. Birbia, kaip avis, į uodegą įkirpta. (Utena.)

3657. Birstant dirvoje birs ir jaujoje. (Eržvilko ap.)

3658. Biskį turi, daugiau nori. (Batakių p.)

3659. Bistras pats užlekia, ant lėto vėjas užpučia. (Babrai.)

3660. Bistu pabastu — moteriškas darbas. (Plungė, Utena.)

3661. Bitutė mažutė, Dievo darbininkė. (Marcinkonių p.)

3662. Bitutė mažutė žmonių gerbiama, Dievo mylima. (Nemunaičio p.)

3663. Bitutė, saldų medutį nešdama, ir toji supyksta. (Mantviliai.)

3664. Bitutės prakaitas Dievui šviečia. (Marcinkonys.)

3665. Bitutės sunkus darbelis, bet saldus jo vaiselis. (Druskininkų ap.)

3666. Bizdinėja, kaip Bizdas su puodeliais. (Dusetų p.)

3667. Bizdinėja, kaip uodegon įkirptas. (Dusetų p.)

3668. Biznis be suktybių neapseina. (Prienai.)

3669. Biznis be suktybių, kaip sriuba be druskos. (Marijampolė.)

3670. Biznis ir gerą žmogų sugadina. (Varėna.)

3671. Biznis palieka biznis. (Žagarė.)

3672. Biznis — tiesiausias kelias pragaran. (Merkinės p.)

3673. Biznis vieną ponu padaro, kitą ožio ragan suvaro. (Alytaus ap.)

3674. Biznį pamėgęs arklo nedaboja, tik apie suktybes galvoja. (Valkininkų p.)

3675. Biznį pamėgęs Dievo atsižadėk. (Merkinės p.)

3676. Biznį pamilsi, Dievą užmirši. (Lazdijų par.)

3677. Bizuls pereis ir vėl ateis. (Joniškio ap.)

3678. Bybelė aruodan nežiūri. (Kupiškis.)

3679. Bybelė ne avelė, šieno jai nepaduosi. (Kupiškis.)

3680. Bybys aruodan nežiūro, ar bus duonos ar ne, tik po mergos kvartuku. (Babrai.)

3681. Bybys ne adata, o duria, kaip iešmas. (Vabalninkai.)

3682. Bybys ne adata, o ką pradūrė, neužgis. (Pasvalys.)

3683. Bybys — ne ožys, karklais nepašersi. (Surviliškio v.)

3684. Byra dirvoj, byrės ir jaujoj. (Joniškio, Pasvalio ap.)

3685. Byrant dirvoj, bus ir jaujoj. (Kėdainių, Antalieptės ap.)

3686. Bjaurėkis ne veidu, bet siela. (Šakių ap.)

3687. Bjaurėtis tai ir netylėti. (Plungės ap.)

3688. Bjauriai daro, gražiai kalba. (Seirijų ap.)

3689. Bjauri akis ligas gimdo. (Varėnos p.)

3690. Bjauri akis pavydu gyvena. (Merkinės p.)

3691. Bjaurias akis velnias skolina. (Darsūniškių p.)

3692. Bjauriau, kaip liga. (Joniškio ap.)

3693. Bjauriau, kaip šiltinė. (Vilkaviškio p.)

3694. Bjaurios akys pavydžios. (Raseinių ap.)

3695. Bjauri šeima visą kaimą užteršia. (Raseinių ap.)

3696. Bjaurybė — tikrenybė, o tiesa — nesugaunama migla. (Merkinės p.)

3697. Bjaurus šuva namams geras. (Ariogalos p.)

3698. Bjaurus žmogus, kaip raupai — prikibs, kūną ir dūšią pagadins. (Telšių ap.)

3699. Bjaurus žmogus už velnią baisesnis. (Alytus.)

3700. Bjaurų žmogų velnias globoja. (Merkinės ap.)

3701. Bjaurų žmogų velnias saugoja, kad nepaklystų, gero darbo nepadarytų. (Ašmenos apskr.)

3702. Bjaurūs darbai dienos nemėgsta. (Butrimonių p.)

3703. Bjaurūs darbai Dievą rūstina, velnią džiugina. (Dubingių p.)

3704. Bjaurūs darbai tamsią naktį mėgsta. (Alytaus ap.)

3705. Bjaurūs darbai tamsioj sieloj gimsta. (Marijampolės ap.)

3706. Blaiviai aprokavo, todel ir apmaudos neragavo. (Biržai.)

3707. Blaiviai darbo ėmėsi. (Alytaus ap.)

3708. Blaiviai pasielgė. (Marijampolės ap.)

3709. Blaiviai pažiūrėjo, todel ir praregėjo. (Merkinės ap.)

3710. Blaiviai sumanė, tik negerai apskaičiavo, todel apsigavo. (Alytaus ap.)

3711. Blaiviom akim žiūrėjo. (Nemunaitis.)

3712. Blaivybė — ne retenybė, o kad kas negertų, su ugnim nesurasi. (Merkinės ap.)

3713. Blaivybė — tautos gyvybė. (J. Vencius užr.)

3714. Blaivybė — žmonių vienybė. (Telšių ap.)

3715. Blaivus nakčia kelią suranda, o girtas ir dieną paklysta. (Varėnos p.)

3716. Blaivus nesurasi, ką girtas pamesi. (Alovės p.)

3717. Blaivus prie girtų, kaip žąsinas tarp kiaulių. (Pasvalys.)

3718. Blaivus prie girtų nepritinka. (Pasvalys.)

3719. Blaškosi, it dantį geliamas. (Pasvalio, Eržvilko, Joniškio ap.)

3720. Blaškosi, it laumė po jaują. (Pasvalys, Kupiškis.)

3721. Blaškosi, kaip aklas duobėje. (Daugų p.)

3722. Blaškosi, kaip ligonis lovoje. (Alunta.)

3723. Blaškosi, kaip mirti besirengdamas. (Molėtų ap.)

3724. Blaškosi, kaip Morkus po peklą. (Ašmenos ap.)

3725. Blaškosi, kaip šiltinės pagautas. (Varėnos p.)

3726. Blaškosi, kaip šimto velnių apsėstas. (Vilkaviškio ap.)

3727. Blaškosi, kaip šuo, blusų apsėstas. (Krosnos p.)

3728. Blaškosi, vietos nesurasdamas, kur atsitūpti. (Vilkaviškis.)

3729. Bliauja, kaip avelės. (Anykščiai.)

3730. Bliauja, kaip cibė alkana. (Utena.)

3731. Bliauja, kaip veršis, buzos negavęs. (Kalvarijos v.)

3732. Bliauna, kaip alkanas veršelis. (Panevėžio, Merkinės ap.)

3733. Bliauna, kaip avis pūdyme. (Panevėžio ap.)

3734. Bliauna, kaip karvė. (Panevėžio ap.)

3735. Bliauna, kaip ožys. (Merkinės, Joniškio ap.)

3736. Bliauna, kaip ožys, į vandenį žiūrėdamas. (Panevėžio ap.)

3737. Bliauna, kaip ožys pažabotas. (Dusetų par.)

3738. Bliauna, kaip ožka ant virvės. (Plungės, Surviliškio, Panevėžio ap.)

3739. Bliauna, kaip pjaunama ožka. (Dusetų par.)

3740. Bliauna, kaip telias, nuo karvės atimtas. (Merkinės p.)

3741. Bliauna, kaip žydo ožka, vilko nešama. (Valkininkų p.)

3742. Bliaustosi, kaip žydo vaikai. (Žagarė.)

3743. Blizga auksas pelenuose, o doras žmogus varguose. (Lazdijų p.)

3744. Blizga, kaip auksas. (Marcinkonys ir daug kur kitur.)

3745. Blizga, kaip ledas ant saulės. (Alytus.)

3746. Blizga, kaip saulėje rasota pieva. (Merkinės ap.)

3747. Blizga, kaip saulė vandeny. (Kamajai, Biržai.)

3748. Blizgučiais gero vyro nepapirksi. (Vilkija.)

3749. Blizgučiais moterį sužavėsi, bet vyro nepapirksi. (Veliuona, Jeznas.)

3750. Bliurb ir bliurb, kaip kalakutas. (Batakių p.)

3751. Bliurba liurbis, nosį krapštydamas. (Anykščiai.)

3752. Bliuznija jaunas — pabark, bliuznija senas — šalin pasitrauk. (Marcinkonys.)

3753. Bliuznija, kaip girtas karčiamoje. (Varėnos p.)

3754. Bliuznija, kaip nepraustaburnis. (Druskininkai, Marcinkonys.)

3755. Bliuznija, kaip velnio gundomas. (Veisiejai.)

3756. Bliuznija melagis pasigirdamas, kad su Ponu Dievu kalbėjo. (Punios p.)

3757. Bliuznija ponas, kad tuščias jo uzbonas. (Ašmenos ap.)

3758. Bliuznija tėvai, bliuznys ir vaikai. (Leipalingio p.)

3759. Bliūdas ant stalo, bet šaukštų nėra. (Aluntos p.)

3760. Bliūdas ant stalo, o šaukštai dar neplausti. (Onuškis.)

3761. Bliūdas prūde, prūdo pluta bliūde. (Joniškio ap.)

3762. Bliūdas su kaupu tik maloniam svečiui. (Plungės ap.)

3763. Bliūdą myliu, kai iš jo pasisemti galiu. (Aukštadvario p.)

3764. Bloga aklam be lazdos, gaspadoriui — be arklio. (Ratnyčios p.)

3765. Bloga arkliui, kai gaspadorius jį samdininko rankom šeria. (Pivašūnų p.)

3766. Bloga duona, svetimom rankom uždirbta. (Merkinės p.)

3767. Bloga gaspadinė namus greičiau nualo (paleidžia), negu gaspadorius. (Jeznas, Dusetos.)

3768. Bloga gyventi aklam be lazdos, ūkininkui — be žmonos. (Niedzingės p.)

3769. Bloga gyventi ir negalima pasikarti. (Kupiškio ap.)

3770. Bloga greita paseka, gero sunku išmokti. (Joniškio ap.)

3771. Blogai padarius nėra ko girtis. (Bartininkų v.)

3772. Blogai pasidarbavai — nelauk, kad gerai užmokėtų. (Valkininkų p.)

3773. Blogai pasielgęs nenusimink, gerai pasielgęs nesigirk. (Merkinės p.)

3774. Blogai pripratintą sunku pataisyti. (Joniškio ap.)

3775. Blogai pripratintą šunį nepataisysi. (Paystrio p.)

3776. Blogais darbais dangun nenuvažiuosi. (Veisiejų p.)

3777. Blogais darbais nesigirk — Dievas gali išgirsti. (Marcinkonių p.)

3778. Blogais darbais žmonių pagarbos neįsigysi. (Merkinės p.)

3779. Blogais metais gaspadoriui kišenė praplyšta, gerais — susilopia. (Dusetų p.)

3780. Bloga iš mužiko pono susilaukus. (Dusetų p., Ašmenos ap.)

3781. Blogai virto nei šunys neėda. (Daugų par.)

3782. Bloga, jei kiaulė su žąsinu susidraugauja. (Merkinės p.)

3783. Bloga, jei vaikas tėvą mokina. (Leipalingio p.)

3784. Bloga, kai Dievas supyksta, bet dar blogiau, kai sąžinė išnyksta. (Alytaus, Vilkaviškio ap.)

3785. Bloga, kai Dievas supyksta, bet dar blogiau, kai velniai žmogų apnyksta. (Molėtų, Kamajų p.)

3786. Bloga, kai girtas ima Dievui melstis. (Utena.)

3787. Bloga, kai kiaušinis vištą moko. (Dusetų p.)

3788. Bloga, kai merga vėlai ulioja — greit vainikėlį sunešioja. (Nemunaitis.)

3789. Bloga kalba plačiai skamba. (Jezno p.)

3790. Bloga kalba raita joja. (Merkinės, Joniškio ap.)

3791. Bloga kalba užmuši, gera — neatgaivinsi. (Liškiavos p.)

3792. Bloga kalba veikiai įvyksta. (Miežinio Žodynas.)

3793. Bloga karvė pieno neduoda, nors ir pastatyk ją prie aruodo. (Stakliškių p.)

3794. Bloga, kiaulei į bulbes kelią sužinojus — nesužiūrėsi. (Šakių p.)

3795. Bloga, kiaulei žirniuosna pripratus — neatginsi. (Dusetų p.)

3796. Blogam ausys atviros, akys atdaros. (Joniškio ap.)

3797. Blogam ir danguje negerai. (Utenos p.)

3798. Blogam nei angelas nepatiks, nei velnias neįtiks. (Raseinių, Joniškio ap.)

3799. Blogam neįtiksi, kad ir angelu tapsi. (Raseinių ap.)

3800. Bloga padėtis ir geras akis pagadina ir mažą vaiką vogti išmokina. (Joniškio, Ašmenos, Raseinių ap.)

3801. Bloga padėtis ir gerą žmogų iš kelio išveda. (Raudondvaris, Surviliškis, Kupiškis.)

3802. Bloga padėtis (padėjimas) ir gerą žmogų sugadina. (Ašmenos ap.)

3803. Bloga pati ir gerą vyrą pagadina. (Joniškio ap.)

3804. Bloga pati namus išblaško. (Molėtų p.)

3805. Blogas artojas, kurio dirvas vieversiai mėšlauja. (Miežinio Žodynas, Marcinkonys.)

3806. Blogas būsi, kai kalbėsi, ir netikęs, kai tylėsi. (Kupiškis, Pasvalys.)

3807. Blogas darbas garsiai aidi. (Marijampolės ap.)

3808. Blogas darbas toliau girdėti, negu geras. (Dusetų p.)

3809. Blogas darbas varpu skambina. (Dusetų p.)

3810. Blogas darbas vis aikštėn iškyla. (Dusetų p.)

3811. Blogas darbas zovada važiuoja, o geras iš lengvo žingsniuoja. (Dusetų p.)

3812. Bloga sėkla ir nesėta auga, o gera ir pasėta nedera. (Pasvalys.)

3813. Bloga sėkla ir nesėta visur auga, o geroji ir pasėta nevisada dygsta. (Eržvilko ap.)

3814. Blogas išknisa, o geras sutaiso. (Kražių p.)

3815. Blogas įprotys — pradžioje svetimas, paskui svečias, vėliau giminaitis ir, pagaliau, šeimininkas. (Utena.)

3816. Blogas kaimynas aršesnis, kaip šunvočių pilnas kūnas. (Skaudvilės p.)

3817. Blogas kaimynas, kaip krislas aky. (Kelmės, Pasvalio ap.)

3818. Blogas kaimynas, kaip šone dieglynas. (Liškiavos p.)

3819. Blogas kaimynas, kaip votis ant bambos. (Pasvalio ap.)

3820. Blogas kaimynas kitus kankina ir pats ramybės nežino. (Veisiejų p.)

3821. Blogas kaimynas pavojingas, kaip gyvatynas. (Vilkaviškis, Raseiniai.)

3822. Blogas kaimynas skaudesnis, negu šunvotė ant subinės — už jo nei atsisėsti, nei atsigulti, nei ramiai atsilsėti. (Vabalninkų ap.)

3823. Blogas kaimynas už votį skaudesnis. (Aluntos ap.)

3824. Blogas kaimynas — velnio kūmas. (Zarasų ap.)

3825. Blogas, kaip biesas. (Duokiškio p.)

3826. Blogas, kaip lino botagas. (Varėnos ap.)

3827. Blogas, kaip prakiūręs batas. (Vilkaviškio ap.)

3828. Blogas, kaip sunešiotas vyžas. (Lišk iava.)

3829. Blogas, kaip šuo liesas — nei vagį pravys, nei svetimą kiaulę iš kiemo išvys. (Šakių par.)

3830. Blogas, kaip žydo pradurtas skatikas. (Prienų p.)

3831. Blogas paukštis, kuris savo lizdan šika. (Krosnos p.)

3832. Blogas paukštis, kuris savo lizdą teršia. (Šatės.)

3833. Blogas paukštis, kuris savo lizdo nesaugoja. (Kuršėnų ap.)

3834. Blogas paukštis, kuris savo plunksnų nepaneša. (Luokės p.)

3835. Blogas paukštis, kuris savo plunksnų nevalo. (Tryškių ap.)

3836. Blogas pavyzdys amaru krinta. (Merkinės p.)

3837. Blogas pavyzdys baisesnis už ligą. (Punios p.)

3838. Blogas pavyzdys garsiai šaukia, kad ir kurčias išgirstų. (Alytaus ap.)

3839. Blogas pavyzdys jauną dūšią greitai numarina, o geras — sunkiai atgaivina. (Valkininkų p.)

3840. Blogas pavyzdys jaunus vilioja. (Utena.)

3841. Blogas pavyzdys — juo nesek, geriau akis užmerk. (Marijampolė.)

3842. Blogas pavyzdys lengvai pasekamas. (Vilkaviškio p.)

3843. Blogas pavyzdys lengvai jauną dūšią sužaloja, o geras jau nepataiso. (Marijampolė.)

3844. Blogas pavyzdys pasekti — laimės netekti. (Raseinių ap.)

3845. Blogas pavyzdys piktais darbais lyja. (Marcinkonių, Druskininkų p.)

3846. Blogas pavyzdys raitas joja, geras — kaip raišas šlubuoja. (Jezno p.)

3847. Blogas pavyzdys velnio sugalvotas žmonėms vilioti. (Šakiai.)

3848. Blogas pavyzdys visų matomas, geras — niekeno nepastebiamas. (Merkinės ap.)

3849. Blogas pavyzdys žmones gadina. (Plungės ap.)

3850. Blogas ratas garsiai girgžda. (Varėna.)

3851. Blogas tas gaspadorius, kurio dirvas tik vyturiai temėšluoja. (Salantų, Telšių ap.)

3852. Blogas tėvas vaikus tvirkina. (Alovės par.)

3853. Blogas vežimas iš tolo girdimas. (Šakių par.)

3854. Blogas vežimas, kaip šlėktelės arimas. (Pivašūnų p.)

3855. Blogas vyras greitai žmoną pražildina. (Marijampolės ap.)

3856. Blogas vyras ne našlystė. (Joniškio ap.)

3857. Blogas vyras — šeimos pekla. (Druskininkų ap.)

3858. Blogas vyras — žmonai vargas. (Liškiavos p.)

3859. Blogas vyras žmonos veidą suraukšlena. (Leipalingio p.)

3860. Blogas vyras žmonos veidus greitai nublukina. (Nemunaičio p.)

3861. Blogas žmogus draugus apgaudinėja. (Dusetų p.)

3862. Blogas žmogus ir draugų nevertina. (Alovės p.)

3863. Blogas žmogus stengiasi daugel draugų turėti. (Kelmės ap.)

3864. Blogas žodis lengva paleisti, bet sunku atgalio sugauti. (Merkinės ap.)

3865. Blogas žodis toliau girdisi. (Kupiškio v.)

3866. Blogas žodis važinėja, geras — šlubinėja. (Druskininkų ap.)

3867. Blogas žodis visur kelią suranda. (Marcinkonių p.)

3868. Blogas žodis visur lengvai įsispraudžia, gero — niekas nepriglaudžia. (Marcinkonių p.)

3869. Bloga, tartum pekloje. (Duokiškio p.)

3870. Bloga turtingam be pinigų, aklam — be lazdos. (Žagarė.)

3871. Bloga žinia, kaip perkūnas, žmogų trenkia. (Punios p.)

3872. Bloga žinia netikėtai užklumpa. (Utena.)

3873. Bloga žinia patylomis kandžioja. (Merkinės p.)

3874. Bloga žinia visados iš pasalų žmogų užklumpa. (Graužiškės p.)

3875. Bloga žinia atskrenda — nenusimink, gera — perdaug nesidžiauk. (Marijampolės ap.)

3876. Bloga žmona, kaip ant kaklo piela. (Varėnos p.)

3877. Bloga žmona, kaip girgždančios durys. (Niedzingės p.)

3878. Bloga žmona, kaip medžiui piela. (Dusetų p.)

3879. Bloga žmona, kaip peilis avelei. (Dusetų p.)

3880. Bloga žmona — namas mėšluotas, šeima skarmaluota. (Dūkšto p.)

3881. Bloga žmona namų nerėdo, tik vyrą išrėdo. (Valkininkų p.)

3882. Bloga žmona — šeimoj pekla. (Alytaus ap.)

3883. Bloga žmona — šeimos skurdas. (Šakių p.)

3884. Bloga žmona vyro nedabina, bet ant kaklo virvę dažnai užkabina. (Marcinkonių p.)

3885. Bloga žmona vyrui peilis. (Varėnos p.)

3886. Bloga žolė geros dirvos nekimba, piktos kalbos doro žmogaus nelimpa. (Marijampolės, Krosnos par).

3887. Bloga žolė ir nesėta auga, blogas žmogus iš gero išvirsta. (Dusetų p.)

3888. Bloga žolė ir pjaunama auga. (Dusetų par.)

3889. Bloga žolė išbujojo — geri diegai nuvyto. (Butrimonių p.)

3890. Bloga žolė kur išbujoja, ten gerą užgainioja. (Leipalingio p.)

3891. Bloga žolė užleistą lauką mėgsta. (Niedzingės p.)

3892. Blogą darbą darys — svietas nematys, (Joniškio ap.)

3893. Blogą darbą daug greičiau išgirstam, kaip gerą. (Dusetų p.)

3894. Blogą darbą ir sienos girdi ir mato. (Todel saugokis. — Dusetų p.)

3895. Blogą darbą tuojau visi sužinom, gero niekas nepastebi. (Dusetų, Anykščių p.)

3896. Blogą įprotį greit įgysi, bet negreit nusikratysi. (Vilkaviškio, Raseinių ap.)

3897. Blogą mėsą šunys ėda. (Stakliškių p.)

3898. Blogą naujieną išgirdęs nenusimink, gerą — perdaug nesidžiauk. (Merkinė, Alunta.)

3899. Blogą sėklą velnias sėja, bet žmonės ravėja. (Merkinės, Leipalingio p.)

3900. Blogą žodį lengva paleisti, bet sunku sugauti. (Joniškio ap.)

3901. Blogą žolę rauk su šaknimis, kitaip dar buiniau atžels. (Ratnyčios, Veisiejų p.)

3902. Blogiau mirties nieko nebus. (Žagarė.)

3903. Blogiausias tėvas vis geresnis už geriausią dėdę. (Žagarė.)

3904. Blogiau už ligą piktos kalbos prilimpa. (Joniškis, Ratnyčia.)

3905. Blogi darbai akis bado. (Joniškis.)

3906. Blogi darbai skamba, kaip varpai. (Dusetų p.)

3907. Blogi darbai toli girdėti. (Zarasų, Švenčionių ap.)

3908. Blogi įpratimai visada pirmi išlenda. (Joniškis.)

3909. Blogi melai tiesą apgauna. (Aluntos par.)

3910. Blogi melai tiesą atstoja. (Vilkaviškio, Pasvalio ap.)

3911. Blogi melai veikiai įvyksta. (Plungė, Kretinga.)

3912. Blogi tėvai, kurių neklauso vaikai. (Joniškio ap.)

3913. Blogi vaikai — Dievo bausmė. (Joniškio ap.)

3914. Blogi vaikai tėvams garbės nesudaro, bet į grabą dažnai nuvaro. (Valkininkų ap.)

3915. Blogi vaikai tėvus išgarsina, bet nedžiugina. (Molėtų p.)

3916. Blogo ir nesimokant išmoksta. (Joniškio, Švenčionių ap.)

3917. Blogo kaimyno nusikračius laimę pažinsi. (Šeduvos ap.)

3918. Blogo kaimyno nusikratyti, vistiek kaip pirmą kartą giedrią dieną pamatyti. (Perloja.)

3919. Blogo lazda nepataiso, o geras ir žodžio paklauso. (Druskininkų, Dusetų p.)

3920. Blogo neišgirsi, gero neišpeiksi. (Pasvalys.)

3921. Blogo nepataisys, o gerą greit sugadins. (Joniškis.)

3922. Blogo nepatyręs gero nepažinsi. (Utena.)

3923. Blogo nepritytręs ir gero nepažinsi, blogo nematęs nuo gero neatskirsi. (Jūžintų p.)

3924. Blogo reikia saugotis, o ne mokytis. (Joniškio, Leipalingio ap.)

3925. Blogos akys visur tik blogą temato. (Joniškis, Prienai.)

3926. Blogos ausys gero žodžio neklauso. (Joniškis, Alytus.)

3927. Blogos ausys ir geras akis pagadina. (Joniškis, Raseiniai, Lazdijai.)

3928. Blogos ausys pamokslų neklauso. (Joniškis, Utena, Zarasai.)

3929. Blogos kalbos žmogų užmuša, geros neatgaivina. (Stakliškių p.)

3930. Blogos kojos ir gerą galvą iš kelio išveda. (Joniškis, Dusetos, Ratnyčia.)

3931. Blogos naujienos eina greitai. (Ušpalių p.)

3932. Blogos naujienos giriose nesislapsto, bet į žmones skrenda. (Krosnos p.)

3933. Blogos naujienos ne visus parbloškia. (Anykščiai.)

3934. Blogos naujienos paukščių sparnais atplasnoja. (Onuškio p.)

3935. Blogos naujienos vėju atskrenda. (Lazdijų ap.)

3936. Blogos naujienos vieniems rankas pamielina, kitiems sielą pažadina. (Druskininkų ap.)

3937. Blogos naujienos vienus sugadina, kitus sustiprina. (Valkininkų p.)

3938. Blogos pačios iš namų neišvarysi. (Perloja.)

3939. Blogos pačios nė geras vyras nepataisys. (Jūžintų p.)

3940. Blogos pačios su lazda nepataisysi. (Vilkaviškio p.)

3941. Blogos rankos ir gerą darbą pagadina. (Joniškio ap.)

3942. Blogos žolės su mėšlu iš lauko neišprašysi, tik akėčiomis išgrabstysi. (Simno p.)

3943. Blogu darbu greit pragarsėsi, bet gero vardo jau niekados neturėsi. (Šeduvos ap.)

3944. Blogu darbu velnias joja. (Merkinės p.)

3945. Blogus draugus greit atrandi, bet dar greičiau prarandi. (Betygala, Alytus, Viekšniai.)

3946. Blogu svečiu visi bodisi. (Dusetų, Anykščių p.)

3947. Blogų draugų ir patamsėje užtiksi, gerų ir su ugnimi negreit surasi. (Leipalingio p.)

3948. Blogų gandų nesuvaikysi, piktų kalbų neišsklaidysi. (Alytaus ap.)

3949. Blogų įpratimų nereikia mokytis, bet saugotis. (Joniškis.)

3950. Blogų kalbų nedidink, jos pačios auga. (Merkinės p.)

3951. Blogų kalbų neišsklaidysi pykdamas, draugų neįsigysi besikoliodamas. (Telšių ap.)

3952. Blogų kalbų neklausyk, bet ir geromis netikėk, kol pats patirsi. (Telšių ap.)

3953. Blusą pažabojęs kermošiun nejosi. (Seirijų p.)

3954. Blusos nesugausi, pirštų nepašlapinęs. (Radviliškio ap.)

3955. Blusų apsėstas katinas ir švarų žmogų apkrečia. (Varnių ap.)

3956. Blusų neišgaudysi, marškinių nenusivilkęs. (Luokės p.)

3957. Blusų tinklais negaudo, iš armotų nešaudo. (Varėnos p.)

3958. Boba bebosys, diedas bežiopso. (Alvitas.)

3959. Boba gera tik kuri kvaila. (Marijampolė.)

3960. Bobai ašaras šluostyk, tai dar daugiau jų išspausi. (Batakių p.)

3961. Boba ir gudriam akis apdums ir velnią apmaus. (Joniškis.)

3962. Boba ir ragana — velnių seserys. (Dusetų p.)

3963. Boba išbarė, ir krūtinei lengviau, kuo sugriešijau — pamiršau. (Merkinės ap.)

3964. Boba iš kitokio molio nudrėbta. (Joniškio ap.)

3965. Boba iš ratų — bobos nekrato, ir ratam lengviau, ir bobai geriau. (Marcinkonys, Naumiestis.)

3966. Boba iš ratų — kumelei lengviau ir vyrui geriau. (Viekšniai, Salantai.)

3967. Boba iš ratų — ratams lengviau. (Plungė, Alvitas, Alytus ir kitur.)

3968. Bobai velnią įduosi, tai ir jam ims ant galvos myžti. (Joniškio ap.)

3969. Boba į ratus — ratai subraškėjo, boba iš vežimo — arkliui palengvėjo. (Valkininkų p.)

3970. Boba į ratus — ratams sunkiau, boba iš ratų — ratams lengviau. (Ašmenos ap., Utena.)

3971. Boba judri, kaip velnias gudri. (Salantų p.)

3972. Boba juoda ramybės neduoda, kad su velniu pagyventų, tai ir velnią nukamuotų ir šventu dar padarytų. (Dubingių p.)

3973. Boba, kai išalksta, ir burti išmoksta. (Rygiškių Jono užrašyta.)

3974. Boba, kaip akėčios, pečiai, kaip kopėčios. (Dusetų v.)

3975. Boba, kaip trioba, papai, kaip pirtis, subinė, kaip doklas. (Joniškio ap.)

3976. Boba liežiuviu ir angelą iš kantrybės išves. (Dubingių p.)

3977. Boba liežiuviu ir kunigą užkalbės. (Joniškis.)

3978. Boba liežiuviu ir numarina ir atgaivina. (Liškiavos, Joniškio ap.)

3979. Boba liežiuviu ir velnią sugundys. (Varnių ap.)

3980. Boba liežiuviu malti kai pradės, tai jau niekas nebeišturės — imk greičiau kepurę ir bėk iš pirkios. (Lazdijų p.)

3981. Boba, merga ir velnias — vieno tėvo vaikai. (Dusetų, Kražių p.)

3982. Boba ne iš vyro sutverta, bet iš purvo nudrėbta. (Lintupio p.)

3983. Boba ne naginė, nenuplyš. (Tauragė.)

3984. Boba ne naginė, nuo kojos nenukratysi, pasuolėn nepavarysi. (Valkininkų p.)

3985. Boba ne piršlys, ožka ne agradninkas. (Biržai.)

3986. Boba neturėjo bėdos, tai nusipirko sau paršiuką. (Kupiškis.)

3987. Boba — ne žmogus, velnias — ne gegutė. (Panevėžys.)

3988. Boba — ne žmogus, višta — ne paukštis. (Panevėžio ap.)

3989. Boba per dieną aštuoniasdešimt du kartų sumeluoja. (Batakių p.)

3990. Boba per dieną gyliuoja, ne tiek kalba, kiek meluoja. (Nemajūnų p.)

3991. Boba perša — velnias šliūbą duoda. (Eržvilko ap.)

3992. Boba rudenį gudresnė, ne kaip vyras pavasarį. (Vilkaviškis, Utena, Pasvalys.)

3993. Boba turi ilgą plauką, bet trumpą protą. (Batakių par.)

3994. Boba už velnią piktesnė, už Saliamoną gudresnė. (Joniškio ap., Utena.)

3995. Boba viską iššiūri: tai balta, tai raudona, tai papilvė geltona. (Surviliškio p.)

3996. Boba visų globa, kas globoja, tas ir naudoja. (Joniškis, Kelmė.)

3997. Bobiškų minčių niekados nesuvaikysi. (Kuršėnų p.)

3998. Bobiškų norų niekad nesuskaitysi. (Batakių p.)

3999. Bobos be vyro kaip ir nėra. (Joniškio ap.)

4000. Bobos ir į sijoną peilį pagalanda. (Pakuonis.)

4001. Bobos liežiuviais pekla išgrįsta. (Lišk iavos par.)

4002. Bobos liežiuvis ilgas, už protą ilgesnis. (Lazdijų ap.)

4003. Bobos liežiuvis ir velnią apgaus. (Joniškis.)

4004. Bobos liežiuvis nedaug sveria, bet piktai gelia. (Seirijų p.)

4005. Bobos liežiuvis ne tik apmeta, bet ir ataudžia. (Joniškio ap.)

4006. Bobos liežiuvis tiek ilgas, kad visur nusieks. (Batakių p.)

4007. Bobos liežiuviu miežių nemalsi, balanų neskaldysi. (Veisiejų p.)

4008. Bobos liežiuviu pasitikėsi, daugel gėdos (sarmatos) turėsi. (Marcinkonys, Utena.)

4009. Bobos mušimas — sviestu tepimas. (Surviliškio v.)

4010. Bobos norų nesuvaikysi, bobos kalbų nesuskaitysi. (Merkinės ap.)

4011. Bobos piršlybos — velnio pakasimas. (Tauragė.)

4012. Bobos protas už plunksną lengvesnis, bet liežuvis už akmenį sunkesnis. (Lintupio p.)

4013 Bobos protas už šunšūdį lengvesnis. (Kupiškio v.)

4014. Bobos žodžiams netikėk. (Joniškis.)

4015. Bobos žodžių neklausyk, ką pataria — nedaryk. (Lazdijų ap.)

4016. Bobutė, kad ir bjauri, bet anūkėliams meili. (Marcinkonių p.)

4017. Bobų kalbų nė velnias nesugaudys. (Vilkaviškio v.)

4018. Bobų kalbų su vėju nesuvaikysi. (Seirijų ap.)

4019. Bobų liežuviai — velnių skustuvai. (Marijampolės ap.)

4020. Bobų liežuvis atskars belodamas. (Kretingos p.)

4021. Bobų liežuvis nenuilstamas. (Aluntos par.)

4022. Bo jaunas, bo durnas, bo žiūrbo nori, bo mato, bo prašo. (Joniškio ap.)

4023. Botagas arklio netukina. (Butrimonių ap.)

4024. Botagas arkliui sveikatos neprideda, tik avižos. (Dusetų p.)

4025. Botagas arkliui veikia, kai gaspadorius jam avižų teikia. (Marijampolės ap.)

4026. Botagas nepadės, kai arklys badu dvės. (Nemunaičio p.)

4027. Botagą rečiau naudosi, kai arklį gerai pridabosi. (Alytaus ap.)

4028. Botago nesigailėsi — gero arklio niekados neturėsi (Marcinkonių p.)

4029. Botago rambus arklys nebijo, kas pėsčias ėjo, ir tas jį pasivijo. (Alovės p.)

4030. Botagu arklio nepašersi. (Dusetų par.)

4031. Bo viena plerza loja. (Joniškio ap.)

4032. Bovijasi berneliai kuolais, apsipylę kraujais. (Niedzingės p.)

4033. Bovijasi, kaip maži vaikai. (Merkinės, Joniškio ap.)

4034. Bovijasi, kaip Ramontas su voveryte. (Siesikai.)

4035. Bovijasi, kaip višta su vanagu. (Merkinės p.)

4036. Bovijasi, kaip žąsinas su gaidžiu. (Merkinės p.)

4037. Bovijosi avinas pamiškėje, kol jam vilkas kailį nulupo. (Luokės p.)

4038. Bovijosi katė su šunim, kol uodegos neteko. (Lazdijų ap.)

4039. Bovinasi su kuolais maži vaikeliai, kodel gi nesidžiaugia tėveliai. (Perloja.)

4040. Bovinosi arielkėle karčiamėlėj, kol pilni buvo aruodėliai. (Alytaus ap.)

4041. Brač, znočijas, reiškia, vadinas. (Joniškio ap.)

4042. Braidyk, bet ir gėdą (sarmatą) turėk, kad žmonės nepamatytų, kad Dievas nesupyktų. (Vilkijos p.)

4043. Braidyk Dievo dovaną, kad gėdos neturi nė už skaitiką. (Alytaus ap.)

4044. Braido javus, kol jam žmonės kojų nepalaužė, griausmas kaktos nesudaužė. (Valkininkų p.)

4045. Braido, kaip girtas purvyną. (Merkinės ap.)

4046. Braido, kaip girtas rugius. (Daugų p.)

4047. Braido, kaip gužas (busilas, gandras) po balas. (Joniškio, Merkinės ap., Šiaulėnai.)

4048. Braido, kaip žąsis avižas. (Alovės par.)

4049. Braido kojom, kaip kiaulė savo ėdalą. (Merkinės p.)

4050. Braido kojom, kaip paršai tešlą. (Alytaus ap.)

4051. Braižykis, kaip katinas. (Žagarė.)

4052. Braižo, kaip gaidžio koja. (Liet. M. Draug.)

4053. Braižosi, kaip katė į kojas. (Žagarės par.)

4054. Braižosi, kaip kiaulė į tvorą. (Šeduvos par.)

4055. Braižosi, kaip nusilupęs šuva. (Aluntos p.)

4056. Brandinasi, kaip svirne obuolėliai. (Kretingos p.)

4057. Brandus, kaip riešutas. (Daugų p.)

4058. Brandūs metai — pigiai parduosi, brangiai pirksi. (Alytaus ap.)

4059. Brandūs rugeliai — pigi duonelė. (Vilkaviškio v.)

4060. Brandūs rugiai žemai linksta, tuščia-varpiai tiesiai stovi. (Vilkaviškio p.)

4061. Brangiai aprėdytas, bet iš namų išvytas. (Valkininkų p.)

4062. Brangiai atsėjo, kad ne laiku mokėjo. (Simno p.)

4063. Brangiai atsėjo, kad ne laiku namo parėjo. (Lazdijų ap.)

4064. Brangiai atsėjo mužikui pono locka. (Vabalninkai..)

4065. Brangiai atsėjo pono malonė, brangiau, negu Dievo koronė. (Alytaus ap.)

4066. Brangiai atsėjo tavo uvėrumas, brangiau nei girto patvarumas. (Ašmenos ap.)

4067. Brangiai bernui atsėjo mergos vainikėlis. (Ašmenos ap.)

4068. Brangiai įkainavo, bet pigiai gavo. (Prienų ap.)

4069. Brangiai mokėtas, bet niekam nevertas. (Varėnos p.)

4070. Brangiai sumokėsi, kai paimsi, ko nepadėsi. (Dubingių p.)

4071. Brangiau įkainuosi — ilgiau neparduosi. (Balbieriškio p.)

4072. Brangiau kaštuoja pavogti, negu nupirkti. (Kalvių p.)

4073. Brangiau užmokėsi — ilgiau panešiosi. (Alytaus ap.)

4074. Brangi Dievo malonė, bet nepigi ir koronė. (Radviliškio ap.)

4075. Brangi Dievui žmogaus dūšia, kad ir žmogus ją taip brangintų, velniui už nieka neatiduotų. (Dūkšto p.)

4076. Brangi dovana, iš meilės dovanota. (Kuršėnų p.)

4077. Brangi dovana iš širdies. (Marijampolės ap.)

4078. Brangi dovana ne kaina, bet nuoširdumu. (Šakių ap.)

4079. Brangi, kaip aklam dienos šviesa. (Joniškio ap.)

4080. Brangi, kaip Dievui žmogaus dūšia. (Ratnyčios p.)

4081. Brangi, kaip tėvų dovana. (Rokiškio par.)

4082. Brangi sveikata, bet brangesnė akvata. (Merkinės par.)

4083. Brangi žmogui, kaip darbymetėj vasaros diena. (Merkinės p.)

4084. Brangi žuvis giliai nardo. (Anykščių ap.)

4085. Brangi žuvis giliam vandeny tesilaiko. (Anykščių p.)

4086. Brangi žuvis nenardo visų akivaizdoje. (Eržvilko ap.)

4087. Brangu, kaip ligoniui sveikata. (Viekšnių ap.)

4088. Brangu ligoniui diena, brangu diena, antra. (A. Schleicherio užr.)

4089. Brangus auksas, bet už pinigą ne brangesnis. (Aukštadvario p.)

4090. Brangus, bet už auksą ne brangesnis. (Jezno p.)

4091. Brangus broli mano, valgyk duoną savo. (Kupiškio v.)

4092. Brangus dangus, bet su auksu ir ten įsipirksi. (Jūžintų p.)

4093. Brangus, kaip auksas. (Svėdasai ir kitur.)

4094. Brangus, kaip motinai vaikas (kūdikis. — Eržvilko ap.)

4095. Brangus rūbas saugojamas, darbštus žmogus vertinamas. (Merkinės par.)

4096. Brangus rūbas saugomas, doras žmogus visų gerbiamas. (Marijampolė, Šakiai.)

4097. Brangus tėvam vaikas, bet ir čia turi būti saikas. (Šakių, Raseinių ap.)

4098. Brangus tu mano vaikeli, kur praradai žirgelį? (Marcinkonys.)

4099. Brangu viskas, kai kišeniuj tuščia. (Lišk iavos par.)

4100. Braunasi, kaip alkana kiaulė iš tvarto. (Niedzingės p.)

4101. Braunasi, kaip bernas po mergos prijuoste. (Vilkaviškio ap.)

4102. Braunasi, kaip bybys kūšin. (Vabalninkų par.)

4103. Braunasi, kaip čviekas subinėn. (Vabalninkų par.)

4104. Braunasi, kaip davatkos per atlaidus. (Krosnos p.)

4105. Braunasi, kaip per atdaras duris. (Seirijų ap.)

4106. Braunasi, kaip veršis į karves. (Vilkaviškio ap.)

4107. Braunasi, kaip zuini kiaulė bulbėsna. (Merkinės ap.)

4108. Brazda, kaip biesas po kaulyčia. (Plungės par.)

4109. Brenda bernui merga pas motinėlę, kaip sode vyšnelė. (Valkininkų p.)

4110. Brenda, kaip karvė per arimą. (Panevėžys, Utena.)

4111. Brenda, kaip per balą. (Druskininkų ap.)

4112. Brenda, kaip slyva noksta. (Ašmenos ap.)

4113. Brenda, kaip vyšnia nunokusi. (Ašmenos ap.)

4114. Brenda per griekus, kaip žydas per niekus. (Alytaus, Raseinių ap.)

4115. Brenda per skolas, kaip kiaulė per balas. (Varėna, Valkininkai.)

4116. Brenda rugeliai — greit turėsim šviežios duonelės. (Ratnyčios p.)

4117. Brenda rugiai — badas nebaisus. (Ratnyčios p.)

4118. Brenda skolosna, kol nubris ubaguosna. (Alovės p.)

4119. Brido iš bėdos bėdon. (Alytaus ap.)

4120. Brido, kaip balon varlių gaudytų. (Marcinkonių p.)

4121. Brido, kol paslido ir šlapias atsikėlė. (Dūkšto ap.)

4122. Brido skolosna ir pateko varguosna. (Seirijų p)

4123. Brido skolosna, kad ponautų, o teko elgetauti. (Marcinkonių p.)

4124. Brido skolosna, kol pateko bėdosna, kaip kiaulė purvuosna. (Seirijų ap.)

4125. Brido švilpaudamas, o kai paslido, kėlėsi ašarodamas. (Radviliškio ap.)

4126. Brigita, virk buizą tirščiau, bus vaikams sočiau. (Vilkaviškio v.)

4127. Brisdamas per balą, nemanyk, kad neišsipurvinsi. (Švėkšnos ap.)

4128. Brisdamas purvu susipurvinsi, su latrais besidraugaudamas ir pats latru tapsi. (Jūžintų ap.)

4129. Brisi — anksčiau ar vėliau sušlapsi. (Liškiavos p.)

4130. Brisi balon be atodairos — įklimti turėsi, kad ir nenorėsi. (Lazdijų ap.)

4131. Brisi balon — sausas neišliksi. (Dubingių ap.)

4132. Brisi balon švarus, išlipsi purvinas. (Merkinės ap.)

4133. Britvonas tu viens! (Joniškis.)

4134. Britvos brolis, kaplio vaikas! (Vilkaviškio v.)

4135. Brolau, aš sušalau, leisk pas tavo krosnį pasišildyti. (Vilkaviškio ap.)

4136. Brolau, blogi tavo popieriai. (Krakės.)

4137. Brolau, blogos naujienos — žydams prireikė kiaulienos. (Šakių ap.)

4138. Brolelis — tai sakalėlis, o bernelis — vanagėlis. (Merkinės ap.)

4139. Broleliui — pasiguosti, o seselės — širdį atverti. (Gaurė.)

4140. Broleliu vadina, kai bėdoj, šuneliu pjudina, kai bėda praslenka. (Utenos ap.)

4141. Brolis myli turtingą seserį, vyras — sveiką žmoną. (Eržvilko ap.)

4142. Brolis ne brolis — lipk iš grūšios. (Marijampolės ap.)

4143. Broliu bėdoj vadina, o kai bėda praeina — nė už stalo nesodina. (Paystrio ap.)

4144. Brolių meilė — sidabras, o draugų — auksas. (J. Vencius.)

4145. Brolytis — kai bėda, šunytis — kai bėda praslinko. (Balbieriškio p.)

4146. Brolyti, tavo kaip šuns nykštis. (Gelgaudiškis.)

4147. Bubena, kaip ubagas tarbai prakiūrus. (Dusetų p.)

4148. Bubena, kaip žydas poterius. (Kamajų par.)

4149. Bubena po nosimi, kaip supykusi ant viso svieto davatka. (Kamajų p.)

4150. Bučiuoja, kaip Judošius Kristų. (Veliuonos p.)

4151. Bučiuojasi be galo, be krašto, kaip karveliai. (Joniškio ap.)

4152. Bučiuojasi, kaip du balandėliu. (Joniškio ap.)

4153. Bučiuojasi, meilinasi, kaip balandėliai, kai tik pasimato vienai valandėlei. (Molėtų ap.)

4154. Bučiuojas ir bučiuojas, kaip karveliai. (Marcinkonių p.)

4155. Budrus, kaip alkanas šuva. (Jezno p.)

4156. Budrus, kaip busilas pievoj. (Merkinės par.)

4157. Budrus, kaip kiškis pakrūmėje. (Nemunaičio p.)

4158. Budrus, kaip lapė. (Aukštadvaris.)

4159. Budrus, kaip turtingas žydas, pinigus besaugodamas. (Prienų ap.)

4160. Budrus namie budėjo, ramus karčiamoj gulėjo. (Mažeikių ap.)

4161. Budrus žmogus bėdų išsisaugoja, judrus — nuo jų pabėga. (Tryškių p.)

4162. Budrų šunį ir lapas sulodina. (Varėnos p.)

4163. Budrų šunį neapeisi, kad ir dešrų vyžais apsiausi. (Ašmenos ap.)

4164. Buklus ir su žąsinu moka arti. (Pasvalys, S. Daukantas.)

4165. Buklus ir žąsinu paaria, višta paakėja. (Eržvilko, Rokiškių ap.)

4166. Buklus, kaip svieto perėjūnas — viską pažino, viską išmėgino (Ašmenos ap.)

4167. Bukštus arklys net savo šešėlio baidosi. (Merkinės ap.)

4168. Bukštus du guoliu turi. (Pasvalys.)

4169. Bukštus dvieju gul. (S. Daukantas.)

4170. Bukštus, kaip kiškis, budrus, kaip šuva. (Marcinkonys.)

4171. Bukštus, kaip lapė. (Raseinių ap.)

4172. Bukštus, kaip nugąsdinta varna. (Alytaus ap.)

4173. Bukštus šuva ir kiškio nusigąsta. (Niedzingės p.)

4174. Bukštų arklį greit velniai ima. (Švenčionių ap.)

4175. Bulbė nuskusta — balta, bet skutančios rankos — juodos. (Valkininkų ap.)

4176. Bulbių skusti eidamas pirštinių nesimauk, žmogų skriausti sumanydamas Dievui nesimelsk. (Krosnos p.)

4177. Bulbių skusti eidama pirštinaičių nesimauk, piktas kalbas skleisdama nerūstauk, kai ir apie tave piktas paskleis. (Vilkaviškio ap.)

4178. Buliaus vaktuokis iš pryšakio, arklio — iš užpakalio, o blogo žmogaus — iš visur. (Kurtavėnų ap., J. Vencius.)

4179. Buliu baubti, vilku staugti iš gaidų neišmoksi. (Zarasų ap.)

4180. Bulių baubti iš gaidų neišmokysi. (Kamajų p.)

4181. Bulves sodindamas ne į dangų žiūrėk, bet kišeniuj didelių griežčių turėk. (Kurtuvėnai, „Švietimo darbas", 1930 m.)

4182. Bulvienoje neieškok varpų, o rugienoje — bulvių. (J. Vencius.)

4183. Bumba, kaip ubagas, kruopas (gurinius) pabėręs. (Plungė.)

4184. Burbia, kaip avis, uodegon įkirpta. (Eržvilko ap.)

4185. Burbia, kaip ubagas, trupinius pabėręs. (Eržvilko ap.)

4186. Burblena, kaip ubagas už jaknas. (Dusetų p.)

4187. Burblena niekus apie svetimus griekus. (Zarasų ap.)

4188. Burbulą gausi, ne ragelį. (Dusetų p.)

4189. Burbulą gavo, kaip šūdo paragavo. (Zarasų ap.)

4190. Burbulą paleido, manydamas svietą nudyvyti. (Ašmenos ap.)

4191. Burbuliuoja degtinėje, kaip antis baloje. (Lazdijai.)

4192. Burbuliuoja, kaip girtas, aketėn patekęs. (Druskininkų ap.)

4193. Burbuliuoja, kaip kalakutas. (Panevėžys.)

4194. Burbuliuoja, kaip tetervynas. (Tverečius.)

4195. Burbulus leisdamas svieto nenudyvysi. (Ašmenos ap.)

4196. Burbulus leisti ne štuka, bet tik muilo būtų. (Zarasų ap.)

4197. Burčija, kaip kielė prieš lietų. (Surviliškio p.)

4198. Burčija, kaip sena kuila. (Kėdainiai.)

4199. Burkavo, burkavo, kol savo gavo, o ten ir pėdai pradingo. (Graužiškių ap.)

4200. Burkavo vakarėliais, kol nuburkavo mergai vainikėlį. (Druskininkų ap.)

4201. Burkuoja, kaip balandėliai. (Joniškio ap. ir daugel kitur.)

4202. Burlioką miške sutikęs džiaukis gyvas išlikęs. (Pasvalys, Miežinio Žodynas.)

4203. Burlioko neapgaudinėk, geriau reikalo su juo neturėk. (Švenčionių ap.)

4204. Burna, kaip dvaro daržinė. (Kamajai.)

4205. Burna, kaip dvaro merga — viskas ten pabuvoja. (Vilkaviškis.)

4206. Burna, kaip vartai. (Raseinių ap.)

4207. Burna, nebūk durna: mokėk loti, būsi soti. (Marijampolės ap.)

4208. Burną sučiaupęs tylėjau, bet rankos taip ir niežėjo. (Perloja.)

4209. Burnos kitam neužčiaupsi, kad neapkalbinėtų, nepriversi. (Merkinės ap.)

4210. Burzda, kaip drignių prisigėręs. (Telšių ap.)

4211. Burzda, kaip ubagas, jaknų negavęs. (Telšių ap.)

4212. Burzda, kaip žydas, kiaulienos paragavęs. (Plungės ap.)

4213. Burzgia, kaip šuva, ant kaulo gulėdamas. (Druskininkų ap.)

4214. Burzgia, kaip šuva, kaulą graužiamas. (Valkininkų p.)

4215. Burzgia, kaip vijurkas. (Joniškio ap.)

4216. Burzgia merga, kaip malūno sparnai. (Salantų ap.)

4217. Burzgia viduriai, it šunys ten ėdasi. (Molėtų p.)

4218. Burzgia viduriuose, kaip šimtas šunų. (Aluntos p.)

4219. Bus ant lauko — bus ir namie. (Joniškio ap.)

4220. Bus ant švento „Niekados", kada ožkos kalėdos. (Surviliškio, Molėtų p.)

4221. Bus aruode — bus ir puode. (Veisiejų ap.)

4222. Bus bagotam — bus ir biednam. (Joniškio ap.)

4223. Bus bernui vargo, kad gavo piktą mergą. (Merkinės par.)

4224. Bus biznam beuodegiui, kad nesaugojo, ką turėjo, ir pirko, ko nereikėjo. (Veisiejų ap.)

4225. Bus dantys, kurie duoną suvalgys. (Pasvalys.)

4226. Bus diena — bus dienai ir maistas. (Pasvalys.)

4227. Bus Dievui — bus ir velniui. (Joniškio ap.)

4228. Bus duonelės — netruks ir priedečko. (Ašmenos ap.)

4229. Bus gaspadoriui — bus ir šeimynai. (Joniškio ap.)

4230. Bus geriesiems — bus ir piktiesiems. (Vilkaviškio ap.)

4231. Busilas ant stogo — laimė po stogu. (Pasvalio ap.)

4232. Busilas ir neprašytas kaikada ateina. (Dusetų, Zarasų ap.)

2433. Busilas mergos nebaidytų, kad tik ji vaiko nesusigraibytų. (Paystrio ap.)

4234. Busilas vaikus iš gūžtos išvaro, kai gubą pamato. (Dusetų p.)

4235. Busilas vaikus iš lizdo išvaro, kai žmogus pirmą mendelį padaro. (Valkininkų p.)

4236. Busilo kojom gal kelią matavai? (Alytaus ap.)

4237. Busilo kojom nužingsniavo. (Merkinės ap.)

4238. Busilo kojom tik balos braidžioti. (Marcinkonių p.)

4239. Busilo kojom visas balas išbraidžiojo ir žvirblio nenušovė. (Valkininkų ap.)

4240. Bus jie ten, kai ant beržų vyšnios sunoks. (Rietavo ap.)

4241. Bus jie ten, kai paparčiai sužydės. (Molėtų p.)

4242. Bus jie ten, kai vėžys sušvirkš, žuvis prakalbės. (Aluntos ap.)

4243. Bus jie ten nuo pat ryto. (Vilkaviškis.)

4244. Bus jie ten nuo pietų iki pusryčių. (Vilkaviškis.)

4245. Bus jų, kaip mėšlo. (Liškiavos p.)

4246. Bus, kai gaidys vanagą sučiups. (Alytaus ap.)

4247. Bus, kai meškos vaikus perės. (Varėnos par.)

4248. Bus, kai ožkos vilkus ganys. (Joniškio ap.)

4249. Bus, kaip trečia diena po šliūbo. (Pakuonis.)

4250. Bus, kai vėžiai nugaromis švilps. (Surviliškio p.)

4251. Bus, kai visos upės padžiūs. (Merkinės ap.)

4252. Bus kelionė — bus ir godonė. (Švenčionių ap.)

4253. Bus man — bus ir tau, bus ir mūsų vaikams. (Onuškio p.)

4254. Bus metai geri — bus ir vaikeliai aprengti. (Marcinkonių ap.)

4255. Bus mėšlo — bus ir grūdo. (Plungė.)

4256. Bus riestai tau. (Joniškis.)

4257. Bus rukutei vėjo (gausi mušti, barti... — Vilkaviškio v.)

4258. Bus sėklai ir vėplai. (Valkininkų, Butrimonių p.)

4259. Bus subinei karšta, kai visi griekai paaiškės. (Vilkaviškio p.)

4260. Bus svirne — bus ir skilve. (Krosnos par.)

4261. Bus svirne — neurzgės pilve. (Ašmenos ap.)

4262. Bus šuniui ant uodegos, velniui ant naudos. (Veisiejų p.)

4263. Bus vaikai — bus ir turtai. (Liškiava.)

4264. Bus vaikai — bus ir vaikams. (Varėna.)

4265. Bus vaikai — bus vargai, bet ir džiaugsmų nepritruks. (Merkinės ap.)

4266. Bus vargai, bus ir džiaugsmai: visko žmogus turi paragauti, jei nori dangun įsigauti. (Merkinės ap.)

4267. Bus vilkas sotus ir ožka čiela. (Kupiškio, Merkinės ap.)

4268. Bus visam kaimui ir kerdžiui. (Vilkaviškio v.)

4269. Bus visam kaimui juokų, o vaikams — ašarų: motina pasigėrė, tėvui kailį išpėrė. (Lazdijų ap.)

4270. Bus viskas gerai, bet tik ištrivosim — tai ir bėdą palaidosim. (Alvito, Raseinių p.)

4271. Bus žmonėms juoko iš to apuoko. (Marijampolės ap.)

4272. Butas, kaip dvaras: nė nusišikt vietos nėra. (Plungė.)

4273. Butas, kaip dvaras, nė vištai tupti vietos nėra. (Plungė.)

4274. Butelį išgėrus norisi dar antro. (Kretingos ap.)

4275. Butelį pamėgęs batais neavėsi, bet basas bėginėsi. (Krosnos p.)

4276. Buvai ir būsi kaip buvęs. (Panotėrių v.)

4277. Buvai Romoj ir nematei popiežiaus! (Utenos ap.)

4278. Buvo angelas — paliko velnias. (Joniškis.)

4279. Buvo, buvo — ir čia pat pražuvo. (Alytus.)

4280. Buvo, buvo — ir dugnas išpuvo. (Vilkaviškis.)

4281. Buvo, buvo, susmuko ir dugnas išsmuko. (Šeduva, J. Venciaus užr.)

4282. Buvo geras ir šitas, kol ropučiais mitos. (Lintupio p.)

4283. Buvo geras, kol jam nepriklausė dvaras. (Pasvalys.)

4284. Buvo geras, kol mužiko kelnėm avėjo. (Aluntos ap.)

4285. Buvo ir pražuvo, kaip gyvas sidabras išnyko. (Joniškio ap.)

4286. Buvo jau numiręs ir uodegą išniręs. (Rygiškių Jono užr.)

4287. Buvo, kol supuvo ir pelenais pavirto. (Joniškis, Utena.)

4288. Buvo laikai, kada baronkomis snigo, dešromis lijo. (Joniškis, Anykščiai.)

4289. Buvo ponui ant lajaus ir Dievui ant žvakių. (Švenčionių ap.)

4290. Buvo ponui, buvo ir Dievui. (Joniškio ap.)

4291. Buvo velniui pasigirti ožio barzda, avino mašna. (Vabalninkai.)

4292. Būdamas bažnyčioj, nors ten velnią atstok ir apie Dievą galvok. (Kėdainių ap.)

4293. Būdamas girtas, nesigirk, kad esi ant kojų tvirtas. (Biržų ap.)

4294. Būdamas girtas saugokis klano — kur jį utžiksi, ten ir gulsi. (Pivašūnų p.)

4295. Būdamas malonus savęs nepasmerksi, o būdamas šiurkštus tik save apdergsi. (J. Venciaus užr.)

4296. Būdamas svečiuose nesielk, kaip savo namuose. (Vilkaviškio v.)

4297. Būdamas svečiuose neužmiršk, kad esi ne savo namuose. (Valkininkai.)

4298. Būdamas svečiuose nevalgyk daugiau, kaip savo namuose. (Krosnos p.)

4299. Būdavo berneliai, kaip sakalai, šiandien, kaip sulyti gaidžiai. (Utena.)

4300. Būdavo, būdavo, kad ir dorus pagerbdavo, bet kai sukčių padidėjo, tie laikai praėjo. (Šakių ap.)

4301. Būdavo geri žmonės pagarboje, o šiandien — tik sukčiai. (Alytaus ap.)

4302. Būdavo geri žmonės pagarboje, šiandien — paniekoje. (Darsūniškių p.)

4303. Būdavo, kad avinas vilką puldavo, bet šiandien kitaip atsitinka, kai avinas vilką sutinka. (Graužiškių p.)

4304. Būdavo, kad sūriais snigdavo, dešromis lydavo, bet tie laikai seniai praėjo, net mūsų tėvai tų dyvų neregėjo. (Druskininkų ap.)

4305. Būdavo, pinigai kunigo ieškodavo, o nūnai — kunigas pinigų. (Alytaus ap.)

4306. Būdavo, seni jaunus mokino, o šiandien jaunas seną niekina. (Valkininkų p.)

4307. Būdavo, sukčiai peikiami, geri žmonės giriami. (Aluntos p.)

4308. Būdavo, sukčiai peikiami, šiandien — visų gerbiami. (Merkinės p.)

4309. Būdavo, už kunigo pečių Dievas stovėjo, o nūnai — raguotasis. (Alytaus ap.)

4310. Būdavo, už kunigo pečių Dievas stovėjo, o nūnai ten velnią ne vienas regėjo. (Lazdijų ap.)

4311. Būdavo žilas plaukas pagarboje, šiandien — paniekoje. (Merkinės ap.)

4312. Būk akyla, ant Velykų gausi vyrą. (Batakių p.)

4313. Būk ant pelno (pjauno. — Joniškis.)

4314. Būk atsargesnis su savo alkūnėm — žmonių šonai ne už tavo pinigus gaminti. (Simno p.)

4315. Būk atsargus kalboje su nepažįstamu, nuoširdus su draugu (Kupiškio ap.)

4316. Būk atsargus su priešais ir neperdaug atviras su draugais. (Krosnos p.)

4317. Būk atsargus su priešais, nuoširdus su draugais. (Paystrio p.)

4318. Būk atsargus su svetimu šunim, neglostyk, kad rankon neįkąstų. (Leipalingio ap.)

4319. Būk atsargus su žmona: nekalbėk jai, ko neturi kiti žinoti. (Anykščių ap.)

4320. Būk atsparus bėdose, kantrus ligose. (Merkinės ap.)

4321. Būk atviras su Dievu ir savo sąžine, bet ne su žmona ir draugais. (Marijampolės ap.)

4322. Būk darbštus, kaip skruzdėlė, o tvarkingas, kaip bitė. (Kražių ap., J. Venciaus užr.)

4323. Būk drąsus, kaip bičiulis. (Utena.)

4324. Būk drąsus, kaip kiškis su kumele — tai svietą nudyvysi. (Ašmenos p.)

4325. Būk drąsus, kaip kiškis su varle: gal mergoms patiksi ir gražią žmoną sau surasi, jei ne raupuotą, tai nors kuprotą. (Daugai.)

4326. Būk drąsus, kaip vyras. (Veliuona.)

4327. Būk drąsus su merga — po prijuoste ne krūmas, gyvatės ten nesurasi, gal tik savąją pažaisi. (Vilkaviškio v.)

4328. Būk geras, pasakyk, kur durnių dvaras — eisiu ten pasimokysiu ir tada tavęs paklausysiu. (Liškiava.)

4329. Būk geras, pasakyk, kur žioplių dvaras, kai ten nueisiu, gal ir tave surasiu. (Valkininkų p.)

4330. Būk geras, pasakyk, kur žioplių dvaras: kai ten nueisiu, gal vakarykščią dieną surasiu. (Onuškio p.)

4331. Būk geras, pirma parodyk, kur durniai dera; kai ten pabuvosiu, tai ir tau patikėsiu, kiek užprašei, tiek ir mokėsiu. (Merkinė.)

4332. Būk geras, tai ir visi girs, o šitokio — niekas. (Dusetų ap.)

4333. Būk geras visiems, ir tau visi bus geri. (Viekšnių ap.)

4334. Būk giriamas, bet nesigirk. (Plungė.)

4335. Būk giriamas kitų, bet pats nesigirk. (Joniškio ap.)

4336. Būk girtinas, bet nesigirk. (Eržvilko ap.)

4337. Būk gudrus su latviu, šiurkštus su gudu — abiem įtiksi ir durnium neliksi. (Zarasų ap.)

4338. Būk jaunas, kaip senas, tai būsi senas, kaip jaunas. (Joniškio v.)

4339. Būk, kaip namie. (Utena.)

4340. Būk, kaip namie, tik kojų ant stalo nerangyk. (Zarasų ap.)

4341. Būk kantrus iki galo. (Merkinės p.)

4342. Būk kantrus, lauk galo. (Surviliškio par.)

4343. Būk kantrus su ligotu, bet ne su kuprotu. (Kamajų p.)

4344. Būk kantrus su tėvais, bet ne su priešais. (Jūžintų p.)

4345. Būk, kokiu nori, kad tave manytų — ir būsi geras žmogus. (Eržvilko ap.)

4346. Būk, koks nori — rodykis geras ir būsi geras. (Eržvilko ap.)

4347. Būk, koks nori rodytis — ir būsi geras žmogus. (Girkalnio v.)

4348. Būk kuklus su senesniu, mandagus su jaunesniu — ir priešai tave pagirs. (Marijampolė.)

4349. Būk laimingas, tai atsiras prieteliai ir giminės. (Varnių ap., J. Venciaus užr.)

4350. Būk laimingas, tai draugų stokos nepažinsi. (Kražių ap.)

4351. Būk malonus ne tik ponui, bet ir man, praščiokėliui. (Varėna.)

4352. Būk mandagus su priešais, nuolaidus su draugais, atsargus su visais. (Šakių ap.)

4353. Būk nei saldus, nei kartus — saldų nurys, kartų — išspjaus. (Babrai, Tauragė.)

4354. Būk nors raguotas, vis tiek mylės, jei tik esi bagotas. (Viekšniai, Telšiai.)

4355. Būk nuolaidus visiems, bet su saiku, kad kiti ant sprando neliptų. (Marijampolės ap.)

4356. Būk pelno (pjauno. — Joniškis.)

4357. Būk ponas sau, bet nė kitam, tada tikrai ponausi ir niekam nevergausi. (Raseinių, Kelmės ap.)

4358. Būk ramus — dar to nebuvo, kad žydas pažadėtų ir ištesėtų. (Prienai.)

4359. Būk ramus, kai bėda užklumpa, būk ramus, ir kai laimė ištinka. (Varnių ap.)

4360. Būk ramus, kaip namie. (Pandėlio v.)

4361. Būk ramus, kaip svečio pasturgalis. (Rokiškio ap.)

4362. Būk ramus — ką pažadėsiu, tą ištesėsiu. (Vilkaviškis.)

4363. Būk ramus — laimę surasi, kai dangun prisikasi. (Švenčionių ap.)

4364. Būk ramus — savo pinigus (skolą) sugrąžinsi, kai su šventu Petru pasimatysi. (Alytaus ap.)

4365. Būk ramus — tavo laimė danguje gyvena, ten ją surasi. (Ašmenos ap.)

4366. Būk ramus visados — ir bėdose, ir varguose, ir pasisekimuose. (Šakių ap.)

4367. Būk sau ir kitiems tokis geras, kokiu nori rodytis. (Eržvilko ap.)

4368. Būk svečias dieną, būk kitą, bet trečią namus atsimink. (Kražių ap.)

4369. Būk svečias, kad ir pats tračies. (Molėtų p.)

4370. Būk svečias, kol duonos dar nekepiau. (Marcinkonių, Valkininkų p.)

4371. Būk svečias, nors ir kasdien. (Merkinė.)

4372. Būk toks, kad mirti nebijotum. (Kėdainių ap.)

4373. Būk tokiu visados, kad Dievui akysna pasirodyti nebijotum. (Anykščiai.)

4374. Būk to vertas, kad esi pašertas. (Utena.)

4375. Būk turtingas, bet būk ir protingas. (Alytaus ap.)

4376. Būk turtingas — draugų turėsi, bet kai ištiks (ateis) nelaimė, nė vieno neregėsi. (Seirijų p.)

4377. Būk turtingas — nuo draugų neapsiginsi. (Kelmės ap.)

4378. Būk tu tik geras, ir vieversys nelojos. (Dusetų p.)

4379. Būk tu vyras, nesiginčyk del niekų. (Seirijai.)

4380. Būk visada saldarūkštis. (Vilkija.)

4381. Būk visų mylimas, bet tos meilės neieškok. (Rygiškių Jono užr.)

4382. Būk visų mylimas ne del turtų, bet del gerų darbų. (Merkinės ap.)

4383. Būk vyras, nekalbėk niekų. (Alytaus ap.)

4384. Būk vyras, nesipešk su boba. (Raseiniai.)

4385. Būk vyras, neverk, kaip boba. (Varėna.)

4386. Būsi dosnus pavargėliui, Dievas to neužmirš, ne viena bėda šalimi praslinks. (Ašmenos apsk.)

4387. Būsi geras — bus ir tau geri. (Plungė.)

4388. Būsi geras vyras — turėsi prietelius ščyrus. (Ratnyčios p.)

4389. Būsi geruoju su tėvais — pasidžiaugsi paklusniais vaikais. (Marcinkonių p.)

4390. Būsi geruoju su visais — lengviau gyvensi, ramiau miegosi ir teismų nebijosi. (Prienų ap.)

4391. Būsi kuklus perdaug — visi šikt ant tavęs pradės ir dar durnium apšauks. (Vilkaviškio v.)

4392. Būsi laimingas, kai elgetų karalystė įsitvers. (Merkinės ap.)

4393. Būsi nebūsi, nors geru žodžiu paminėsi. (Marcinkonių par.)

4394. Būsi nuolaidus — ant kaklo tau atsisės ir dar pavežioti pareikalaus. (Marijampolės ap.)

4395. Būsi nuolaidus — gudrūs negerbs, o kiti dar ir kvailiu apšauks. (Šakių ap.)

4396. Būsi nuolaidus visiems — ir kiaulės tau ant sprando atsisės. (Veiveriai.)

4397. Būsi paprašytas už durų pirmutinis, nors gal atėjęs paskutinis. (Vilkaviškis, Raseiniai.)

4398. Būsi šykštus pavargėliams — ateis ir tau eilė su terbomis vaikščioti. (Niedzingės p.)

4399. Būsi vargšui šykštus — ir tau Dievas pašykštės. (Valkininkų ap.)

4400. Būta čia didelio daikto! (Merkinės ap.)

4401. Būta čia didelio darbo! Nei arta, nei akėta, tik vėjo pusnys pasėta. (Valkininkų ap.)

4402. Būta čia ir tavo kaltės, kad mergos papai pritvinko. (Pasvalys.)

4403. Būta čia ko sielotis! (Merkinės ap.)

4404. Būta čia piktų gaspadorių! (Kai esti sūrus valgis. — Dusetų p.)

4405. Būta čia tavo kaltės, kad nūnai didelis šaltis. (Veisiejų p.)

4406. Būtum spilga — perdaug ilga, būtum kukalis ant dugno galo (Plungė.)

4407. Būtų didelis, o užsiima niekais. (Joniškio ap.)

4408. Būtų gerai, kad meška būtų čiela ir vilkas sotus. (Babrai.)

4409. Būtų geras žmogus, o su niekais užsiima. (Joniškio ap.)

4410. Būtų geras žmogus, tik lūpa kreiva. (Butrimonių p.)

4411. Būtų gera visuomet jaunu būti. (Kelmės ap.)

4412. Būtų gera žmona, kad tik austi mokėtų ir dirbti netingėtų. (Valkininkų p.)

4413. Būtų geri buvę tėvai — nenueitų niekais ir vaikai. (Rietavas.)

4414. Būtų ir pas mane gražūs nameliai, kad tik susirastų turtinga mergelė. (Stakliškių p.)

4415. Būtų ir pas mane nameliai, kad tik gaučiau gražų kraitelį. (Vilkaviškio v.)

4416. Būtų išėjęs iš putros. (Joniškio ap.)

4417. Būtų iš galvos išsikraustęs. (Merkinės ap.)

4418. Būtų iš proto išėjęs. (Subačiaus ap.)

4419. Būtų kiaulė bulbes knisus, tik tvoroj skylės nesurado! (Niedzingės p.)

4420. Būtų kiaulė tvarte — netektų piemenų barti. (Aukštadvario p.)

4421. Būtų merga ištekėjus, kol pasogą išpūstė vėjas! (Kėdainių ap.)

4422. Būtų nameliai geri, tik šeimynėlė nerami. (Punios p.)

4423. Būtų nevogę tėvai — nevogtų dabar ir vaikai. (Balbieriškio p.)

4424. Būtų niekais nuėję visi tavo darbai ir pastangos. (Marijampolė.)

4425. Būtų nieko sau bernas, kad ne tokis ilgas, kaip žardas. (Leipalingio, Varėnos p.)

4426. Būtų nieko sau merga, kad ne būtų kuprota ir šleiva. (Ašmenos ap.)

4427. Būtų nieko sau žmogus, kad ne koja šleiva ir ne galva kvaila. (Alytaus ap.)

4428. Būtų nieko sau žmogus, kad nevogtų ir arielkos negertų. (Punios p.)

4429. Būtų ponas, kad tik Dievas nebūtų užmiršęs jam maišą pinigų duoti. (Kavarsko ap.)

4430. Būtų stogai nenuplyšę, kad gaspadorius čerkutę į gerklę būtų rečiau kišęs. (Kėdainių ap.)

4431. Būtų stojnioj žirgelis, kad ne karčiamos žydelis. (Stakliškių p.)

4432. Būtų šūdas iš kašelės, bet kermošius padėjo. (Vabalninkai.)

4433. Būtų šuva ėdęs mėsą, bet dar arklys neišdvėsė. (Simno p.)

4434. Būtų tik karvutė — atsirastų ir teliukas. (Alovės p.)

4435. Būtų tik kiaulė — bus ir paršeliai, būtų tik žmona — bus ir vaikeliai. (Valkininkų p.)

4436. Būtų tik nameliai — bus ir mergelė. (Onuškio p.)

4437. Būtų tik nameliai — nebėdavotau dėl vartelių. (Marcinkonių p.)

4438. Būtų tikras ponas iš barzdos, bet kišeniuje vėjai švilpia. (Dubingių p.)

4439. Būtų tik vežimas — susiras ir boba. (Alytaus ap.)

4440. Būtų tik vežimas — susirastų ir ratai kermošiun važiuotų. (Marcinkonių p.)

4441. Būtų vyras, kaip pipiras, kad ne kvaila galva ir koja šleiva. (Varėnos p.)

4442. Centas centą varo, kol litą sudaro. (Kupiškio ap.)

4443. Centas mažiukas, kaip jūros lašiukas, o šimtus sudaro. (Kretingos ap.)

4444. Centas marias kilnoja, centas ir peklon ir dangun kelius nukloja. (Lazdijų ap.)

4445. Centas ne šventas, o kiekvienas jam meldžiasi. (Merkinės ap.)

4446. Centas palaidūno rankų vengia. (Krosnos p.)

4447. Centas slidus, kaip stiklas, tirpus, kaip ledas. (Nemunaičio p.)

4448. Centinį vagį karia, šimtinį vaišina. (Veliuonos ap.)

4449. Centinį vagį turmon sodina, tūkstantinį — vynu vaišina. (Alytus.)

4450. Cento iš rankų neišmuši. (Žagarė.)

4451. Cento nebranginsi — lito neturėsi. (Merkinės ap.)

4452. Centukas broliukas, o litas — visas tėvas. (Raseinių ap.)

4453. Centų daugiau turėtum, žmonių mažiau bijotum. (Šakių ap.)

4454. Cibė žiba ant galvos, pukė mukė ant rūros. (S. Didžiulis užr.)

4455. Cibulėlis, pipirėlis — tai vargdienio uždarbėlis. (Vilkaviškis.)

4456. Cibuliai visur pritinka, taip prie baršČių, kaip prie pečiankos. (Res.-Wisb.)

4457. Cip, cip, pelyte, kas duos duonytės, tas bus kunigėlis, kas neduos — nabagėlis. (Pasvalys.)

4458. Cypia, kaip griešna dūšia ugny. (Plungė.)

4459. Cypia, kaip griešnos dūšios pekloj. (Kražių ap.)

4460. Cypia, kaip kačiukas prieš lašinius. (Darsūniškių p.)

4461. Cypia, kaip katė, uodegą užmynus. (Kalvių p.)

4462. Cypia, kaip pelė katės naguose. (Paystrio p.)

4463. Cypia, kaip pelė sląstuose. (Južintai, Alytus.)

4464. Cypia, kaip šlapia malka pečiuje. (Alovė.)

4465. Cypia, kaip šlapias nedegęs. (Varnių p.)

4466. Cypia, kaip šunytis, blusų apsėstas. (Marijampolės ap.)

4467. Cypia, kaip šuo, ausį kasydamas. (Eržvilko ap.)

4468. Cypia, kaip vargo prispaustas nabagėlis. (Rietavas.)

4469. Cypia, kaip varlė, koją prispaudusi. (A. Panemunė.)

4470. Cypia, kaip varlė po koja. (Merkinės ap.)

4471. Cypia, kaip viščiukas be vištos. (Utena.)

4472. Cypia, kaip viščiukas, dilgelėse paklydęs. (Merkinės ap.)

4473. Cypia, kaip žiurkė. (Panevėžys.)

4474. Cypia, kaip žiurkės besipjaudamos. (Paystrio ap.)

4475. Cukrum gyvenimo nepasaldinsi. (Joniškio ap.)

4476. Cukrum nemisi, ir duonos prireiksi. (Šakių ap.)

4477. Cukrus gardus, medus dar gardesnis, alus kartus, degtinė dar kartesnė. (Molėtų p.)

4478. Cukrus saldus, medus dar saldesnis. (Joniškio ap.)

4479. Cupu lupu — bet tik baigta. (Kamajų ap.)

4480. Cupu lupu — ir visas jo darbas. (Merkinės ap.)

4481. Cupu lupu — štai ir padaryta, bet dar greičiau turės būti taisyta. (Alytaus ap.)

4482. Cviakas cviaką varo. (Babrai.)

4483. Čebatai dar ponu nedaro, dažnai ir iš ūkio išvaro. (Želva.)

4484. Čebatai ponu nedaro, dažnai ubagauti nuvaro. (Ukmergės ap.)

4485. Čebatais paavėjęs vyžų jau nepanorėsi. (Skaisgirys.)

4486. Čebatais paavėjęs vyžų pasiguodo. (Marcinkonių par.)

4487. Čebatas nosį riečia, čebatas ir karčiamon kviečia. (Gruzdžių par.)

4488. Čebatas vyžai ne klapčius. (Alvitas.)

4489. Čebatas vyžui ne slūga. (Babrai.)

4490. Čebatukai vaksavoti, o kišeniuj vėjas švirkščia. (Dusmenys.)

4491. Čebatukų neturėsi — mergoms nepatiksi. (Raudondvario par.)

4492. Čebatuotas praėjo, vyžuotas užkliuvo. (Dubingių par.)

4493. Čebatuoto blizga aulai, protingo — darbai. (Molėtų par.)

4494. Čebatu paavėjęs ir ponu būti panorėjo. (Želvos par.)

4495. Čebatu purvo nebraidysi, čebatuotas kiaulių neganysi. (Šešuolių par.)

4496. Čebatus avės — mergos jį mylės. (Babtai.)

4497. Čebatus bernas avėjo, o mergos vistiek nemylėjo — kiauri buvo kišeniai, kvaili žodeliai. (Karmėlavos par.)

4498. Čebatų neturėjo — skolų neregėjo. (Ratnyčios par.)

4499. Čebatų reikia del mergelių, naginių — darbeliui. (Aukštadvario par.)

4500. Čekiškės balose nepragaišęs, kitur neprapulsi. (Pasvalys.)

4501. Čeravoja, kaip pyzius kumelę. (Želvos par.)

4502. Čeravoja, kaip sena boba bergždžią kumelę. (Nemaniūnų par.)

4503. Čeravojo, čeravojo gyvatė ir iščeravojo. (Naudvaris.)

4504. Čeravojo, kaip sena merga Pilvingių bernus. (Niedzingės p.)

4505. Čeravojo, kaip Snarskis velnius Klampėje. (Merkinės ap.)

4506. Čeravoti galiu, bet apčeravoti nemoku. (Onuškio par.)

4507. Čeravoti moku, kai nugyrdo — šoku. (Gelvonų par.)

4508. Čerška, kaip šarka ant tvoros. (Alovės par.)

4509. Čerška, kaip šarka prieš lietų. (Daugų par.)

4510. Čerška, kaip žvirblys kanapėse. (Merkinės ap.)

4511. Čerškia, kaip mečerkė. (Eržvilko p.)

4512. Čerškia, kaip varlė, rato prispausta. („Saulutė" — 1925.)

4513. Čerškina, lyg drignių apsirijęs. (Babrai.)

4514. Čerškina niekus apie kiaulinius blėkus. (Musnikų par.)

4515. Čerškina niekus apie svetimus griekus. (Žiežmarių par.)

4516. Čerškindamas niekus be peilio žmogų papjovė. (Kruonio par.)

4517. Česnakas nei į strovą, nei į mėsą, tik puodą prasmirdysi ir atsiduosi visą čėsą. (Zapyškis.)

4518. Česnakas senai mergai gal pamačyti. (Zapyškis.)

4519. Česnakas — žydo patrova. (Vilkija.)

4520. Česnako neėdęs česnaku nesmirdėsi. (Seda.)

4521. Česnako nevalgęs nesmirdėsi, blogai nesielgęs blogų kalbų apie save negirdėsi. (Ūdrijos v.)

4522. Čėdyk darbą rytojui, o ne duoną. (Šiaulių ap.)

4523. Čėdyk jaunystėj, turėsi senystėj. (Rez. - Wisb.)

4524. Čėsas besąs į vežimą sėsti. (Rez. - Wisb.)

4525. Čėsas, kaip vanduo — praėjo, nebesugrįš. (Šiaulių ap.)

4526. Čėsą taupyk, darbą nesnausdamas daryk. (Ašmenos ap.)

4527. Čėso girtis nebuvo, kai bėdon pakliuvo. (Gelvonų par.)

4528. Čėso nečėdysi, darbų niekados nebaigsi. (Joniškis.)

4529. Čėso nečėdysi, turtingas niekados nebūsi. (Švenčionių ap.)

4530. Čėsu nepasinaudosi, daugel nustosi. (Joniškio ap.)

4531. Čia arčiau, bet važiuoti ilgiau. (Ašmenos ap.)

4532. Čia bernu būdamas ponu nebaubsi. (Čiobiškio par.)

4533. Čia, brol, bobos protas užkulny sėdi. (Gelvonų par.)

4534. Čia buvo, čia ir pražuvo. (Biržai.)

4535. Čia buvo, čia kaip dūmai pranyko. (Kalvių par.)

4536. Čia buvo, čia važiavo, čia kaip rūkas išgaravo. (Južintų par.)

4537. Čia dejuoja, čia juokiasi. (Pasvalys.)

4538. Čia dėkoja, čia nusigrįžęs kolioja. (Antalieptė.)

4539. Čia gali būti ir supūti. (Pasvalys.)

4540. Čia gera, nes mūsų čia nėra. (Kelmės ap.)

4541. Čia gėrei, čia ir puodan prišikai. (Vabalninkai.)

4542. Čia ir pečius su ausimi. (Kazlų Rūda.)

4543. Čia išardė, čia sudėjo, gaila tik, kad nieko neišėjo. (Pilviškių par.)

4544. Čia išardė, kalbas pasėjo, o pletkai užderėjo. (Pakuonio par.)

4545. Čia išgėrė, čia ir kailį išpėrė. (Metelių par.)

4546. Čia išgirsi geras kalbeles apie mūsų mergeles. (Miroslavo par.)

4547. Čia išgirsi ne vieną kalbelę apie mūsų ponų darbelius. (Rumbonių par.)

4548. Čia įširo, čia ir pabiro, kaip čigonų bičiulystė. (Veiverių par.)

4549. Čia išnešė, čia sunešė — o skylės neužkimšo, pilvo neprikimšo. (Utena.)

4550. Čia išnešiojo svetimi, bet suvartojo savi. (Plungės ap.)

4551. Čia išvilko, ten nuavė. (Griškabūdis.)

4552. Čia į peklą artėliau, čia į dangų tolėliau — smuklė pašonėj. (Zarasų ap.)

4553. Čia įra, čia byra. (Krosnos par.)

4554. Čia yra, čia jo nėra. (Eržvilko p.)

4555. Čia yr, čia nėr, kaip pavasary sniego. (Dusetų p.)

4556. Čia jam išdegė, kaip su mielėmis. (Zarasų p.)

4557. Čia jau jam gerai išdegė (pavyko, nusisekė. — Dusetų p.)

4558. Čia juoda duona ir tos neduoda. (Kretingos ap.)

4559. Čia juoda duonelė — nėra ko valgyti sveteliams. (Salantų ap.)

4560. Čia kala, čia mala, čia ir zalatina. (Lukšių par.)

4561. Čia kalbam, čia šikam, čia ir duoną valgom. (Vilkaviškio par.)

4562. Čia kalbam, čia tepaliekti. (Eržvilko ap.)

4563. Čia kalbant, čia paliekant. (S. Didžiulis.)

4564. Čia kalk — čia nelenda. (Pasvalys.)

4565. Čia kaltų nėra — kalti išbėgiojo, nekaltų kojos nepanešė. (Virbalio par.)

4566. Čia mane be peilio papjovė, be virvės pakorė. (Kybartų par.)

4567. Čia, mat, dar kiaušinis vištą moko. (Baisogala.)

4568. Čia meta, čia ataudžia. (Kelmė.)

4569. Čia negausi nei lašo vandens. (Marijampolės par.)

4570. Čia ne medus, čia ne degutas — čia kiaulių putos. (Telšių ap.)

4571. Čia nieko negausi, net ir vandens neparagausi. (Metelių par.)

4572. Čia nieko negausi, tik šūdo paragausi. (Vilkaviškio v.)

4573. Čia pabuvo, prišiko, kur padėjo, ten ir paliko. (Vilkaviškio par.)

4574. Čia pora pagal Dievo norą. (Kaušėnai.)

4575. Čia šiko, čia ir paliko. (Vabalninkų par.)

4576. Čia šiko, čia ir žmones apšiko. (Pasvalys.)

4577. Čia šikna ropes šinkavojo, čia ir galva bėdavojo. (Skriaudžių par.)

4578. Čia šilkas, čia vilkas. (Žagarė.)

4579. Čia šilkas, ten vilkas, kaip patogiau, tokį veidą rodo. (Želvos ap.)

4580. Čia šilkinė skepetaitė, o namie — tai skarmalaitė. (Žagarė.)

4581. Čia šnekam, čia palikim. (Žagarė.)

4582. Čia šnekėjom, čia gulėjom, čia ir pėdsakus palikom. (Naumiesčio par.)

4583. Čia šnekėjom, pėdsakus palikom — kur stovėjom, ten prišikom. (Vabalninkai.)

4584. Čia šposininkas, o mes manėm — darbininkas. (Švekšnos par.)

4585. Čia šposų pridirbo, kiek tik panorėjo. (Rudaminos par.)

4586. Čia šposų tu man nedirbsi! (Šeštokų par.)

4587. Čia šuns darbas! (Kražių ap.)

4588. Čia šuns naudai pasidarbavai ir todel šuns mokestį gavai. (Raseinių ap.)

4589. Čia tau ne pernykštė šnypstė! (Vilkaviškio ap.)

4590. Čia tau ne pono Dievo avelė, čia stambi žuvelė. (Alytaus ap.)

4591. Čia tau ne vagis, čia piemenėlis, kurs vilkus ganys. (Prienų par.)

4592. Čia tau ne vilkas, čia angelėlis pilkas. (Varėnos par.)

4593. Čia tave apaus ir nuaus ir plaukus nuraus. (Skaudvilės par.)

4594. Čia tavo dievas su glumu tave išvarė iš krūmų priešui į nasrus. (Žvingių par.)

4595. Čia teisybė, kaip pečiaus šviesybė. (Pasvalys.)

4596. Čia teisybė, kaip ponų gerybė. (Pasvalio ap.)

4597. Čia tik gegutės pieno nėra! (Merkinės p.)

4598. Čia tikras kermošius ar gal bobų sueiga? (Batakių par.)

4599. Čia tikras kermošius ar gal šunų krikštynos? (Skaudvilės par.)

4600. Čia tik tėtės ir mamos reik! (O šiaip visko yra. — Vilkaviškio v.)

4601. Čia to dar nebuvo, todel nieko ir nežuvo. (Kriaunos par.)

4602. Čia to dar tik trūko! (Lieplaukės par.)

4603. Čia to nereikia, ką visas svietas peikia. (Seirijų par.)

4604. Čia tu dar man stengsi tinginį! (Pasvalys.)

4605. Čia turi, čia nebeturi — o tu kurgi žiūri? (Eržvilko ap.)

4606. Čia tu visko surasi, ne bent tėvo su mamyte ir gegutės pieno. (Veisiejų ap.)

4607. Čiaudi, kaip Dievą medy pamatęs. (Ratnyčios par.)

4608. Čiaudi, kaip katė nuo šunies. (Viekšnių v.)

4609. Čiaudi, kaip katė nuo šutienės. (Eržvilko ap.)

4610. Čiaudi, kaip sveikatą suradęs. (Ušpalių par.)

4611. Čiaudi, kaip sveikatos ieškodamas. (Svėdasų par.)

4612. Čiaudi, kaip tabokos prisigėręs. (Šeduvos par.)

4613. Čiaudi, kaip viešnagę nujausdamas. (Pakruojaus par.)

4614. Čiaupos, kaip jaunamartė. (Žagarė.)

4615. Čiaupos, kaip marti, vakar vesta. (Eržvilko ap.)

4616. Čiauška ir čiauška, kaip strazdas. (Šaulėnai.)

4617. Čiauška, kaip paukštelė. (Eržvilko ap.)

4618. Čiauškia, kaip kiaulė žalius obuolius. (Marcinkonių par.)

4619. Čiauškia, kaip kiaulė žirniuose. (Seda.)

4620. Čiauškia, kaip špokas. (Švenčionių ap., L. M. Dr.)

4621. Čiauškina, kaip kiaulė pas lovį. (Merkinės ap.)

4622. Čiauškino ir sučiauškino, kaip kiaulė riešutus. (Retavas.)

4623. Čia vienas tik buvo, bet už dešimtį pritriukšmavojo. (Tauragnų par.)

4624. Čia vieno kaip tik ir trūko. (Salako par.)

4625. Čia visi protingi — buvo vienas durnas ir tas išėjo. (Salako par.)

4626. Čia visi protingi, o durniaus nei vieno. (Antazavės par.)

4627. Čia žmogų be raikštės surišo ir papečkėn nukišo. (Valkininkų ap.)

4628. Čia žodis, čia ir darbas. (Kėdainių ap.)

4629. Čia žodis pasakytas — ir darbas jau padarytas. (Druskininkų par.)

4630. Čia žodžiai nepadės, jei akis lituko neregės. (Prienų par.)

4631. Čia žodžio dar neprabilo, o jau visiems nagai apsvilo. (Duokiškio par.)

4632. Čia žodžio dar neprabilo, o jau nagai jam nudilo. (Girkalnio par.)

4633. Čia žodžio jis dar neprabilo, o visi jau nutilo. (Jurbarkas.)

4634. Čia žodžio jis dar neprakalbėjo, o visus jau laukan varinėja. (Kelmės par.)

4635. Čia žodžiu neįtiksi, jei kyšio nepatieksi. (Alytaus ap.)

4636. Čia žodžiu nepaveiksi, jei kyšio neįteiksi. (Tytuvėnų par.)

4637. Čia žodžiu nepaveiksi — kyšio reikalauja. (Karmėlavos par.)

4638. Čia žodžių daugel nereikia, ir vienu gerai papeikia. (Merkinės par.)

4639. Čia žodžių nereikia, bet darbo. (Baisogalos par.)

4640. Čia žodžių nereikia, kas tyli, niekas nepeikia, bet tik savo darbą moki. (Betygalos par.)

4641. Čia žodžių nereikia, tik dirbti ir netingėti ir, kai bara, patylėti. (Seredžiaus par.)

4642. Čiburiuoja, kaip vieversėlis. (Utenos ap.)

4643. Čiburiuoja paukšteliai, kad nukrito žali lapeliai. (Južintai.)

4644. Čiepia, kaip gaidys vanago naguose. (Šėtos par.)

4645. Čiepia, kaip katė, uodegon įskelta. (Alsėdžių par.)

4646. Čiepia, kaip pelė po šluota. (Daugų par.)

4647. Čiepia, kaip pelė sląstuose. (Niedzingės par.)

4648. Čiepk nečiepk, o aš tave suvalgysiu. (Ariogalos par.)

4649. Čiepk nečiepk, o keptas vistiek būsi. (Seredžiaus par.)

4650. Čiepia, kaip viščiukas dilgelėse. (Nemunaičio par.)

4651. Čigonas apvogs, o žydas apgaus. (Joniškis.)

4652. Čigonas arklį ir ant šiaudų kūlio pamaino, kai bėda ateina. (Vilkaviškis, Lazdijai.)

4653. Čigonas čigoną apgavo. (Gudrus dar gudresnį apgavo. — Vilkaviškio v.)

4654. Čigonas del kompanijos ir pasikarti gali. (Utenos, Ramygalos ap.)

4655. Čigonas — didelis ponas: nieko nedirba, namų nestato ir vargo nemato. (Platelių par.)

4656. Čigonas ir bažnyčioje tyko vogti. (Joniškis.)

4657. Čigonas ir bažnyčioje vagia. (Notėnų par.)

4658. Čigonas ir bažnyčioj ne apie Dievą galvoja, bet svetimą kišenių daboja. (Leipalingio par.)

4659. Čigonas, iš medžio išpardęs (iškritęs), tik pasilsi. (Kretingos p.)

4660. Čigonas, kur dienavoja, ten ir nakvoja. (Platelių par.)

4661. Čigonas — laukinis bajoras. (Krakės.)

4662. Čigonas muša, čigonas ir rėkia. (Alytaus ap.)

4663. Čigonas muša pačią ir vaikus, ne už tai, kad nemoka vogt, bet kad nemoka pakavot. (Surviliškis.)

4664. Čigonas namų nežino — lauke dienavoja, po krūmu nakvoja. (Surviliškio ap.)

4665. Čigonas su pačia ir ant balanos paguli. (Kupiškis.)

4666. Čigonas šunį aploja, o kad žmogaus neaplotų — ne čigonas būtų. (Marcinkonių par.)

4667. Čigonas vagia, o žydas slepia. (Butrimonių par.)

4668. Čigonas vogs, bet nepralobs. (Joniškis.)

4669. Čigoną bėda dirbti nepriverčia. (Kaltinėnų par.)

4670. Čigoną bėdos geresniu nepadaro, tik smarkiau vogti varo. (Kiburių par.)

4671. Čigoną ir mėnulis šildo. (Merkinė.)

4672. Čigoną ir šunį lazda nepabaidysi, geru žodžiu neįveiksi. (Skapiškio par.)

4673. Čigoną ir vagį, klėty už rankos nenutvėręs, lauke nepagausi. (Miežinio Žod.)

4674. — Čigone, kokios tu vieros? — O kokia tamstai patinka? (Miežinio Žod.)

4675. — Čigone, kokio tu tikėjimo? — O kokio ponui reikia? (Pasvalys.)

4676. Čigono arkliu ir žydo merga nedaug tepasidžiaugsi. (Joniškis.)

4677. Čigono baltiniai kamine džiovinti. (Palėvenio par.)

4678. Čigono ir vagies klėty nenutversi, tai ir lauke nepagausi. (Utena, Pasvalys.)

4679. Čigono namai — kur krūmai ir miškai. (Biržai.)

4680. Čigono papratimas: vogti ir šokti. (Joniškio ap.)

4681. Čigono tiesą velnias raistuose tampo. (Leipalingio par.)

4682. Čigono užsiėmimas — ubagavimas ir vogimas. (Joniškis.)

4683. Čigono žodžiu pasiklosi — nemaža pabėdavosi. (Veisiejų par.)

4684. Čigono žodžiu pasitikėsi — bėdos nemažai paregėsi. (Seirijų par.)

4685. Čionai buvo tabakierka, o dabar jos nėra: negi tas dimba pasiutęs parvažiavo pajutęs. (Pasvalys.)

4686. Čionai dėdė dažnai atvažiuodavo, kol brolėnas kruopų duodavo. (Krosnos par.)

4687. Čionai drimbsi ubagėlis, kai suuodė kermošėlį. (Krekenavos par.)

4688. Čionai keliavo, bet neprivažiavo — smuklė sukliudė. (Ramygalos par.)

4689. Čionai keliavo, bet per smuklę nepervažiavo. (Anciškio par.)

4690. Čionai malti ėjo, bet malūno nepastebėjo — smuklę pamatė, rugelius užstatė. (Grūžių par.)

4691. Čionai malti ėjo, nors rugių neturėjo. (Troškūnų par.)

4692. Čionai pasėjėjau, nes ten gera neregėjau. (Raguvos par.)

4693. Čionai tegausi akmenį dantį išmušti. (Būgos Žod.)

4694. Čionai tegausi šūdą paragauti. (Vilkaviškio par.)

4695. Čionai visi suėjom, kai valgyti neturėjom. (Seirijų par.)

4696. Čionai visi suvažiavom, kai tik šviežios duonos paragavom — reikia arielkėlėj pamirkyti, visas bėdas numaryti. (Veisiejų par.)

4697. Čion bėgo — ir prasmėgo. (Žiobiškio par.)

4698. Čion šilkas, ten vilkas. (Anykščių ap.)

4699. Čiopčioja, kaip vakar apsivedęs. (Dusetų, Zarasų ap.)

4700. Čiopčioja, kaip vakar tik pačią gavęs. (Utenos ap.)

4701. Čiorto pusė, kad tu prasmegtum! (Subačius.)

4702. Čirksi, kaip žvirblis ant mėšlyno. (Dotnuva.)

4703. Čirkš — ir nusvilo čiuprą. (Būgos Žod., Surviliškis.)

4704. Čirškia, kaip lašiniai ant ugnies. (Daugų par.)

4705. Čirškia, kaip svirplys po kaminu. (Šakių par.)

4706. Čirškia, kaip žiogas pakrūmėje. (Razalimo par.)

4707. Čirškia visą dieną, kaip kregždė. (Merkinės ap.)

4708. Čiulba, kaip blezdinga, meluoja, kaip kalė. (Pasvalys.)

4709. Čiulba, kaip lakštingalė krūmuose. (Marijampolės ap.)

4710. Čiulba, kaip lakštingalė, kur kumeliukus pjauna. (Tauragnai.)

4711. Čiulbėjo paukštelė, kol iščiulbėjo motulės dukrelę. (Marcinkonių par.)

4712. Čiulbėjo paukštelė, kol katinui naguosna pateko. (Valkininkų par.)

4713. Čiulbėk, paukštele, kol pas motulę, kukuosi gegule, kai pateksi pas bernelį. (Liškiavos par.)

4714. Čiulbėk, paukštele, kol pas motulę, prisiverksi, kai berneliui teksi. (Ratnyčios par.)

4715. Čiulbėsi jauna nuo ryto iki vakarėlio, kad jauną bernelį gavai be anytėlės, be mošelių, tik su jaunais dieverėliais. (Ašmenos ap.)

4716. Čiupinėja, kaip aklas apie tvorą. (Sudeikių par.)

4717. Čiupinėja, kaip aklas kelią. (Alytaus ap.)

4718. Čiupinėja, kaip aklas pautus. (Vyžuonų par.)

4719. Čiupinėja, kaip aklas savo bambą. (Pakruojaus par.)

4720. Čiupinėja, kaip Darata grandį. (Dusetų p.)

4721. Čiupinėja, kaip Gelumbauskas riestainį. („Saulutė". 1925. 9.)

4722. Čiupinėja, kaip senas diedas vištas. (Lazdijų par.)

4723. Čiupinėja, kaip senis savo subinę. (Vabalninkų par.)

4724. Čiupinėja, kaip vištą. (Kamajų par.)

4725. Čiupinėja, kaip žydas apie pačią. (Veiverių ap.)

4726. Čiupinėja, kaip žydas ožio pautus. (Vilkaviškis.)

4727. Čiupinėjasi, kaip bajoras apie piemenę. (Kėdainių ap.)

4728. Čiupinėjasi, kaip boba aplink kuodelį. (Šėtos par.)

4729. Čiupinėjasi, kaip girti veseilininkai. (Vilkaviškio par.)

4730. Čiupinėjasi, kaip kiaulė su žąsimi. (Čekiškės par.)

4731. Čiupinėjasi, kaip mergos su bernais. (Skarulių par.)

4732. Čiupinėjasi, kaip pisti besirengdami, (Vabalninkų par., Pasvalys.)

4733. Čiupinėjasi, kaip Vaitkus apie Daratą. (Viešvėnų par.)

4734. Čiupinėjasi, kaip Vaitkus apie Daratos grandį. (Eigirdžių par.)

4735. Čiūdijasi, kaip dargna. (Joniškio ap.)

4736. Čiūdijasi, kaip per užgavėnes. (Joniškio ap.)

4737. Čiūrkšt — pūrkšt, mergužėle, čeverykai girgžda. (Griškabūdžio par.)

4738. Čyburiuoja, kaip vieversėlis. (Eržvilko par.)

4739. Čyburiuoja, kaip vieversys, žiogą pagavęs. (Žarėnų par.)

4740. Čyburiuoja paukšteliai, kad šilta vasarėlė. (Lieplaukės par.)

4741. Čypia, kaip gaidys, vanago pešamas. (Druskininkų par.)

4742. Čypia, kaip įgnybta. (Nevarėnų par.)

4743. Čypia, kaip pelė katino naguose. (Merkinės par.)

4744. Čypia, kaip pelė po šluota. (Daugų par.)

4745. Čypia, kaip šlapias nedegąs. (Pasvalys.)

4746. Čypia, kaip varlė, rato prispausta. (Viešintos.)

4747. Čypia, kaip varlė, vištos kapojama. (Baisogala.)

4748. Čysta, kaip dranka. (Sintautų v.)

4749. Čysta, kaip kiaulė. (Panevėžys.)

4750. Čysta, kaip misingis (be skatiko. — Vilkaviškio v.)

4751. Čysta, kaip žydo merga. (Biržų ap.)

4752. Čvierijasi, kaip girtas, kiaulių migin patekęs. (Kapčiamiesčio par.)

4753. Čvierijasi, kaip senas diedas su jaunamarte. (Slavantų par.)

4754. Čvierijasi, kaip ubagas ant ledo. (Alvitas.)

4755. Čvierinas, kaip skerdžiuvienė. (Babrai.)

4756. Dabar abu geru, kai bėda uodegą prispaudė. (Druskininkų par.)

4757. Dabar abu ulba, kaip balandėliu, o apsivedusiu pešis, kaip katinėliu. (Marcinkonių p.)

4758. Dabar aš pabėdavosiu, o tu man paraudosi! (Valkininkų par.)

4759. Dabar aš tau atkepsiu keptus karvelius! (Alvitas.)

4760. Dabar aš tau parodysiu, kur pipirai dygsta! (Marcinkonių par.)

4761. Dabar aš tau parodysiu, kur velniai vaikus peri. (Niedzingės par.)

4762. Dabar bėdos vargai vis tai mergai, kad be vyro vaikų yra. (Vabalninkai.)

4763. Dabar blėdinga, bet už tai vėliau bus reikalinga. (Tytuvėnų par.)

4764. Dabar bučiuojasi, kaip karveliukai, bet tuoj draskysis, kaip katiniukai. (Dusetų, Zarasų p.)

4765. Dabar burkuoji, o už akių velniuojies. (Kelmės par.)

4766. Dabar darbas, vėliau paulionė! (Merkinės par.)

4767. Dabar darbininką žmogus laikai ne del naudos, bet sau ant bėdos. (Kavarsko par.)

4768. Dabar čiaudyk tu čia man, kaip šuva, savo mašną apžiojęs. (Vabalninkai.)

4769. Dabar gaspadorius vyžuotas, o samdininkas čebatuotas. (Ašmenos ap.)

4770. Dabar girtuokliausi, paskui šunims šėką pjausi. (Varėnos par.)

4771. Dabar imk utėles, kad paėmei kailiniukus. (Jurbarko ap., Nesselmano Žod.)

4772. Dabar jaunas, todel su visais ir pjaunas, o kai ūsai sužels — tai ir apsimals. (Simno par.)

4773. Dabar juokai, paskui bus ašaros. (Čekiškės par.)

4774. Dabar juokiesi, o paskui verksi, net šunį apsikabinęs. (Niedzingės par.)

4775. Dabar, kai pasenau, tai pamačiau, kad blogai gyvenau. (Rumbonių par.)

4476. Dabar, kaip pasiklosi, taip ir naktį miegosi. (Valkininkų par.)

4777. Dabar ką pasėsi, tą žiemą tik ir turėsi. (Krokialaukio par.)

4778. Dabar, kol jaunas, pavargsi, už tai senatvėj paponausi. (Lintupio p.)

4779. Dabar lauksi, kol vidurin įsisprausi, bet ten jau tavo vieta seniai akėčiomis užimta. (Virbalio par.)

4780. Dabar laukuose padirbėsiu, už tai žiemą ant pečiaus pasėdėsiu. (Alovės par.)

4781. Dabar mandravosi, paskui raudosi. (Joniškis.)

4782. Dabar mano čėsas svetimoms avims vilnas kirpti. (Kelmės ap.)

4783. Dabar metas tau patvory gulėti, kai rugiai ant lauko byra! (Valkininkų p.)

4784. Dabar miegosi, žiemą palangėmis kalėdosi. (Merkinės par.)

4785. Dabar — mielas balandėlis, o paskui bus — piktas vanagėlis. (Vilkaviškio ap.)

4786. Dabar neverksi, — ištekėjus atverksi. (Dusetų p.)

4787. Dabar ožiai visur išnyko, tik vienas čia paliko — užsispyrė, nei iš vietos, nors atkalbinėja visas svietas. (Merkinės par.)

4788. Dabar pakalbėsim, o paskui padirbėsim. (Lukšių par.)

4789. Dabar pakalnėj — tai malonus, o kai buvo ant kalno — buvo didelis ponas. (Lazdijų par.)

4790. Dabar pamiegosi — žiemą šuns giesmes giedosi. (Vilkaviškio par.)

4791. Dabar pasikalbėsim, kaip rimtiems vyrams dera. (Alksnėnų par.)

4792. Dabar pašnypščiomis, o kodel vakar visa gerkle? (Kybartų par.)

4793. Dabar pauliosi, o kai prasigersi, šuns giesmes giedosi. (Želvos ap.)

4794. Dabar pavargsiu, pakentėsiu, pabadausiu, už tai, senatvės sulaukęs, paponausiu. (Ūdrijos par.)

4795. Dabar pavark, kol jaunas, paponausi, vaikus užauginęs. (Utena.)

4796. Dabar puodan šiki, o vėliau teks jame košę sau virti. (Alvito par.)

4797. Dabar sau, o ryt Ponui Dievui. (Pakuonio par.)

4798. Dabar svarbiau pasoga, negu merga. (Joniškio ap.)

4799. Dabar tau jis — Jonas durnelis, o vėliau bus ponelis. (Merkinės par.)

4800. Dabar teisybė ant žemės pasaka virto. (Merkinės ap.)

4801. Dabar teisybės ir po sietu nesurasi. (Prienų par.)

4802. Dabar teisybės ir su žiburiu nesurasi. (Seredžiaus par.)

4803. Dabar teisybės pasauly neieškok. (Liubavo par.)

4804. Dabar teisybės pasauly nėra, beliko tik skūra. (Alytaus ap.)

4805. Dabar teisybė tik pasakoj gyvena. (Linkuva.)

4806. Dabar teisybę pasauly surasi, kai po žeme užsikasi. (Pagirių par.)

4807. Dabar teismai geriau iškrečia kišenius nei vagys. (Alytaus par.)

4808. Dabar teisman nueisi, be kelnių liksi. (Marijampolės ap.)

4809. Dabar teisman nueisi, plikas liksi. (Panevėžio ap.)

4810. Dabar teismuose, kas nepakišo, tas ir prakišo. (Biržų ap.)

4811. Dabar teismuose ne teisybės ieškok, bet gero sukčiaus. (Babtų par.)

4812. Dabar teismuose tiesos neieškok, bet apie kyšį pagalvok. (Alytaus ap.)

4813. Dabar teismuose vienoj byloj dešimts tiesų suranda. (Panevėžio ap.)

4814. Dabar teisus, kas pinigų turi. (Linkuva.)

4815. Dabar tėvams bėda — vaikams džiaugsmas. (Žagarės par.)

4816. Dabar tėvo neklauso, o kitą dieną šunį apkabinęs verks. (Linkuva.)

4817. Dabar tėvo neklauso, ryt šunies paklausys. (Liškiavos par.)

4818. Dabar tėvo nenori klausyti, ryt lazdos paklausys. (Merkinės par.)

4819. Dabar tėvų bėdas vaikai rėdo. (Veisiejų par.)

4820. Dabartinė diena — tavo diena, o rytojus — Dievui priklauso. (Pivašūnų par.)

4821. Dabartinė valdžia, kai galią nutvėrė, visiems kilpą ant kaklo užnėrė. (Vilkaviškio, Šakių ap.)

4822. Dabartinė valdžia sava, bet už ruso piktesnė, už vokiečio žiauresnė. (Marijampolės ap.)

4823. Dabartiniai laikai — kaip išbjurę vaikai. (Nemunaičio par.)

4824. Dabartiniai vaikai tėvams ne parama, bet tikra bėda. (Merkinės par.)

4825. Dabar tu man pamatysi, kaip dantys klibinami! (Perlojos par.)

4826. Dabar tu man pamatysi, kuriam medy Dievas gyvena. (Marcinkonių p.)

4827. Dabar tu man sužinosi, keno duoną valgei! (Betygallos par.)

4828. Dabar tu man sužinosi, kur paukščiai žiemavoja! (Naumiesčio par.)

4829. Dabar tu man sužinosi, kur pipirai dygsta. (Marcinkonių par.)

4830. Dabar už skatiką žmogus velniui savo dūšią parduotų, kad tik tasai pirkti panorėtų. (Slavikų par.)

4831. Dabar žmogaus dūšia nė velniui nereikalinga. (Pilviškių par.)

4832. Dabar žmogus tas vertingesnis, kuris žulikas didesnis. (Sintautų par.)

4833. Dabar žmonėms pinigas už dūšią brangesnis, už tėvus artimesnis. (Sasnavos par.)

4834. Dabina, kaip močiutė dukrelę į Pivašūnų atlaidus. (Daugai.)

4835. Dabina, kaip namus per Sekmines. (Varėnos par.)

4836. Dabinasi, kaip merga atlaiduosna. (Merkinės par.)

4837. Dabinasi, kaip nuogas šikti. (Merkinės ap.)

4838. Dabinasi rūtele, o jau pilvas iki nosies. (Vabalninkų par.)

4839. Dabinosi baubti, o teko dar teliuku pabliauti. (Alovės par.)

4840. Dabinosi bernelis pas jauną mergelę, pateko pas bagotą našlelę. (Leipalingio par.)

4841. Dabinosi dangų apžioti, o davėsi karčiamon suvilioti. (Seirijų par.)

4842. Dabinosi dvarus įsigyti, o čia reikia dabar kiaulės ganyti. (Veisiejų par.)

4843. Dabinosi kunigauti, o išėjo taip, kad reikės piemenauti. (Niedzingės par.)

4844. Dabinosi kuniguosna, o pateko piemenuosna. (Merkinės par.)

4845. Dabinosi mergelė ištekėti, o čia reikia dar kraitelis sudėti. (Virbalio ap.)

4846. Dabinosi mergelė snausti, o jai liepia drobes austi. (Krosnos par.)

4847. Dabok, gausi pas ubagą lazdą. (Dusetų p.)

4848. Dabokis šuns iš priešakio, arklio iš užpakalio, o nedoro žmogaus iš visų pusių. (Anykščiai.)

4849. Dabok lauką vasarą, sodą — rudenį. (Vilkaviškio ap.)

4850. Dabok mergą ne kermošiuje, dabok laukuose. (Merkinės ap.)

4851. Dabok, mergele, kad kokiam vanagui naguosna nepatektum. (Sedos ap.)

4852. Dabok, mergele, vainikėlį, jei nori gauti dorą bernužėlį. (Lazdijų ap.)

4853. Dabok mergelę ne gražiai šokant, dabok gražiai audžiant, linksmai rugelius pjaunant. (Liškiavos p.)

4854. Dabok sveikatą jaunatvėje, o garbę senatvėje. (Kelmės ap.)

4855. Dabok šunį, kad lašinių neėstų, berną, kad mergų neviliotų! (Veisiejų ap.)

4856. Dabok šunį, kad lašinių neėstų, samdininką — kad iš aruodų nenešiotų. (Skaisgirio par.)

4857. Dabok ūkį savo akimi, o ne pas samdininką pasiskolinus. (Žeimės par.)

4858. Dabosi arklį, kitu nepasiklodamas, ir be avižų nutuks. (Rudiškių par.)

4859. Dabosi nedabosi, vistiek bernelį, kaip vanagą, suviliosi. (Valkininkų ap.)

4860. Daėdė iki gyvo kaulo. (Merkinės par.)

4861. Daėdė, kaip davatkai poteriai. (Joniškis.)

4862. Daėdė, kaip Kalantai blakės. (Merkinės par.)

4863. Daėdė, kaip kareiviams virti žirniai. (Alytus.)

4864. Daėdė, kaip marčiai žali ropučiai. (Metelių par.)

4865. Daėdė, kaip šuniui žalia mėsa. (Gelgaudiškis.)

4866. Dagliniečiai plepučiai — kurgi jūsų riešučiai. (Urž. „Ateitis", 1913 m.)

4867. Dagriso kiaulei bulbės — nuėjo ropučių knisti. (Metelių par.)

4868. Dagriso ligi gyvam kaului. (Dzingiliškiai.)

4869. Dagriso lygi pasiutimo. (Ūdrijos par.)

4870. Dagriso šuniui mėsa — panorėjo pasninko. (Lazdijų par.)

4871. Daili, grakšti, už tai ir darbo nemoka. (Rumbonių par.)

4872. Daili, kaip stirna. (Ramygala.)

4873. Dailinasi, kaip bykšas prie vagies. (Plungės par.)

4874. Daili pirkelė, tik negraži dukrelė. (Ančiškio par.)

4875. Dailus, kaip porcelinė lerva. (Veliuonos v.)

4876. Dailus, kaip žardas .(Merkinės par.)

4877. Daina — ašarų priešas. (Alytaus ap.)

4878. Daina bėdas išblaško. (Alovės p.)

4879. Daina dangun kopa ir žmogų su savim veda. (Alytaus ap.)

4880. Daina darbą nudirba. (Alytaus ap.)

4881. Daina debesius sklaido, daina rūpesčius baido. (Merkinės p.)

4882. Daina dieną trumpina, daina darbą lengvina. (Merkinės p.)

4883. Daina draugus gimdo, daina priešus tildo. (Alytaus ap.)

4884. Daina ir našlaitei ašaras nušluosto. (Alytaus ap.)

4885. Daina jėgas gimdo, daina nuovargį tildo. (Valkininkų p.)

4886. Daina kalnus varto, daina ir debesius sklaido. (Alytaus ap.)

4887. Daina laimę dalina, daina buitį saldina. (Nemunaičio p.)

4888. Daina padeda vargus užmiršti. (Joniškis.)

4889. Daina ramina, daina ir jaudina. (Marcinkonių par.)

4890. Daina širdį ramina, daina skausmą mažina. (Alytaus ap.)

4891. Daina už mergelę malonesnė, daina už medų saldesnė. (Marcinkonių p.)

4892. Daina vargus blaško. (Alytaus ap.)

4893. Daina visas bėdas išblaško. (Niedzingės par.)

4894. Daina visas bėdas numarina, daina ūpą atgaivina. (Seirijų ap.)

4895. Dainelė seselė, ji ir dangų prablaivina ir varguose nuramina. (Varėnos p.)

4896. Dainiais ėjo, dainiais ir išėjo. (Eržvilko p.)

4897. Dainuoja jaunas, dainuoja ir senas. (Joniškis.)

4898. Dainuoja jauno širdis, o seno — gaili atmintis. (Valkininkų par.)

4899. Dainuoja, kaip varna eglės viršūnėje. (Plungė.)

4900. Dainuoja, kaip žuvies balsu. (Panevėžys.)

4901. Dainuoja maži iš džiaugsmo, seni — iš nuliūdimo. (Prienų ap.)

4902. Dainuoja tasai, keno sąžinė rami. (Alytaus ap.)

4903. Dainuok dainelę — surasi dalelę. (Alytaus ap.)

4904. Dainuoti motulė nepramokino — blogai dukrelę augino. (Merkinės ap.)

4905. Dainų nepramokusi tekėti rengiasi! (Alytaus ap.)

4906. Dairosi į šonus, kaip šuva, kaimenės neparginęs. (Kelmės p.)

4907. Dairosi į visas šalis, kaip kūdikis, nieko nematydamas. (Pasvalys.)

4908. Dairosi, kaip alkanas duonos. (Varėnos p.)

4909. Dairosi, kaip botyrius ant kermošiaus. (Dzingiškiai.)

4910. Dairosi, kaip busilas, lizdo nesuradęs. (Liškiavos par.)

4911. Dairosi, kaip durnius turguje. (Daugai.)

4912. Dairosi, kaip garnys ant stogo. (Zapyškis.)

4913. Dairosi, kaip karvė į naujus vartus. (Ratnyčios p.)

4914. Dairosi, kaip katinas į lašinius. (Leipalingis, Joniškis.)

4915. Dairosi, kaip katinas, pelenuos prišikęs. (Užvenčio v.)

4916. Dairosi, kaip kiškis kopūstuose. (Niedzingės p.)

4917. Dairosi, kaip Marijošius ropėse. (Dzingiškiai.)

4918. Dairosi, kaip pelė žirniuose. (Alovė.)

4919. Dairosi, kaip šuva ant girnų. (Kelmė, Dusetos.)

4920. Dairosi, kaip šuva, iš kanapių išlindęs. (Krekenava.)

4921. Dairosi, kaip šuva rugiuose. (Valkininkai, Joniškis.)

4922. Dairosi, kaip varna į dausas lėkti. (Marijampolės, Veliuonos v.)

4923. Daktarai badu padvėstų, kad žmonės nesirgtų. (Joniškio ap.)

4924. Daktaras be duonos nepaliks, kol pasauly žmonės sirgs. (Zarasai, Rokiškis.)

4925. Daktaras, kad ir miške atsisėstų ir ten jam atneštų. (Ašmenos ap.)

4926. Daktaras laukia, kad sirgtų, o kunigas — kad mirtų. (Joniškio ap.)

4927. Daktaras ligonį žiūri, bet jau saują atkišęs turi. (Joniškio ap.)

4928. Daktaras prašo Dievą, kad žmonės sirgtų, o kunigas — kad mirtų. (Dusetų p.)

4929. Daktarui viską parodyk, o kunigui — viską pasisakyk. (Joniškio ap.)

4930. Daktarų priviso, bet ligos nuo žmonių neatgriso. (Vilkaviškio ap.)

4931. Dalgelis pievon — žiburėlis sienon. (Girkalnio v.)

4932. Dalgė pievon — lašiniai verkia. (Merkinės par.)

4933. Dalgė pievon — balana sienon. (Merkinė; — žiburys sienon, — Kupiškis.)

4934. Dalgė pievon — šaukštas bliūdan. (Utenos ap.)

4935. Dalgė pjautuvą išvarė — štai ką nauji laikai padarė. (Krosnos par.)

4936. Dalgės neištynęs pievos nenušienausi. (Alytaus ap.)

4937. Dalgės tinti tingėjo — šienaujant pilvą skaudėjo. (Merkinės ap.)

4938. Dalgiui geriau lietus, o grėbliui — giedra. (Dusetų ap.)

4939. Dalgį nepabraukęs nepapjausi. (Gaurės p.)

4940. Dalgį pavarinėsi — valgiu nesibjaurėsi, bus gardi ir sausa duona. (Rietavo par.)

4941. Dalia akla — pas tą ateina, kas jos nelaukia. (Kvedarnos par.)

4942. Dalia akla — pati nežino, kam laimę pagamina. (Daugų par.)

4943. Dalia akla — pati nežino, kam rankosna patenka. (Kaltinėnų par.)

4944. Dalia kurčia, kad ir šauksi — neprisišauksi. (Žiežmarių par.)

4945. Dalia pati ateina nešaukiama. (Šakių par.)

4946. Dalia užrištom akimi po svietą braido. (Paparčių par.)

4947. Dalies pinigai, kaip ateina, taip ir išeina. (Vilkaviškio par.)

4948. Dalies pinigai kišenėj nesilaiko. (Vilkaviškio v.)

4949. Dalinasi meškos kailiu, meškos dar nenušovę. (Karklėnų par.)

4950. Dalinasi meškos oda, o meška dar bėgioja miške. (Eržvilko ap.)

4951. Dalios, kad ir šaukdamas, neprisišauksi, jei pati į tave ateiti nepanorės ir nešaukiama. (Druskininkų p.)

4952. Dalios nesurasi, jei ji pati tavęs nesuras. (Kazokiškės par.)

4953. Dalios ten nesurasi, bet ir didelio vargo neregėsi. (Gelvonų par.)

4954. Dalykimės kad ir musę, bet per pusę. (Vilkaviškis.)

4955. Dangaus aukštybės, marių gilybės su virve neišmatuosi. (Joniškio ap.)

4956. Dangaus neprisišauksi, kol ten pats nepateksi. (Nočios par.)

4957. Dangaus nors ant juodymo nago išgauti — tai jau amžinos laimės ragauti! (Ratnyčios par.)

4958. Dangiškas balsas, bet pragaro nasrai. (Joniškio ap.)

4959. Dangiškas balselis, bet ne dangiški darbeliai. (Prienų par.)

4960. Dangiškasis jums atlygins. (Pasvalio ap.)

4961. Dangiškasis karalius jums tik ir gali padėti. (Karklėnų par.)

4962. Danguje daug skaisčių žvaigždelių — visų nesuskaitysi, ant žemės daug gražių mergelių — visų nepamilsi. (Nemunaičio par.)

4963. Danguje karalių nėra — jie čia dangų turėjo, ant aukso valgė, šilkuose gulėjo. (Vaiguvos par.)

4964. Danguje su pinigais nieko nenusipirksi, o pragare gal nors smalos. (Dusetų ap.)

4965. Dangum dengtas, lauku tvertas. (Eržvilko ap.)

4966. Dangun pinigų nereikia — nieko ten nepapirksi ir didesnės laimės neįsigysi. (Zarasų, Dusetų ap.)

4967. Dangun reikia ne pinigų, bet maldų, o ant žemės — gerų darbų. (Utenos ap.)

4968. Dangun su pinigu nenukeliausi, švento Petro nepapirksi, Dievo neapgausi. (Lazdijų par.)

4969. Dangun su puodu nevažiuosi. (Žvingių par.)

4970. Dangun su savim aukso nepaimsi, turtų nenusineši. (Vilkaviškio par.)

4971. Dangun šoko, balon nutūpė. (Dusetų, Antalieptės par.)

4972. Dangus aukštai, ant žemės kietai. (Antalieptės par.)

4973. Dangus aukštai — neįšoksi, žemė kieta — neįlysi: reiks ant žemės vargti, kiek Dievas paskyrė. (Pasvalys.)

4974. Dangus aukštai — nepasieksi, laimė toli — nepagausi. (Joniškis, Merkinė.)

4975. Dangus aukštai, o ponas toli. (S. Daukantas.)

4976. Dangus aukštai — reikia palaukti, kol žemiau nusileis, tada gal ir teks keliauti. (Degučių par.)

4977. Dangus aukštai, žemė kieta, gyvas neįlysi, reik ant svieto gyventi. (Viekšniai, Utena; — reik ant žemės vargti, - Miežinio Žod., S. Daukantas.)

4978. Dangus aukštas — neįlipsi, žemė kieta — kur belysi. (Dusetų p.)

4979. Dangus aukštas, žemė kieta — kur tu, vargšas, pasidėsi. (Kelmė.)

4980. Dangus brangus, kas anun pateks, tas bus mandrus. (Užvenčio v.)

4981. Dangus brangus, tik ponams patogus. (Eržvilko, Tauragės ap.)

4982. Dangus ir žemė praeis, bet Dievo žodis nepraeis. (Joniškis.)

4983. Dangus, kaip titnagas, žemė, kaip varis. (Šakių ap.)

4984. Dangus labai brangus, tik apie tai supranta, kai miršta, o kol gyvena — užmiršta. (Skaudvilės par.)

4985. Dangus man brangus, o tau, sukčiau, už baronką pigesnis. (Žvingių par.)

4986. Dangus rūpi dievotam, auksas — bagotam. (Batakių par.)

4987. Dangus su žeme sulipo. (Merkinės, Sedos ap.)

4988. Dangus su žeme susimaišė. (Joniškio ap.)

4989. Dangus tam priklauso, kas pono Dievo klauso. (Varėnos par.)

4990. Dantis praėdė, kol tiesą patyrė. (Alytaus ap.)

4991. Dantis praėdė, kol proto įgijo. (Merkinės ap.)

4992. Dantis praėdęs, proto neįgijęs. (S. Daukantas.)

4993. Dantis praėdęs proto neįgysi. (Eržvilko ap.)

4994. Dantis praėdęs razumo negausi. (Dusetų ap.)

4995. Dantis sukandęs, akis užmerkęs, kaktą suraukęs. (Zarasų, Merkinės ap.)

4996. Dantys aštri, kaip pelytės, sugrauž ir plutytes. (Siesikai.)

4997. Dantys balti, o kokia širdis? (Pasvalys.)

4998. Dantys balti, o širdis juoda. (Valkininkų ap.)

4999. Dantys, kaip kiškio. (Pušalotas.)

5000. Dantys, kaip šunies — nors ir dvėselieną, bet tik kramtytų. (Panevėžys.)

5001. Dantys, kaip velnio — ir geležį prakąs. (Darbėnų par.)

5002. Dantys, kaip vilko — ką nutvėrė, neišleis. (Rokiškis.)

5003. Dantys, kaip voverytės. (Panevėžys, Biržai.)

5004. Dantys liežuvį sulaiko. (Joniškis.)

5005. Dantys liežuvį sulaiko, bet proto nesuvaiko. (Grinkiškės par.)

5006. Dantys visų balti, bet už dantų kas yra, tai niekam nežinia. (Griškabūdis.)

5007. Dantys visų tik sau kremta, bet ne kitam. (Skaisgirys.)

5008. Dar akių praverti nespėjo, o jau su šaukštu už stalo sėdėjo. (Kavarsko par.)

5009. Dar ant lūpų motinos pienas neapdžiuvo, o jau vagiant pakliuvo. (Šėtos par.)

5010. Dar arklio neturi, o jau pavalkus dera. (Merkinės ap.; — mieruoja, - Dusetų ap.)

5011. Dar arklio pakinkyti nemoka, o jau dairos, kur mergos šoka. (Siesikų par.)

5012. Dar arklo nepažino, o jau sukas aplink degtinę. (Vilkaviškio ap.)

5013. Dar arklo rankom nelytėjo, o jau mergas mylėt nori. (Butrimonių par.)

5014. Dar arti nemokėjo, o jau mergas mylėjo. (Varėnos par.)

5015. Darbai giria, žodžiai peikia. (Marijampolės v.)

5016. Darbais pasigirsi, kai juos atliksi. (Labūnavo par.)

5017. Darbams galo nesimato: vieno dar nebaigei, dešims kitų jau laukia. (Merkinė, Kupiškis.)

5018. Darban eisi dainuodamas, patalan gulsi žiovaudamas. (Alytaus ap.)

5019. Darbas atneš duoną, tinginiavimas — skurdą. (Vilkaviškis; — tinginystė vargą, - Joniškio ap.)

5020. Darbas dabina, darbas ir skandina. (Miroslavo par.)

5021. Darbas darbą peikia. (Sudergio par.)

5022. Darbas darbą peikia, kai blogos rankos negerai veikia. (Veisiejų par.)

5023. Darbas darbui nelygu. (Rygiškių Jonas; — nelygus, - Alytaus ap.)

5024. Darbas dar nieko į grabą nenuvarė, o ponu ne vieną padarė. (Rumbonių par.)

5025. Darbas del akių duonos nepelno. (Joniškio ap.)

5026. Darbas del žmogaus, žmogus del darbo. (Joniškio ap.)

5027. Darbas dirbėją parodo. (Joniškio ap.)

5028. Darbas dirbti — ne ropes graužti. (Biržai)

5029. Darbas duoną duoda, o tinginystė — badą. (Kelmės ap.)

5030. Darbas duoną pelno. (Joniškio ap.)

5031. Darbas duoną pelno, o tinginystė — vargą. (Dusetų ap.)

5032. Darbas duonutę gamina, o tinginystė badą augina. (Antalieptė.)

5033. Darbas eina, kaip karaliaus dvare. (Alvitas.)

5034. Darbas eina, kaip nuo rankos. (Joniškis.)

5035. Darbas eina, kaip pas Sarpalius: vienas pėduoja, du riša, trys į rikę neša. (Vilkaviškio v.)

5036. Darbas geras, bet kodel gaspadorius baras? (Molėtų par.)

5037. Darbas geras pats save giria. (Utena.)

5038. Darbas — geriausias vaistas. (Joniškis.)

5039. Darbas gėdos nedaro. (Joniškis.)

5040. Darbas gėdos nedaro, tinginiavimas šunų lodyt išvaro. (Alytaus ap.)

5041. Darbas gėdos niekam nedaro, o tinginystė ubagauti išvaro. (Kelmė, Eržvilko ap.)

5042. Darbas jo nevertas nė sulūžusio skatiko. (Anykščiai.)

5043. Darbas, kad tik yra ant ko. (Joniškis.)

5044. Darbas kartus, be darbo nesaldžiau. (Panevėžio ap.)

5045. Darbas kelia, darbas guldo. (Lintupio p., Alytus.)

5046. Darbas — laimės šaltinis, jei sau — malonus, kaip Velykų kiaušinis. (Kelmė, Varėna.)

5047. Darbas lengva pradėti, bet sunku paginėti. (Merkinės ap.)

5048. Darbas meistrą giria. (Eržvilko, Kelmės, Dusetų, Alytaus ap.)

5049. Darbas meistro bijo. (Pašvintinio v.)

5050. Darbas ne bulbienė — nesurugs. (Kupiškis.)

5051. Darbas ne daugybėje, bet kokybėje. (Kelmės ap.)

5052. Darbas nedirbtas nepaliks, kas nors nudirbti turės. (Eržvilko p.)

5053. Darbas nei Dievui ant garbės, nei žmogui ant šlovės. (Kupiškis, Valkininkai.)

5054. Darbas — ne vargas, bedarbė — pragaištis. (Kauno ap.)

5055. Darbas — ne vargas, tinginystė — ne laimė. (Marijampolės ap.)

5056. Darbas ne vilkas, miškan nepabėgs. (Merkinės ap.)

5057. Darbas ne zuikis, nepabėgs. (Salantų p.)

5058. Darbas niekados nėra be algos. (Batakių v.)

5059. Darbas padirbti — tai ne riestainis suvalgyti. (Kupiškis.)

5060. Darbas pats save rodo. (Merkinės, Joniškio ap.)

5061. Darbas pinigus moka. (Joniškis.)

5062. Darbas rankų nesurado, todel visiems akis bado. (Kėdainių ap.)

5063. Darbas rodo gerą darbininką. (Šiluvos par.)

5064. Darbas rodo, kuris geras darbininkas, kuris tingininkas. (Kartėnos par.)

5065. Darbas saikus ne visados taikus. (Eržvilko, Plungės ap.)

5066. Darbas sunkus, bedarbė dar sunkesnė. (Marijampolės par.)

5067. Darbas šoka, darbas ir pinigus moka. (Simno par.)

5068. Darbas tavęs nelaukia, vaikai namo nešaukia, gali palūkėti. (Zapyškis, Nemunaitis.)

5069. Darbas tavęs neišjuodins, kad ir juodu vadinsis. (Lukšių par.)

5070. Darbas tavęs nepasiklaus, kai nepadirbsi — palauks. (Zapyškis, Veisiejai.)

5071. Darbas tik ant kojų sunku pastatyti, toliau nereikia jo varyti — patsai eina. (Kybartų par.)

5072. Darbas tik ant kojų sunku pastatyti — toliau pats eis gerai. (Joniškio ap.)

5073. Darbas tik pradėti — ir nebebus jam galo. (Molėtų par.)

5074. Darbas tik pradėti sunku. (Joniškis, Alytus.)

5075. Darbas — tik prie mergos nagus prikišti. (Joniškio ap.)

5076. Darbas tinginiui akis bado. (Joniškis, Vilkaviškis.)

5077. Darbas verda jo rankose. (Daugų par.)

5078. Darbas verda, kaip iš pypkės. (Joniškis, Vilkaviškio, Šakių ap.)

5079. Darbas žmogų aukština, o ne žemina. (Joniškio ap.)

5080. Darbaukis, it amžinai gyvensiąs, elkis, it rytoj mirsiąs. (Miežinio Žod.)

5081. Darbaunasi po žydų mėšlynus, geriau trauktųsi į kumetynus. (Lieplaukės par.)

5082. Darbą dirbdamas be duonos nebūsi. (Valkininkai.)

5083. Darbą dirbdamas nesidairyk, kur varnos lekioja. (Veliuona, Merkinė.)

5084. Darbą dirbdamas turi duonos kąsnį. (Joniškio ap.)

5085. Darbą dirbti netingėsi — bado neregėsi. (Merkinės par.)

5086. Darbą padirbęs nesigailėsi. (Kupiškio par.)

5087. Darbą su Dievo pagelba pradėk, ir su Dievo pagelba baik. (Kelmės ap., Skuodas.)

5088. Darbą su Dievu pradėk, su Dievu ir paginėk. (Liškiavos par.)

5089. Darbą turėsi — bado nekentėsi. (Sėda, Skuodas.)

5090. Darbingam bernui ir geresnio kąsnio negaila. (Alovės par.)

5091. Darbingam bernui valgio nesigaili. (Seirijų par.)

5092. Darbingam žmogui visur lengva. (Zarasų ap.)

5093. Darbingas dažniausiai ir turtingas. (Utenos ap.)

5094. Darbingas, kad ir nelėbauja, bet ir nebadauja. (Šakių par.)

5095. Darbingas nemaldingas, jam darbas maldą atstoja, ir Dievas už tai nerugoja. (Valkininkų par.)

5096. Darbingas žmogus niekados nebadauja. (Kelmės ap.)

5097. Darbingas žmogus visuomet ras darbo. (Pasvalys.)

5098. Darbingą mergelę visi nori į martelės. (Ašmenos apskr.)

5099. Darbingą vyrą žmonės giria. (Marcinkonių p.)

5100. Darbininkai badauja, o turtuoliai puotauja. (Kelmės ap.)

5101. Darbininkai, kaip briedžiai. (Panevėžys; — kaip zubriai, - Veisiejai.)

5102. Darbininkai — už darbo, tinginiai — už šaukšto. (Druskininkų par.)

5103. Darbininkas bernelis, tik silpnas jo pilvelis — daugiau serga, negu dirba. (Perloja.)

5104. Darbininkas darbu pasiguodžia. (Zapyškis.)

5105. Darbininkas geras, tik pirštai ilgi. (Kupiškis.)

5106. Darbininkas, kaip kiaulės agradninkas. (Surviliškio p.)

5107. Darbininkas liežiuviu malti, o kai darban — negali prikelti. (Varėnos par.)

5108. Darbininkas ne pagyrūnas — pats darbas jį giria. (Žeimelio par.)

5109. Darbininkas nesigiria žodžiais, bet darbais. (Viekšnių ap.)

5110. Darbininkas, o ne pagyrūnas toliau nueis. (Joniškio ap.)

5111. Darbininkas pirmutinis visada šokti paskutinis. (Joniškis, Valkininkai.)

5112. Darbininkė, kaip bitelė. (Joniškio ap.)

5113. Darbininkė mergelė — visiems guodžiama martelė. (Lauksodžio par.)

5114. Darbininkės rankelės juodos, bet širdelė balta. (Kriukų par.)

5115. Darbininko visuomet (visados) juodos panagės. (Viekšnių, Joniškio, Eržvilko ap.)

5116. Darbininkų, kaip Šikniaus dvare. (Kupiškis.)

5117. Darbiti, kaip skruzdėlė. (Pasvalys.)

5118. Darbiti merga ilgai mergose nesėdi. (Linkuvos par.)

5119. Darbiti mergelė ir be pasogos graitai išteka. (Pumpėnų par.)

5120. Darbiti mergelė, todel juodos rankelės. (Linkuvos par.)

5121. Darbitus, kaip bitė. (Panevėžys.)

5122. Darbitus vyras tinginio nemėgsta. (Panevėžys.)

5123. Darbylaikėj kad ir akmenėlis judėtų! (Seda.)

5124. Darbylaikiu ir akmuo kruta. (Kėdainių ap.)

5125. Darbymečio laikas už auksą brangesnis. (Joniškių ap.)

5126. Darbymečiu ir akmuo kruta. (Girkalnio v.)

5127. Darbymečiu ir tinginys kruta. (Kėdainių ap.)

5128. Darbymetėj ir akmuo kruta, ir tinginys juda. (Merkinės ap.)

5129. Darbymetėj ir akmuo kruta, o kad žmogus gulėtų! (Dusetų p.)

5130. Darbymetėj ir minutėlė brangi. (Zarasų ap.)

5131. Darbimetės laikas už pinigą brangesnis. (Merkinės, Joniškio ap.)

5132. Darbymetyje ir akmuo kruta, tik tinginys nejuda. (Medininkai, Želva.)

5133. Darbymety laikas už auksą brangesnis. (Veliuonos, Vilkijos ap.)

5134. Darbo bus — duonos netruks. (Joniškio ap.)

5135. Darbo būtų, kad tik rankų netruktų. (Alytaus ap.)

5136. Darbo būtų vežimas, bet darbininkų kaip višta primyžo. (Vabalninkų par.)

5137. Darbo dirbti patingėsi — gero neregėsi. (Merkinės ap.)

5138. Darbo dirbti tingėsi — duonos neturėsi. (Druskininkų par.)

5139. Darbo, gaspadoriau, nereikalauk, tik algą mokėk. (Alytaus ap.)

5140. Darbo jam ir paragauti neteko, o mokėti mokėk. (Leipalingio par.)

5141. Darbo, kaip per rugiapjūtę. (Joniškio ap.)

5142. Darbo metu geros rankos tuščiomis nesėdi. (Merkinės par.)

5143. Darbo metu ir akmuo kruta. (Veliuona, Vilkija.)

5144. Darbo nebaigęs nesigirk pasisekimais. (Troškūnų par.)

5145. Darbo nebaigus pabaigtuvių nekelk. (Vilkaviškio par.)

5146. Darbo nebaigus sunku švęsti. (Pasvalys.)

5147. Darbo nepabaigęs nesigirk. (Dusetų p.)

5148. Darbo nesibaidyk, bijokis bedarbės. (Rokiškio par.)

5149. Darbo nesišalink — pasišalins vargas. (Lukštų par.)

5150. Darbo neturėsi — duonos neregėsi. (Valkininkų par.)

5151. Darbo neužbaigsi, kol numirsi. (Dusetų par.)

5152. Darbo sultis — žmogaus prakaitas. (Rokiškio par.)

5153. Darbo šaknys karčios, bet jo vaisiai saldūs. (Anykščių ap.)

5154. Darbo tik pakaštavot. (Joniškis.)

5155. Darbo tik paragauti — nors eik ubagauti. (Ušpalių par.)

5156. Darbo tik paragavo, o algą vis delto gavo. (Salako par.)

5157. Darbo vengsi — skurdan skęsi. (Leipalingio ap.)

5158. Darbo žmogus nepabaigsi, kol numirsi — tik tada atsilsėsi. (Raguvos par.)

5159. Darbščiam ir ilgiausia diena pertrumpa. (Šiaulių ap.)

5160. Darbščiam žmogui ir juoda duona gardi. (Merkinės par.)

5161. Darbščiam žmogui laikas nesibodi. (Lieplaukės par.)

5162. Darbšti, kaip bitė. (Merkinės ap.)

5163. Darbšti, kaip skruzdėlė. (Merkinės ap.)

5164. Darbšti, kaip tinginiauti pasamdyta. (Merkinės par.)

5165. Darbšti, kaip žydo merga. (Alytaus ap.)

5166. Darbšti pasivolioti, bet ne šienelį nešioti. (Niedzingės par.; — bet ne šienelį lankelėj grėbti, - Merkinės par.)

5167. Darbšti prie bliūdo, bet ne pabarėj. (Seirijų par.)

5168. Darbšti su šaukštu, bet netokia su pjautuvėliu. (Leipalingio par.)

5169. Darbštus — darban, tinginys selina kampan. (Varėnos par.)

5170. Darbštus dirba ir neraginamas. (Niedzingės p.)

5171. Darbštus duoną gamina, tinginys badą augina. (Alytaus ap.)

5172. Darbštus — į darbą, tinginys — už šaukšto. (Vilkaviškio ap.)

5173. Darbštus, kad ir mažą gauna algą, taip pat privalgo. (Pasvalys.)

5174. Darbštus, kaip arklys, stiprus, kaip dramblys. (Marijampolė.)

5175. Darbštus, kaip badu numarintas. (Merkinės par.; — kaip badu marinamas, - Alovė.)

5176. Darbštus, kaip gudo vaikas. (Ašmenos apsk.)

5177. Darbštus, kaip žemaičio arklys. (Raseinių ap.)

5178. Darbštus, kaip žydo bernas. (Skaruilių par.)

5179. Darbštus — klojiman, tinginys — vežiman. (Marcinkonių par.)

5180. Darbštus tinginiui ne draugas. (Marijampolės ap.; — ne tavoriščius, - Ašmenos apsk.)

5181. Darbštūs, it Darbėnų žmonės. (Pasvalys.)

5182. Darbštūs žmonės poilsio nežino .(Krosnos par.)

5183. Darbui netinka, o valgytit nori. (Kelmės par.; — o valgyti prašo, - Raseinių ap.)

5184. Darbui visai netinka, bet rėkti moka. (Raudondvario par.)

5185. Darbui visai netinka, bet vogti pritinka. (Kriukų par.)

5186. Darbui visai netinka, o didžiuojasi, kaip kalakutas prieš gaidį. (Šakių par.)

5187. Darbui visai netinka, o didžiuojasi, kaip sušlapusi višta. (Panevėžys.)

5188. Darbuojasi, kaip pašėlęs. (Vilkaviškis.)

5189. Darbuokis, it (kaip) amžinai gyvensiąs, o elkis, it rytoj mirsiąs. (Antalieptė, Būgos Žodynas.)

5190. Darbu, o ne pagyrais garsus būk. (Joniškio ap.)

5191. Darbu pasirodyk, ne žodžiais. (Joniškio ap.)

5192. Darbu pragarsėjo, nors žodžių nesėjo. (Alytaus ap.)

5193. Darbus atlikus galima ir patinginiauti. Druskininkų par.; — galima pasigerti, - Kruonis.)

5194. Darbus atlikus ir švęsti smagu. (Pasvalys.)

5195. Darbus, kad ir mažą gauna algą, taip pat privalgo. (Būgos Žodynas.)

5196. Darbus palikus, sunku yra švęsti. (Miežinio Žod.)

5197. Darbus žmogus visuomet suras sau darbą. (Kelmės ap.)

5198. Darbu, triūsu spindi Lietuva mūsų. (Zapyškis.)

5199. Darbų nebaigęs švente nepasidžiaugsi. (Ramygalos par.)

5200. Darbūs, it Darbėnų žmonės. (Salantų ap., Miežinio Žod.)

5201. Darbūs, it prie puodo tinginiai. (Plungės ap.)

5202. Darbūs, kai pasigirti, tinginiai, kai į darbą eiti. (Kelmės ap.)

5203. Dar čia nebuvai, tai ir vargo nematei. (Marcinkonių par.)

5204. Dar čia nesi buvęs, o sakai, kad pražuvęs. (Rokiškio par.)

5205. Dar čia padų sušildyti nesuspėjo, o jau nori šeimininkauti. (Naumiesčio ap.)

5206. Dar daugiau Dievas turi, negu išdavė. (A. Schleicheris.)

5207. Dar daugiau Dievas turi, negu žmonėms išdalino. (Plungės, Kražių ap.)

5208. Dar Dievo daržo nenuganei, kad perkūno bijotum. (Plungės, Pasvalio ap.)

5209. Dar Dievo daržo nenuganei, o mirti pasirengei. (Molėtų par.)

5210. Dar esi neiššikęs motinos krekinės. (Alvitas.)

5211. Dargana tu viena! (Joniškių ap.)

5212. Dar gerai, tik bijau, kad nebūtų geriau. (Kauno ap.)

5213. Dar ir ubagams zbitkų reikia! (Vilkaviškis.)

5214. Darydamas blogą tik pats sau pakenksi. (Šakių par.)

5215. Daryk blogam gera — dar tave bara. (Virbalio ap.)

5216. Daryk durniui gera — dar bučiuok ir jo pačią. (Kėdainiai.)

5217. Daryk gerai del kitų, tai bus ir tau pačiam gerai. (Eržvilko, Joniškio ap.)

5218. Daryk gerai, ką darai — kad žmonės paskui nesijuoktų. (Miroslavo par.)

5219. Daryk gera kitiems, bet ne tiems patiems. (Skaudvilė.)

5220. Daryk gudriai, veizėk galo. (Utena.)

5221. Daryk gudui gerai, jis mislina — jo bijai. (Švenčionių ap.)

5222. Daryk, kaip Dievas liepia. (Ušpalių par.)

5223. Daryk, kaip Dievas liepia, kaip protas pataria. (Anykščių ap.)

5224. Daryk, kaip galima, ne kaip norima. (Krakių, Ušpalių, Pasvalio ap.)

5225. Daryk, kaip reikiant, o ne kaip pats nori. (Mantviliai.)

5226. Daryk, kaip žmogui dera, ir bus tau gera. (Valkininkų ap.)

5227. Daryk, kaip žmogus, ir bus gerai. (Joniškio ap.)

5228. Daryk, ką daręs. (Vilkaviškio ap.)

5229. Daryk, ką darydamas, ir galą atmink. (Vilkaviškio, Raseinių ap.)

5230. Daryk, ką gali, saugok, ką turi. (Pasvalys.)

5231. Daryk, ką išgali, kalbėk, ką žinai. (Merkinės par.)

5232. Daryk, ką kunigas sako, bet nedaryk, ką jis daro. (Vilkija, Veliuona.)

5233. Daryk, ką pradėjai, nors ir baigti niekam nežadėjai. (Švenčionių apskr.)

5234. Daryk kitam gerai, bus ir tau neblogai. (Varėnos, Seirijų ap.)

5235. Daryk su protu pasitaręs, Dievui pasimeldęs. (Merkinės ap.)

5236. Daryk su savo galva ir Dievo pagalba. (Joniškio ap.)

5237. Daryk žmoniškai, kaip Dievas prisakė. (Vilkaviškio ap.)

5238. Daryk žvakę, kol vaškas minkštas. („Ateitis" 1913 m.)

5239. Dar ji samtį valdo ir vaikams galvas skaldo. (Ūdrija.)

5240. Dar jis gimtąją dieną atmins, kai aš jam darbelius jo paminėsiu ir, kiek reikės, kukurėn pridėsiu. (Lazdijų ap.)

5241. Dar jis pažįsta kiaulės šikną per šerius, vištos — per plunksną. (Marijampolės, Veiverių ap.)

5242. Dar kiaulių neganė, o jau ponu dedasi. (Alytaus ap.)

5243. Dar kiškis kopūstuose, o jam virti jau puodus kaičia. (Alytaus ap.)

5244. Dar kojų čia nesušildė. (Plungės, Raseinių, Merkinės ap.)

5245. Dar kojų čia nesušildė, o jau namo rengiasi (Alytaus ap.; — o jau kalba, kad pavargo, - Varėnos par.)

5246. Darkosi, lyg (kad) būtų pasamdytas. (Pasvalys, Miežinio Žodynas.)

5247. Dar kregždė neatlėkė — vyžų balon nemesk, geriau ant tvoros pakark. (Švenčionių ap.; — ant tvoros pakabink, - Druskininkų par.; — ant tvoros padžiauk, - Lintupių par.)

5248. Dar kregždės nematęs vyžas balon sumetė. (Pasvalys.)

5249. Dar laižosi, kaip katė, į skiedras pridariusi. (Dzingiškiai.)

5250. Dar mažo vaiko šūdo neiššikęs, vyru nesidėk. (Seda, Salantai.)

5251. Dar mergelė nepasveikus, suieškos garnys jai kitą vaiką. (Zapyškis.)

5252. Dar meška girioje, o jau kailį jos dera. (Merkinės ap.)

5253. Dar metų nebuvo, o meilė jau pražuvo. (Merkinės ap.)

5254. Dar metų neišbuvo, o jau verkia, kad pražuvo. (Ašmenos apskr., Druskininkų ap.)

5255. Dar motinos pienas ant lūpų neapdžiuvo, o jau senus mokyti nori. (Nemunaičio par.)

5256. Darmūs pinigai nešildo. (Zapyškis.)

5257. Dar ne didvyris, kad pilvą įspyręs. (Pasvalys.)

5258. Dar ne didvyris, kad šunį koja įspyręs. (Marijampolės, Raseinių ap.)

5259. Dar negimė toks, kurs duodamas neimtų. (Dusetų p.)

5260. Dar nei vienas danguj gyvas nebuvo. (Plungė.)

5261. Dar nei vienas del to nežuvo, kad nakčia pas mergą pabuvo. (Vilkaviškio ap.)

5262. Dar nei vienas su Dievu nesusiderėjom del mirties. (Dusetų, Alytaus, Marijampolės ap.)

5263. Dar nei vienas vesti nežadėjo, kuris gražius žodelius kalbėjo. (Seirijų par.)

5264. Dar nemoka nei arti, nei akėti, bet jau išmoko mergas čiupinėti. (Vilkaviškio ap.)

5265. Dar nepavaikščioja savom kojom, o jau rengiasi į dangų lipti. (Anykščiai, Kelmė.)

5266. Dar nepažino mergos smoko, kol neužvertė andaroko. (Joniškis.)

5267. Dar nesudūrei su Dievu pirštais, tai dar nežinai, kaip toliau bus. (Eržvilko ap.)

5268. Dar neužgimė, o jau pakrikštijo. (Lintupių par., „Lietuvių Tauta“ III.)

5269. Dar ne vagis, bet kad nevogs — niekas nepasakys! (Butrimonių par.)

5270. Dar ne vienam ant sprando atsisės! (Prienų ap.)

5271. Dar ne vienam galvą apsuks, kol už vyro išspruks. (Salako par.)

5272. Dar ne vienam galvą numazgos, kol ant gudresnio užšoks. (Molėtų par.)

5273. Dar ne vienam jis kailį išpers. (Marcinkonių par.)

5274. Dar ne vienam jis sprandą nusuks. (Rietavo par.)

2575. Dar ne vienam koją užmins, kol jo veidai patins. (Perloja.)

5276. Dar ne vienas užlys ant odos. (J. Šliupas.)

5277. Dar ne vienas apsiverks, kai jam kailį gerai išpers. (Leipalingio par.)

5278. Dar ne vienas čia apsiverks, kol nusilenkt mane privers. (Simno par.)

5279. Dar ne vienas čia sprandą sau nusisuks. (Rietavo par.)

5280. Dar ne vienas gerai pagalvos anksčiau, negu išsižios (prakalbės. — Ušpalių par.)

5281. Dar ne vienas gerai pagalvos pirmiau, negu žirgą pabalnos. (Marcinkonių par.)

5282. Dar ne vienas gerai pašokinės, kol mane parblokštą paregės. (Krosnos par.)

5283. Dar ne vienas nosim žemę pabadys, kad ir daug jų mane apspis. (Vilkaviškio par.)

5284. Dar ne vienas sau sprandą nusisuks, kol man akis apdums. (Varėnos par.)

5285. Dar ne vienas šiknoj dantis suskaitys, kol mane pabaidys. (Perloja.)

5286. Dar ne vienas šuva išdvės, kol mane suės. (Alytaus ap.)

5287. Dar ne vienas turės pasikarti, kuris pamėgins su manim susibarti. (Alytaus ap.)

5288. Dar ne vieną kartą apsigalvos, kol vėl šunim sulos. (Alovės par.)

5289. Dar nežinia, keno šuva ten lojo. (Šeduva.)

5290. Dar nežinia, kuris kurį aplos — abu turi gerkles rėkti, liežiuvius — meluoti. (Lazdijų par.)

5291. Dar nosies nenusišluostė, o panabėrija už visą didesnė. (Dusetų par.)

5292. Daro, kaip kiaulės brolis. (Babrai.)

5293. Daro, tiktai kad daroma būtų. (Rygiškių Jono užr.)

5294. Dar pabulė nuo šiknos nenupuolė, o jau visko reikalauja. (Alvitas.)

5295. Dar palauk — atbėgs kiaulė su baronkomis. (L. M. Dr., M. S.)

5296. Dar panosės nenusišluostė, o jau su patarimais lenda. (Merkinės ap.)

5297. Dar pienas ant lūpų neapdžiuvo, o jau rimtu dedasi. (Valkininkų par.)

5298. Dar pienas už lūpų tebėr, o tiek daug šneka. (Joniškio ap.)

5299. Dar pieno nuo lūpų nenusišluostęs, o jau pučiasi, kaip varlė ant kupsto. (Surviliškio, Alytaus ap.)

5300. Dar poterių neišmoko, o jau ženytis rengias. (Alytaus ap.)

5301. Dar reik tau beržinės košės paragauti, o ne su mergomis bernauti. (Vilkaviškio ap.)

5302. Dar rykščių reiks ant kiekvieno slenksčio. (Gaurė.)

5303. Dar su Dievu pirštais nebūrei, kas rytoj bus — iš kur gali žinoti, ar nereikės tau patvory miegoti. (Biržų ap.)

5304. Dar su Dievu pirštais nesusidūrei — nesidėk visažinančiu. (Pasvalys, Kėdainiai.)

5305. Dar šaiposi, kaip kūšys per užgavėnes. (Vabalninkai.)

5306. Dar šaiposi, kaip sena merga į bernus. (Surviliškio par.)

5307. Dar šaiposi, kaip šikna per Velykas! (Vabalninkai.)

5308. Dar šaiposi, kaip šuva į lašinius. (Daugų par.)

5309. Dar šarka ant tvoros, o jis jau svečius prašo. (Baisogala.)

5310. Dar šoka, kaip varlė prieš dalgį. (Bartininkų v.)

5311. Dar šunys nesulojo, o jau pautienę kepa. (Alytaus ap.)

5312. Dar tas negimė, kas jį prigautų. (Surviliškio par.)

5313. Dar tas negimė, kuris šaka laukus ars ir derliaus susilauks. (Punios par.)

5314. Dar tau merga negimė — pirštis nesirenk. (Kelmės ap., Raseiniai.)

5315. Dar tavo mergelė neužgimė, o jau ženytis nori. (Dusetų par.)

5316. Dar toli braška — gali nebėgti. (Kelmė, S. Daukantas.)

5317. Dar toli braška giltinė — nė negirdėti. (Pasvalys, Salantai.)

5318. Dar toli vylių galai. (Vilkaviškis.)

5319. Dar tu blėkus tada šiknoj šinkavojai, o aš jau ant svieto gyvenau. (Merkinės ap.)

5320. Dar už trigrašį pašokite! (Kėdainių ap.)

5321. Dar ūsų neužželdė, o jau senus mokyti nori. (Kantaučių, Raseinių par.)

5322. Dar vaiko nėr, o jau kūmus prašo. (Raudondvaris.)

5323. Dar vaišės neiškrito, o jau valgyti vėl graibosi. (Griškabūdžio v.)

5324. Dar višta kiaušinių nesudėjo, o jau marti pautienės panorėjo. (Alytaus apskr.)

5325. Dar vištos lakton nelekia, o jau samdininkas gulti rengiasi. (Alytaus ap.)

5326. Dar vyras, kaip jautis — moka po andaroku brautis. (Pasvalys.)

5327. Dar voverė medyje, o jau puodą kaičia. (Vilkaviškis.)

5328. Dar voveris ant šakos, o jai puodą gatavoja. (Plungė, S. Daukantas.)

5329. Datyrimas ne vienam akis atplėšia. (Miežinio Žod.; — ne vienam akis atvėrė, - Molėtų par.)

5330. Daug aparė, apakėjo ir nieko nepasėjo. (Skudutiškių par.)

5331. Daug aparė, apsėjo, ir darbas vėjais nuėjo. (Varėnos par.)

5332. Daug apėjo ir nieko neužtiko. (Babtų par.)

5333. Daug apkalbinėjo, tik niekas netikėjo. (Skudutiškių par.)

5334. Daug apkalbinėsi — blogą vardą patsai apturėsi. (Pusnės par.)

5335. Daug apkalbinėsi — naujų draugų neįsigysi, o senų nustosi. (Lazdijų par.)

5336. Daug apkalbinėsi, vengs tavęs visi, kaip purvinos kiaulės. (Antalieptė; — kaip pikto šunies, - Zarasai.)

5337. Daug apkeliavo ir proto nesurado. (Želvos par.; — ir gudresnis netapo, - Dubingių par.)

5338. Daug apmatavo ir sau nieko negavo. (Kuktiškės par.; — ir sau nieko nepaliko, - Čiobiškio par.)

5339. Daug apšaudė — niekam nepakliuvo. o patsai gerokai įkliuvo. (Ašmenos apsk.)

5340. Daug apvažiavo — ir svieto nepamatė. (Butrimonių par.)

5341. Daug apžiojęs nieko nenurysi. (Alovės par.)

5342. Daug apžiosi — užspringsi. (Vilkaviškis.)

5343. Daug apžioti galima, bet praryti sunku. (Merkinės par.)

5344. Daug apžioti panorėjęs dantis nusilauši. (Kalvių par.)

5345. Daug apžiotų, bet pilvas nepakelia. (Lieplaukės par.)

5346. Daug apžiotų, bet rankos pertrumpos. (Veisiejų par.)

5347. Daug apžiotų, kad tik rankos pasiektų, ką akys mato. (Taujėnų par.)

5348. Daug apžiūrėjo, bet nieko neregėjo. (Valkininkai; — nieko nepastebėjo, - Varėna.)

5349. Daug benorint ir mažo neteksi. (Žarėnų par.)

5350. Daug benorint mažai gausi. (Vilkaviškis.)

5351. Daug bėdos bobai su paršu, o kas bus, kai iš paršo kiaulė išaugs? (Deltuvos par.)

5352. Daug bėdos, o maža naudos. (Jurbarko ap.)

5353. Daug bėdos su mažais vaikais, dar daugiau, kai paauga. (Alytaus ap.)

5354. Daug bėdos su pinigais, bet dar daugau be jų. (Vilkaviškis.)

5355. Daug bėdos su savais griekais, bet dar daugiau su svetimais niekais. (Valkininkų par.)

5356. Daug bėdos su savais griekais, kamgi dar rūpintis svetimais niekais. (Druskininkų par.)

5357. Daug bėdos su vaikais, dar daugiau be vaikų. (Merkinės ap.)

5358. Daug bėga, bet maža grįžta. (J. Vencius.)

6359. Daug bėginėja tuščiai, kaip nuo virvės paleistas šuva. (Lazdijų par.)

5360. Daug bėgioja, bet nieko negainioja. (Švenčionių apskr.)

5361. Daug bėgioja be reikalo, kaip šuva be namų. (Veisiejų par.)

5362. Daug darbo, maža duonos. (Plungė.)

5363. Daug darbo, maža naudos. (Alytaus ap.; — maža pelno, - Pasvalys.)

5364. Daug darbų dirbsi, nei vieno nepabaigsi. (Šakių par.)

5365. Daug darbų kartu pradėjus dirbti, nei vienas nebus, kaip reikiant. (Plungė.)

5366. Daug darbų pradėsi — nei vieno negynėsi. (Merkinės ap.)

5367. Daug darbų pradėsi — tai nei vieno, kaip reikiant, nepabaigsi. (Vilkaviškio ap.)

5368. Daug darbų pradėta, nei vienas negynėtas. (Merkinės par.)

5369. Daug darbų varysi — liksi be naudos. (Šakių ap.; — neturėsi naudos, - Alytaus ap.; — negausi pelno, - Molėtų par.)

5370. Daug darbų — visi be galvų. (Skaisgirys.)

5371. Daug darbų — visi be naudos. (Jezno par.)

5372. Daug dirba, daug ir suvalgo. (Dusetų par.)

5373. Daug dirbi, bet mažai nudirbi. (Zapyškis.)

5374. Daugelio minčių vienas asmuo neturės, o nuo vienos neišbėgs. (J. Vencius.)

5375. Daugelio ponų slūga be kojų. (Ašmenos ap.)

5376. Daugelio ponų šuva badu padvėsta. (Švenčionių apsk.)

5377. Daugelio savininkų namai be stogų. (Plungės ap.)

5378. Daugely ir didižausią akmenį pajudina. (Dusetų par.)

5379. Daugelį sumanymų turėsi, nei vieno nepradėsi. (Valkininkai; — nė vieno neįvykdysi, - Vilkaviškis.)

5380. Daugelį žmonių vienas šuva aploja. (Molėtų par.)

5381. Daugel, kaip Pūderio vištų. („Saulutė".)

5382. Daugel ką vienu kartu pradėjęs, jokio darbo nebaigsi. (Sedos ap.)

5383. Daugel ką vienu kartu pradėjęs, visako nebaigsi. (Salantai, Tryškiai.)

5384. Daugel ko mokąs nieko gerai nemoka. (Viekšnių ap.)

5385. Daugel ko pramoko, bet nieko gerai neišmoko. (Virbalio par.)

5386. Daug galėtų, jei subine druską trinti mokėtų. (Vabalninkų ap.)

5387. Daug galėtų, kad tik galva išneštų. (Merkinės ap.)

5388. Daug galėtų, kad tik nusimanytų. (Alytaus ap.)

5389. Daug galėtų, kad tik ponų subinei muilo nesigailėtų. (Alytaus ap.)

5390. Daug gali, bet nieko neišgali. (Kurtuvėnų par.)

5391. Daug gali pasakyti, bet maža padaryti. (Joniškis.)

5392. Daug gali pasakyti, bet nedaug numanyti. (Joniškio ap.; — bet ar tiek numanyti? - Merkinės ap.)

5393. Daug galvų, bet nei vienos geros. (Prienų ap.; — bet nei vienos razumnos, - Plungės par.)

5394. Daug galvų — daug proto. (Kelmės ap.)

5395. Daug galvų — maža tvarkos. (Alytaus ap.)

5396. Daug geriau duoti, negu imti. (Radviliškio ap.)

5397. Daug geriau pačiam duoti, nekaip nuo kito prašyti. (Dusetų par.)

5398. Daug geriau po seno barzda, negu po jauno lazda. (Dusetų par.)

5399. Daug girdėti — maža kalbėti. (Vabalninkų par.)

5400. Daugiau apgalvosi — rečiau paklysi. (Vilkaviškio ap.)

5401. Daugiau apžiosi — greičiau paspringsi. (Druskininkų ap.)

5402. Daugiau baldos, nekaip naudos. (J. Vencius.)

5403. Daugiau bėdos su juo, negu naudos. (Daugų par.)

5404. Daugiau dega — karštis didesnis, daugiau dirba — turtingesnis. (Dusetų par.)

5405. Daugiau dirbk, mažiau girkis. (Joniškio ap.)

5406. Daugiau dirbk, mažiau kalbėk. (Vilkaviškis.)

5407. Daugiau dirbsi — daugiau turėsi ir bėdos nepažinsi. (Josvainių par.)

5408. Daugiau dirbsi jaunas būdamas, ramiau gyvensi pasenęs. (Merkinės par.)

5409. Daugiau dirbsi — saldžiau miegosi. (Vendžiogalos par.)

5410. Daugiau dirbsi — skaniau valgysi. (Labūnavo par.)

5411. Daugiau girnas kala, negu rugius mala. (Alovės par.)

5412. Daugiau girnom malk, negu liežuviu. (Kelmės ap.)

5413. Daugiau griekų, kaip ant galvos plaukų. (Joniškis, Marcinkonys.)

5414. Daugiau išgalvojo, negu ištrivojo. (Labanoro par.)

5415. Daugiau iškados, negu vigados. (Joniškis.)

5416. Daugiau išmislino, negu tiesos pasakė. (Merkinės par.)

5417. Daugiau, kaip išgali, neduok. (Kelmė; — nežadėk, - Raseiniai.)

5418. Daugiau klausinėk, negu savim pasitikėk. (Merkinės par.)

5419. Daugiau klausinėsi — mažiau paklysi. (Kuktiškės par.)

5420. Daugiau klausyk, bet maža pats sakyk. (Dusetų par.)

5421. Daugiau klausyk, mažiau kalbėk. (Veliuonos ap.; — o mažiau bylok, - S. Daukantas.)

5422. Daugiau liko rugienoje, negu kluonienoje — matyti svetimi pjovė, svetimi rišo, ne savi kluonan vežė. (Onuškio par.)

5423. Daugiau liko žvirbliams, negu teko vaikams. (Stakliškės par.)

5424. Daugiau lupo, kai suklupo. (Utenos ap.)

5425. Daugiau mano apgalvota, negu tavo išsvajota. (Jezno par.)

5426. Daugiau mano padaryta, negu tavo sumanyta. (Onuškio par.)

5427. Daugiau mato Dievas, negu tu manai. (Daugų par.)

5428. Daugiau mėsos barščiuose — sparčiau darbas laukuose. (Kuktiškio par.)

5429. Daugiau midaus — nereiks alaus. (Biržai; — neprašysiu alaus, - Pasvalys.)

5430. Daugiau molio — daugiau molio Motiejų. (Biržų ap.)

5431. Daugiau muilo jam nereikės, kai subinėj pasėdės. (Vabalninkai.)

5432. Daugiau musių pagauna su cukrum, negu su pipirais. (Veliuonos ap.)

5433. Daugiau pagavo (patyrė) bėdos, negu išgavo naudos. (Vilkaviškio par.)

5434. Daugiau pamatė — geriau suprato. (Alytaus ap.)

5435. Daugiau pinigų, negu proto. (Joniškis, Grinkiškis.)

5436. Daugiau povo plunksnomis nesikaišyk, jei nenori, kad visos varnos ant tavęs šiktų. (Kelmės ap.)

5437. Daugiau prilodė šunų, negu atliko darbų. (Merkinės par.)

5438. Daugiau prišiko, negu ten jam pritiko. (Vilkaviškis.)

5439. Daugiau pritiko vyžas į jo kelnes dryžas. (Ašmenos apskr.)

5440. Daugiau proto — mažiau puikumo. (Vilkaviškis; — mandrumo, - Virbalio ap.)

5441. Daugiau proto reikėtų — tada savo kvailystę regėtų. (Krosnos par.)

5442. Daugiausia žmonių lovoj miršta — nereiškia dar, kad lova žmogui pavojinga. (Viekšnių ap.)

5443. Daugiau skeli, negu plaukų ant galvos. (Miežinio Žod.)

5444. Daugiau šiaudų iš to darbo, negu grūdų. (Želvos par.)

5445. Daugiau šūdo suėda, negu Dievo dovanos. (Joniškio ap.)

5446. Daugiau tepęs ilgiau važiuosi. (Dusetų ap.; — toliau nuvažiuosi, - Utenos par.)

5447. Daugiau valgyk, mažiau kalbėk ir į darbą greičiau skubėk. (Batakių par.)

5448. Daugiau žadi, nekaip išgali. (Onuškio par.)

5449. Daugiau žadi, nekaip plaukų ant galvos turi. (Pasvalys.)

5450. Daugiau žinok, mažiau kalbėk, nes greitai senas liksi. (Eržvilko par.)

5451. Daug išmintingų, bet nemaža ir durnių. (Plungė.)

5452. Daug yra kalbėta, bet ar tiek padaryta? (Betygalos par.)

5453. Daug yra, kurie bėdoje užjaučia, bet maža, kurie padeda. (Kelmės, Viekšnių ap.)

5454. Daug yra pakviestų, bet maža išrinktų. (Plungė.)

5455. Daug yra ten laukiama, kur daug duodama. (Ušpalių par.)

5456. Daug yra tokių, kur sukasi po akių. (Būgos Žod.)

5457. Daug yra žmonių, bet gero žmogaus reik su žiburiu ieškoti. (Tryškiai.)

5458. Daug kalbėdamas ir nevalgęs paliksi. (Joniškio ap.)

5459. Daug kalbėdamas sumeluosi ir nenorėdamas. (Varėnos par.)

5460. Daug kalbėjęs neišliksi be melo. (Plungė.)

5461. Daug kalbėsi — blogas būsi, kai tylėsi — netikęs būsi. (Raseiniai.)

5462. Daug kalbėsi — mažai dirbsi. (Joniškio ap.)

5463. Daug kalbėta, bet nieko nėra dar padaryta. (Veisiejų ap.)

5464. Daug kalbėta — dar nėra daug daryta. (Leipalingio par.)

5465. Daug kalbėti — maža klausyti. (Vabalninkų par.)

5466. Daug kalbėt — maža sakyt. (Surviliškio v.)

5467. Daug kalbų — maža darbų. (Merkinės par.)

5468. Daug kalbų — maža naudos. (Molėtų par.)

5469. Daug klausykis, mažai kalbėk. (Kelmė, Pasvalys.)

5470. Daug klausyk, maža kalbėk, daug dirbk, o maža žadėk. (Kėdainių, Pasvalio, Alytaus ap. ir kitur.)

5471. Daug lakamijant mažai nustosi. (Gelgaudiškis.)

5472. Daug mano, o mažai padaro. (Zapyškis.)

5473. Daug medžių girioje, dar daugiau sumanymų galvoje. (Nemunaičio par.; — dar daugiau minčių pas jį galvoje, - Krosnos par.)

5474. Daug medžių, maža kirtėjų. (Pasvalys; — maža kirtėjų, daug žmonių — maža dirbėjų, - Nemunaičio par.)

5475. Daug molį minko, bet nieko neišminko. (Pasvalio ap.)

5476. Daug molio Motiejų pasauly. (Biržai.)

5477. Daug neįkerta į drukę. (Joniškio ap.)

5478. Daug nežadėk, bet ką pažadėjai — ištesėk. (Joniškis, Merkinė.)

5479. Daug norėdamas ant mažo atsisėdi. (Pasvalys, S. Daukantas.)

5480. Daug norėdamas mažu kakinies. (Miežinio Žod.)

5481. Daug norėsi — maža apturėsi. (Merkinė; — mažai apžiosi, - Surviliškio par.; — mažai gausi, - Joniškio ap.; — mažai laimėsi, - Zarasų par.; — mažai turėsi, - Utenos ap.; — maža gausi, - Kupiškis; — maža turėsi, - Utena.)

5482. Daug norėsi — maža turėsi, maža norėsi — ir to neturėsi. (Alytaus, Dusetų ap.)

5483. Daug norėtumes, bet ne vis leidos. (S. Daukantas.)

5484. Daug nori, bet ir mažo neapžioji. (Radviliškio par.)

5485. Daug norinčių, maža duodančių. (Joniškio ap.)

5486. Daug nori — šūdą gausi. (Linkuva.)

5487. Daug pasakų, maža tiesos. (Merkinės ap.)

5488. Daug pasakų prikalbėjo, jog tiesos net neatskirsi. (Rietavo par.)

5489. Daug pasakų užnešė, jog net tiesa išnyko. (Darbėnų ap.)

5490. Daug pašauktų — maža išrinktų. (Eržvilko ap.)

5491. Daug prietelių laimėje, nei vieno bėdoje. (Varėnos par.)

5492. Daug prietelių prie buteliuko, maža — reikalui atsitikus. (Marijampolės ap.)

5493. Daug prietelių prie valgio pritiko, bet nelaimei ištikus nė vieno neliko. (Pasvalys.)

5494. Daug prisikamavo, kol skolas išgavo. (Onuškio par.)

5495. Daug prisikamavo, kol ant savo kojų atsistojo. (Leipalingio par.)

5496. Daug prisikamavo, kol Dievą iš medžio išgavo. (Marcinkonių par.)

5497. Daug prisikamavo, kol laimę už uodegos pagavo. (Jezno par.)

5498. Daug prižada, o niekad neištesia. (Plungė, Kelmė.)

5499. Daug prižadėjai, kai prašei, kodel gi netesėjai, kai gavai? (Marijampolės, Šakių ap.)

5500. Daug prižadėta, reikia nors kiek ir ištesėti. (Virbalio ap.)

5501. Daug proto, maža darbų. (Raseinių ap.)

5502. Daug proto, maža pinigų. (Pasvalys.)

5503. Daug proto turėsi, kai vargo pakentėsi. (Druskininkų ap.)

5504. Daug rankų didelę naštą lengvai pakelia. (Plungė, Raseiniai, Kėdainiai.)

5505. Daug raštingų, maža naudingų. (Joniškis; — maža protingų, - Raseiniai.)

5506. Daug reikalausi — mažai gausi. (Joniškis.)

5507. Daug rezginėmis paneši, o vežimu dar daugiau paveši. (Dusetų par.)

5508. Daug sakyti — maža klausyti. (Anykščiai, Marcinkonys.)

5509. Daug skaityti, daug galvoti ir — tiesos nežinoti! (Vilkaviškio ap.)

5510. Daug skaityti — maža klausyti. (Eržvilko ap.; — daug suprasti, - Marijampolės par.)

5511. Daug sumanymų, maža darbų. (Merkinės ap.)

5512. Daug sumanyta, tik mažai padaryta. (Merkinės par.)

5513. Daug šaudė — mažai pataikė. (Veisiejų par.)

5514. Daug šunų — daug lojimo, bet maža naudos iš jų apsaugos. (Raseinių ap.)

5515. Daug šunų greitai kiškį paveja. (Panevėžys.)

5516. Daug šunų ir vilką papjauna. (Baisogala; — ir mešką nugali, - Kražių ap.)

5517. Daug tokių višta išperėjo, dar daugiau patvory uždėrėjo. (Marcinkonių par.)

5518. Daug tokių vyrų, kaip tu, gaidys ant šiukšlyno iškasa. (Šiaudėniai.)

5519. Daug turėdamas daugel išleidi, mažai turėdamas ir mažu praminti. (Pasvalys.)

5520. Daug turėdamas šunims duok, maža turėdamas — žmonėms. (Eržvilko ap., Pasvalys, Liet. M. Dr.)

5521. Daug turėsi — dar daugiau norėsi. (Ratnyčios par.)

5522. Daug turinčio širdis suakmenėjusi — svetimas vargas jos jau nejaudina. (Laižuvos par.)

5523. Daug turįs ir mažo šykštauja. (Kelmė, Šiaulių ap.)

5524. Daug turįs ir skatiko gailis. (Tryškių par.)

5525. Daug turįs proto išsisaugo nelaimių. (Kelmė, Mažeikiai.)

5526. Daug turįs proto nelaimių nebijo. (Krekenavos par.)

5527. Daug uodų ir arklį papjauna. (Baisogala.)

5528. Daug vaikų — daug bėdų, daug „Tėve mūsų“ ir daug duonos lustelių. (Joniškis, Utena.)

5529. Daug valgyti šaukštų, o maža darbuiti rankų. (Alovės par.)

5530. Daug valgytojų, bet maža darbininkų. (Krosnos par.)

5531. Daug vargo su vaikais, dar daugiau be vaikų. (Merkinės ap.)

5532. Daug vargų del menkų niekų. (Joniškio, Valkininkų ap.)

5533. Daug vežimu veža, bet dar daugiau ant pečių neša. (Eržvilko ap.)

5534. Daug vyrų, kaip pipirų, o nei vieno žmogaus. (Vilkaviškio ap.)

5535. Daug vyrų, o prie bėdos — galvos nei vienos. (Prienų ap.)

5536. Daug žada — mažai duoda. (Telšiai.)

5537. Daug žadantis maža teduoda. (Tryškiai.)

5538. Daug žadėti ir nieko netesėti, vistiek kaip arti ir nieko nesėti. (Utena, Joniškis.)

5539. Daug žinok, maža kalbėk. (Pasvalys.)

5540. Daug žino — maža supranta. (Babrai; -- maža išmano, - Eržvilko ap.; — maža temoka, - Vilkaviškis.)

5541. Daug žinosi — greit pasensi. (Merkinė; — greit pražilsi, - Surviliškio par.; — tuoj pražilsi, - Dusetų par.; — tuoj senas būsi, - Tauragnai.)

5542. Daug žinosi, greit senas būsi, nežinosi — kvailas būsi. (Plungė; — visi juoksis, - Duokiškio par.)

5543. Daug žinoti — maža kalbėti. (Joniškio ap.)

5544. Daug žydu pasigausi — tiek ir juo pasikliausi. (Akmenės, Joniškio par.)

5545. Daužykis, kaip velnias po kamarą, per daug išdykaujant. (Kražių v.)

5546. Daužosi, it dantų geliamas. (Plungė, Anykščiai.)

5547. Daužosi, kaip katė mėnesieną. (Joniškio, Nočios ap.)

5548. Daužosi, kaip naktibalda. (Lazdijų par.)

5549. Daužosi, kaip pakaruoklio dūšia. (Vilkaviškio par.)

5550. Daužosi, kaip perkūnas. (Joniškio ap.)

5551. Daužosi, kaip perkūnas, velnius gainiodamas. (Marcinkonys; — velnius grūmodamas, - Nočios par.)

5552. Daužosi, kaip siela be vietos. (Marijampolės ap.)

5553. Daužosi, kaip velnias raiste. (Leipalingio ap.; — kaip velnias po raistus, - Merkinės par.)

5554. Daužosi, kaip velnių apsėstas. (Joniškis.)

5555. Daužosi naktimis, kaip velnias paraistėmis. (Krosnos par.)

5556. Davatkai Dievas galvon, velnias uodegon. (Joniškis.)

5557. Davatkai kito darbo nėr, kaip pletkai. (Utenos, Joniškio, Dusetų p.)

5558. Davatkai mieliausi pletkai. (Dusetų par.)

5559. Davatka ir bezdėdama Dievą garbina. (Joniškis, Dubičiai.)

5560. Davatkai tik bažnyčioj snusdėti, ne į žmones žiūrėti. (Joniškis.)

5561. Davatkai tik pats velnias įtiks. (Joniškis.)

5562. Davatka nė su aniolu, nė su velniu nesugyvens. (Joniškis.)

5563. Davatka — tai ir pletkininkė. (Dusetų par.)

5564. Davatkauna, kol bybio paragauna. (Vabalninkai.)

5565. Davatkauna, kol vaiką pasigauna. (Vilkaviškis.)

5566. Davatkauna, kol vyro negauna. (Liškiava.)

5567. Davatka velnią ir tą iš kantrybės išveda. (Alytaus ap.)

5568. Davatkavo, kol vaiką gavo. (Joniškis.)

5569. Davatkos liežuvis kaip ant kalavarto. (Dusetų par.)

5570. Davatkos liežuvis lig kelių. (Zarasų par).

5571. Davatkos liežuvis mala, kaip nekaltos girnos. (Alytaus ap.)

5572. Davatkos poteriai — velniui juokai. (Joniškis.)

5573. Davatkos poterius velnias supranta, o Dievas neranda. (Utena, Joniškis.)

5574. Davatkos ražančius iki kelių, o liežuvis iki žemės. (Valkininkai, Kėdainiai.)

5575. Davei arklį — duok ir balną. (Surviliškio par.)

5576. Davei babšį — dėk į krepšį. (Dzingiškiai.)

5577. Davė Dievas bėdą — yra ko išgerti, bet negaliu pasigerti. (Biržų ap.)

5578. Davė Dievas bėdą — uošvis bagotas, bet kiaulė neraliuota. (Vabalninkai.)

5579. Davė Dievas bėdą — vaikai duonos neėda, tik pyrago prašo, o kišenėj anei grašio. (Raseinių ap., Šakiai.)

5580. Davė Dievas dantis — duos ir duonos. (Surviliškio par.)

5581. Davė Dievas ir drebtelėjo. (Surviliškio par.)

5582. Davė Dievas pagadą — duos ir lietaus. (Dusetų par.)

5583. Davė Dievas vaikus — duos ir vaikams. (Merkinės ap.)

5584. Davė ir drebtelėjo. (Vilkaviškio v.)

5585. Davė, kaip čigonas ubagui. (Kretingos par.)

5586. Davė, kaip gaidys vanagui. (Nemaniūnų par.)

5587. Davė, kaip kiškis (zuikis) kumelei. (Alytus, Babrai.)

5588. Davė, kaip mazgote per snukį. (Vilkaviškio ap.)

5589. Davė, kaip Norulių bernai Pipui už svetimas mergas. (Perloja.)

5590. Davė, kaip ožys gaidžiui. (Veisiejai.)

5591. Davė, kaip ožys vilkui. (Veisiejų ap.)

5592. Davė, kaip ridikais apipenėjo — kur palietė, ten skaudėjo. (Seirijų par.)

5593. Davė, kaip Tamulis vištai. (Alytus.)

5594. Davė, kaip ubagui už penkerius poterius. (Plungės par.)

5595. Davė lapė vilkui patarimą, kaip eketėj žuvis gaudyti! (Skuodo ap.)

5596. Davė lapienės iš beržo šakų, kad ilgai atmintų. (Alytaus ap.)

5597. Davė lapienės su beržiene, kad žinotų, iš kur kojos auga. (Alytaus ap.)

5598. Davė lapienės su dilgiene, kad pajustų, kaip skanūs svetimam sode obuoliai. (Surviliškio par.)

5599. Davė marčiai darbo anytėlė, kad ištiesė kojas per nedėlėlę. (Švenčionių ap.)

5600. Davė motulė dukrelei kraitelį — du šaukštu, dvi šluoti ir siūlų šmotelį! (Marcinkonių ap.)

5601. Davė motulė dukrelei patarimą, kad ilgai nemiegotų, bet nėra kas ją iš lovos išviliotų. (Valkininkų ap.)

5602. Davė pipirų — ilgam užteks. (Merkinės ap.)

5603. Davė pipirų, kad net kailis rūko. (Varenos par.)

5604. Davė ragaišio ir kišenes prikaišė. (Raseinių ap.)

5605. Davė raganai lapei vištas ganyti. (Miroslavo par.)

5606. Davė šuniui lašinius saugoti. (Miroslavo par.)

5607. Davė šuniui puodą ginti! (Tverečius.)

5608. Davė tai davė, bet ir patys nemažai gavo. (Ratnyčios par.)

5609. Davė vagiui ant atminimo į pasturgalio skynimą. (Ašmenos ap.)

5610. Davė vilkui avis saugoti! (Molėtų par.)

5611. Davė žydui kiaulienos paragauti! (Joniškio ap.)

5612. Davis prieš davį. (Eržvilko ap.)

5613. Davutis — gerutis. (Užvenčio v.)

5614. Dažnai atsitinka, kad mažas šuva didelį nugali. (Zarasų ap.)

5615. Dažnai bažnyčioje buvosi — Dievui nusibosi. (Varėnos par.)

5616. Dažnai bažnyčios durų nevarstyk — ne daržinė! (Anykščiai.)

5617. Dažnai čigonas, mainydamas arkliu, ir paskutines kelnes numauna. (Dusetų p.)

5618. Dažnai duonos neturėjau, bet ir bado nekentėjau — pyragus valgiau. (Leipalingio par.)

5619. Dažnai durnavojo, kol tėvų skatiką kišeniuj nešiojo. (Kruonio par.)

5620. Dažnai durnino kitus, kol patį durnium palaikė. (Darsūniškio par.; — durnium apšaukė, - Alytaus par.)

5621. Dažnai durnius protingiau už razumną pasako. (Čiobiškio par.)

5622. Dažnai durnių kitiems teikė, kol jį patį durnium palaikė. (Ušpalių par.)

5623. Dažnai gera duona žmogų išdykina. (Alytaus ap.)

5624. Dažnai ir naujas rūbas skylėtas, ir jaunas žmogus būna ligotas. (Dusetų par.)

5625. Dažnai ir nekaltam pakliūva. (Zarasų ap.)

5626. Dažnai ir senas jaunus pergyvena. (Dusetų par.)

5627. Dažnai ir senu rūbu ilgiau nešioji, negu nauju. (Dusetų par.)

5628. Dažnai ir teisybė ašarose mirkyta. (Dusetų par.)

5629. Dažnai ir teisybė ašarose skęsta, ir neteisybė arielkoj maudos. (Marijampolės ap.)

5630. Dažnai juodos rankos baltą darbą dirba. (Alytus; — baltą darbą moka, - Marijampolė.)

5631. Dažnai juodos rankos baltą dūšią turi. (Kamajų par.)

5632. Dažnai juodų darbininkų duona gardesnė, ne kaip baltų. (Dusetų, Švenčionių ap.)

5633. Dažnai juokas ašaromis pavirsta. (Marcinkonys, Dusetų ap.)

5634. Dažnai juokavo, kol pats apsigavo. (Švenčionių ap.; — kol subinėn gavo, - Utenos ap.)

5635. Dažnai juokies — žiūrėk, kad verkti netektų! (Merkinės par.)

5636. Dažnai juoksies iš kitų — likimas pasijuoks ir iš tavęs. (Marijampolė.)

5637. Dažnai juokus krečia, patekdamas pas svetimą pačią — oi, vyras pagaus ir plaukus nuraus. (Vilkaviškis.)

5638. Dažnai juoku žmogų užmuša labiau, negu kuolu. (Svėdasų par.)

5639. Dažnai lopytas ir naują parnešioja, o senas jauną pragyvena. (Dusetų par.)

5640. Dažnai lopytas naują atgyvena. (Zarasų ap.)

5641. Dažnai lopytas rūbas švarią dūšią dabina. (Merkinės ap.; — turtingą sielą dengia, - Marijampolė.)

5642. Dažnai maža bėda didelę pagimdo. (Salako par.)

5643. Dažnai maža bėda didelę su savim atsiveda. (Seirijų par.)

5644. Dažnai maža dūšia dideliam kūne, o dar dažniau didelė dūšia mažam kūne gyvena. (Plungė.)

5645. Dažnai maža kalė didelį šunį pagimdo. (Sedos ap.)

5646. Dažnai maža karvė dideliu teliu apsiteliuoja. (Liškiavos par.)

5647. Dažnai mažas krūmas giliai šaknis leidžia. (Molėtų par.)

5648. Dažnai mažas lietus būna iš didelio debesio. (Alytaus ap.)

5649. Dažnai mažas medžias plačiai šaknis leidžia. (Merkinės par.)

5650. Dažnai mažas šuo didelį nugali. (Sedos ap.)

5651. Dažnai maži šuneliai ir didelius sujaudina. (Eržvilko ap.)

5652. Dažnai mažo krūmo šaknys didesnės, negu didelio. (Dusetų p.)

5653. Dažnai melagis ir geras vagis. (Dusetų par.)

5654. Dažnai naujas rūbas greičiau susidėvėja, negu senas susinešioja. (Onuškio par.)

5655. Dažnai pasakomis nueina kitų teisybė. (Dusetų ap.)

5656. Dažnai pasitaiko, kad bažnyčion eina — karčiamon pataiko. (Daugų par.)

5657. Dažnai pasitaiko, kad mažas didelį nudėti pataiko. (Leipalingio par.)

5658. Dažnai rankos baltos, bet darbai juodi. (Valkininkai; — bet dūšia juoda, - Butrimonys.)

5659. Dažnai reikia daugiau sakyti, negu klausyti. (Dusetų ap.)

5660. Dažnai saldu būna vienam, kur buvo kartu kitam. (Molėtų par.)

5661. Dažnai saldumas virsta kartumu. (Plungės par.)

5662. Dažnai saldu pradėti, kartu baigti. (Merkinės par.)

5663. Dažnai šaukiančio niekas neklauso. (Pasvalys.)

5664. Dažnai šauksi — žmonėms įgrisi, neateis, nė kada reiks. (Vilkaviškis.)

5665. Dažnai tėvai be saiko vaikams pataikauja — ir patys vėliau daug bėdos ragauja. (Žiežmarių par.)

5666. Dažnai tėvai verkia nuo vaikų, bet dar dažniau dėl vaikų. (Šakių par.)

5667. Dažnai vaikai ir tėvų neatmena. (Dusetų ap.)

5668. Dažnai vaikai užmiršta tėvų vargus — kai pasens, su jais pačiais taip bus. (Stakliškių par.)

5669. Dažnai vyža ir čebatą pergyvena. (Dusetų ap.)

5670. Dažnai vyžas ten pastoja, kur čebatas nesvajoja. (Ašmenos apskr.)

5671. Dažnai vyžuotos ten nueina, kur nepasiekia čebatuotas. (Druskininkų par.)

5672. Dažnai žada — retai duoda. (Prienai.)

5673. Dažnai žadėtas — dažniausiai visai neregėtas. (Onuškio par.; — niekados netesėtas, - Marijampolės ap.)

5674. Dažnai žodis skaudesnis už lazdą (Alytus; — už mušimą, - Vilkaviškis.)

5675. Dažnai žodis skaudžiau užgauna, kaip mušimas. (Rietavo par.)

5676. Dažnai žodžiu daugiau sopa, nekaip akmeniu kad skauda. (Dusetų par.)

5677. Dažnai žodžiu daugiau užgauna, negu akmeniu. (Zarasu ap.)

5678. Dažnas su liežuviu marias išlaka. (Šakių ap.)

5679. Dažnas svečias atsibosta. (Dusetų, Švenčionių ap.)

5680. Dažnas svečias įgrįsta labiau, negu utėlė marškiniuose. (Plungės par.)

5681. Dažniau galvok, rečiau kalbėk. (Varnių ap.)

5682. Dažniau mažasis akmuo vežimą apverčia, negu didysis. (Dusetų ap.)

5683. Dažo, kaip mergos pasturgalį. (Gelgaudiškis.)

5684. Dažo liežiuviu, neišskusi ir peiliu. (Miroslavo par.)

5685. Dedi grūdelį prie grūdelio ir susideda pūrelis. (Alvito par.)

5686. Dega, kaip subinė, beržinės košės paragavusi. (Vilkaviškis.)

5687. Dega, kaip šlapias. (Joniškis.)

5688. Degė balaną — padegė namus. (Želvos ap.)

5689. Degė laužą — pakūrė gaisrą. (Šakiai.)

5690. Degs nedegs, bile savo pasiutimą išvarysiu. (Vilkaviškis.)

5691. Degs ugnis ir nekurstoma. (Pasvalys.)

5692. Degtinei į trobą įeinant, protas išeina laukan. (Pasvalys.)

5693. Degtine pradės — degutu pabaigs. (Eržvilko ap.)

5694. Degtine pradės — kuolais pagynės. (Merkinės ap.; — krauju pagynės, - Perloja.)

5695. Degtinė ir alus gimdo vargus. (Vabalninkai, Pasvalys.)

5696. Degtinė į namus — Dievas per duris. (Kamajų par.)

5697. Degtinė į namus — protas iš namų. (Ušpalių par.)

5698. Degtinė į namus — velnias kampan. (Alytaus ap.; — velnias už stalo, - Vilkaviškis.)

5699. Degtinės negeria, bet valstybinę stiklinėmis maukia. (Alytaus ap.)

5700. Degtinės nepastatysi — bylos neišloši. (Vilkaviškis.)

5701. Degtinę pamėgęs — bėdose prasmegęs. (Batakių par.)

5702. Degtukas turi galvutę, bet neturi smegenų. (Skaudvilės ap.)

5703. Dejuoja ir dejuoja, it karvelis vaikų. (Eržvilko ap., Panevėžys; — kaip karvelis, vaikų netekęs, - Joniškio ap.)

5704. Dejuoja, kaip apuokas. (Šakių ap.)

5705. Dejuoja, kaip gegutė, savo vaiko ieškodama. (Joniškis, Valkininkai.)

5706. Dejuoja, kaip karvelis po stogu. (Dusetų ap.)

5707. Del akvatos nesigaili nei sveikatos. (Varėnos par.)

5708. Del akvatos nežiūri nei šeimos, nei savo sveikatos. (Šakių ap.)

5709. Del alaus iš apynių nesigaili karvių devynių. (Pasvalys.)

5710. Del alučio ūkį praras, už degtinės stikliuką vaikus atiduos. (Biržų ap.)

5711. Del alučio žmoną, vaikus prarastų, bet tik gerai išsigertų. (Pasvalys.)

5712. Del biskelio nei iš kelio. (Kupiškis.)

5713. Del biskelio neisi iš kelio. (Žagarė.)

5714. Del bonkos degtinės lenda žydui į subinę. (Alvitas; — bučiuoja žydui šikinę, - Vabalninkai.)

5715. Del dabojimo nebeteko galvojimo. (Sedos ap.)

5716. Del degtinės nėra girtuokliui sunkios į karčiamą kelionės. (Pasvalys.)

5717. Del didelio rašto išbėgo iš krašto. (Kretingos par.; — išėjo iš krašto, - Anykščiai.)

5718. Del Dievo baimės, del žmonių gėdos! (Joniškio ap.)

5719. Del Dievo garbės susirinko visos Barbės. (Vabalninkai.)

5720. Del Dievo meilės! (Joniškio ap.)

5721. Del Dievo meilės, del žmonių laimės! (Marijampolė.)

5722. Del Dievo meilės, taip nedaryk — žmonos su vaikais iš namų girtas nevaryk. (Joniškio, Švenčionių ap.)

5723. Del Dievo švento — trečia lota, o skilandžio nėr! (Sakoma, kada ko surasti negalima. — Vilkaviškio v.)

5724. Del durnos galvos kojom pakūta. (Marijampolė; — kojom vargas, - Anykščiai.)

5725. Del gero alučio atsižadėsiu ir midučio. (Biržų ap.)

5726. Del giminių turėk, del vaikų pagailėk. (Ušpaliai.)

5727. Del girto nesižadėk bažnyčion važiuoti. (Pasvalys.)

5628. Del girtuoklio nesižadėk pro karčiamą bažnyčion važiuoti. (Razalimo par.)

5729. Del gražių berno akelių merga ir į pragarą nukeliaus! (Marijampolė.)

5730. Del gražių berno akelių pragaran nukeliaus mergelė. (Molėtų par.)

5731. Del gražių berno akelių suvyto jauna mergelė. (Valkininkų par.)

5732. Del ilgo liežuvio ne vienam dantys išgriuvo. (Pasvalys; — dantys išbarškėjo, - Kėdainių ap.; — dantys išbyra, - Eržvilko ap.)

5733. Del jo malonės nesiimsiu sau koronės. (Švenčionių apskr.)

5734. Del jo malonės nevengia nei Dievo koronės. (Zarasų ap.)

5735. Del jo noro kvailo niekas nesidairo. (Sudeikių par.)

5736. Del jo nors ir ant jo. (Ramygalos v.)

5737. Del jo reiks jau badą kęsti! (Kretingos p.)

5738. Del keno teliukų vilkas nežiūrės per tvorą! (Raseiniai, Kražiai.)

5739. Del kiekvieno paturbočiaus nėra paslūgočiaus. (Joniškio ap.)

5740. Del kito griekų negi pasikarsi! (Marcinkonių p.; — neisi pasikarti, - Joniškio ap.)

5741. Del kito yra, del tavęs nėra — tu jau esi prigėręs (prasiskolinęs. — Dusetų p.)

5742. Del kito jam galva neskauda. (Varėnos, Joniškio ap.; — neskausta, - Dusetų p.)

5743. Del kito nei man skaudu, nei man graudu: aš tik žiūriu ties savim. (Eržvilko ap.)

5744. Del kito tegul nė žolė neželia, bet tik man gerai. (Vilkaviškio ap.)

5745. Del kito tik baronką jis tegali pirkti. (Joniškis.)

5746. Del kito tik baronką jis tegali pirkti, del savies ir Dievą įspirti ir velniui pasimelsti. (Svėdasų par.)

5747. Del kitų bėdos galvos neskauda. (Joniškio ap.)

5748. Del kitų nei just, del jo visas svietas turi krust. (Kražių par.)

5749. Del kitų nei pirštu! (Alytaus ap.)

5750. Del kitų nepajudino nei pirštu. (Raseinių ap.)

5751. Del kitų palukėk, o man sumokėk! (Veisiejų par.)

5752. Del kitų rezginėmis, o man vežimais. (Marcinkonių par.)

5753. Del kompanijos gatavas pasikarti. (Joniškio ap.; — gatavas pasikarti, kaip čigonas, - Vilkaviškis.)

5754. Del kvailos galvos kojom nepakajus (Pasvalys; — kojom neramu, - Merkinė; — kojom pakūta, - Alytaus ap.)

5755. Del lašelio nei iš kelio. (Surviliškio par.)

5756. Del lašelio nei per vartus, del bonkutės nors Vilniun. (Valkininkų ap.)

5757. Del malkų nors sudek, del vandens nors prigerk, del duonos nors išnok, tik nuo manęs atstok. (Vilkaviškio ap.)

5758. Del manęs — kaip sau nori. (Joniškio ap.)

5759. Del manęs nei šilta tau, nei šalta. (Surviliškio, Utenos ap.)

5760. Del manęs nors ir ant manęs! (Joniškio ap.)

5761. Del manęs nors ir po manęs, bet tik ne ant manęs. (Surviliškio p.)

5762. Del miško braškėjimo negi miškan neisi! (Vilkaviškio ap.)

5763. Del niekų gyvas žemėn nelysi. (Joniškio ap.)

5764. Del niekų negi eisi pasikarti. (Utenos ap.; — negi pasikarsi, - Merkinės ap.)

5765. Del naujo prietelio neapleisk seno. (Ūdrijos v.)

5766. Delnu kūjo neatmuši. (Kėdainių, Merkinės ap.)

5767. Delnu kūjo neatremsi, kakta sienos nepramuši. (Rumbonių par.)

5768. Delnu kūjo nesudaužysi, stipresnio nepriveiksi. (Dusetų, Zarasų ap.)

5769. Del pono garbės mano nei šuva neišdvės. (Lieplaukės par.)

5770. Del pradžios užmiršo pagyną. (Merkinės ap.)

5771. Del puodo juodo nedaužyk bliūdo. (Švenčionių apskr.)

5772. Del savęs nieks blogai nežyčys. (Joniškio ap.)

5773. Del savo sveikatos nieko nesigaili. (Joniškio ap.)

5774. Del skatiko vieno gatavas pasikarti. (Molėtų par.)

5775. Del suvalgymo kiaulienos žalios nesikviesi talkos. (Kretingos ap.)

5776. Del suvalgymo talkos netelksi. (Plungė.)

5777. Del svečio turėk, del vaiko galėk. (Eržvilko ap.; — del vyro galėk, - Vilkaviškis.)

5778. Del svečio visada turėk, o kai neturėsi, tai ir susilauksi. (Dusetų p.)

5779. Del svetimo gero galvos nustojo. (Alytaus ap.; — galvos netekęs, - Joniškio ap.)

5780. Del svetimos bėdos negi man turi galvą skaudėti. (Rumbonių par.)

5781. Del svetimų griekų raudonuok dabar! (Joniškio ap.)

5782. Del svieto išmislų tiek daug klapatų. (Joniškio ap.)

5783. Del svočių veselija nerigs, del mergos gaspadorystė neges. (S. Didžiulis.)

5784. Del šito neapsirgs, o jei ligota — nenumirs. (Dusetų p.)

5785. Del šūdo nemesk grūdo. (Joniškio ap.; — nemėtyk grūdo, - Svėdasų ap.)

5786. Del tako neapleisk kelio. (Baisogala.)

5787. Del tavo kalbos nepaliksiu be galvos. (Plungė; — nenustosiu galvos, - Raseinių ap.)

5788. Del tiesaus tako nesuk iš kelio. (Eržvilko ap.)

5789. Del to biskelio nebus iš kelio. (Seda.)

5790. Del tokio gero aš nepralobsiu. (Kretingos par.)

5791. Del tokio prieteliaus duosiu ir virvutę pasikarti. (Viekšnių ap.)

5792. Del tokio prieteliaus nepasigailėsiu nė virvutės pasikarti. (Kretingos par.)

5793. Del tokios bėdos bobos giedos. (Babrai.)

5794. Del tokios giminės nėra pakelės. (Surviliškio v.)

5795. Del tokių vaikų nesiriesiu su nieku. (Šakių par.)

5796. Del tokių vargų nė šuo neamters. (Vilkaviškio par.)

5797. Del to marios tokios didelės, kad iš jų nieks negeria. (Kretingos ap.)

5798. Del tos bėdos šuva nelos. (Babrai.)

5799. Del tos skylės bobos tylės. (Babrai; — visi tylės, - Eržvilko ap.)

5800. Del tos skylės visi tylės, tik tu vienas išsižiojai. (Alvitas.)

5801. Del to svietas neis ubagauti. (Joniškio ap.)

5802. Del to svietas nepražus. (Joniškio, Aluntos ap.)

5803. Del to svietas nepražus, visos girios neišdžius. (Druskininkų, Ašmenos ap.)

5804. Del to žąsys basos vaikšto, kad batų neturi. (Liet. M. Dr., V. Jog.)

5805. Del vaikų galėk, del giminių turėk. (Kupiškio v.)

5806. Del vieno bliūdo visi pablūdo. (Kretingos par.)

5807. Del vieno gyventi gali! (Joniškio ap.)

5808. Del vieno gražio badu nemirsi. (Kretingos par.)

5809. Del vieno gražio dvi peklos dega. (Žagarė.)

5810. Del vieno kalto nukenčia šimtas nekaltų. (Joniškio, Dusetų ap.)

5811. Del vieno paukščio pavasaris nepabėgs. (Batakių v.)

5812. Del vienos akies kelią matysi. (Kretingos p.; — aklas nebūsi, - Plungė.)

5813. Del vienos bėdos možna gyventi. (Babrai.)

5814. Del vienos gijos audeklas negenda. (Eržvilko ap.; — audeklas nesuges, - Dusetų par.)

5815. Del vienos ligos nenumirsi. (Babrai.)

5816. Del vieno šūdvabalio negi bus šūdas iškapstytas. (Veliuonos v.)

5817. Del vieno uodo vasara esti. (Babrai.)

5818. Del vieno žydo jormarkas nebus. (Zapyškis.)

5819. Del vyžočių nėra paslūgočių. (Raudondvaris, Zarasai.)

5820. Dera, kaip driskiui kaliošai. (Merkinė.)

5821. Dera, kaip karvei balnas. (Merkinės, Panoterių par.)

5822. Dera, kaip kiaulei naginės. (Liškiavos par.)

5823. Dera, kaip kunigui kelnės. (Alytaus ap.; — kaip kunigui barzda, - Kauno ap.)

5824. Dera, kaip senam jauna pati. (Merkinės ap.)

5825. Dera, kaip šlėktelei batviniai. (Ašmenos apkr.)

5826. Dera, kaip šuniui gedula. (Šakių ap.)

5827. Dera, kaip šuniui penkta koja. (Merkinės par.)

5828. Dera, kaip usnys užleistoj dirvoj. (Vilkaviškio ap.)

5829. Dera, kaip vyžas čebatui. (Merkinės ap.)

5830. Dera ne ylą vienam darbui, bet žmogų visam amžiui. (Laukžemės par.)

5831. Derasi, kaip čigonas del arklio. (Butrimonių par.)

5832. Derasi, kaip gudas su maskolium. (Ašmenos apskr.)

5833. Derasi, kaip pelus pirkdami. (Perloja.)

5834. Derasi, kaip žydas. (Kurklių par.)

5835. Dera žąsį — perka vištą. (Merkinės ap.)

5836. Derėdamiesi daug sugaišo del pelų maišo. (Varėnos par.)

5837. Derėjosi del grūdo, susiderėjo del šūdo. (Vabalninkų ap.)

5838. Derėjosi, tris dienas gaišo del vieno pelų maišo. (Molėtų par.)

5839. Derėkimės, kaip žydai, gyvenkime, kaip broliai. (Daugų par.)

5840. Derėkis prisispyręs, kaip vyras patyręs. (Joniškis, Anykščiai.)

5841. Derėk, kaip žydas, mokėk, kaip brolis. (Vilkaviškis; — mokėk, kaip krikščionis, - S. Daukantas, Miežinio Žod.)

5842. Derėtis patariama, gėrėtis nedraudžiama. (Merkinės ap.)

5843. Derkšas viens! (Joniškio ap.)

5844. Dešimtas šlaks! (Kretinga.)

5845. Dešimtas šlakas — tai jo į gimines takas. (Kelmės ap.)

5846. Dešimtą kartą kliūsi, devynius nekliuvęs. (Dusetų par.)

5847. Dešimts kartų mėgysi, vis vieną patropysi. (Joniškis.)

5848. Dešimts kartų matuok, o vieną sykį atkirpk. (Šiaulių ap.)

5849. Dešimts vanagų vieną vištą peša! (Tverečius.)

5850. Dešimts vedančių, šimtas laukiančių. (Josvainių par.)

5851. Dešimts žmonių rinkosi — vienas susirinko. (Alytus.)

5852. Devindrėkio šmots! (Viekšnių ap.)

5853. Devindrėkis tu! (Joniškio ap.)

5854. Devintas vanduo nuo kisieliaus! (Pasvalys.)

5855. Devyni amatai — dešimtas badas. (Kėdainių ap.)

5856. Devyni amatai galvoje mušas. (Eržvilko ap.)

5857. Devyni amatai mušas, todėl galvoje glušas. (Žarėnų par.)

5858. Devyni amatai nepenės, o vienas riebiai nupenės. (Ramygalos par.)

5859. Devyni amatai žmogaus nevalgydina, tik į bėdas klampina. (Prienų ap.)

5860. Devynias bažnyčias pamatysi! (A. Schleicheris.)

5861. Devynias bažnyčias pamatysi, kai už viršugalvio pakratysiu. (Zarasų ap.)

5862. Devyni avinai galvoje mušasi. (L. M. Dr., M. S.)

5863. Devyni avinai ir kvailo žmogaus neatstoja. (Šakių ap.)

5864. Devyni gaidį peša, o dešimtas juokiasi. (Plungės ap.)

5865. Devyni gaidį peša, o dešimtam vėjas plunksnas neša. (Tirkšlių par.)

5866. Devyni gaidžiai, o trys vištos. (L. M. Dr., L. Iv.)

5867. Devyni gaidžiai, o visi trijų vištų neatstoja, devyni vyrai, o viena boba keravoja. (Švenčionių apskr.)

5868. Devyni gudai apynių bačką rito. (Miežinio Žod.)

5869. Devyni gudai bačką rito, dešimts maskolių alų apspito. (Ašmenos apskr.)

5870. Devyni gudai vieną aviną pjauna. (Miežinio Žod.; — vieną avį pjauna, - Ratnyčios par.; — vieną gaidį pjauna, - Pasvalys; — vieną ožį pjauna, - S. Daukantas.)

5871. Devyni melai, o dešimtas apgavimas, — tai ir visas jo dorumas. (Vilkaviškio v.)

5872. Devyni melo, vienas tiesos žodis — tai jo ir teisybė. (Dusetų par.)

5873. Devynios bėdos! (Kretingos par.)

5874. Devyniose bėdose paskendęs iš skurdo neišsikrapštysi. (Subačiaus ap.)

5875. Devyniose bėdose paskendo. (Vabalninkų ap.)

5876. Devynios galybės! (Joniškis, Anykščiai, Šakiai ir kitur.)

5877. Devynios galybės jų ten prisirinko! (Joniškis; — prisikimšo, - Utena.)

5878. Devyni piktieji į pragarą velka už pypkę! (Kretingos p.)

5879. Devyni puls — dešimtam papuls. (Joniškio ap.)

5880. Devynis kartus pasisekė, dešimto — bijokis. (Utena; — saugokis, - Merkinės ap.)

5881. Devynis kartus pasiseks, dešimtą — kliūsi. (Eržvilko ap.)

5882. Devynis kartus prašytas neik, dešimtą — nuvyk, jei mylimu svečiu nori būti. (Merkinės ap.)

5883. Devyniuose meluose jo tiesa paskendo, kad ir pas jos nesuranda. (Seirijų par.)

5884. Devyniuos gaidžio nepriveikia! (Duokiškio par.)

5885. Devynius sykius mieruok, dešimtą — kirpk! (Surviliškio v.)

5886. Devyni velniai ant vieno ožio užsėdo! (Plungės par.)

5887. Devyni vieno nelaukia. (Plungė.)

5888. Devyni vilkai vieną bitelę pjauna! (Molėtų par.)

5889. Devyni vyrai vieną gaidį pjauna! (Zapyškis, Eržvilko ap.)

5890. Devyni žydai vieną gaidį pjauna! (J. Vencius.)

5891. Dėdamas grūdą prie grūdo pripilsi aruodą. (Pasvalys.)

5892. Dėdei žuvys patiko — prūdai be žuvų pasiliko. (Pasvalys.)

5893. Dėdė — šikt pasirėdė. (Vilkaviškio v.)

5894. Dėdė šikt pasirėdė, o visi manė, kad ženytis rengias. (Vilkaviškio ap.)

5895. Dėjo amžiams, krovė vaikams, o teko žydo nagams. (Merkinės par.)

5896. Dėjo amžiams — sudėjo prekymečiui. (Kėdainių ap.)

5897. Dėjo, kaip ubagai, po dešimts skatikų. (Kretinga.)

5898. Dėka neatliksi, pyragu neužkiši, reikės pusbonkė statyti. (Salantai.)

5899. Dėk grūdą prie grūdo, pridėsi aruodą. (Mantviliai; — pripilsi aruodą, - Girkalnio v.)

5900. Dėk skatiką prie skatiko, nepaliksi nuogas, plikas. (Biržai; — sudėsi ir rublį, - Dusetų p.)

5901. Dėkui, dėde, už abazėlį — pasivėžinau! (Į nereikalingus patarimus atsakymas. — Vilkaviškio v.)

5902. — Dėkui! — Dėka neatliksi, pyragu neužkiši, kad ne alum, tai kitu galum. (Vilkaviškio v.)

5903. — Dėkui! — Dėka neatliksi, pyragu neužkiši — reikės šikna parodyt. (Vilkaviškio v.)

5904. Dėkui geram Dievui! (Molėtų p.)

5905. Dėkui labai žemai! (Joniškio ap.)

5906. Dėkui — tai dėčkui, o man kas? (Vilkaviškio v.)

5907. Dėkui už abazėlį — apsieisiu be patarimų. (Virbalio par.)

5908. Dėkui už šilimą! (atėjęs iš pirties) — Ant sveikatos! (Visoje Rytų Lietuvoje.)

5909. Dėkui už vidurius — kraštus atiduodu. (Raseinių ap.)

5910. Dėliai arklio ir vežimas. (Alytaus ap.)

5911. Dėliai Jono ir žiponas. (Joniškio ap.)

5912. Dėliai Jurgio ir kepurė. (Labūnavo par.)

5913. Dėliai karvės ir teliukas, sulig kiaulės ir paršiukas. (Alytaus ap.)

5914. Dėliai pono ir pagarba. (Biržų ap.)

5915. Dėliai tavo nosies žydas ožką pjovė! (Ukmergės ap.)

5916. Dėvėdamas šilkinius rūbus turi turėti ir aukštus dvarus. (J. Vencius.)

5917. Dėvėk, kol pritinka, valgyk, kol patinka. (Eržvilko ap.)

5918. Dėvėk sau šilkinius rūbus, jei tik turi aukštus dvarus. (Biržų ap.)

5919. Dėvėsi, kol nudėvėsi, bet ar kitą turėsi? (Papilės ap.)

5920. Dėvėsi, kol nuplėši. (Joniškio ap.)

5921. Didelė čia manta! (Pasvalys.)

5922. Didelė čia manta — viena duona ir toji neiškepta. (Šeduvos par.)

5923. Didelė išmintis, — maža galva ir toji tuščia. (Rokiškio par.)

5924. Didelė išmintis, o proto nei už skatiką. (Alytaus ap.)

5925. Didelė išmintis per mažą gerklę nelenda. (Vilkaviškis; — neišeina, - Kražiai.)

5926. Didelėj valioj augintas, iš jaunų dienų paikintas. (Kelmės ap.)

5927. Didelėj valioj augintas, proto neišmokintas. (Kurtuvėnų par.)

5928. Didelėj valioj augintas, tinginiauti gamintas, tai ir vogti prasimokė. (Onuškio par.)

5929. Didelė, kaip karvė, kvaila, kaip žąsis. (Vilkaviškis.)

5930. Didelė, kaip kumelė, durna, kaip višta. (Pasvalys.)

5931. Didelė laimė — visas nelaimes nugalėti ir jokios bėdos neturėti. (Kupiškio par.)

5932. Didelė meilė akis aptemdo. (Kupiškis.)

5933. Didelė nelaimė negalėti jokios nelaimės iškęsti. (Vilkaviškis.)

5934. Didelė nelaimė negalėti jokio vargo pakentėti. (Seirijų ap.)

5935. Didelė pirkia, bet maža tvarka. (Alytaus ap.)

5936. Didelės valios vaikams neduok, jei vėliau nenori bėdavoti. (Valkininkų par.)

5937. Didelės valios vaikams neduosi — bėdos mažiau kaštavosi. (Niedzingės par.)

5938. Didelė valia, bet maža galia! (Merkinės par.)

5939. Didelė valia kalėjimu gresia. (Pašvitinio v.)

5940. Didelė valia prie gero nepriveda, tik bėdų prideda. (Veisiejų par.)

5941. Didelė valia — sunki našta visiems, su kuriais susitinka. (Kretingos par.)

5942. Didelė valia turmon nuveda. (Lauksodis.)

5943. Didelė vieta pono karieta prieš mano keselį. (Kupiškis)

5944. Didelis, bet nepalėkiąs. (Plungė.)

5945. Didelis čia daiktas! (Joniškio, Merkinės ap. ir kitur.)

5946. Didelis čia daiktas, kad snarglys nenuspjautas. (Vabalininkų ap.)

5947. Didelis čia daiktas — smarvę paleisti, bet pamėgink pats ją ir uostyti. (Šakių ap.)

5948. Didelis čia smarkočius manai esi! (Joniškio ap.)

5949. Didelis, didelis: nuo nosies iki bambos! (Viekšnių ap.)

5950. Didelis ir durnas. (Bartininkų v.)

5951. Didelis ir kvailas. (Alvitas.)

5952. Didelis iš tavęs išmišlinčius! (Joniškio ap.)

5953. Didelis į dydį, o mažas į bybį. (Alvitas.)

5954. Didelis, kaip arklys. (Panevėžys.)

5955. Didelis, kaip arklys, durnas, kaip gaidys. (Alukšta; — durnas, kaip avinas, - Kelmės ap.; — durnas, kaip veršis, - Grinkiškis.)

5956. Didelis, kaip biesas, durnas, kaip kiaulė. (Raguva.)

5957. Didelis, kaip briedis. (Panevėžys.)

5958. Didelis, kaip briedis, o vaikšto apsitriedęs. (Alytaus ap.)

5959. Didelis, kaip eržilas. (Panevėžys.)

5960. Didelis, kaip eržilas, o bybys kaip katino. (Alvitas.)

5961. Didelis, kaip gudo verstas. (Druskininkų par.)

5962. Didelis, kaip jautis. (Pakruojaus v.)

5963. Didelis, kaip jautis, durnas, kaip avinas. (Linkuva; — kvailas, kaip kiaulė, - Panevėžys.)

5964. Didelis, kaip kuolas tvoroje. (Vabalninkų par.)

5965. Didelis, kaip Lazdijų vagis. (Marijampolė.)

5966. Didelis, kaip ožio mašna. (Veisiejai; — kaip ožio pautai, - Linkuva.)

5967. Didelis, kaip pusantro žydo. (Veisiejų v.)

5968. Didelis, kaip Šapališkės odų fabrikas. („Saulutė“ 1929 m.)

5969. Didelis, kaip Šaračinsko kuila. (Krosnos par.)

5970. Didelis, kaip Šilavos Kyva. (Betygalos par.)

5971. Didelis, kaip vagis, durnas, kaip velnias. (Surviliškio v.)

5972. Didelis, kaip velnias, durnas, kaip perkūnas. (Surviliškio v.)

5973. Didelis, kaip žardas. (Nemunaičio par.)

5974. Didelis — kai šnekėti, o kai darban — moka tik bezdėti. (Alvito par.)

5975. Didelis, lyg pakaruoklis. (Plungė.)

5976. Didelis mažo kvailys. (Alvitas.)

5977. Didelis medis bloga išrauti, didelis pyktis ne visiems išimti. (Dusetų par.)

5978. Didelis medis sunku išrauti, didelę skolą sunku atgauti. (Antalieptės par.)

5979. Didelis medis sunku išrauti, didelis skausmas sunku išgyventi. (Zarasų ap.)

5980. Didelis medis sunku išrauti, mirusį vaiką sunku užmiršti. (Antazavės par.)

5981. Didelis: nuo nosies ligi lūpos. (Eržvilko ap.; — nuo nosies ligi bambos, - Kražių ap.)

5982. Didelis pilvu, bet mažas protu. (Merkinės ap.)

5983. Didelis raistas velnių apsėstas, vargšas žmogelis utėlių suėstas. (Liškiavos par.)

5984. Didelis tu man čia ponas! (Vilkaviškis.)

5985. Didelis tu mislini jau čia ponas! (Joniškio ap.)

5986. Didelis ūgiu, mažas protu. (Biržų ap.)

5987. Didelis vagis mažesnius apvagia. (Utena; — mažesnius apgauna, - Antalieptė.)

5988. Didelis vagis mažesnius nuveja. (Pasvalys.)

5989. Didelis vargas, mažas pelnas. (Jurbarko ap.)

5990. Didelis vyras — kai plepėti, mažas — kai reikia padirbėti. (Lazdijų par.)

5991. Didelis vyras kalbose, bet mažas darbuose. (Alytus; — mažas veiksmuose, - Marijampolė.)

5992. Didelis vyras — kur pasigirti, jo nėra, kai darbas reik dirbti. Anykščiai.)

5993. Didelis vyras, o kalba kaip mažas. (Panoterių v.)

5994. Didelis vyras, o niekais užsiima. (Joniškio ap.)

5995. Didelis vyras šunims lodyti. (Vilkaviškio, Alytaus ap.)

5996. Didelis žmogus mažiems darbams, garsioms kalboms. (Kauno ap.)

5997. Dideliu vagim dedas, kad šuva bijotų. (Joniškio ap.)

5998. Dideliu vedas, niekais dedas. (Ramygalos v.)

5999. Dideli vaikai — dideli vargai. (Druskininkų par.)

6000. Didelį daiktą iš tolo pamatysi, mažo ir iš arti neišvysi. (Marcinkonių ap.)

6001. Didelį iš tolo pamatysi, mažą — arti prisikišęs. (Joniškio ap.)

6002. Didelį vagį ilgai gaudo. (Joniškio ap.; — negreit pagauna, - Varėnos ap.)

6003. Didelį vagį ir ponai gerbia. (Merkinės ap.)

6004. Didelį vagį sunkiai pagausi, nors ir velniui pasikliausi. (Vilkaviškis.)

6005. Didelį vežimą ir maža kupeta apverčia. (Merkinės ap.; — ir mažas akmuo nuverčia, - Prienai; — ir mažas kelmas išverčia, - Seirijų ap.)

6006. Didesniam užaugus ir ragai sunkiau laužti. (Dusetų p.)

6007. Didesniam užaugus ragų nepalauši. (Merkinės par.)

6008. Didi daiktai mažai užderėjo. (Seda.)

6009. Didieji vagys mažesnius nuvija. (Miežino Žod.)

6010. Didi išmintis ir mažoj galvelėj sutelpa. (Seda.)

6011. Didi išmintis — maža pažintis. (Alytaus ap.)

6012. Didi išmintis pro mažą gerklę išlenda. (Pasvalys; — pro mažą gerklę neišlenda - „Vargo Mokykla".)

6013. Didi — kvaila, maža — pikta, o vidurinių nėra. (Zarasų ap.; — o vidurinių nedaug yra, - Dusetų par.)

6014. Didi merga, tik zizės mažos. (Vabalninkų par.)

6015. Didi ragana buvo, kol velniai nepražuvo. (Ratnyčios par.; — kol velniai neišnyko, - Krosnos par.)

6016. Didis turtas — susiedas geras. (Pasvalys.)

6017. Didumėlis! — Pusantro žydo ir kumelės galva. („Ateitis" 1913).

6018. Didumo iki paukščio aukštumo. (Nevarėnai.)

6019. Didumo — per pusantro pagalio, amžiaus — kaip senas šuo. („Saulutė" 1929 m.)

6020. Didumo sulig aguonos grūdu. (Būgos Žod.)

6021. Didvyris, kokio dieną su žiburiu nesurasi. (Dzingiliškiai.)

6022. Didžiai tau žuvis patiko, — prūdai be žuvies paliko. (Šakiai, A. Schleicheris.)

6023. Didžiausia nelaimė būti be tėvynės. (J. Vencius.)

6024. Didžiausia nelaimė — neturėti nei draugų, nei giminių, varguose paramos, bėdose paguodos. (Plungė.)

6025. Didžiausia nelaimė — svetur nukeliauti ir namo kelio nesurasti. (Valkininkų par.)

6026. Didžiausia nelaimė — vaikų neturėti jaunatvėj, paguodos neregėti senatvėj. (Merkinės par.)

6027. Didžiausias šaltis atsileidžia, tai ir žmogus turi atsileisti. (Utena.)

6028. Didžiausias šaltis atslūgsta, — kad žmogus prieš žmogų neatslūgtų, piktumo nepamirštų! (Joniškio ap.)

6029. Didžiausias turtas — sveikata. (Raseiniai, Valkininkai, Dusetos ir kitur.)

6030. Didžiausią triukšmą pakėlė už špilkos galvutę. (J. Vencius.)

6031. Didžiausią triukšmą sukėlė del niekų. (Alytaus ap.)

6032. Didžiausią triukšmą sukėlė del svetimų niekų, o ne del savųjų griekų. (Merkinės par.)

6033. Didžiau skausta nuo liežuvių, ne kaip nuo botagų. (Žarėnų par.)

6034. Didžiu dedas, o šašas yr. (Dusetų par.)

6035. Didžiuojasi, kaip bernas, kūšį nugalėjęs. (Alvito par.)

6036. Didžiuojasi, kaip čigonas, Dievą apgavęs. (Molėtų par.)

6037. Didžiuojasi, kaip čigonė, vištas pavogusi. (Butrimonių par.)

6038. Didžiuojasi, kaip marti, anytą aplojusi. (Seirijų par.)

6039. Didžiuojasi, kaip merga pasigautu vaiku. (Alytaus ap.; — kaip merga benkartu, — Prienai; — kaip merga priešvainikiniu vaiku, — Vilkaviškis.)

6040. Didžiuojasi, kaip rūra, per turgų vežama. (Plungės par.)

6041. Didžiuojasi, kaip šikna kermošiuj. (Vabalninkų ap.)

6042. Didžiuojasi, kaip šlėktelė, kelnes sulopęs. (Pivašūnų par.)

6043. Didžiuojasi, kaip šuva, grambolį pagavęs. (Liškiavos par.)

6044. Didžiuojasi, kaip šuva, uodą prarijęs. (Jezno par.)

6045. Didžiuojasi, kaip žydas ožio pautais. (Alvito par.)

6046. Didžiuojasi nosį užrietęs. (Alytaus ap.)

6047. Didžiuojasi žmogelis, kad daug pridarė vaikelių. (Žiežmarių par.)

6048. Didžiuokis garsiais protėviais, bet ir stenkis būti į juos panašus. („Švietimo Darbas".)

6049. Didžiu vedas, šašu dedas. (Eržvilko ap.)

6050. Didžių nepavijom, iš mažų išbėgom. (Pasvalys.)

6051. Didžių vagių niekas nekušina, mažuosius karsto. (Eržvilko ap.)

6052. Diedas pasigėrė — pusė velnio, boba pasigėrė — visas velnias. (Veliuonos v.)

6053. Diegai nuvyto — griekai paplito. (Krosnos par.)

6054. Diegas geras, bet retas — gerai arė akėjo, tik negerai pasėjo. (Nemunaičio par.; — tik pasėt nemokėjo, - Seirijų par.)

6055. Diegas gražus, bet kokis bus viso to vaisius? (Rudaminos par.)

6056. Diena — amžius, subata — galas. (Batakių par.)

6057. Diena būtoji. (Šeduva.)

6058. Diena būtoji — tai ne rytojus. (Svėdasai.)

6059. Diena būtoji tamsi. (Alytaus ap.; — vargais pritvinkusi, - Valkininkų par.)

6060. Diena darbininkui, naktis tinginiui. (Darsūniškio par.)

6061. Diena darbu linksma. (Merkinės ap.)

6062. Diena dieną moko. (Joniškio ap.)

6063. Diena dienon — bėda bėdon. (Daugai.)

6064. Diena dienon dėjosi galvon, vos iš proto neišėjo. (Miroslavo par.)

6065. Diena dienon, kaip vaga vagon. (Perloja.)

6066. Diena dienon kalė, kaip genys medžių. (Merkinės ap.)

6067. Diena dienon suniekė jį valgė. (Valkininkai; — suniekė jį ėdė, — Marcinkonys.)

6068. Diena dienon — šikna šiknon. (Joniškio ap.)

6069. Diena dienon — vargas vargan. (Daugų par.)

6070. Diena dienon — vis tos pačios bėdos! (Molėtų par.)

6071. Diena gera, bet gyvenimas piktas. (Gelvonų par.)

6072. Diena ilgyn, naktis trumpyn, darbas geryn. (Marijampolės, Šakių ap.)

6073. Diena ilgyn — sieksnis trumpyn. (Marijampolės ap.)

6074. Diena ir naktis — ir para praslenka. (J. Vencius.)

6075. Diena kita — ir bėda baigta. (Merkinės par.)

6076. Diena mano — amžius mano. (S. Daukantas.)

6077. Diena nakčiai juokiasi. (Šakiai; — šaiposi, - Vilkaviškis.)

6078. Diena naktis amžių prarys. (Utena.)

6079. Diena naktis, kaip dvi peliukės, gyvenimą griaužia, kol žmogų palaužia. (Kelmės ap.)

6080. Diena naktis — vis mirtis arčiau. (Šakių ap.)

6081. Diena per dieną — ir metų galas. (Alytaus ap.)

6082. Diena per dieną — ir mirtis arčiau. (Lekėčių par.; — ir giltinė arčiau, - Ilguva.)

6083. Diena per dieną slenka, bet bėdos nepraslenka. (Išlaužo par.)

6084. Diena su galu. (Plungė.)

6085. Diena su galu, bet žmonių vargas galo netur. (Viekšnių ap.)

6086. Diena vakarop — metai galop. (Eržvilko ap.)

6087. Diena vakaru girias. (Veliuonos ap.)

6088. Diena vakaru giriasi, darbas pagyna. (Valkininkų ap.)

6089. Dieną barasi, nakčia bučiuojasi. (Žeimelio par.)

6090. Dieną — barnelė, naktį — meilelė. (Papilė.)

6091. Dieną barniai, naktį — meilė. (Utena.)

6092. Dieną naktį ant pečiaus begulėdamas turtų nesukrausi, dangaus neišgausi. (Labūnavo par.)

6093. Dieną naktį juokiasi. (Pasvalys.)

6904. Dieną naktį juokiasi, kaip bernas iš paklydusios mergos. (Ašmenos ap.)

6095. Dieną naktį juokiasi, kaip gudas iš savo kuilos. (Švenčionių ap.)

6096. Dieną naktį gerdamas ant kojų tvirtai nestovėsi. (Čiobiškio par.)

6097. Dieną naktį geria ir dar Dievulį baria, kad jam rugiai nedera. (Lintupių par.)

6098. Dieną naktį karčiamoj sėdėdamas nesiskųsk, kad skurdas užėdė. (Aukštadvario par.)

6099. Dieną naktį karčiamoj sėdėsi — gero neregėsi. (Ašmenos ap.; — duonos neturėsi, - Marcinkonių par.)

6100. Dieną nekėblink, naktį nekerėblink, pavakariais ir namo. (Surviliškio v.)

6101. Dieną naktį nemiegojęs lauke išsižiosi. (Pusnės par.)

6102. Dieną naktį nemiegosi — niekam netiksi. (Kuktiškiai.)

6103. Dieną naktį nemigsi — visiems neįtiksi. (Kupiškis, Vilkaviškis; — o pasauliui neįtiksi, - Mantviliai.)

6104. Dieną nesnausk, naktį nesiausk. (Joniškos.)

6105. Dieną nežiūrėsiu, gal nakčia geriau pamatysiu. (Dotnuvos ap.)

6106. Dieną nežiūrėsiu, naktį nepamatysiu. (Antalieptė, Utena.)

6107. Dieną pagaliais, o naktį glėbiais. (Dusetų v.)

6108. Dieną sielojas, kad jo geras buvo vasarojus, bet kodel gi aruodai tušti? (Gelvonų par.)

6109. Dieną su pagaliais, naktį — su pakulniais. (Zarasų ap.)

6110. Dieną tardė, naktį tardė, kol paskutinį centuką iš kišeniaus ištardė. (Alytaus ap.)

6111. Dienininko pakaklė, o kumiečio sprandas. (Biržų ap.)

6112. Dienininko pakaklė paruduoja, o kumiečio sprandas jau juoduoja. (Sintautų v.)

6113. Dienos juokai nakties darbai. (Kupiškis.)

6114. Dienutė — motutė darbininkui, o naktis — tinginiui. (Zarasų ap.)

6115. Dienutė motutė, o naktis — pamotė. (Želvos ap.)

6116. Dievai jį žino! (Marcinkonių par.)

6117. Dievai jo nematė! (Merkinės par.)

6118. Dievai tave imk! (Merkinės par.)

6119. Dievai tave temyli. (Šakių ap.)

6120. Dievai tave tesaugo. (Žeimelio par.)

6121. Dievai žino, iš kurio tu ubagyno. (Papilė; — iš kurio tu karklyno, - Kelmės ap.)

6122. Dievas amžinasis atlygins! (Viekšnių, Plungės ap.)

6123. Dievas amžinasis gaspadorius. (Būgos žodynas.)

6124. Dievas atras, ko kam trūksta. (Joniškio ap.)

6125. Dievas atras, ko kam trūksta, iš kur dūmai rūksta. (Kuktiškės par.)

6126. Dievas atras tavo sutras. (Šventežerio par.)

6127. Dievas atras tavo sutras — akių Jam neapduilinsi, kaip žmonėms apduilinai. (Rumbonių par.)

6128. Dievas atras tavo sutras, — kad ir tamsumoj paslėpsi, kad ir mariosna supilsi. (Alytaus ap.)

6129. Dievas atras tavo sutras — nepaslėpsi nei šuliny, nei drumstam vandeny. (Merkinės par.)

6130. Dievas atras tavo sutras — sumokės už apgaulystes ir visas kiaulystes. (Kriokalaukio par.)

6131. Dievas baras! (Sakoma, kai griaudžia. — Joniškio ap. ir daug kur kitur.)

6132. Dievas baras, kad esi, vaikel, negeras. (Molėtų par.)

6133. Dievas be partrūkio rūpinas savo šeimyna. (Miežinio Žodynas.)

6134. Dievas be skolos, o šuo be grieko. (Vilkaviškio v.)

6135. Dievas daug davė, bet daugiau dar sau liko. (S. Daukantas; — dar turi, - Plungė.)

6136. Dievas daugiau turi, negu duoda. (Pasvalys.)

6137. Dievas davė, bet ir atėmė. (Zarasų ap.)

6138. Dievas davė bites, velnias — bitininką. (Kruonis.)

6139. Dievas davė dantis, Dievas duos ir duoną. (Mantviliai, Vilkaviškis; — duos ir duonos, - Kretinga, Joniškis.)

6140. Dievas davė dantų — duos ir duonos. (Pasvalys.)

6141. Dievas davė, Dievas ir atėmė. (Joniškio ap.)

6142. Dievas davė giedrą, Dievas duos ir lietaus. (Eržvilko ap.; — Dievas duos ir lietų, - Vilkaviškio par.)

6143. Dievas davė glūmus. (Kretinga.)

6144. Dievas davė ir dribtelėjo. (Viekšniai.)

6145. Dievas davė, kipšas pagavo. (Miežinio Žod.)

6146. Dievas davė lietų, duos ir giedrą. (Pasvalys.)

6147. Dievas davė ligą, duos ir sveikatą. (Alytaus ap.)

6148. Dievas davė mylėdamas, bloznas klausė pavydėdamas. (Marcinkonių par.)

6149. Dievas davė norėti, duos ir ištesėti. (Merkinės ap.)

6150. Dievas davė šiandien — duos ir rytoj. (Varėnos par.)

6151. Dievas davė vaikus, Dievas duos ir vaikams. (Merkinės ap.)

6152. Dievas davė, velnias parovė. (Pasvalys.)

6153. Dievas derina javus ir geriems ir blogiems. (Merkinės ap.)

6154. Dievas duoda, Dievas ir atima. (Dusetų p.)

6155. Dievas duoda, kai žmogus prašo. (Merkinės par.)

6156. Dievas duoda ne kiek gali, bet kiek žmogui reikia. (Metelių par.)

6157. Dievas duoda ne kiek prašai, bet kiek tau reikia. (Šventežerio par.)

6158. Dievas duos duonos, o Marija mėsos. (Kupiškis.)

6159. Dievas duos — išeis ant gero. (Joniškio ap.)

6160. Dievas galingiausias ir mielaširdingiausias! (Joniškis.)

6161. Dievas glėbyje — velnias širdyje. (Mantviliai, Ukmergė, Dusetos; — velnias mintyje, - Utena, Švenčionys.)

6162. Dievas ir mato ir girdi, ką žmogus galvoja, ar tik širdy nešioja. (Nočios par.)

6163. Dievas ir nemylimas mus labai myli. (Dusetų par.)

6164. Dievas ir neprašomas duoda, kai žmogų prispiria bėdos. (Telšių ap.)

6165. Dievas ir ne visiems įtinka. (Plungės ap.)

6166. Dievas ir po papečka ras. (Krakės.)

6167. Dievas ir po pečium tave suras, kai nubausti panorės. (Lieplaukės ap.)

6168. Dievas yra neveiklus, bet ir nemarus. (Plungės ap.)

6169. Dievas yra senas gaspadorius. (Salantai, Tryškiai.)

6170. Dievas yra viečnasis gaspadorius. (S. Daukantas.)

6171. Dievas kantrus, bet ir jam kantrybės pritrūksta. (Merkinės ap.)

6172. Dievas kantrus, bet nemaršus. (Pasvalys.)

6173. Dievas klauso, bet ne visados išklauso. (Merkinės ap.; — bet ne kiekvienos maldos išklauso, - Krosnos par.)

6174. Dievas klauso ne lūpų, bet širdies. (Šventežerio par.)

6175. Dievas klauso ne maldos, bet širdies raudos. (Merkinės par.)

6176. Dievas kožnam prašant padės. (Joniškio ap.)

6177. Dievas kožną atmena, nei vieno neužmiršta. (Dusetų par.)

6178. Dievas kožno išklausys, kas iš visos širdies prašys. (Raguvos par.)

6179. Dievas kožno maldą supranta. (Joniškio ap.)

6180. Dievas liepė — velnias uždraudė. (Šėtos par.)

6181. Dievas lūpose — velnias širdy. (Kėdainių ap.)

6182. Dievas mato gerus ir blogus žmogaus darbus. (Rokiškio par.)

6183. Dievas mato, ko žmonės nepamato. (Vaduoklių par.)

6184. Dievas mato visas skriaudas. (Joniškio ap.)

6185. Dievas mato visas skriaudas padarytas, neteisingai turtus įsigytus. (Alsėdžių par.)

6186. Dievas mielaširdingas, bet ir kerštingas — gero neužmiršta, pikto nedovanoja. (Girėnų par.)

6187. Dievas mielaširdingas, į senatvę ir plaukus apmaino. (Rokiškis.)

6188. Dievas myli — todel ilgai jo kantrybė tyli. (Miroslavo par.)

6189. Dievas mūsų gelbėjas, bėdose patarėjas. (Tirkšlių par.)

6190. Dievas neatboja, ką šuva paloja. (Perloja.)

6191. Dievas neatboja, ką žmogus apie Jį galvoja. (Antazavės par.)

6192. Dievas neatboja nei šiokio nei tokio žmogaus. (J. Šliupas.)

6193. Dievas nemaršus, bet ir nepiktas. (Dusetų par.)

6194. Dievas ne piemuo — reik atsargiau su Juo. (Šakių par.)

6195. Dievas neumus, ale pametlyvas. (Dusetų par., Ušpaliai.)

6196. Dievas neužmiršta darbų gerų, bet pamena ir piktus. (Utenos, Zarasų p.)

6197. Dievas neužmiršta nei gerų, nei piktų darbų, bet negreit atlygina. (Ušpaliai.)

6198. Dievas neveiklus, bet neužmaršus. (Viekšnių par.)

6199. Dievas neveikus, bet atmenus. (Mieželinio Žod.)

6200. Dievas neveikus, bet ir nemaršus. (Skaudvilės par.)

6201. Dievas nė vienam ne patėvis. (Utenos ap.)

6202. Dievas nė vienam nepraleidžia nei gerų nei piktų darbų. (Molėtų par.)

6203. Dievas nė vienam nepraleidžia, tik negreit pasisako. (Žarėnų par.)

6204. Dievas pakelia duoną. (J. Šliupas.)

6205. Dievas pats žino, ko kam reikia. (Joniškio ap.)

6206. Dievas pats žino, ko kam reikia — ar malonės ar koronės. (Ratnyčios par.)

6207. Dievas pats žino, ko kam reikia, tą ir teikia. (Leipalingio par.)

6208. Dievas per kaktą nemuš. (Nočios par.)

6209. Dievas per kaktą nemuš, bet už blogą ne nū, tai ryt, o vistiek klius. (Ratnyčios par.)

6210. Dievas prašymo neatmes. (Joniškio ap.)

6211. Dievas prašymo neatmes — jei iš širdies prašysi, tai ir išvysi (Lintupių par.)

6212. Dievas su niekais neužsiima. (Joniškio ap.)

6213. Dievas su piemeniu neprasidės. (Joniškio ap.)

6214. Dievas su piemeniu neprasidės, bet ir piemenį išklausys ir, kur reikia, padės. (Švenčionių apsk.)

6215. Dievas reiškia, laimė lemia. (S. Didziulis.)

6216. Dievas remia ne jėgingą, bet teisingą. (Žarėnų par.)

6217. Dievas savo pirštą parodys! (Zapyškis.)

6218. Dievas tave nors nubaus, bet sunkiai nenuskriaus. (Santaikos par.)

6219. Dievas tave tenubaudžia už mano skriaudas (Vilkaviškis; — už mano ašaras, - Alytus; — už mano vargus, - Raseiniai.)

6220. Dievas tave nubaus. (Alytaus ap.)

6221. Dievas teisingas: žino, kam duot, iš ko atimt. (Dubingių par.)

6222. Dievas teisingas; žino, kam duot sveikatą, o kam kvarabą. (Želvos par.)

6223. Dievas teisingas: žino, kam sveikatą duot ir kam ne. (Dusetų par.)

6224. Dievas — tėvas ne tik tau, bet ir man. (Inturkės par.)

6225. Dievas — tėvas visiems: ir bagotiems ir kuprotiems. (Nemunaičio par.)

6226. Dievas Tėvas žino! (Joniškio ap.)

6227. Dievas Tėvas žino, kam jį kupra apdalino. (Varėnos par.)

6228. Dievas Tėvas žino, kam jį taip gražiai padabino. (Niedzingės par.)

6229. Dievas tildo vėjus ir visą prigimimą. (Miežinio Žod.)

6230. Dievas ugnele svietą koroja. (Joniškio ap.)

6231. Dievas ugnele žmones koroja, kai kitokių bausmių jie neatboja. (Švenčionių ap.)

6232. Dievas už tėvus užmoka. (Zapyškis.)

6233. Dievas už tėvus vaikams atlygina: kaip jie elgės su tėvais, taip su jais pasielgs jų vaikai. (Merkinės, Utenos, Švenčionių ap.)

6234. Dievas už vieną dešimties nebaudžia. (Labanoro par.)

6235. Dievas už vieną gerą darbą dešimts piktų atleidžia. (Onuškio par.)

6236. Dievas už vieno blogus darbus dešimtį baudžia. (J. Vencius.)

6237. Dievas vėjus nutildo, bet moteriškės nesuvaldo. (Pasvalys.)

6238. Dievas vėtrą kelia ir audrą gamina. (Skuodo ap.)

6239. Dievas vėtrą kelia ir audrą gamina, kai kitu būdu žmogaus neįtikina. (Švėkšnos par.)

6240. Dievas vienas tai žino. (Surviliškio par.)

6241. Dievas vienas tai žino, kada ateis žmogaus paskutinė adyna. (Molėtų par.)

6242. Dievas vieniems nueinant, kitiems praeinant duoda. (Plungė.)

6243. Dievas visad gelbsti pavojuje, bet ir žmogus turi pats gelbėtis. (Kretingos, Žarėnų ap.)

6244. Dievas visad gelbsti pavojuje esantį. (Kretinga.)

6245. Dievas visiems atiduoda: vieniems nueidamas, kitiems pareidamas. (Telšių, Tryškių ap.)

6246. Dievas visiems skalsins. (Joniškis.)

6247. Dievas viską gali. (Joniškio ap.)

6248. Dievas viską žino ir mato, bet negreit prabilsta. (Merkinės par.)

6249. Dievas viską žino ir mato, tik ilgai kenčia. (Merkinės ap.; — tik ilgai laukia, - Utena.)

6250. Dievas vislab išlaiko. (Salantai; — valdo, - Kretinga.)

6251. Dievas visur suras — nei po žeme nuo jo nepasislėpsi. (Gelvonų par.)

6252. Dievas visus apmato. (Raseiniai, Anykščiai.)

6253. Dievas visus darbus mato, kad ir užsidarysi, kad ir nakčia padarysi. (Virbalio ap.)

6254. Dievas visus mato, — nuo Jo nepasislėpsi nei savo darbų nepaslėpsi. (Lazdijų par.)

6255. Dievas visus mato, visų mintis išskaito — nuo Jo ir po žeme nepasislėpsi. (Molėtų par.)

6256. Dievas visus užlaikys ir išmaitins. (Joniškis.)

6257. Dievas visų vienodai klauso. (Joniškio ap.)

6258. Dievas žino, keno gaidys, keno avinas. (Kelmės, Šiaulių ap.)

6259. Dievas žino, keno jaučiai, bet mano veršiai. (Tryškiai.)

6260. Dievas žino, kiek žmogui duoti, kiek atimti. (Sedos ap.)

6261. Dievas žino, kiek žmogus gali iškentėti. (Merkinės par.)

6262. Dievas žino, kodel Jis ne visus pirštus lygius padarė. (Vilkijos, Veliuonos ap.)

6263. Dievas žino, kodel visų pirštai į save linksta. (Metelių par.)

6264. Dievą atmena, kad Jam reikia įtikti — užmiršta. (Batakių par.)

6265. Dievą atminsi — pikto nedarysi. (Valkininkų ap.)

6266. Dievą atsiminsi — nuo blogų darbų susilaikysi. (Pivašūnų par.)

6267. Dievą garbina visur, kunigą — bažnyčioj. (Joniškio, Ašmenos ap.)

6268. Dievą garbink ir velnio neužmiršk. (Krakės.)

6269. Dievą mylėk, bet ir velnio neatmesk. (Rygiškių Jonas; — bet ir velnio neužmiršk, - Merkinė.)

6270. Dievą mylėk, ir tau Dievas padės. (Joniškio, Švenčionių ap.)

6271. Dievą mylėk ir tiesą kalbėk. (Merkinės ap.)

6272. Dievą mylėk, širdį gerą žmonėms turėk. (Ašmenos ap.; — širdį turėk, - Joniškio ap.)

6273. Dievą mylėsi — blogo neregėsi. (Marcinkonių par.; — bado nekentėsi, - Ašmenos ap.; — vargo neregėsi, - Nočios par.)

6274. Dieve, atėmei karvę, perkūne, atimk ir ožką. (Tauragė.)

6275. Dieve brangiausias, vargstame, kaip pelės po šluota. (Pasvalys; — kaip pelės po žliaugtus, - Baisogala.)

6276. Dieve, davei mergaitę, duok ir palyvą! (Dusetų par.)

6277. Dieve, duok draugų laimingai nusikratyti — su neprieteliais bus lengviau. (Skudutiškės par.)

6278. Dieve, duok iš ožio pieno gauti, iš gaidžio kiaušinių susilaukti. (Varėnos par.)

2679. Dieve, duok iš ožio pieno, iš gaidžio kiaušinių. (Nemaniūnų par.)

6280. Dieve, duok iš ožkos avelę, iš kiaulės kumelę! (Pasvalys.)

6281. Dieve, duok iš ožkos kumelį! (Alvitas.)

6282. Dieve, duok iš ožkos kumelį: ožką melšim, kumeliu važiuosim. (Alksnėnai.)

6283. Dieve, duok iš pono ubagą, bet ne iš ubago poną! (Dusetų par.)

6284. Dieve duok, kad aš tave amžinai nevaidyčiau, savo akimi nematyčiau, neregėčiau. (A. Schleicheris.)

6285. Dieve duok, kad ožka kumelį atvestų. (Kražiai; — kumelį turėtų, - Pakuonio v.)

6286. Dieve duok, kad raitas tu manęs pėsčio nepavytum. (Šakių ap.)

6287. Dieve duok, kad tave bėdos apsėstų. (Krosnos par.)

6288. Dieve duok, kad tave bėdos apsėstų, kaip mane apsėdo rūpesčiai del tavo gražių darbelių. (Seirijų parį)

6289. Dieve duok, kad tave drugys taip krėstų, kaip mane krečia vargai. (Veisiejų par)

6290. Dieve duok, kad tave kirmelės suėstų. (Vilkaviškio ap.; — kad tave utėlės užėstų, - Alytaus ap.; — uodai sukandžiotų, - Šakių ap.)

6291. Dieve duok, kad tave paukščiai, varnai sulestų. (A. Schleicheris; — kad tave žvirbliai apšiktų, - Vilkaviškio, Alytaus ap.)

6292. Dieve duok, kad tave perkūnas užmuštų. (Druskininkų par.; — kad tave šventas Perkūnas užtrenktų, - Kražių, Kelmės ap.)

6293. Dieve duok, kad tave vanagai nuneštų į padanges. (Deltuvos par.)

6294. Dieve duok, kad tave velniai pagriebtų. (Druskininkų par.; — suraičiotų, - Molėtų par.)

6295. Dieve duok, kad tave vilkas pagautų. (Krosnos par.; — pagriebtų, - Seirijų par.; — papjautų, - Merkinės ap.; — pasmaugtų, - Raseinių ap.; — sudraskytų, - Alytaus ap.)

6296. Dieve duok, kad tave visos nopostys užpultų. (Joniškio ap.)

6297. Dieve duok, kad tave visi šunys užpultų, sugautų, suėstų. (A. Schleicheris, Kelmės, Raseinių, Alytaus ap.)

6298. Dieve duok, kad tave visi velniai apsėstų. (Valkininkų par.; — kad tave velniai apsėstų, kaip žydą utėlės, - Anykščiai; — kaip žydą parkos, - Švenčionių ap.)

6299. Duok Dieve, kad tave žemelė motulė nenešiotų, nekeltų. (Liškiavos par.).

6300. Dieve duok, kad tavęs gloda būtų! (A. Schleicheris; — gloda ištintų, - Jurbarko ap.)

6301. Dieve duok, kad tu apaktai, dienelės šviesos nepamatytai. (Seirijų par.; — saulelės nepamatytum - Marijampolės ap.)

6302. Dieve duok, kad tu ašaka paspringtum! (Jurbarko ap.; — kad tu duona paspringtai; - Alytaus ap.)

6303. Dieve duok, kad tu gyvas sudegtum! (Papilės ap.; — kad tu gyvas prapultum, - Kelmės ap.)

6304. Dieve duok, kad tu į budelio rankas ateitum! (A. Schleicheris; — į budelio rankas patektum, - Virbalio, Šakių par.)

6305. Dieve duok, kad tu klane prigertai. (Liškiavos par.; — šaukšte paskęstai, - Varėnos par.)

6306. Dieve duok, kad tu kur kojas sau palaužtum. (Skirsnemunės par.; — kad tu kojas palaužytai, - Varėnos par.)

6307. Dieve duok, kad tu marškiniuose nesutilptum. (Vilkaviškio ap.)

6308. Dieve duok, kad tu nepastotum. (A. Schleicheris.)

6309. Dieve duok, kad tu pakartas būtum. (A. Schleicheris; — kad tu ant sausos šakos pasikartai, - Merkinės par.)

6310. Dieve duok, kad tu ramybės niekur sau nesurastum. (Šakių ap.; — kad tu niekur nerimtum, - A. Schleicheris.)

6311. Dieve duok, kad tu sau sprandą kur nusisuktum! (Raseinių ap.; — sprandą nutrūktum, - A. Schleicheris.)

6312. Dieve duok, kad tu sukluptum ant lygaus laukelio, ant tiesaus kelelio. (Lydavėnų par.)

6313. Dieve duok, kad tu tai ant patalo sučerautum. (A. Schleicheris.)

6314. Dieve duok, kad tu tuo kąsniu paspringtai! (Leipalingio par.; — kad tu tuo kąsniu nemistum, - A. Schleicheris.)

6315. Dieve duok, kad tu žemėn gyvas prasmegtum! (Kražių par.; — susmegtum, - Marijampolės ap.)

6316. Dieve, duok mažu gimti, didžiu augti. (Eržvilko ap.)

6317. Dieve, duok mirti, o ne pražūti. (Pasvalys.)

6318. Dieve, duok pavydą, ne nuoskaudą! (Eržvilko ap.)

6319. Dieve, duok smulkų gimdyti, o didelį augyti. (Žagarė.)

6320. Dieve, duok sunkius metus, ale iškada manęs. (Būgos Žod.)

6321. Dieve, duok taiką, meilę — mums veseilę. (Vilkaviškis.)

6322. Dieve, duok vienam gimti, ne vienam augti. (Valkininkų ap.; — ne vienam būti, - Viekšniai; — ne vienam gyventi, - Biržų ap.)

6323. Dieve, duok vyžuotų, o piniguotų. (Miežinio Žod.)

6324. Dieve gink iš kito bėdos ieškoti sau naudos. (Merkinės par.; — laukti sau naudos, - Valkininkų par.)

6325. Dieve, gink iš kito malonės gyventi! (Raseinių ap.)

6326. Dieve, gink iš pono skolos, iš žydo naudos ieškoti. (Varėnos ap.)

6327. Dieve, gink latviu pasitikėti, ponui pinigų paskolinti. (Imbradų par.)

6328. Dieve, gink nuo ligų ir nuo mūsų teismų. (Alytaus ap.)

6329. Dieve, gink nuo neprašytų geradėjų — nuo piktadarių patys apsiginsim. (Vilkaviškis, Marijampolė.)

6330. Dieve gink, nuo žydo priklausyti, pas latvį pagalbos prašyti. (Mažeikių ap.)

6331. Dieve gink, savo neturėti ir kitam pavydėti. (Merkinės ap.)

6332. Dieve gink, su miestelėne apsivesti, su karčiama apsiprasti. (Kėdainių ap.)

6333. Dieve gink, su žydu susidėti, su latviu susidraugauti. (Biržų ap.)

6334. Dievelių girelę iškirto — žmogelis senas apvirto. (Antalieptė; — atvirto, - Anykščiai; — pavirto, - Pasvalys.)

6335. Dieve, mėtyk savaisiais, o mūsiškiai patys krinta. (Eržvilko ap.)

6336. Dieve mylėk, jam tiesos žodį pasakyti — geriau akis jam išbadyti. (Merkinės par.)

6337. Dieve mylėk, su latviu susidraugauti. (Zarasų ap.; — su ponu susidraugauti, - Švenčionių apsk.)

6338. Dieve mylėk, ten kalbėti, kur reikia tylėti. (Merkinės par.)

6339. Dieve, padėk. (Joniškio, Merkinės ap.)

6340. Dieve, padėk ir vejančiam ir bėgančiam. (Joniškio ap.)

6341. Dieve, paėmei motiną, imk ir vaikus. (Dusetų par.)

6342. Dieve, paskalsyk! (Tirkšlių ap.)

6343. Dieve, paskalsyk duonelę, kad nebadautų maži vaikeliai. (Ratnyčios par.)

6344. Dieve, paskalsyk man, paskalsyk ir jam! (Liduokių par.)

6345. Dieve, paskalsyk visam baltam svietui! (Plungės par.)

6346. Dieve, peržegnok! (Šiauliai.)

6347. Dievo akys visą pasaulį apmato. (Joniškio ap.)

6348. Dievo akys visą svietą apmato ir kiekvieną žmogų pamato. (Druskininkų par.)

6349. Dievo bijok, gėdą turėk. (Joniškio ap.)

6350. Dievo bijok, jei gėdos neturi. (Žagarė.)

6351. Dievo bijok, kad svieto nesigėdini. (Joniškio ap.)

6352. Dievo bijok, žmonių pasigėdink! (Šakių ap.)

6353. Dievo bijom ir, kaip mokam, pykdom. (Dusetų par.)

6354. Dievo diena — žmogaus visas amžius. (Veprių par.)

6355. Dievo dovanas negi šunims mėtysi? (Lydavėnų par.)

6356. Dievo dovanos šunims nemėtyk. (Joniškio ap.)

6357. Dievo duotas — ko vertas, nežiūrėk. (Krakės.)

6358. Dievo galia — mano, valia. (Navarėnų par.)

6359. Dievo galia žemę judina, bet jo širdies nesujudina. (Žarėnų par.)

6360. Dievo galybės, marių gilybės neišmatuosi. (Joniškio ap.)

6361. Dievo galybės neišmieruosi! (Zarasų ap.)

6362. Dievo galybės nesuprasi! (Švenčionių ap.)

6363. Dievo galybės nesuprasi, dangaus krašto nesurasi. (Sudargo par.)

6364. Dievo galybės, svieto tolybės neišmieruosi. (Joniškio ap.)

6365. Dievo gėrybė neišmastoma. (Rygiškių Jonas.)

6366. Dievo girnos gerai mala, Dievo šluota gerai šluoja. (Veliuonos v.)

6367. Dievo girnosna pateksi už tokius griekus! (Raudondvario par.)

6368. Dievo girnos sumalė jo puikybę. (Vilkijos p.)

6369. Dievo girnos sumals tave į dulkes! (Kupiškio par.)

6370. Dievo ir čigonas neapgaus. (Dusetų par.)

6371. Dievo kantrybė didelė, bet žmogaus piktumas dar didesnis. (Slavantų par.)

6372. Dievo kantrybė didesnė, negu žmogaus griekai. (Slavikų par.)

6373 Dievo korotas, velnio pristotas. (Griškabūdis.)

6374. Dievo maldomis neapgausi, apieromis nepapirksi. (Skaudvilės par.)

6375. Dievo meilė didesnė už viso svieto griekus. (Joniškio ap.)

6376. Dievo meilė mus pažeidžia, mums ir atleidžia. (Skaudvilės par.)

6377. Dievo meilės atsižvelk, į tokį darbą stodamas. (Veviržėnų par.)

6378. Dievo mišiomis nepapirksi, apieromis neapeisi. (Batakių par.)

6379. Dievo neapgausi, aplinkui neapeisi ir aplink pirštą neapsuksi. (Druskininkų ap.)

6380. Dievo neapgausi, o velnią pagausi. (Merkinės ap.)

6381. Dievo neapgausi, o velniui į nagus pateksi. (Sudargo par.)

6382. Dievo nebijosi — pasibaidysi velnio. (Merkinės ap.)

6383. Dievo nebijosi — velnias pabaidys. (Vabalninkų ap.)

6384. Dievo pagalba tikėk, bet ir pats netingėk. (Kupiškis; — bet ir pats, sudėjęs rankas, nesėdėk, - Anykščiai.)

6385. Dievo pirštas jį palietė. (Valkininkų par.)

6386. Dievo prileidimo neišvengsi. (Dusetų par.)

6387. Dievo prilikimo neatmainysi. (Joniškio ap.)

6388. Dievop viltį padėjęs niekuomet neprapulsi. (Pasvalys.)

6389. Dievo rykštė baisi. (Joniškio ap.)

6390. Dievo rykštė jį nubaudė. (Marcinkonys; — palietė, - Marijampolės ap.)

6391. Dievo rykštė sunkiai plaka, bet Jo ranka gailestinga. (Virbalio par.)

6392. Dievo rykštę pajusi — savo griekus suprasi. (Valkininkų par.)

6393. Dievo sutvėrimas, o į velnią panašus. (Pasvalys.)

6394. Dievo sutvėrimas, o velnio iškraipytas. (Anciškio par.)

6395. Dievo turguj nesurasi, karčiamoj nesimelsi. (Merkinės ap.)

6396. Dievo turgun nesiveši. (Šventežerio par.)

6397. Dievo ženklas, kad susilaikytai. (Krosnos par.)

6398. Dievo ženklą išvydai, o kuo gresia — nesupratai. (Seirijų par.)

6399. Dievo ženklytas! (Vilkaviškis.)

6400. Dievo ženklytas ir paženklytas. (Valkininkų par.)

6401. Dievo ženklytas, kad žmonės pažintų, su kuo reikalą turi. (Marijampolės ap.)

6402. Dievo ženklo argi nematei, kad tokion balon įlindai? (Varėnos par.)

6403. Dievo ženklo nepaklausei — paklausysi dabar velnio žeberklų. (Marcinkonys; — velnio žabangų, - Nočios ap.)

6404. Dievo žinioje ir dangus ir žemė. (Kretingos par.)

6405. Dievo žinioje ir gyvulys ir vabalas. (Šakių ap.)

6406. Dievo žinioje ir turtingas, ir vargšas, ir protingas, ir kvailas. (Marijampolės ap.)

6407. Dievo žinioje visas pasaulis. (Viekšniai.)

6408. Dievo žiniojo viso yra. (Seda.)

6409. Dievui ant garbės, žmogui ant naudos. (Joniškio ap.)

6410. Dievui ateitis aiški. (Subačiaus ap.)

6411. Dievui ateitis, kaip žmogui praeitis. (Raguvos par.)

6412. Dievui atsiduok, bet ir pats nevėpsok. (Čiobiškio par.)

6413. Dievui atsiduok, bet ir pats, rankas sudėjęs, nesėdėk. (Valkininkų par.)

6414. Dievui bevaktuojant ir žmogus tur vaktuotis. (Kelmės, Viekšnių, Papilės ap.)

6415. Dievui bevaktuojant, vaktuokis ir tu pats. (Salantų ap.)

6416. Dievui daugiau matosi, negu žmogui. (Kantaučių par.)

6417. Dievui daugiau rūpi, kaip mums. (Pasvalys; — nei žmonėms, - Tryškiai, S. Daukantas.)

6418. Dievui dūšia, žemei kūnas, velniui šūdas. (Miežinio Žod.)

6419. Dievui dūšią, velniui kiaušius. (Joniškis.)

6420. Dievui dūšią, velniui pautus. (Vabalninkai.)

6421. Dievui garbė, velniui šūdas. (Pasvalys.)

6422. Dievui geras — velniui piktas. (Šakių ap.)

6423. Dievui geras — žmonėms geras. (Kražių ap., Šakiai.)

6424. Dievui ir geras melagis nepameluos, tuoj pažins. (Dusetų p.)

6425. Dievui yra visa galima. (Viekšnių ap.)

6426. Dievui kalėdoja, o sau kišeniun pasideda. (Alytaus ap.)

6427. Dievui kantrybės nepritruks. (Lukšių par.)

6428. Dievui kelio nereikia ieškoti — ką panorės, tą ranka pasieks. (Šakių ap.; — tą pirštu ištiks, - Raseinių pa.)

6429. Dievui kelio nereikia — visur ir be kelio pasiekia. (Sudargo par.)

6430. Dievui — labas, velniui — stabas. (Zarasų par.)

6431. Dievui lygiai visi geri. (Joniškio ap.)

6432. Dievui malda — dūšiai saldu. (Joniškio ap.)

6433. Dievui malda lūpose, panieka širdy. (Ūdrija.)

6434. Dievui malda širdy, apgaulystė galvoj. (Šakių ap.)

6435. Dievui meilus, svietui dailus. (Joniškio ap.)

6436. Dievui meldžias, velnią už uodegos tampo. (Merkinės ap.)

6437. Dievui nenusidėjus nei šventas negyvena. (Merkinės par.)

6438. Dievui nenusidėsi ir dvejus poterius sukalbėjus. (Anykščiai, Joniškis.)

6439. Dievui nepameluosi. (Pasvalys.)

6440. Dievui nepasimeldus darbo nepradėk. (Valkininkų par.)

6441. Dievui nepasimeldus gulsi, kažin ar sveikas atsikelsi. (Adakavo par.)

6442. Dievui nepasimeldus pradėsi — Dievas atstos, velnias globos. (Merkinės par.)

6443. Dievui nepasimeldus, snukio neperžegnojus šaukšto jau graibos. (Alytaus ap.)

6444. Dievui nereikia, kiaulė nesuės. (Ušpalių par.)

6445. Dievui nereikia riebaus, bet maldingo. (Tauragė.)

6446. Dievui nereikia, velnias neims — niekur nedings. (Druskininkų par.)

6447. Dievui nereikia, velnias neneš — ir kur gi jis dings. (Liškiava.)

6448. Dievui nereikia, velniui neįdomu. (Pušaloto par.)

6449. Dievui nesumeluosi, netiesa akių neapdumsi. (Merkinės par.)

6450. Dievui nusideda ir šventieji septynis kartus per dieną. (Nevarėnų par.)

6451. Dievui nusidėjau nenoromis. (Antazavės par.)

6452. Dievui nusidėjus atgailos neatidėliok. (Šakių ap.)

6453. Dievui nusidėjus, atgailos nepadarius jokio darbo nepradėk — geras nesiseks. (Ramygalos par.)

6454. Dievui nusidėsi — dangaus neregėsi. (Joniškio ap.)

6455. Dievui nusidėsi — velnią pradžiuginsi. (Lukšių par.)

6456. Dievui padedant giltinė nesuks. (Miežinio Žod.)

6457. Dievui padedant ir giltinę apgausi. (Pasvalys.)

6458. Dievui saugojant ir žmogus turi saugotis. (Molėtų p.; — turi sergėtis, - Pasvalys.)

6459. Dievui saldu, kai žmogui maldu. (Žagarės ap.)

6460. Dievui šviesa nereikalinga, kad piktus darbus pastebėtų. (Adakavo par.)

6461. Dievui šviesos žvakėmis nepadidinsi, apieromis neįtikinsi — Jis širdy įskaito. (Batakių par.)

6462. Dievui visi lygūs. (Joniškis.)

6463. Dievui visi lygūs: ir turtuoliai ir varguoliai, o kas vargšesnis, tas dar geresnis. (Skaudvilės par.)

6464. Dievui visi meilūs, visi dailūs. (Joniškio, Molėtų par.)

6465. Dievui visi žmonės lygūs. (Rygiškių Jonas.)

6466. Dievui žvakelę, o velniui širdelę. (Miroslavo par.)

6467. Dievui žvakė, o velniui darbai. (Veisiejų par.)

6468. Dievui žvakė, o velniui dvi. (Žagarė.)

6469. Dievui žvakės nereikia, kad pamatytų, kas ir nakčia padaryta. (Lazdijų par.; — kas patamsėj padaryta, - Vilkaviškio par.)

6470. Dievuliau dangaus, kaip aš čia ant žemės rangaus! (Plungė.)

6471. Dievuli, duok man dalelę, jauną mergelę. (Rygiškių Jonas.)

6472. Dievulis davė gerą orą, bet nebuvo namuose gaspadoriaus. (Varėnos ap.)

6473. Dievulis davė gražią mergelę, tik pašykštėjo kraitelio. (Liškiavos par.)

6474. Dievulis davė ir dribtelėjo. (Vilkaviškis.)

6475. Dievulis dovanojo, bet žmonės išnešiojo. (Merkinės par.)

6476. Dievulis visiems tėvulis, tik ne visi Jo vaikeliai. (Sudargo par.)

6477. Dievulis visiems tėvulis, tik ne visi nori būti Jo vaikeliais. (Lukšių par.)

6478. Dievu pasitikėk, bet ir pats nežioplinėk. (Vilkijos par.)

6479. Dikčiau skausta nuo liežuvių, ne kaip nuo botagų. (Plungės ap.)

6480. Dikta merga, kaip krosnis. (Daugų, Niedzingės par.)

6481. Dikta merga, kaip penimė kiaulė. (Varėnos par.)

6482. Diktas bernas, kaip numoliavotas. (Alytaus ap.)

6483. Diktas bernas, kaklas kaip jaučio, nors ant sprando jungą dėk. (Varėna.)

6484. Diktas bernas, nors jungan kinkyk. (Merkinės ap.)

6485. Diktas į lašinius, silpnas į spragilą. (Žiežmarių par.)

6486. Diktas į mergas, silpnas į arklą. (Kruonio par.)

6487. Diktas, kaip nulipintas. (Merkinės ap.)

6488. Dikti (riebūs), kaip vargšo utės (utėlės. — Viekšniai.)

6489. Dilgelėsna pasodino — tai ir arti išmokino. (Čiobiškio par.)

6490. Dilgėlės užderėjo, todel ir linai nedygo. (Jezno par.)

6491. Dilgėlių paragavęs neiškęsi nedejavęs. (Kryvonių par.)

6492. Dilgėlių šikna paragavo, tai ir kasosi. (Nemunaičio par.)

6493. Dilginės auga nesėtos, o kviečiai ir pasėti neauga. (Miežinio Žod.)

6494. Dilginės košės paragavęs protą greit atgausi. (Kurklių par.)

6495. Dilginuitis viens! (Joniškio ap.)

6496. Dingo akyse, kaip šmėkla. (Merkinės ap.)

6497. Dingo bėdos, liko vargai. (Alytaus ap.)

6498. Dingo iki paskutinio. (Vilkaviškio par.)

6499. Dingo iki vieno. (Šakių ap.)

6500. Dingo, kaip aketėn įkritęs. (Merkinės ap.)

6501. Dingo, kaip miegas per išgąstį. (Kelmės ap.)

6502. Dingo, kaip migla. (Merkinės p.)

6503. Dingo, kaip pernykštė žiema. (Alytaus ap.)

6504. Dingo, kaip pernykštis sniegas. (Joniškio ap.)

6505. Dingo, kaip pirdis vandeny. (Marijampolė; — kaip pirdžius vandeny, - Kiduoliai.)

6506. Dingo, kaip sapnas. (Alytaus ap.)

6507. Dingo, kaip vakarykščia diena. (Joniškio ap.)

6508. Dingo, kaip vakarykštis sapnas. (Joniškio ap.)

6509. Dingo, kaip žemėn prasmegęs. (Merkinės ap.)

6510. Dingo pinigai, beliko bėdos ir vargai. (Šakių ap.)

6511. Dingo ratai, pradings ir kumelė. (Seirijų par.)

6512. Dingo skarmaluose, atsirado šilkuose. (Virbalio ap.)

6513. Dingo šiaudinis, atsirado auksinis. (Adakavo par.)

6514. Dirba ant juokų. (Plungės par.)

6515. Dirba atbulais nagais. (Joniškis.)

6516. Dirba be saiko, o visi tinginiu laiko. (Marijampolės ap.)

6517. Dirba del naudos, dirba ir iš bėdos. (Merkinės par.)

6518. Dirba del svieto akių. (Švenčionių ap.)

6519. Dirba del svieto monų. (Joniškio ap.)

6520. Dirba dieną ir naktį. (Merkinės par.)

6521. Dirba dieną naktį, kaip juodas jautis. (Panevėžys.)

6522. Dirba išsijuosęs. (Joniškio, Alytaus ap.)

6523. Dirba, kaip arklys. (Panevėžys.)

6524. Dirba, kaip arklys, suvalgo, kaip trys. (Vilkaviškis.)

6525. Dirba, kaip bimbalai del pono. (Joniškis.)

6526. Dirba, kaip del žydo. (Joniškis.)

6527. Dirba, kaip dešimts dienų nevalgęs. (Alytaus ap.)

6528. Dirba, kaip dešimts kiaulių bulbėse — ne tiek naudos, kiek bėdos. (Niedzingės par.)

6529. Dirba, kaip dvaro bimbalai. (Joniškis.)

6530. Dirba, kaip gaidys, valgo, kaip arklys. (Eržvilko ap.)

6531. Dirba, kaip gaidys, valgo, kaip trys, šika, kaip arklys. (Plungė.)

6532. Dirba, kaip gegužė. (Dusetų par.)

6533. Dirba, kaip girnų apatinė pusė. (Kupiškis; — kaip girnų apatinis akmuo, - Veiveriai.)

6534. Dirba, kaip iš bado dvėsdamas. (Valkininkų par.)

6535. Dirba, kaip įsiutęs. (Marijampolės ap.)

6536. Dirba, kaip jautis. (Pasvalys.)

6537. Dirba, kaip jautis, o valgo, kaip žvirblys. (Merkinės ap.)

6538. Dirba, kaip jautis, o visi tinginiu laiko. (Joniškis.)

6539. Dirba, kaip juodas jautis, iš jungo neiškinkiamas. (Kruonis, Jeznas.)

6540. Dirba, kaip kelnes pridirbęs. (A. Panemunė.)

6541. Dirba, kaip kiaulė bulvėse. (Kruonio par.)

6542. Dirba, kaip kiaulė knaisiojas. (Surviliškis, Merkinė.)

6543. Dirba, kaip lakt laka. („Ateitis" 1913.)

6544. Dirba, kaip malūnas be naudos. (Plungė; — kaip malūnas tuščiomis, - Salantai.)

6545. Dirba, kaip malūnas, rankom tik matažgoje. (Krosnos par.)

6546. Dirba, kaip nesavom rankom. (Duokiškio par.)

6547. Dirba, kaip nykštukas, o algos reikalauja, kaip milžinas. (Alytaus ap.)

6548. Dirba, kaip pasamdytas. (Merkinės par.)

6549. Dirba, kaip samdytais nagais. (Joniškis.)

6550. Dirba, kaip samdytas už pelų maišą. (Alovės par.)

6551. Dirba, kaip su svetimom rankom. (Marijampolės ap.; — kaip su svetimais nagais, - Joniškis.)

6552. Dirba, kaip šlapias dega. (Merkinės ap.)

6553. Dirba, kaip švedas Rygą. („Saulutė" 1929.)

6554. Dirba, kaip tinginiauti samdytas. (Merkinės par.)

6555. Dirba, kaip tinginio brolis, ėda, kaip arklio svotas. (Švenčionių apskr.)

6556. Dirba, kaip trys, ėda, kaip arklys. (Plungės ap.)

6557. Dirba, kaip vergas. (Marijampolė.)

6558. Dirba, kaip veršis. (Alytaus ap.)

6559. Dirba, kaip žydas žmogui. (Marijampolė; — kaip žydas del žmogaus, - Joniškis.)

6560. Dirba, kaip žydbernis. (Vilkaviškio par.)

6561. Dirba, kaip žydo arklys. (Skaudvilės par.)

6562. Dirba, koją pasiėmęs. (Vilkaviškio v.)

6563. Dirbančiam dienos neužtenka, iš vakaro pavogti tenka. (Švenčionių apsk.)

6564. Dirbančiam ir Dievas padeda. (Joniškio ap.)

6565. Dirbančiam padėk, prašančiam žadėk. (Kuktiškės, Joniškio par.)

6566. Dirbančiam pavydėk, jį pralenkti panorėk. (Kuktiškės par.)

6567. Dirbančiam šposų nekrėsk — Dievas supyks ir žmonės nepagirs. (Seirijų par.)

6568. Dirbančio negaišink. (Joniškis.)

6569. Dirbančio nesugaišk, be reikalo kalba nekliudyk. (Kuktiškės par.)

6570. Dirbant ir vanduo skanus, ir sausa duona gardi. (Zapyškis, Merkinė, Valkininkai.)

6571. Dirbant nereik juokų daryt. (Rygiškių Jonas užr.)

6572. Dirbant nesnausi — skurdo neragausi. (Marcinkonių par.)

6573. Dirbant nėr ko drinkavot. (Kupiškis.)

6574. Dirbant nėr ko varnas gaudyti (į šalis dairytis. — Joniškis.)

6575. Dirbant varnų nešaudyk. (Merkinės par.)

6576. Dirba per karčią mūką. (Joniškis.)

6577. Dirba per spėką. (Smilgių par.)

6578. Dirba prakaituodamas — gyvens nedejuodamas. (Druskininkų par.)

6579. Dirba su velniu iš pusės (Vilkaviškis; — su velniu susidėjęs, - Merkinės par.)

6580. Dirbdamas badu nemirsi. (Alytaus ap.)

6581. Dirbdamas dieną sunkiai, miegosi naktį saldžiai. (Valkininkų par.)

6582. Dirbdamas ir žiemą nesušalsi. (Merkinės ap.)

6583. Dirbdamas kantriai visas bėdas atbaidysi ir turtus įsigysi. (Valkininkų par.)

6584. Dirbdamas negriešysi. (Joniškio ap.; — nesugriešysi, - Betygalos par.)

6585. Dirbdamas nesidairyk, akimi varnų nebaidyk. (Merkinės par.)

6586. Dirbdamas pailsi, darbą baigęs ramiai ilsėsies. (Ratnyčios par.)

6587. Dirbdamas priilsi ir sušilsi. (Joniškio ap.)

6588. Dirbdamas prikapsi. (Joniškio ap.)

6589. Dirbdamas turtų nesukrausi, bet ir didelio skurdo neragausi. (Alytaus ap.; — bet ir skurdo nepatirsi, - Prienų, Vilkaviškio ap.)

6590. Dirbęs procavojęs ir mirsi atsilsio nepakaštavojęs. (Marcinkonių par.; — laimės nepakaštavojęs, - Linkuvos v.)

6591. Dirbi, dirbi, kaip tas juodas jaučias — ir naudos nei už skatiką. (Kurklių, Kražių par.)

6592. Dirbi, kaip aklas vokietis. (Būgos Žod.)

6593. Dirbi, kaip be rankų. (Merkinės par.)

6594. Dirbi, kaip pasturgalį nulaužęs. (Vabalninkai.)

6595. Dirbi, kaip raišas paliavoja. (Molėtų par.)

6596. Dirbi, kaip šiaučius. (Joniškio ap.)

6597. Dirbki, procevoki, biskį privogčioki – ir būsi turtingas. (Plungė.)

6598. Dirbk ir Dievas padės. (Kupiškio v.)

6599. Dirbk ir Dievo prašyk. (Dusetų par.)

6600. Dirbk ir Dievo prašyk darbui akvatos, o kūnui sveikatos. (Švenčionių ap.)

6601. Dirbk ir kentėk, melskis ir tylėk. (Anykščių ap.)

6602. Dirbk, it amžinai gyventum, elkis, it ryt mirtum. (Pasvalys.)

6603. Dirbk, kad akys iš kaktos lystų, ėsk, kad pilvas plyštų. (Surviliškio, Kėdainių ap.)

6604. Dirbk, kad darbas gėdos nedarytų. (Joniškio ap.)

6605. Dirbk nedirbęs, o kai bėdos ateis, viskas vėjais nueis. (Leipalingio par.)

6606. Dirbk nedirbęs, o kaip nėr, taip nėr. (Molėtų par.)

6607. Dirbk nedirbęs — vistiek viskas vėjais nueis. (Joniškio ap.)

6608. Dirbk negalėdamas, bile ką anuoja. (J. Šliupas.)

6609. Dirbk, procevok, po trupučiuką ir privok. (Plungė, Kupiškis.)

6610. Dirbk su kantrumu, tai ir tikslą pasieksi. (Šiaulių ap.)

6611. Dirbk — tai turėsi, nieko nebus, jei tingėsi. (Dusetų par.)

6612. Dirbk tylėdamas ir Dievą mylėdamas. (Vilkijos par.; — Dievą tikėdamas, - Utena.)

6613. Dirbo aldiją, išėjo adiklis. (Būgos Žod.)

6614. Dirbo, bėdos verčiamas. (Biržų ap.)

6615. Dirbo Dievui — išėjo velniui. (Joniškių ap.)

6616. Dirbom, dirbom, o viską šuo ant uodegos nunešė. (Akmenė.)

6617. Dirbom kantriai, baigėm gerai. (Merkinės par.)

6618. Dirbo nenoromis — ir darbas geru neišėjo. (Merkinės par.)

6619. Dirbo svietui, išėjo niekui. (Joniškis.)

6620. Dirbsi kitam, kaip sau — visados darbą turėsi ir alkanas nesėdėsi. (Kauno ap.)

6621. Dirbsi, netingėsi, tai ir duonos visados turėsi. (Merkinės par.)

6622. Dirbsi tingėdamas, gyvensi skursdamas. (Vilkaviškis; — gyvensi stenėdamas, - Lazdijų par.)

6623. Dirbsi — turėsi, nedirbsi — skurdą kentėsi. (Seirijų par.; — skursi, - Raseinių ap.)

6624. Dirbsi ujamas tinginiu — gyvensi visų peikiamas. (Varėnos par.)

6625. Dirbtas kailis brangesnis. (Plungės par.)

6626. Dirbtas kailis brangesnis, bėdų trankytas žmogus protingesnis. (Tryškių par.; — muštas žmogus protingesnis, - Salantų ap.)

6627. Dirbti negalėdamas bile ką beanuoji. (Miežinio Žod.)

6628. Dirbti negalėdamas bite zvimbi. (Seirijų par.)

6629. Dirbti nenorėdamas daug ligų surasi. (Merkinės par.)

6630. Dirbti su saiku visuomet sveika. (Marijampolės ap.)

6631. Dirbti tinginiauja, o algos reikalauja. (Alytaus ap.)

6632. Dirbti žmogui sveika. (Plungė.)

6633. Dirbu, kaip arklys, geriu, kap jautis. (Surviliškio par.)

6634. Dirbu, kaip jautis, bet ir varau, kaip bulius. (Ramygalos v.)

6635. Dirbu, kaip jautis, valgau, kaip arklys. (Vilkaviškis.)

6636. Dirbu taip ilgai, kaip švedas Rygą. (J. Vencius.)

6637. Dirbu vis išsijuosęs ir niekad nepadirbu. (Vilkaviškis.)

6638. Dirva laiku išarta, kakta nuprausta — tai gaspadorius geras. (Vilkaviškio ap.)

6639. Dirvą myli gaspadorius, pinigus — žydas, o kyšius — valdininkas. (Vilkaviškis.)

6640. Dirvoj byrant, byra ir klojime. (Dusetų par.)

6641. Dygus, kaip eršketys. (J. Vencius.)

6642. Dygus, kaip ežys. („Vasaros Darbas" 1911.)

6643. Dyka bačka garsiau skamba. (Pašvitinio v.)

6644. Dyka duona šikną ardo. (Liškiavos par.)

6645. Dyka duona valgoma verkia. (Utena.)

6646. Dykaduoniai niekad nepateikia, visados visus peikia. (Leipalingio par.)

6647. Dykaduoniai niekuomet neturi laiko. (Veliuonos par., Vilkija.)

6648. Dykai niekas ir ausin nešeria. (Dusetų par.)

6649. Dykam duonos nieks neduoda. (Zapyškis.)

6650. Dykam duonos nieks neduoda, o kai prašo — net sprandan suduoda. (Švenčionių ap.)

6651. Dykas, kaip arklys, linksmas, kaip gaidys. (Surviliškio v.)

6652. Dykas, kaip ubago lazda. (Švenčionių apsk.)

6653. Dykas, kaip žydo botagas. (Kamajų v.)

6654. Dykas paršas pievą knisa. (Utenos par.)

6655. Dykas puodas smagiai skamba. (Dusetų par.)

6656. Dyvijasi, kaip Jedenskas iš klecko. (Budviečiai.)

6657. Dyvijasi, kaip Lemšas iš arklio šūdo. (Plungės par.)

6658. Dyvijasi, kaip Tyškus iš perdančios bobos. (Kretinga.)

6659. Dyvijosi Kalanta, kad gaidys blakių nelesa. (Merkinės par.)

6660. Dorai elgdamos pleškėse žmonių neveizėk. (Žemaičių pat.)

6661. Dorai gyvenk — mirties nebijosi. (Raseinių ap.; — mirti nebijosi - Vilkaviškio ap.)

6662. Dorai kalbėk, dorai ir daryk. (Nemaniūnų par.)

6663. Dorai manyk — ir gyvensi dorai. (Šakių par.)

6664. Dorais darbais labiau pamokinsi, negu protingomis kalbomis. (Marijampolė).

6665. Dora yra ant dorų — laikyti liežuvį už dantų. (Plungė.)

6666. Doram Dievas padeda, suktam — velnias. (Pasvalys.)

6667. Doras darbas žmones mokina. (Merkinės ap.)

6668. Doras gyvenimas labiau kitus moko, ne kaip geri žodžiai. (Plungė.)

6669. Doras gyvenimas labiau moko, kaip gudrūs žodžiai. (Pasvalys).

6670. Doras karalius — dora ir karalystė. (Plungė.)

6671. Doras kunigas — dora ir visa parapija. (Valkininkų pa.)

6672. Doras ponas — dori ir jo darbai. (Raudondvaris; — dori ir jo tarnai, - Alovės par.)

6673. Doras vyras atmena datirtas geradėjistes. (Telšių ap., Viekšnių par.)

6674. Doras vyras atmena patirtą geradarystę. (Pasvalys.)

6675. Doras vyras gero neužmiršta. (Merkinės ap.)

6676. Doras vyras kitų nedorais nelaiko. (Alytaus ap.)

6677. Doras vyras kitų nedorais nelaiko, svetimų griekų neskaito, o tik žiūro, kad pats negriešytų. (Valkininkų par.)

6678. Doras vyras neveikiai kitus už nedorus skaito, o nedoras — tuojau. (Pasvalys.)

6679. Doras — vyžuotas, sukčius — čebatuotas. (Merkinės par.)

6680. Doras žmogus karčiamos vengia. (Merkinės par.; — karčiamos lenkias, - Joniškis.)

6681. Doras žmogus neužsiima niekais. (Daugų p.; — su niekais neužsiima, - Joniškio ap.)

6682. Doras žmogus šalinasi iš ten, kur geria. (Virbalio ap.)

6683. Doras žmogus visiems tiki. (Varėnos par.)

6684. Doras žodis sielą žadina. (Alytaus ap.)

6685. Doras žodis sielą žadina, blogas — gadina. (Kalvarijos par., Vilkaviškis.)

6686. Dora — tvirta, visas bėdas palaužia. (Druskininkų par.)

6687. Dora tvirta bėdas palaužia, jos vargai nesugriaužia (Leipalingio par.)

6688. Dora verta godonės, o yda niekina žmones. (J. Vencius.)

6689. Dora vyžuota vaikštinėja, suktybė karietoj važinėja. (Merkinės par.)

6690. Dorą giria, prieš sukčių nugarą lenkia. (Merkinės par.)

6691. Dorą pažinsi iš darbų, kvailą — iš kalbų. (Druskininkų par.)

6692. Dorą pažinsi iš pasielgimų. (Pakuonio par.; — iš apsiėjimo, - Liudvinavo par.)

6693. Dorą visur brangina. (Joniškio ap.)

6694. Dori dorus myli, nedori prie nedorų kimba. (Telšių, Viekšnių ap.)

6695. Dori pėsčiomis vaikštinėja, sukčiai karietose važinėja. (Merkinės par.)

6696. Dori retai atsitinka, nedorais svietas pritvinkęs. (Raseinių par.)

6697. Dori — varguose, sukčiai — šilkuose. (Druskininkų par.)

6698. Doros panelės žydi, kaip danguj žvaigždelės. (Gaurė.)

6699. Doros žodžiu neišmokysi, tik pavyzdžiu. (J. Vencius.)

6700. Doro žodis auksinis, šykštuolio — titnaginis. (Miroslavo par.)

6701. Doro žodis ausin, kvailo šuniui ant uodegos. (Merkinės ap.)

6702. Doro žodis greitai širdin kelią suranda. (Merkinės par.)

6703. Dorus žmones, kad ir nepažįstamus, mylim. (Kražių par., Kelmės ap.)

6704. Došijas del niekų. (Joniškio ap.)

6705. Došijas del svetimo. (Utenos ap.)

6706. Došijas del svetimų griekų. (Molėtų par.)

6707. Dovana dantysna nežiūri. (Anykščiai; — į dantis nežiūri, — Eržvilko ap.)

6708. Dovanai dantysna nežiūrėk. (Babrai; — į dantis nežiūrės, — Joniškio ap.)

6709. Dovanai reikia greito arklio. (Pasvalys.)

6710. Dovana pėsčia nevaikštinėja. (Seirijų par.)

6711. Dovana žmogaus nedabina, jei raita jodo. (Merkinės par.)

6712. Dovana žmogaus nedabina, dažnai ir sąžinę gadina. (Alytaus ap.)

6713. Dovanok: šaukštai po pietų. (Eržvilko ap.)

6714. Dovanos paimtos saisto žmogų. (Pasvalys.)

6715. Dovanotam arkliui į dantis nežiūri. (Vilkaviškis; — į dantis nežiūrima, - Vilkijos par.; — neveiz į dantis, - Tryškių, Plungės par.; — nežiūrėk dantysna, - Liškiavos par.; — nežiūrėk į dantis, - Marijampolės ap.; — nieks į dantis nežiūri, - Vilkaviškis.)

6716. Dovanų arkliui į dantis nežiūri. (Plungė.)

6717. Dovanų karalius jau mirė. (Prienų ap.)

6718. Dovanų negausi patsai dovanų nedavęs. (Panevėžio ap.)

6719. Dovanų neįteikęs viršininkui neįtiksi. (Šiaulių ap.)

6720. Dovanų ponas jau mirė. (Eržvilko ap.)

6721. Dovis prieš dovį. (Joniškis.)

6722. Dovis už dovį. (Molėtų par.)

6723. Drabužis žmogų pavožija. (Mantviliai.)

6724. Drabužį sutinka, žmogų palydi. (Alytaus ap.; — žmogų išlydi, - Valkininkų par.)

6725. Drabužį šenavosi — ilgiau jį panešiosi. (Liškiavos par.)

6726. Dračijas, kaip per užgavėnes. (Joniškio ap.)

6727. Dračijas, kaip šuva prieš dargną. (Molėtų par.)

6728. Drasko, kaip kuilis maišą. (Seda; — kaip kuilis regztį, - Plungės par.)

6729. Drasko, kaip vanagas gaidį. (Alytaus ap.; — kaip vanagas paukštį, - Raseinių ap.; — kaip vaganas karvelį, - Marcinkonių par.)

6730. Drasko, kaip vilkas avį. (Alytaus ap.; — kaip vilkas ožką, - Seirijų par.)

6731. Draskosi, kaip katė. (Musninkai; — kaip katės, - Želva; — kaip katinas, - Pušalotas).

6732. Draskosi, kaip katinai ant stogo. (Merkinės ap.)

6733. Draskosi, kaip šeškas. (Panevėžys.)

6734. Draugai geri, kai jiems turi. (Merkinės ap.)

6735. Draugai — kad įmanytų, šaukšte paskandintų. (Alytaus ap.)

6736. Draugas bėdoje paaiškėja — tikras neapleidžia, netikras — nubezdėja. (Zarasų ap.)

6737. Draugas draugo neparduos. (Joniškio ap.)

6738. Draugas draugo neparduos, bet veltui atiduos. (Vilkaviškio ap.)

6739. Draugas geras — akyse giria, už akių spiria. (Valkininkų par.; — už akių spardo, - Vilkaviškio ap.)

6740. Draugas išbandytas už auksą brangesnis. (Subačiaus par.)

6741. Draugas nelaimėj neužjaus, bet laimėj pavydės. (Joniškio ap.)

6742. Draugas nelaimėj užjaučia, bet laimėje pavydi. (Alytaus ap.)

6743. Draugas reikale yra tikras reikalas. (Ušpalių par.)

6744. Draugas reikalingas, kai man naudingas, o kai aš jam, tada — sudiev. (Žeimelio par.)

6745. Draugas susiras, kai su mano bėdomis apsipras. (Lintupių par.)

6746. Draugas tau mielas, kai jo vežimas tielas. (Pivašūnų par.)

6747. Draugas už draugą gatavas galvą padėti. (Joniškio par.)

6748. Draugas už draugą gatavas galvą padėti — gera tokį draugą turėti. (Molėtų par.)

6749. Draugystė, kaip stiklas — sumuši, — nebeatitaisysi. (Lieplaukės, Kražių par.)

6750. Draugystė — vagystė. (Vilkaviškis.)

6751. Draugystė — vienam ponystė, kitam — vergystė. (Virbalio par.)

6752. Draugo nesurasi, kol jis pats atsiras. (Virbalio par.)

6753. Draugo nesurasi nelaimėje, daug jų atsiranda pasisekimuose. (Šakių ap.)

6754. Draugo pagailėk bėdoje, nepavydėk jam laimėje. (Merkinės par.; — nepavydėk pasisekimuose, - Marijampolės ap.)

6755. Draugus nelaimėje pažįstame. (Veliuonos par.; — surandame, - Alytaus ap.)

6756. Draugų daug — draugo nėra. (Joniškio ap.)

6757. Draugų kiek nori, tikro — nei vieno. (Varėnos par.)

6758. Draugų negaudyk — tikro gal nesurasi, o netikrų pagausi. (Veisiėjų par.)

6759. Draugų neieškok — jie patys turi atsirasti. (Alytaus ap.)

6760. Draugų prie stikliuko netruks. (Joniškio ap.)

6761. Draugų prie stikliuko netrūksta, o kai bėda — visi jie nurūksta. (Valkininkų ap.)

6762. Draugų turėti — daug bėdų laimėti. (Eigirdžių par.)

6763. Draugų turint galima daug bėdų išvengti. (Lieplaukės par.)

6764. Draugų turint ramiau ant svieto gyventi. (Raseinių ap.; — ramiau galima į pasaulį žiūrėti, - Marijampolė.)

6765. Drąsiai bėdai į akis pažiūrėti — pusiau bėdą nugalėti. (Stakliškės par.)

6766. Drąsiai bėdai į akis žiūrėk, nenusigązdamas — bėda nusigąs. (Šakių, Kražių ap.)

6767. Drąsiai bėdą sutikti — jau pusė bėdos nugalėta. (Vilkaviškis; — jau pusė bėdos atkrito, - Alytaus ap.)

6768. Drąsiai kalba apie viską tik durnius, nors ir nieko nenusimanydamas. (Tauragnų par.)

6769. Drąsiai kalba, bailiai triedžia. (Alvitas.)

6770. Drąsiai kalba, nedrąsiai elgiasi. (Nemakščių par.)

6771. Drąsiai kalba patylomis, bailiai — atviromis. (Linkuvos par.)

6772. Drąsiai pelės bėginėja, kai katės namie nėra. (Ūdrijos v.)

6773. Drąsiems ir Dievas padeda. (Subačiaus ap.)

6774. Drąsiems sekasi išbristi, kur bailūs turi paslysti. (Varėnos par.)

6775. Drąsiems sekasi ten nugalėti, kur bailiai turi varguose tūnėti. (Čedasų par.)

6776. Drąsiems žygiams bailus vyras. (Marijampolė.)

6777. Drąsi, kaip avelė. (Druskininkų par.)

6778. Drąsi, kaip varlė, kol gužo nemato. (Joniškio ap.)

6779. Drąsi merga riešutauti, bet ne tokia gaidį pjauti. (Joniškio ap.)

6780. Drąsi varlė ir kiškį pabaido. (Ratnyčios par.)

6781. Drąsos reik su ubagu muštis. (Pasvalys.)

6782. Drąsus gaidys ant savo mėšlyno! (Nemunaičio par.)

6783. Drąsus gaidys, kol vanago nėra. (Utenos ap.)

6784. Drąsus gaidys su žąsinu muštis! (Jezno par.)

6785. Drąsus, kaip giltinė. (Kražių, Raseinių ap.)

6786. Drąsus kurmis po žeme! (Žarėnų par.)

6787. Drąsus šuo ant savo kiemo. (Darbėnų par.)

6788. Drąsus velnias savo baloj! (Liškiavos par.)

6789. Drąsus velniūkštis! (Joniškio ap.)

6790. Drąsus vyras ir velnio nebijo. (Nočios par.)

6791. Drąsus žydas, kad škaloj bezda. (Ramygalos par., Zarasai.)

6792. Drąsūs, kaip žvirbliai erškėčiuose. (Duokiškio par.)

6793. Dreba, kaip boba, priemenėj durų nesurasdama. (Marcinkonių par.)

6794. Dreba, kaip drebulė. (Eržvilko ap.)

6795. Dreba, kaip drugio krečiamas. (Liškiavos par.)

6796. Dreba, kaip epušė, Judošiui pasikorus. (Dusetų par.)

6797. Dreba, kaip epušės lapas. (Merkinės par.)

6798. Dreba, kaip karštinės pagautas. (Druskininkų par.; — kaip karštligėj, - Plungės par.)

6799. Dreba, kaip piršli kumelė (Surviliškio par.)

6800. Dreba, kaip šuo, lazdą pamatęs. (Merkinės par.; — kaip šuo, lazda mušamas, - Prienų ap.)

6801. Dreba, kaip šuo, plaučiais plakamas. (Plungės par.)

6802. Dreba, kaip vėjo papučiamas lapas. (Merkinės par.)

6803. Dreba, kaip vėjo pučiamas. (Joniškio ap.)

6804. Dreba, kaip žydas, kiškio nusigandęs. (Druskininkų par.)

6805. Dreba, kaip žydas, kiškį už vilką palaikęs. (Krosnos par.)

6806. Dreba, kaip žydas prieš strošnąją naktį. (Tauragnai.)

6807. Drebėk nedrebėk, o mirti vistiek turėsi. (Deltuvos par.)

6808. Drekelio gal nori? (Joniškio ap.)

6809. Drekelis tu viens. (Joniškio ap.)

6810. Dreski, kaip katė. (Surviliškis.)

6811. Dreskus, kaip eršketis. (Kėdainių ap.)

6812. Drėbė, kaip mėšlu akysna. (Alytaus ap.; — į akis, - Raseinių ap.)

6813. Drėbė tiesą į akis, kad net apsilaižė meluojant pagautas. (Akmenės par.)

6814. Dribsėsi (iš lėto bėgsi) tu man čia, vilko galva, kojų nepavilkdamas. (Valkininkų par.)

6815. Dribso, kaip nuo tešlos penimis. (Alovės par.; — kaip penimis nuo lovio, - Seirijų ap.)

6816. Dribso, kaip žydo arklys. (Valkininkų par.)

6817. Drybso (guli) daugiau, negu dirba. (Salako par.)

6818. Drybso dieną ir naktį, iš migio nesikeldamas, akių nepraplėšdamas. (Druskininkų par.)

6819. Drybso, kaip kiaulė migy. (Dusetų par.)

6820. Drybso, kaip maišas. (Kamajų par.; — kaip pelų maišas, - Ušpalių par.)

6821. Drybso, kaip meška. (Panevėžys; — kaip meška lauže, - Antalieptė.)

6822. Drybso, kaip šuva gurboj. (Merkinės par.; — kaip šuva paunksnėj, - Veliuonos par.)

6823. Drybsosi tu man čia, kaip meška laužе. (Skapiškis.)

6824. Drožė ausin, kad net kibirkštys iš akių pasipylė. (Perloja.)

6825. Drožia iš knygos, kaip ropes kremta. (Seirijų par.)

6826. Drožia į akis visą tiesą. (Eržvilko ap.)

6827. Drožia, kaip Dulkių polką. (Eržvilko par.)

6828. Drožia, kaip meška per eglyną. (Alytaus ap.; — kaip meška per tankumyną, - Merkinės par.; — kaip meška per karklyną, - Alovės par.)

6829. Drožia, kaip polką padūkėlę. (Vabalninkų par.)

6830. Drožia pamokslą net užsimerkęs. (Žvingių par.)

6831. Drožia per laukus, kaip meška per rugius. (Liškiavos par.)

6832. Drožia tiesą akysna visiems — ir dideliems ir mažiems. (Druskininkų par.)

6833. Drumstam vandeny gerai žuvys gaudyti. (Alytus.)

6834. Drumstam vandeny žuvys gaudomos. (Veliuonos, Vilkijos par.)

6835. Drumstė ilgai, kol visi suprato, keno naudai daroma. (Musninėnkų par.)

6836. Drumstė parėdką, kaip išgalėdamas. (Darsūniškio par.; — kaip sumanydamas, - Stakliškės par.)

6837. Drumstė visiems, kol jį patį kiti su dumblu sumaišė. (Merkinės par.)

6838. Drunėsi darbymetėj — žebravosi žiemą. (Marcinkonių par.)

6839. Druni be darbo dienas ir naktis, kaip pasenęs šuva. (Jezno par.; — kaip kiaulė purvuose, - Molėtų par.)

6840. Druni, kaip kelmas prie kelio. (Inturkės par.; — kaip puvėsis pabaly, - Labanoro par.)

6841. Druni, kaip šuva, dvėselienos apsiėdęs. (Merkinės par.; — dveselienos apsiputęs, - Valkininkų par.)

6842. Druni susirietęs, kaip alkanas šuva papavietėj. (Niedzingės par.; — kaip šuva, tris dienas neėdęs, - Druskininkų par.; — kaip šuva gurboje, - Merkinės par.)

6843. Druni visą vasarą tinginiaudamas — kaulins žiemą žebravodamas. (Liškiavos par.)

6844. Druskos pridėjęs gali srėbti. (Eržvilko ap.)

6845. Drūtas, kaip amerikontas. (Joniškis; — kaip ąžuolas, - Sintautų v.; — kaip barsiukas, - Leckava; — kaip bosas, - Kėdainių ap.; — kaip kubilas, - Ušpalių par.; — kaip Kaktūnienė, - Joniškio ap.; — kaip liūtas, - Panevėžys; — kaip meška, - Pumpėnai.)

6846. Drūtas, kaip žaliomis varlėmis penėtas. (L. M. Dr., M. S.)

6847. Drūtas, kaip žalių žirnių prisivalgęs. (Kretinga.)

6848. Drūtas (kietas) ožys melžti. (Apie šykštuolį sakoma. - A. Schleicheris.)

6849. Drūtas vyras — nei su kuolu jo dar neužmuši. (Perloja.)

6850. Drūtas vyras, nors su meška galynėtis. (Niedzingės par.)

6851. Drūtas vyras — patį velnią dar už ragų iš raisto ištemps. (Merkinės par.)

6852. Drūtas vyras — tokio neapeisi, nei raitas neapjosi. (Alytaus ap.)

6853. Drūtas vyras — tokio nei giltinė neapeis. (Marcinkonių par.)

6854. Drūtą bobą nei su girnom nesumaltum. (A. Schleicheris; — nesumalsi, — Pasvalys.)

6855. Drūtos blauzdos, kaip nuo kruopų. (Dusetų par.)

6856. Du amžiu negyvensim. (Lukštų par.)

6857. Du amžiu negyvensi, vieno neišvengsi. (Žiobiškio par.)

6858. Du batai — ir poris. (Eržvilko ap.)

6859. Du batu — ir pora. (Valkininkų par.)

6860. Du bėga, du veja, o trečias kišenius krato. (Krosnos par.)

6861. Dubla viena! (Joniškio par.)

6862. Du doviu ne du mušiu. (Eržvilko par.)

6863. Du durniai — du turgai, su pliku nėr ko peštis. (Survilišķio par.)

6864. Du gaidžiai ant vienos mėžienos nesutinka. (Višintas; — viename kieme nesutinka, - Joniškio ap.; — viename mėšlyne nesutinka, - Marcinkonių par.)

6865. Du gaidžiai vienam kieme nesugyvena. (Merkinės par.; — ant vieno mėžinio nesutinka, - A. Schleicheris, Eržvilko ap.)

6866. Du gyvi, trečias pusčias. (Rokiškis.)

6867. Du grybai barščiams per daug. (Pasvalys.)

6868. Du grybu į barščius per riebu. (Pakuonio par.)

6869. Du grybu per daug ant barščių. (A. Schleicheris.)

6870. Du grybu per riebu. (Utena.)

6871. Dui, Mikai, su ridikais! (bėk, — Vilkaviškio v.)

6872. Dui per duris, kol sprandan negavai! (Perloja.)

6873. Dui snukin, kad apsilaižytų! (Čiobiškio par.)

6874. Du karaliai nesutelpa vienam mieste. (J. Vencius.)

6875. Dukart moka šykštuolis. (Eržvilko ap.)

6876. Dukart mokėsi, kai apgauti panorėsi. (Merkinės par.)

6877. Dukart sakysiu, o iš trečio — smertį padarysiu. (S. Tarvydas.)

6878. Dukart sakysiu, trečią nutylėsiu. (Želvos par.)

6879. Dukart sakysiu, trečią — snukin užvažiuosiu. (Balbierišk ės par.; — snukį daužysiu, - Valkininkų par.)

6880. Du kartu buvau melnyčioj, tris — bažnyčioj: netark mane nieko nenumanantį. (Eigirdžių, Viešvėnų par.)

6881. Du kartu dirba tingudis. (Eržvilko ap.)

6882. Du kartu kunigas pamokslo nesako. (Pasvalys.)

6883. Du kartu negimsi. (Joniškių ap.)

6884. Du kartu negimsi, du kartu nemirsi, o vieno neišvengsi. (Šešuolių par.)

6885. Du kartu negyvensi. (Joniškio ap.)

6886. Du kartu nemirsi. (Joniškio ap.)

6887. Du katinu viename maiše nesutelpa. (Panevėžys.)

6888. Du katinu vienoj pastogėj nesugyvena. (Kėdainių ap.)

6889. Du kiškiu vysies — nei vieno nepagausi. (Kruonis.)

6890. Du kiškiu vysi — nei vieno nepavysi. (Jezno ap.)

6891. Dukrelė — paukštelė, plunksnytės sužėlė ir — purpt nuo motinėlės. (Alksnėnų par.)

6892. Dukrelė — viešnelė, namų pustelninkė. (Liškiavos par.; — namų pustelninkė, ne sau darbininkė, - Miroslavo par.)

6893. Dukrytė gražuolė — motina varguolė. (Vilkaviškio ap.)

6894. Duktė greit išsimiklina ir motiną pamokina. (Zapyškis, Pasvalys.)

6895. Duktė mano — žmona tavo, abu galim barti. (Kalvarijos, Miroslavo par.)

6896. Duktė nesukrovusi kraitį nemiegt pokaitį. (Miežinio Žod.)

6897. Duktės barama lipk ant pečiaus, o žento — laukan. (Dusetų, Merkinės par.)

6898. Duktės neturėti — paguodos nematyti. (Vilkaviškis; — džiaugsmo neregėti, - Seirijų par.)

6899. Duktė tęva, kaip klykolis. (Juškos Žod.)

6900. Du kvaili, trečias be proto. (Tauragnai; — trečias beprotis, - Lukšių par.)

6901. Dulina žmogus per gyvenimą, kaip kiaulė per balą. (Lintupių par.; — kaip kiškis per arimą, - Liškiavos par.)

6902. Dulink nedulink, nuo skolų niekur nenudulinsi. (Ašmenos apsk.)

6903. Dulkė būdamas prieš vėją nesipūsk. (Užvenčio par.; — prieš vėją nepasipūsi, - Molėtų par.)

6904. Dulkė esi, dulke tapsi. (Marijampolė, Šakiai.)

6905. Dulkė esi ir į dulkę pavirsi. (Joniškio ap.)

6906. Dulkės prieš vėją nepapūsi. (Eržvilko, Joniškio ap.)

6907. Dulkėtas kelias lietaus prašo. (Pabaisko par.)

6908. Dulkėtas rūbas berno nedabina. (Alytaus ap.)

6909. Dulkina, kaip malūnas. (Krosnos par.)

6910. Dulkina, kaip pelus sijodamas. (Onuškio par.)

6911. Du lokiu, abudu tokiu. (Lieplaukės par.)

9612. Du lokiu, abu vienokiu. (A. Schleicheris.)

6913. Du metai — trys vaikai, tai neperretai. (Sasnavos v.)

6914. Dumia akis besigirdamas, kaip lenkas. (Švenčionių apskr.)

6915. Dumia akis, kaip čigonas, arklį mainydamas. (Merkinės par.)

6916. Dumia akis, kaip čigonas per jormarką. (Butrimonių par.)

6917. Dumia akis, kaip šlėktelė, apie savo gimines pasakodamas. (Pivašūnų par.)

6918. Dumia akis, kaip šlėktelė, nesamais turtais besigirdamas. (Pivašūnų par.; — nesamais dvarais besigirdamas, - Švenčionių apskr.)

6919. Dumia akis, kaip žydas, telią derėdamas. (Marcinkonių par.; — rugius derėdamas, - Leipalingio par.)

6920. Dumia akis, lyg pasiskolinti norįs. (Kantaučių par.)

6921. Dumia akis meluodamas per akis. (Adakavo par.)

6922. Dumia akis niekais. (Merkinės par.)

6923. Dumia akis niekais, manydamas, kad čia durnius surado. (Merkinės par.)

6924. Dumia akis pasakomis. (Krosnos par.; — prasimanymais, - Vilkaviškio ap.)

6925. Dumia akis pasakomis ir dar reikalauja, kad durniai tikėtų. (Šakių ap.)

6926. Dumia, kaip bernas nuo įkyrusios mergos. (Vilkaviškio ap.; — nuo įkyrėjusios meilės, - Marijampolės ap.)

6927. Dumia, kaip čigonas svetimu arkliu. (Alytaus ap.)

6928. Dumia, kaip durnius pagraban. (Šešuolių par.)

6929. Dumia, kaip kiškis iš kopūstų. (Merkinės ap.; — kaip kiškis krūmynan, — Molėtų par.; — kaip zuikis miškan, - Utenos ap.)

6930. Dumia, kaip merga vakaruškon. (Varėnos par.; — kaip merga šokti, — Niedzingės par.)

6931. Dumia, kaip neregis per kupstus. (Varlaukės par.; — kaip aklas per krūmyną, - Valkininkų par.)

6932. Dumia, kaip ožio ragan. (Merkinės par.)

6933. Dumia, kaip skylėtom dumplėm. (Žeimelio par.)

6934. Dumia, kaip šunimis pjudomas. (Merkinės par.)

6935. Dumia, kaip viesulas. (Merkinės par.; — kaip aitvaras medžių viršūnėmis, - Marcinkonių par.)

6936. Dumia, kaip vilkų vejamas. (Merkinės par.)

6937. Dumplėm vėjo neatpūsi. (Joniškio ap.)

6938. Dumplės yra naudingas daiktas į kaminą pūsti, bet pūsti prieš vėją dar niekados nederėjo. (Kelmės, Kražių par.)

6939. Dunduliavo, bumbuliavo, pakol mergą seną gavo. (Joniškio ap.)

6940. Dundulio bijokis — juokauti nemėgsta. (Kvėdarnos par.)

6941. Dundulio malda nepapirksi, savo pusėn nepalenksi. (Marcinkonių par.)

6942. Dundulio ugninis kumštis — kaip jo nebijosi. (Nevarėnų par.)

6943. Dundulio visi bijo — ir žmonės ir gyvuliai. (Renavo par.)

6944. Dundulis atadunda. (Budrių par.)

6945. Dundulis daužos. (Vaiguvos par.)

6946. Dundulis ir po akmeniu suras. (Liškiavos par.)

6947. Dundulis kurčias — maldų negirdi, žodžių neklauso. (Gaurės par.)

6948. Dundulis — ne brolis, kai pavaišins — neatsikvėpsi. (Gadonavo par.)

6949. Dundulis po dangų važinėja — velniai iš raistų bėginėja. (Lintupio par.)

6950. Dundulis spardos. (Rietavo par.)

6951. Dundulis supykęs nejuokauja. (Tvėrų par.)

6952. Dundulis tave griebk! (Molėtų par.)

6953. Dundulis tave kai pakamantinės, visos panabėrijos išbyrės. (Švenčionių, Dusetų ap.; — visas puikumas subyrės, - Vilkaviškis; — visas razumas pabyrės, - Šakių par.)

6954. Dundulis velnius gainioja, bet ir žmogui tenka, kai velnią užstoja. (Varėnos par.)

6955. Dundulis žvairuoja. (Perloja.)

6956. Dundulis žvairuoja — vyk greičiau velnią kryžium. (Onuškio par.)

6957. Dunduliui į nagus pateksi — gerai, jei tik verksi. (Metelių par.; — kruvinomis ašaromis verksi, - Kriokalaukio par.)

6958. Dunduliui sugriaudus ir šuo uodegą nuleidžia. (Lazdijų par.; — ir šuo uodegą suspaudžia, - Krosnos par.)

6959. Duobė akla — ima visus: ir gerus ir blogus, protingus ir kvailus. (Marijampolės ap.; — ima razumnus ir durnus, bagotus ir vargšus, - Nočios par.)

6960. Duobė akla — nežiūri, ką ima. (Vilkaviškio par.)

6961. Duobė gili, šulinys dar gilesnis. (Kretingos par.)

6962. Duobėj baigiasi visi rūpesčiai, bėdos ir vargai. (Plutiškių par.)

6963. Duobėj vargų nėra. (Simno par.)

6964. Duobėn atsigulęs — iš duobęs neišlysi, namo nesugrįši. (Saldutiškio par.)

6965. Duobė negili, bet iš jos dar nei vienas neišsikapstė. (Betygalos par.)

6966. Duobėn kūnas, dangun dūšia. (Pasvalio par.)

6967. Duobėn patekęs į lovą nesugrįši. (Valkininkų par.)

6968. Duobėn pateksi — vargus čia paliksi. (Kavarsko par.)

6969. Duobėn vargų neužkasi, ant kapinyno nepalaidosi. (Lauksodžio par.)

6970. Duobės neišvengsi, amžinai negyvensi. (Merkinės par.)

6971. Duobė užkasta — žmogaus vieno jau nėra. (Gaurės par.)

6972. Duobė visus sulygina — ir turtingus ir galingus, prasčiokus ir garbingus. (Telšių ap.)

6973. Duobė visų lygintoja, žmogaus bėdų marintoja. (Liškiavos par.)

6974. Duobę kitam gamino, o patsai jon įgriuvo. (Marcinkio par.; — patsai jon pakliuvo, - Molėtų par.; — patsai jon įsirioglino, - Krivonių par.)

6975. Duobę kitam kasė, o patsai jon įkrito. (Vilkaviškio par.; — patsai jon įsirito, - Valkininkų par.)

6976. Duoda anam — tenka šitam. (Švenčionių apskr.)

6977. Duoda aniolas — ima velnias. (Joniškis.)

6978. Duoda baltai, bet migdo kietai. (Daugų par.)

6979. Duoda duonos su svogūnu, o kai dirbi menkai — su bizūnu. (Seirijų par.)

6980. Duoda fajarą už gyvą garą. (Molėtų, Joniškio ap.)

6981. Duoda garo. (Joniškio ap.)

6982. Duoda gaspadorius garo — darbininkams greit snaudulį nuvaro. (Lazdijų ap.)

6983. Duoda — imk, muša — bėk. (Kupiškis.)

6984. Duodama ranka nenuskursta. (Gadonavo par.)

6985. Duodama ranka — nuo Dievo. (Tryškiai, Kelmė.)

6986. Duodama ranka — nuo Dievo, mušama — nuo velnio. (Skaudvilės par.)

6987. Duodamas imk. (Joniškio ap.)

6988. Duodamas imk, mušamas bėk. (Eržvilko par.; — vejamas bėk, - Plungės par.)

6989. Duodamas imk, siunčiamas neik. (A. Schleicheris.)

6990. Duodamas visą svietą išdalysi. (Joniškio ap.)

6991. Duodamas visą turtą išdalysi, o visų vistiek neapdalysi. (Alytaus ap.)

6992. Duodančiai rankai Dievas padeda. (Alovės par.)

6993. Duodančioji ranka, kad ir gausiai dalina, skurdo nežino. (Merkinės par.)

6994. Duodančios rankos Dievas neužmiršta. (Valkininkų par.)

6995. Duoda sriubos, bet neduoda šaukšto. (Druskininkų par.)

6996. Duoda sriubos srėbti, bet nėra kuo semti. (Veisiejų par.)

6997. Duok bernui ėsti — vistiek netylės, o šuo nors tada tyli. (Dusetų par.)

6998. Duok biedniesiems — Dievas tau atpildys. (Žeimelio par.)

6999. Duok biedniesiems — turėsi atpildą nuo Dievo. (Labūnavo par.)

7000. Duok, Dieve! (Joniškis ir kitur.)

7001. Duok, Dieve, avinui vilką papjauti, karveliui vanagą pagauti. (Merkinės par.)

7002. Duok, Dieve, bėdas, o pinigų bus. (Dusetų par.)

7003. Duok, Dieve, daugel vaikų turėti. (Joniškio ap.)

7004. Duok, Dieve, daugel vaikų turėti — senatvėj bus galima atsilsėti. (Molėtų par.)

7005. Duok, Dieve, draugų pasiturinčių, duok ir del draugų, nieko neturinčių. (Merkinės par.)

7006. Duok, Dieve, duoti kitiems, o ne prašyti patiems. (Merkinės ap.)

7007. Duok, Dieve, duoti, ne kad prašyti. (Eržvilko ap.)

7008. Duok, Dieve, gerą pačią gauti. (Joniškio ap.; — gerą vyrą gauti, - Zarasų ap.)

7009. Duok, Dieve, gerą pačią gauti, gerų vaikų susilaukti. (Utenos ap.)

7010. Duok, Dieve, iš tamstos burnos Dievo ausin. (Radviliškio ap.; — iš tavo burnos į Dievo ausį, - Kėdainių ap.; — iš tavo į Dievo ausį, - Pasvalys; — iš tavo lūpų į Dievo ausį, - Eržvilko ap.)

7011. Duok, Dieve, jam su pirmu kąsneliu paspringti. (Varėnos par.)

7012. Duok, Dieve, jam vaikų, kaip pupų. (Alsėdžių par.; — kaip žirnių, - Šateikių par.)

7013. Duok, Dieve, jam zgadą, meilę, o mums veseilę. (Kretingos par.)

7014. Duok, Dieve, kad jam duonelė akmeniu pavirstų. (Varėnos par.)

7015. Duok, Dieve, kad jam kąsnis kuolu gerklėj atsistotų, kąsnio praryti kad negalėtų ir badu padvėstų. (Alovės par.)

7016. Duok, Dieve, kad jis ant lygaus lauko sau sprandą nusisuktų. (Niedzingės par.)

7017. Duok, Dieve, kad jis ant lygios vietos sukluptų, kojas sau palaužytų. (Druskininkų par.)

7018. Duok, Dieve, kad jis apaktų, dieną saulės nematytų. (Miroslavo par.)

7019. Duok, Dieve, kad jis be kunigo padvėstų, atgailos nepadaręs, su ponu Dievu nesusigādijęs. (Marcinkonių par.)

7020. Duok, Dieve, kad jis gėdos nepažintų, sarmatos neragautų, kol gyvas yra. (Lukštų par.)

7021. Duok, Dieve, kad jis namo kelio nesurastų, žmonos, vaikų nepamatytų. (Meškučių par.)

7022. Duok, Dieve, kad jis nesusilauktų ir katės amžiaus, o ne mano metų. (Tytuvėnų par.)

7023. Duok, Dieve, kad jis pirmuoju kąsniu paspringtų. (Seda.)

7024. Duok, Dieve, kad jis proto netektų, tėvo su motina nepažintų. (Kavarsko par.)

7025. Duok, Dieve, kad jis ryt dienos nesulauktų, dar šią naktį kojas ištiestų. (Vilkaviškio ap.)

7026. Duok, Dieve, kad jis taip savuosius pamatytų, kaip aš savo ausis. (Vaitkuškio par.)

7027. Duok, Dieve, kitus apdalinti, o ne pas kitus prašyti. (Adakavo par.)

7028. Duok, Dieve, kojas! (Vilkaviškio ap.)

7029. Duok, Dieve, mažu gimti, didžiu augti. (Kėdainių ap.; — mažu gimti, o dideliu užaugti, - Dusetų par.)

7030. Duok, Dieve, ožkai kumelį turėti! (Ušpalių par.)

7031. Duok, Dieve, ožkai kumelį turėti: visada raita jotų. (Viekšnių ap; — visi raiti jotų, - Seda.)

7032. Duok, Dieve, ožkai kumelį turėti, vištai ožį išperėti. (Merkinės par.)

7033. Duok, Dieve, pinigų, o bėdos bus. (Eržvilko ap.; — o bėdų bus, - Joniškio ap.; — o bėdų susiras, - Molėtų par.)

7034. Duok, Dieve, ponams sotį, o žmonėms kantrybę. (Pasvalys; — o žmonėms sveikatą, - S. Daukantas.)

7035. Duok, Dieve, putroje kankalą, pievoje karklyną. (Pasvalys.)

7036. Duok, Dieve, rasti, bet ne pamesti. (Mantviliai; — rasti, ne pamesti, - Eržvilko ap.)

7037. Duok, Dieve, sėsti, o ne pulti. (Druskininkų par.; — o ne griūti, - Veisiejų par.)

7038. Duok, Dieve, sėt į gurklį, ne į rūrą. (Surviliškio v.)

7039. Duok, Dieve, su Dievu dalytis, ne su žmonėmis. (Viekšnių ap.)

7040. Duok, Dieve, sveikam augti, lobingam karšti. (Eržvilko ap.)

7041. Duok, Dieve, sveikam gyventi, su ramia sąžine numirti. (Marijampolė; — ramiai numirti, - Šakių par.)

7042. Duok, Dieve, sveikatą, ant mergų ukvatą. (Plungės ap.)

7043. Duok, Dieve, sveikatą ir Dvasią šventą, o viso kito netruks. (Surviliškio v.)

7044. Duok, Dieve, svetimiems dalyti, ne pas svetimus prašyti. (Merkinės par.)

7045. Duok, Dieve, tavo žodžiu pasikloti. (Raseiniai.)

7046. Duok, Dieve, visa mokėti, bet ne visa dirbti. (Kupiškis; — ne visa daryti, - Marcinkonys.)

7047. Duok, Dieve, visa žinoti, ne visa dirbti. (Viekšnių ap.; — ne viską dirbti, - Kėdainių ap.)

7048. Duok, Dieve, viską žinoti, bet ne viską byloti. (Pasvalys.)

7049. Duok, Dievuli, jam gerą mergelę, kaip daržely lelijėlę. (Marcinkonių par.)

7050. Duok, Dievuli, jam surasti, ko nepametė. (Valkininkų par.)

7051. Duok, Dievuli, jam sveikatos (Merkinės par.)

7052. Duok, Dievuli, jam tikėti, kitiems — neapsigauti. (Rokiškio ap.; — kitiems neapsivilti, - Marijampolė.)

7053. Duok, Dievuli, kad kitų žodžių negirdėtai, tik karvelio balsu kalbamus. (Niedzingės par.)

7054. Duok, Dievuli, tau, mergele, karvelio širdį turėti. (Merkinės par.)

7055. Duok, Dievuli, tau, mergele, visą amžių su berneliu ulbėti. (Merkinės par.)

7056. Duok! (mušk). — Duosiu ir atiduosiu (Vilkaviškio v.)

7057. Duok durniui valią, kai nusibos — nustos. (Dusetų par.)

7058. Duok durniui valią, pats pateksi į nevalią. (Druskininkų par.)

7059. Duok (mušk), dvasios pasiklausydamas (Vilkaviškio v.)

7060. Duok (mušk) iki šūdas pažaliuos. (Vilkaviškio p.)

7061. Duok ir duodamas nemeluok. (Jonišk is.)

7062. Duok (mušk), kad akyse suliepsnotų! (Perloja.)

7063. Duok (mušk), kad dangus jam paraustų. (Šėtos par.)

7064. Duok (mušk), kad gimimo dieną atsimintų. (Varėnos par.)

7065. Duok (mušk), kad keturiomis nepaeitų! (Lydavėnų par.)

7066. Duok (mušk), kad kumščio svorį suprastų. (Kulvos par.)

7067. Duok (mušk), kad motinos pienu atsirūgtų. (Merkinės par.)

7068. Duok (mušk), kad mušamas pajustų. (Labūnavo par.)

7069. Duok (mušk), kad ožiu subliautų. (Varėnos par.)

7070. Duok (mušk), kad tik ne iki mirties. (Seredžiaus par.)

7071. Duok (mušk), kad užmirštų, kada gimęs. (Vilkaviškio ap.)

7072. Duok rankom valią — pateksi į nevalią. (Marijampolės ap.)

7073. Duok savos tabokos, — mano nosis nuo svetimos supuvo. (Pasvalys.)

7074. Duok širdžiai valią — patsai pateksi nevalion. (Babrai.)

7075. Duok šuniui ėsti, kad nereiktų jam dvėsti. (Druskininkų par.)

7076. Duok šuniui ėsti — nelos, tylės, o ber nui (samdininkui) duok ryti — dar daugiau ple pės. (Dusetų par.)

7077. Duok šuniui ėsti — priėdęs tylės, o ple pus žmogus dar labiau plepės. (Utenos ap.)

7078. Duok tinginiui duonos — lašinių parei kalaus. (Merkinės ap.)

7079. Duok tinginį pabovyti. (Joniškio ap.)

7080. Duok! — Už davimą brangiai moka (Joniškio ap.)

7081. Duok, Viešpatie, iš tavo burnos pakliūt į Dievo ausį. (Tryškių, Plungės ap.)

7082. Duona avižinė, putra dirsinė. (Plun gės ap.)

7083. Duona bėga per kluoną, putra koja aunas. (Tauragnų ap.)

7084. Duona burną išgadina. (S. Daukantas.)

7085. Duona duoną varo. (Babrai.)

7086. Duona ir druska galima gyvent. (Joniš kio ap.)

7087. Duona ir druska yra — badų nenumirsi o vandens visur surasi. (Vilkaviškio ap.)

7088. Duona ir vanduo geriausias valgis. (Jo niškio ap.)

7089. Duona yr, vanduo yr — ko daugiau no rėti! (Jezno par.)

7090. Duona lekia — neužsidirbau. (Zarasų par.)

7091. Duona — motute, vanduo — brolytis. (Molėtų par.; — vanduo — sesutė, - Zapyškis.)

7092. Duona ne marti, suvalgysi ir nebėr. (Eržvilko ap.; — suvalgei ir nebėra, - Dusetų par.; — suvalgysi, - Utenos ap.)

7093. Duona ne per veją atėjo. (Miežinio Žod.)

7094. Duona ne per vėją atėjo — kažkas arė, kažkas sėjo, kažkas pjovė ir kluonan vežiojo. (Ašmenos apskr.)

7095. Duona ne vėju ateina. (Pasvalys.)

7096. Duona ne vėju atpūsta, bet žmonių prakaitu atkviesta. (Merkinės par.)

7097. Duona pirkta neskalsi, bepigu, kai savo yra. (Dusetų par.)

7098. Duona pirkta neskalsi, sava — nebrangi. (Ratnyčios ap.)

7099. Duona tam, kuris aria akėja, o ne šunis lodinėja. (Merkinės par.)

7100. Duona tam, kuris dirba ir užsidirba. (Utenos ap.)

7101. Duona už auksą brangesnė — be aukso apseisi, be duonos negyvensi. (Marcinkonių ap.)

7102. Duona verkia tinginio valgoma. (Merkinės ap.)

7103. Duoną, druską ėsk, teisybę į akis rėžk. (Būgos Žod.)

7104. Duoną laikyk rytojui, o ne darbą. (Joniškio ap.)

7105. Duoną minkyk, kad sienos rasotų. (Kretingos par.)

7106. Duoną minkyk, mergele, kol sienos surasos. (Daugų par.)

7107. Duoną mūčija kepdami, džiugina valgydami. (Marcinkonių, Joniškio par.)

7108. Duoną pažinsi iš plutos, žmogų iš kalbos. (Merkinės par.)

7109. Duoną pažinsi per plutą. (Dusetų p.)

7110. Duoną suvalgyti vienas gali, o darbo tai ne. (Dusetų par.)

7111. Duoną suvalgyti vienas gali, o darbo atlikti — tai talkos šauki. (Utenos ap.)

7112. Duoną taupyk rytojui, ne darbą. (Merkinės par., Kėdainių ap.)

7113. Duonelė gardesnė pirkta, skanesnė namie iškepta. (Merkinės ap.)

7114. Duonelė gardi artojui, neskani ultojui. (Krosnos par.)

7115. Duonelė gardi, bet brangi. (Miežinio Žod.)

7116. Duonele gyvensi visą amžių, o pyragas ir per Velykas įkyrėja. (Utenos ap.)

7117. Duonele pasigėrėsi, kai sunkiai padirbėsi. (Krosnos par.)

7118. Duonelė, kad ir juoda, bet stiprybės duoda. (Šakių par.; — stiprumo priduoda, - Vilkaviškio ap.)

7119. Duonelė maitina ir artoją ir ultoją. (Merkinės par.)

7120. Duonelė — motulė, vargdienėlių maitintojėlė. (Marcinkonių par.)

7121. Duonelė — prastas daiktas, bet ja visas svietas laikosi. (Seirijų par.; — bet ja visas svietas maitinasi, - Vilkaviškio par.)

7122. Duonelė skani, rūkšti, del to, kad pirkta. (S. Daukantas.)

7123. Duonelė susivalgo, rūbas susinešioja. (Kurklių, Šatės par.)

7124. Duonelė verkia, kai ji tinginiui tenka. (Viekšnių par.)

7125. Duonelė verkia tinginio valgoma. (Merkinės ap.; — veltui valgoma, - Seda.)

7126. Duonininko vaikai, o kerdžiaus karvė visą valią turi. (Rez.-Wisb.)

7127. Duonos davaliai, kad tik būtų dantų. (Kupiškis.)

7128. Duonos duok, bet ir darbo reikalauk. (Inturkės par.)

7129. Duonos ir lustelis ne pėsčias vaikšto. (Nemunaičio par.)

7130. Duonos ir lustelis prakaito reikalauja. (Skudutiškės par.)

7131. Duonos ir ubagui veltui neduoda, tik už poterius. (Merkinės par.)

7132. Duonos kąsnį turėsi, kai dirbti netingėsi. (Aukštadvario par.)

7133. Duonos! — Lėk per kluonus, rasi bobą moliavotą, duos tau duonos pikliavotos. (Surviliškio par.)

7134. Duonos ligvaliai, tik dantys neįkanda plutelės. (Stakliškių par.)

7135. Duonos negausi del gražių dantų, tik už darbą. (Labanoro par.)

7136. Duonos negausi, patvory besivoliodamas. (Raseinių par; — paunksny gulėdamas, - Krosnos par.)

7137. Duonos neturėsi, jei darbo dirbti patingėsi. (Nemaniūnų par.)

7138. Duonos nori turėti — darbo nevenk, kokis pasitaiko, tokio ir imkis. (Antazavės par.)

7139. Duonos panoro — darbo paieškok. (Vilkaviškio ap.; — darbą surask, - Šakių ap.)

7140. Duonos pavalgęs eina pyrago ieškotų. („Vasaros darbai". 1911.)

7141. Duonos tik kąsnelis, o kur metų galas? (Ratnyčios par.)

7142. Duonos tinginiavimu neužsidirbsi, tik darbu. (Pabaisko par.)

7143. Duonos užsidirbsi, jei tik sveikata yra. (Molėtų par.; — jei tik noro yra, - Antalieptės par.)

7144. Duosi neduosi, bet pažadėt gali. (Joniškio par.)

7145. Duosi padegėliui — nenuskursi, o pas Dievą surasi. (Merkinės par.)

7146. Duosi pavargėliui čia — atgausi danguje. (Merkinės par.)

7147. Duosi pavargėliui — Dievas dvigubai atiduos. (Krakių par.)

7148. Duosi snukin vienam — gausi dantysna iš penkių. (Valkininkų par.)

7149. Duosiu į dantis, kad į gerklę sulys. (Kretingos par.)

7150. Duosiu į nosį — ir rytoj dar žinosi. (Plungės par.)

7151. Duosiu kupron, kad net žemę snukiu išarsi. (Perloja.)

7152. Duosiu pilvan, net kojas aukštyn užriesi. (Prienų ap.)

7153. Duosiu stačiai į snukį! (Joniškio ap.)

7154. Duos, kaip kiškis kumelei. (Molėtų par.)

7155. Duos, kaip kunigas ant pazvanų. (Kuktiškių par.)

7156. Duos, kaip pyzius kumelei. (Žiobiškio par.)

7157. Duos, kaip Pudžius drumbulą. („Saulutė“ 1929.)

7158. Duos, kaip ubagas padegėliui! (Alovės par.)

7159. Duosli širdaitė, tusčia kamaraitė. (Eržvilko ap.)

7160. Duos neduos, bet žada. (Dusetų par.; — bet gerai, kad žada, - Švenčionių apskr.)

7161. Duosnią ranką Dievas laimina. (Pabaisko par.)

7162. Duosni, kaip dvaro merga. (Kretingos ap.; — kaip žydo merga, - Salantų par.; — kaip žydo karvė, - Raseinių ap.)

7163. Duosni karvė gerai šeriama. (Adakavo par.)

7164. Duosni ranka ir danguj žinoma. (Kantaučių par.)

7165. Duosni ranka nenuskursta. (Laižuvos par.)

7166. Duosni širdelė, plika subinėlė. (Kelmės ap., S. Tarvydas.)

7167. Duos ponas tekį. (Būgos Žod.)

7168. Duotas duotam: akis už akį, dantis už dantį, nosis už nosį. (Būgos Žod.)

7169. Duotas prieš duotą. (Tauragės ap.)

7170. Duoti ant lazurkos poakiam pamėlinti. (Perloja, Joniškis.)

7171. Duoti ant tabokos, kad gerai pasičiaudytų. (Perloja, — kad tris dienas čiaudytų, - Dusetų par.)

7172. Duoti gera, imti geriau. (Joniškis; — gauti dar geriau, - Utenos ap.)

7173. Duoti į akį, kad net miego panorėtų. (Vilkaviškis, Užvenčio v.)

7174. Duoti per snukį, kad kojom dangų išmatuotų! (Druskininkų par.)

7175. Duoti per terlą. (Joniškis.)

7176. Duoti subinėn, kad nosim duris atidarytų! (Perloja; — kad nosim žemę paknistų, - Alytaus ap.; — kad nosim žemę išartų, - Krosnos par.)

7177. Duoti tinginiui lazdos, bet ne duonos baltos! (Alytaus ap.)

7178. Du pešasi, o trečias jau po kišenes kapstosi. (Kupiškis.)

7179. Du pešasi, o trečias kišenius abiem kratinėja. (Veisiejų par.)

7180. Duria, duria ir pradurti neapgali. (Vabalninkų par.)

7181. Duria, kaip aklas lazda tvoron. (Utenos ap.)

7182. Duria, kaip ežys. (Pumpėnai; — kaip ežys su savo dygliais, - L. M. Dr., M. S.)

7183. Duria, kaip iešmas. (Liškiavos par)

7184. Duria, kaip kušlas pirštu dangun. (Merkinės par.)

7185. Durys atidarytos, o jis išėjimo nesuranda. (Vilkaviškio ap.; — o jis per langą lenda, - Merkinės ap.)

7186. Durys nudažytos, o langai šipuliais užtaisyti. (Pivašūnų par.)

7187. Durys suvarstinės, bet asla molina. (Žagarė.)

7188. Durna galva — kojom klapatas. (Pasvalys; — kojom bėda, - Molėtų par.)

7189. Durna galva nei plinka, nei žila. (Kupiškio v.; — nė žilsta, nė pliksta, - Surviliškio v.)

7190. Durna, kaip avelė — ir tiek. (Dusetų par.)

7191. Durna, kaip avis, baili, kaip pelė, ruini, kaip katė. (Lintupių par.)

7192. Durna, kaip ožka. (Dusetų par.)

7193. Durna, kaip ožka, o su patarimais lenda. (Zapyškio par.)

7194. Durna, kaip višta. (Marcinkonių par.)

7195. Durna, kaip višta, svetimus vaikus perėdama. (Joniškis.)

7196. Durnam auksas nepadės, turtas proto neatstos. (Daukšių par.)

7197. Durnam bernui ir ožka panelė. (Lekėčių par.)

7198. Durnam bet tik prisikabinti. (Joniškio ap.)

7199. Durnam daiktui ir kiaulė arklys. (Indrėnų par.)

7200. Durnam daiktui ir pautai zvanas. (Vaškų v.)

7201. Durnam daiktui ir šuo drigantas. (Biržai.)

7202. Durnam daiktui ir šūdas pyragas. (Vilkaviškis.)

7203. Durnam daiktui ir vabalas mėsa. (Krekenava.)

7204. Durnam darbas ne galvoje. (Joniškis.)

7205. Durnam darbo nereikia, kiekvieną darbą jis peikia. (Betygalos par.)

7206. Durnam darbo nesurasi. (Skarulių par.)

7207. Durnam daug nereikia. (Joniškio ap.)

7208. Durnam daug nereikia, bile tik nosį galėtų krapštyti. (Seredžiaus par.)

7209. Durnam ir Brazilijoj gerai. (Joniškio ap.)

7210. Durnam ir Dievas laimę duoda. (Joniškio ap.)

7211. Durnam ir Dievas padeda ir velnias nepakenkia. (Žiobiškio par.)

7212. Durnam ir kašelė zvanija. (Kelmės ap.)

7213. Durnam ir laimė tropijas. (Joniškio ap.)

7214. Durnam ir sekas! (Dusetų, Joniškio par.)

7215. Durnam ir šuva drigantas. (Pasvalio apsk.)

7216. Durnam ir ten laimė tropijas, kur protingas nesuranda. (Biržų ap.)

7217. Durnam — juokai, razumnam — ašaros. (Joniškio ap.)

7218. Durnam laimė, o gudriam Dievas duoda. (Merkinės par.)

7219. Durnam laimė, o razumnam reikia pasikamuoti. (Joniškio ap.)

7220. Durnam mažai rūpi. (Žeimės par.)

7221. Durnam ne darbas galvoje, o kur varnos lakioja. (Merkinės par.)

7222. Durnam neįkalbėsi, kad kelnės reikia užsisekti. (Kelmės ap.)

7223. Durnam neįkalbėsi, kad negražu nosis krapštyti ir burnon dėti. (Valkininkų par.)

7224. Durnam neįrokuosi. (Joniškio ap.)

7225. Durnam niekur negerai. (Molėtų par.)

7226. Durnam pirštą parodyk — ir tuo pradžiuginsi. (Pagirių par.)

7227. Durnam piršto gana, kad darbą turėtų. (Čekiškės par.)

7228. Durnam proto neįdėsi. (Raseinių ap.; — proto neįkalbėsi, - Merkinės par.)

7229. Durnam rytojus nerūpi. (Joniškis.)

7230. Durnam visur vienas kelias. (Molėtų par.)

7231. Durnam žiburio nerodyk — pamanys, kad gaisras. (Marijampolė; — pamanys, kad saulė, - Merkinės par.)

7232. Durnas atėjo, dar durnesnis išėjo. (Alytaus ap.)

7233. Durnas būdamas durniaus dar ieško. (Marcinkonių, Joniškio par.)

7234. Durnas būdamas kitus durniais vadina. (Merkinės par.; — kitus durniais pravardžiuoja,- Šakių ap.)

7235. Durnas būdamas patsai mano visą svietą apgauti. (Nemunaičio par.; — nori visą svietą apmonyti, - Krosnos par.)

7236. Durnas daiktas! (Joniškio ap.)

7237. Durnas daiktas — banko skolomis ūkio skyles lopyti. (Marijampolės ap.)

7238. Durnas daiktas — berno pažadais mergelei patikėti. (Labūnavo par.)

7239. Durnas daiktas — gražiems pažadams tikėti. (Miroslavo par.)

7240. Durnas daiktas — ieškoti, ką nesi pametęs. (Marijampolė; — ko nepametei, - Prienų ap.)

7241. Durnas daiktas — iš bačkos kalbų klausyti. (Siesikai)

7242. Durnas daiktas — iš kunigo pašalpos reikalauti. (Šiaulių ap.; — iš kunigo pašalpos laukti, — Papilės par.)

7243. Durnas daiktas — iš valdžios malonės laukti. (Marijampolės ap.)

7244. Durnas daiktas — pakinkyti nemokėt, o arti — nei pradėt. (Leipalingio par.)

7245. Durnas daiktas — pelus pasėjus gero uradzojaus laukti. (Alovės par.)

7246. Durnas daiktas — ponui paskolinti, su čigonu arkliais mainytis. (Niedzingės par.)

7247. Durnas daiktas — ponų pažadais tikėti. (Biržų ap.)

7248. Durnas daiktas — rudenį stogus dengti, vasarą šienu arklius šerti. (Merkinės par.)

7249. Durnas daiktas — su durnium susidėti. (Molėtų par.)

7250. Durnas daiktas — su žydu susidėti, latviu patikėti. (Zarasų ap.)

7251. Durnas daiktas — žirniais vilkus šaudyti, samčiu žuvis gaudyti. (Merkinės par.)

7252. Durnas daiktas — žmonai paslaptį patikėti, draugui sumanymus išplepėti. (Krosnos par.)

7253. Durnas — dangun, protingas — peklon. (Marcinkonių par.)

7254. Durnas dangų pelno. (Joniškio ap.)

7255. Durnas dangų pelno durnumu, protingas — peklą gudrumu. (Utenos ap.)

7256. Durnas del niekų užsigauna. (Joniškio ap.)

7257. Durnas greitai supyksta, o del ko, patsai nežino. (Nemakščių par.)

7258. Durnas ir Amerikoje durnas. (Joniškio ap.)

7259. Durnas ir gana. (Joniškis.)

7260. Durnas ir nenoromis dangaus pasiekia. (Viešvėnų par.)

7261. Durnas ir prie šūdo kimba. (Pasvalys.)

7262. Durnas ir špygą gavęs džiaugiasi. (Joniškis.)

7263. Durnas iš razumno juokiasi. (Joniškio ap.)

7264. Durnas iš visų juokiasi. (Adakavo par.)

7265. Durnas juokų neišmano. (Joniškis; — juokų nesuparnata, - Alytaus ap.)

7266. Durnas, kaip asilas. (Panevėžys; — kaip aulas, - Biržai; — kaip avinas, - Joniškio ap.; — kaip batas, - Žagarė; — kaip bato aulas, - Kėdainių apskr.; — kaip čebato aulas, - Surviliškio par., Kėdainiai; — kaip ožys, - Panevėžio ap.)

7267. Durnas, kaip iš kaimo. (Utena; — kaip iš kaimo atvažiavęs, - Zarasai.)

7268. Durnas, kaip į tėvą nabašninką. (Viekšnių v.)

7269. Durnas, kaip Kašėto avis, ką želmenų neėda. (Niedzingės par.)

7270. Durnas, kaip prūsas po piet. (Vilkaviškio v.; — lyg prūsas po piet, - Marijampolės ap.; — lyg vokietis petnyčioj, - Virbalio ap.; — kaip vokietis po pietų, - Veliuonos v.)

7271. Durnas, kaip šiaudai. (Vilkaviškio v.; — kaip šiaudų kūlis, - Alytaus ap.)

7272. Durnas, kaip vėdaras. (Užvenčio v.; — kaip vėdaras be skūros, - Viekšnių v.)

7273. Durnas nesupras, razumnas nepadyvys. (Dzingiliškiai.)

7274. Durnas parduoda — gudrus perka. (Joniškis.)

7275. Durnas pas žmones, pas Dievą protingas. (Antalieptės par.)

7276. Durnas perdžia bažnčioje, bezda svečiuose. (Pasvalys.)

7277. Durnas per visą ilgumą. (Joniškio ap.; — per visą pilvą, - Dzingiliškiai.)

7278. Durnas per visą pilvą, kad ant galo maskatuoji. (Surviliškio par.)

7279. Durnas per visą pilvą esi ir sau panašaus ant svieto nesurasi. (Dusetų par., Švenčionių ap.)

7280. Durnas razumną mokina, razumnas durną per lazdą šokina. (Utenos ap.)

7281. Durnas razumną moko. (Joniškio ap.)

7282. Durnas sumanys, razumnas padarys. (Prienų par.)

7283. Durnas vienodai laikosi — ir krikštynose ir pakasynose. (Šiauliai.)

7284. Durną ant juoko pažinsi. (Būgos Žod.)

7285. Durną bėdos šalimi apeina. (Onuškio par.)

7286. Durną ir ant bačkos apmonija. (Joniškio ap.)

7287. Durną ir bažnyčioj peša. (Surviliškio v.; — muša, - Vilkaviškio ap.)

7288. Durną ir pažadais prisotinsi. (Joniškis; — ir tuščiais pažadais prisotinsi, - Utenos ap.)

7289. Durną mokyti — žalius žirnius į sieną barstyti. (Miroslavo par.)

7290. Durną nei išmokysi, nei gero įprotysi. (Joniškis.)

7291. Durną visi stumdo. (Joniškis.)

7292. Durną žmogų pažinsi iš kalbos. (Dusetų par.; — pažinsi iš apsiėjimo, - Utenos par.)

7293. Durnelis buvo Jonelis, kai kiaules ganė, o dabar visiems — ponelis. (Radviliškio par.)

7294. Durnesnis kaimo vaikiukas, ne kaip miesto paršiukas. (Baisogala.)

7295. Durniau! — Kelis syk tau dūriau? (Vilkaviškio v.; — Kelis syk tau dūriau, o tu tik dabar pajutai, ir kad esi durnius — supratai, - Lazdijų par.)

7296. Durniau, nosį nusišluostyk, tada kitus mokyk! (Dusetų par.)

7297. Durniaus atsilenkęs, kaip dešimtį nuveikęs. (Joniškio par.)

7298. Durniaus lenksies, daugiau laimėsi. (Švenčionių apsk., Joniškis.)

7299. Durniaus nereikia ieškoti — jis pats atsiranda. (Želva; — jis pats pasirodo, - Vendžiogalos par.)

7300. Durniaus nesėja, jis pats išdygsta. (Šėtos par.)

7301. Durniaus prisėstą skverną nusipjauk. (Kupiškis.)

7302. Durniaus prisiklausęs durnas kalbas kartoja. (Valkininkai.)

7303. Durniaus prisiklausęs patsai sudurnėjo. (Onuškio par.)

7304. Durniaus vengsi — daugel nemalonumų išvengsi. (Vilkaviškis.)

7305. Durniaus venk, kaip balos. (Želvos par.; — kaip purvo, - Ariogalos par.)

7306. Durni jau prasti žmonės, bet tie mokyti dar durnesni. (Joniškis.)

7307. Durnio nereik su žiburiu ieškoti, jis pats ir patamsy atsiranda. (Viekšnių ap.; — patamsy susiieško, - Sedos par.)

7308. Durnio nesiklausk, paskui nuo patarimų neatsiginsi. (Kavarsko par.)

7309. Durniu gimęs, durnium ir mirs. (Joniškio v.)

7310. Durniui dantų neužkiši. (Užvenčio v.)

7311. Durniui duok kelią. (Kupiškis.)

7312. Durniui ir kašelė zvanija. (Dusetų par.)

7313. Durniui ir muilas už cukierką nueina. (Švenčionių apskr.)

7314. Durniui ir šūdas už pyragą. (Tauragė.)

7315. Durniui kalbėti, bet ne protingam klausyti. (Rietavo par.)

7316. Durniui klegėti ar senam persti — visados norisi. (Švenčionių apskr.)

7317. Durniui pinigai — smertis. (Dusetų par.)

7318. Durniui sakyk viena — jis tau kita. (Pabaisko par.; — jis išgirsta kita, - Vidiškio par.)

7319. Durniui snukio neužimsi, kvailų kalbų neuždrausi. (Veisiejų par.)

7320. Durniui viena — jis tau du. (Užvenčio valsč.)

7321. Durniui viskas aišku. (Žagarė.)

7322. Durniui viskas aišku — ir danguje ir ant žemės. (Tverų par.)

7323. Durniui visuomet atsiranda proga pralobti. (Medininkai.)

7324. Durniui visur sausa, visur tiesu. (Dusetų par.)

7325. Durnius duoda, išmintingas ima. (Kavarsko par.; — razumnas ima, - Kriukų par.; — razumnas imk, - Kupiškis.)

7326. Durnius durnių apmonijo. (Joniškio ap.)

7327. Durnius durnių iš tolo pamato. (Labūnavo par.; — iš tolo pažįsta, - Joniškio par.)

7328. Durnius giriasi — durnius tiki. (Vendžiogalos par.)

7329. Durnius giriasi ir tuo, kad mušamas buvo. (Kulvos par.)

7330. Durnius giriasi, kad snukin gavo. (Vaitkuškio par.)

7331. Durnius, kaip studentas, savo kepuraite didžiuodamasis. (Kėdainiai; — kaip studentas su kepuraite ant viršugalvio, - Panevėžys.)

7332. Durnius, kas durnų kalbų klauso. (Daujėnų par.; — kas durnoms kalboms tiki, - Troškūnų par.)

7333. Durnius, kas į kunigus eina — nei jam pasigerti, nei su mergomis pasiglamonėti, tik melstis ir namie sėdėti. (Joniškis.)

7334. Durnius, kas mano visą svietą apgauti. (Nemakščių par.; — kas nori visą svietą apmonyti, - Varlaukės par.)

7335. Durnius, kas plepėjo, dar durnesnis, kuris tikėjo. (Merkinės par.)

7336. Durnius nesupras, razumnas nieko nesakys. (Kupiškio v.)

7337. Durnius paskutinis! (Joniškis.)

7338. Durnius paskutinis namuose, žmogus pirmutinis — svečiuose. (Pabaisko par.)

7339. Durnius paskutinis, o pas juos — žmogus pirmutinis. (Balninkų par.)

7340. Durnius, pinigus radęs, pasikaria. (Dusetų par.)

7341. Durnius, silkių nevalgęs. (L. M. Dr., L. Iv.)

7342. Durnius su durelėm. (Vilkaviškio v.; — su durimis, - Virbalio par.)

7343. Durnius užvažiavo — negi supyksi? (Kapčiamiestis.)

7344. Durnius vienas! (Joniškio ap.)

7345. Durnių ant juoko pažinsi. (Kėdainių ap.; — ant kalbos pažinsi, - Balninkų par.)

7346. Durnių Dievas globoja, ant durniaus ir šunys neloja. (Varėnos par.)

7347. Durnių ir bažnyčioj muša. (Tauragnai, Merkinė; — peša, - Krakės.)

7348. Durnių ir Trakuose pažinsi. (Merkinės par.)

7349. Durnių mokyti, — tik laiką gaišyti. (Merkinės par.; — tik laiką dildyti, - Nemunaičio par.)

7350. Durnių nesėja, jie patys atsiranda. (Šešuolių par.; — patys išdygsta, - Valkininkų par.)

7351. Durnių nesigainiok. (Joniškio ap.)

7352. Durnių pamatę ir šunys loja. (Joniškis.)

7353. Durnių voliodamas neišvengsi pakaušin gavęs. (Gelvonų par.)

7354. Durnių volioja — ir tiek. (Dusetų par.)

7355. Durnių viliojo ir visus suviliojo. (Lauksodis.)

7356. Durnių volioti — pakaušį nupeštą turėti. (Molėtų par.)

7357. Durnu buvai, durnu ir dvėsi. (Dusetų par.)

7358. Durnuosius nukirpo, razumnieji ataugo. (Apie moters plaukus. — Dusetų par.)

7359. Du roden, trečias — zdroden. (Plungės par.)

7360. Dusetiškiai mandrūs ir tinginiai, užpalėnai bagoti ir pikti, o kamajiškiai labai kytri. (Kamajų v.)

7361. Du susiėję ir trečią atsiekia. (Žlibinų par.; — ir trečią pakalba, - Eržvilko ap.; — trečią apkalba, - Alytaus ap.)

7362. Du šuniu lupti. (L. M. Dr., L. Iv.)

7363. Du šuniu luptu gausi už tokį savo darbą. (Merkinės par.; — už tokį gražų patarnavimą, - Marijampolės ap.)

7364. Du šuniu luptu gavo. (Liškiavos par.)

7365. Du veidu rodo, o trečią gadina. (Atsakymas į didelius pagyrimus. — Vilkaviškio v.)

7366. Du vienos varnos nepeškit. (Bartininkų v.)

7367. Du vienu batu neavėsit. (Plungės par.)

7368. Du žinda, trečiasis vypso. (Rygiškių Jonas; — tretysis vėpso, - S. Daukantas.)

7369. Du zuikiu gainiodamas nei vieno nenušausi. (Vilkaviškis, Šakiai.)

7370. Du zuikiu vysi, nei vieno nepavysi. (Marijampolės ap.; — nei vieno nepagausi, - Šakių ap.)

7371. Dūlina, akis nuleidęs, kaip šuva, lašinius suėdęs. (Molėtų par.)

7372. Dūlina, kaip katė, pieną išlakusi. (Krekenavos par.)

7373. Dūlina, kaip šunų vejamas. (Ančiškis.)

7374. Dūlina, kaip vilkas. (Panevėžys.)

7375. Dūlina per krūmus, kaip vilkas, avį nešdamas. (Ramygalos par.)

7376. Dūmai be ugnies neatsiranda. (Varėna; — negimsta, - Merkinės par.; — nepasirodo, - Dubingių par.)

7377. Dūmai be ugnies nerūksta, kalbos be priežasties nekilsta. (Merkinės par.)

7378. Dūmai ne gėda, akių neišgrauš. (Alytaus ap.)

7379. Dūmai — ne rūkai, akis ir begėdžiui graužia. (Ariogalos par.)

7380. Dūmai ne sarmata, — kad ir pagraužia, bet akių neišgraužia. (Lazdijų ap.)

7381. Dūmai parūksta ir pranyksta, piktos kalbos kilusios ilgai nenutilsta. (Kuktiškio par.)

7382. Dūmas tėvynės už svetimą ugnį šviesesnis. („Aušrinė“.)

7383. Dūma — širdies kūma. (Pasvalys.)

7384. Dūmė akis durniams, o apsigavo razumni. (Veisiejų par.)

7385. Dūmė akis per akis. (Surviliškio par.)

7386. Dūmė, kaip subinėn įdurtas. (Pasvalio ap.)

7387. Dūmė, kaip vilkų rujos vejamas. (Merkinės par.)

7388. Dūmė, kol visiems akis apdūmė. (Krosnos par.)

7389. Dūmė per kalnus, kaip viesulas. (Merkinės par.)

7390. Dūminėj pirkelėj ir vestuvės nelinksmos. (Alytaus ap.; — ir veseilia nuobodi, - Druskininkų par.)

7391. Dūminėn pirkion nelandu. (Ašmenos apskr.)

7392. Dūminėn pirkion vargas per plyšius lenda. (Dubininkų par.)

7393. Dūminė pirkelė apie vargą pasakoja. (Alytaus ap.)

7394. Dūminė pirkelė vargais skundžiasi. (Alytaus ap.; — vargu nusiskudžia, - Druskininkų par.)

7395. Dūminės pirkios ir svečiai nemėgsta. (Ratnyčios par.)

7396. Dūmk greičiau iš čia, kol šunimis dar niekas nepjudo. (Daugų par.)

7397. Dūmk, kol dar sprandan negavai. (Varėnos par.)

7398. Dūmoja, kaip busilas ant lizdo. (Merkinės par.)

7399. Dūmoja, kaip davatka apie savo griekus. (Joniškių par.)

7400. Dūmoja, kaip Lukaševičius pas teisėją. (Merkinės par.)

7401. Dūmoja, kaip pyzius apie svieto mergas. (Pasvalio ap.)

7402. Dūmoji, ką numiręs valgysi? (Veliuonos v.)

7403. Dūmsiu, kur akys mato, kur kojos neša. (Aukštadvario par.)

7404. Dūmsiu pas savus, ten rasiu valgius gatavus. (Šešuolių par.)

7405. Dūmsiu ten, kur laimė gyvena. (Ilguvos par.)

7406. Dūmsiu už marių, laimės ieškosiu — nesurasiu, nors pabėdavosiu. (Valkininkų par.)

7407. Dūmuose ilgai nesėdėsi, bėdose linksmai negiedosi. (Merkinės par.)

7408. Dūrė elnias keran — galvą ištraukė, ragai pasiliko. (Kaužėnai.)

7409. Dūrė, kaip pirštu šiknon. (Airiogala; — kaip pirštu tvoron, - Žeimės par.)

7410. Dūsauja, kad aš pinigų neturiu. (Liškiavos v.)

7411. Dūsauja, kad laimę pražiopsojo. (Vilkaviškio par.; — kad gerą progą pražiopsojo, - Marijampolė.)

7412. Dūsauja, kaip arklį praradęs. (Marcinkonių par.; — kaip arklio nustojęs, - Liškiava.)

7413. Dūsauja, kaip gerų draugų apgautas. (Vilkaviškis; — apmonytas, - Prienai.)

7414. Dūsauja, kaip gerų žmonių apmonytas. (Musnikų par.)

7415. Dūsauja, kaip kunigo išbartas. (Marcinkonių par.)

7416. Dūsauja, kaip namus pardavęs. (Alytaus ap.; — kaip namų netekęs, - Krekenavos par.; — kaip namus sudeginęs, - Molėtų par.)

7417. Dūsauja, kaip nuogas šikti besirengdamas. (Merkinės par.)

7418. Dūsauja, kaip pono Dievo nuskriaustas. (Betygalos par.)

7419. Dūsauja, kaip rugius pragėręs. (Alovės par.; — kaip rugius suvalgęs, - Perloja.)

7420. Dūsauja, kaip sunkiai nusidirbęs. (Girdžių par.; — kaip sunkiai dirbdamas, - Girkalnio par.)

7421. Dūsauja, kaip šlėktelė, pavasario sulaukęs. (Pivašūnų par.)

7422. Dūsauja, kaip velniui dūšią pardavęs. (Merkinės par.)

7423. Dūsauja, kaip žemę pardavęs. (Liškiavos par.; — kaip žemę praradęs, - Leipalingio par.)

7424. Dūsauja, lyg mergai vaiką padirbęs. (Krosnos par.; — padaręs, - Alytaus ap.)

7425. Dūsauja, lyg pinigus pametęs. (Kriokalaukio par.; — lyg pinigus ponui paskolinęs, - Raudondvario par.)

7426. Dūsauja, lyg pinigų neturėtų kur dėti. (Smilgių par.)

7427. Dūsauja, lyg saldotuos eidamas. (Vilkaviškio par.)

7428. Dūsauja, lyg tėvą palaidojęs. (Vilkaviškio ap.)

7429. Dūsauja, lyg ūkį sudeginus. (Babtai.)

7430. Dūsauja pakampėmis, kaip įsimylėjęs. (Raseinių ap.)

7431. Dūsauk nedūsauk — kits už tave nepadirbs. (Zapyškis; — darbo neatliks, - Karmėlava.)

7432. Dūsauk nedūsauk, o skolą atiduok, nors ir marškinius pardavęs. (Labūnavo par.)

7433. Dūšia Dievui, kūnas žemei, o pautai velniui. (Vabalninkai.)

7434. Dūšia dūšion gyvena. (Merkinės par.)

7435. Dūšia dūšion, širdis širdin! (Alovės par.)

7436. Dūšiai nenauda, o velniui džiaugsmas. (Merkinės par.)

7437. Dūšiai nepatiko, bet kūnui pritiko. (Druskininkų par.)

7438. Dūšiai nuostolis — pragarui pribitkas. (Ašmenos paskr.)

7439. Dūšia ir protas tur žmogų valdyti. (Tryškių par.)

7440. Dūšiai vieno maža. (Tytuvėnų par.)

7441. Dūšia juoda, kaip pas dvaro poną. (Platelių par.)

7442. Dūšia kūne nesilaiko. (Grinkiškio par.)

7443. Dūšia kūne vos belaikosi, o dar bylinėtis nor. (Girkalnio par.)

7444. Dūšia lend iš kūno. (Joniškio ap.)

7445. Dūšia man, kūnas velniui. (Vabalninkai.)

7446. Dūšia man tavo nereikalinga — geriau ją velniui pažadėk, nes Dievui vistiek neteks. (Skirsnemunės par.)

7447. Dūšia ne jūra, užteks ir pūro. (Kaušėnai.)

7448. Dūšia ne laukai, negaruoja, kaip miškai. (Miežinio Žod.)

7449. Dūšia nepriima, nors akys norėtų. (Valkininkų par.)

7450. Dūšia nerami — kaltu žmogus pasijuto. (Stačiūnų par.)

7451. Dūšia nerami — žmogui nesveika. (Kartuvėnų par.)

7452. Dūšia ne taukai, negaruoja, kaip miškai. (Seredžiaus par.)

7453. Dūšia norėtų rojun, o kūnas traukia gojun. (Merkinės par.)

7454. Dūšia rengiasi namo — tai ir kūnui neramu. (Šiaulėnų par.)

7455. Dūšia rūpinkis labiau, negu kūnu — kūnas nū yra, ryt — nėra, o dūšia amžina. (Seirijų par.)

7456. Dūšią aprūpino. (Marijampolė.)

7457. Dūšią aprūpino gerais darbais, tai ir mirti nebaisu. (Krosnos par.)

7458. Dūšią pražudysi! (Krakių par.)

7459. Dūšią savo pražudysi, tik velnią pralinksminsi — ir nieko nepeši. (Raseinių ap.)

7460. Dūšios neišimsi, širdies ant rankų nepadėsi. (Varėnos par.)

7461. Dūšios nepagausi, kaip paukštės už uodegos nenustversi. (Veisiejų par.)

7462. Dūšios neparodysi — kas netiki, tam neįrodysi. (Merkinės par.)

7463. Dūšios ne vienas norėtų neturėti! (Adakavo par.)

7464. Dūšios tavo man užtenka, pinigus pasilik sau. (Žarėnų par.)

7465. Dvaran nelandžiok — gero ten nesurasi, o bėdos ne vienos išsisaugosi. (Biržų ap.)

7466. Dvaran nevaikščiok — gerų žmonių nesurasi — ten jų Ponas Dievas nepasėjo, o kurie yra — velnias juos perėjo. (Pasvalio ap.)

7467. Dvaras dvaru, o mudu vis geru. (Pasvalio ap.)

7468. Dvaras — ne kaimas, o ponas — ne draugas. (Raudondvario par.)

7469. Dvaras — ne kaimynas, o ponas — ne brolis. (Marijampolės, Plungės ap.)

7470. Dvaras tolėliau — žmonėms gerėliau. (Švenčionių ap.)

7471. Dvaras — žmonėms pragaras, o ponui — dangus. (Kėdainių ap.)

7472. Dvaras — žmonių ėdikas. (Platelių ap.)

7473. Dvaras žmonių prakaitu budavotas, krauju tinkavotas. (Kretingos ap.)

7474. Dvarą iš tolo apeik — daugel bėdų išvengsi. (Plungės par.)

7475. Dvare atsisėdo — šunys gėdą suėdė. (Biržų ap.; — šunys širdį apšiko, - Pasvalio ap.; — vilko širdį gavo, - Platelių par.)

7476. Dvare ir kumetys išdyksta. (Zapyškis.)

7477. Dvare sąžinė išnyksta, dvare ir geras padyksta. (Raudondvario par.)

7478. Dvare sąžinė miega, o dūšia iškeliavusi. (Pasvalio ap.)

7479. Dvare šunį daboja, o žmogų gvoltavoja. (Pasvalio ap.; — o žmogų kotavoja, - Kretingos par.)

7480. Dvare šuo už žmogų brangesnis. (Jurbarkas.)

7481. Dvare tik šunų broliai gyvena. (Plungės ap.)

7482. Dvarininkas verčiau pats badu dvės, negu lauką savo rankom sės. (Zapyškis.)

7483. Dvaro niekas nepametė, o jis valdininkaudamas surado. (Alytaus ap.)

7484. Dvaro ponas tai šėtonas. (Zapyškis; — tai šėtonas, velnio padermė, - Alovės par.)

7485. Dvaro šunį reikia glostyti. (L. M. Dr., L. Iv.)

7486. Dvaro šuva — geriausia būtybė, kuri dvare yra. (Niedzingės par.)

7487. Dvaro vartai platūs įeiti, siauručiai išeiti. (Dusetų par.; — siauri išeiti, - Eržvilko ap.)

7488. Dvaro žmogus velnio sutvertas, šunies nevertas. (Alovės par.)

7489. Dvarus išdalino — visi velniai pas gaspadorius išėjo. (Joniškio ap.)

7490. Dvarus padalino — naujų ponų prigamino. (Kėdainių ap.)

7491. Dveigys išvažiavo, treigys atvažiavo. (Skirsnemunės par.)

7492. Dveigys treigį moko. (Eržvilko ap.; — pamoko, - Kražių par.)

7493. Dveigys treigį užeis. (Varnių ap.)

7494. Dveigys užvažiavo treigį. (Miežinio Žod.)

7495. Dvesia, kaip katinas ant kilbasų. (Dusetų par.)

7496. Dvesia, kaip žydas ant macų. (Zarasų, Dusetų par.)

7497. Dvėseliena tu viens. (Joniškio ap.)

7498. Dvėsė, bet nepadvėsė — velnias dūšios imti dar nepanorėjo. (Žagarės par.)

7499. Dvėsė, bet napadvėsė — velnias nepaėmė, Dievui nereikalingas. (Merkinės par.)

7500. Dvi bobelės riejasi, kaip dvi katės. (L. M. Dr., L. Iv., — kaip dvi kati maiše, - Druskininkų par.)

7501. Dvidarbis tridarbis — šiko, myžo ir skiedras rinko. (Kretingos par.)

7502. Dviejų amžių negyvensi. (Eržvilko ap.)

7503. Dviejų amžių negyvensi, o vienam užteks. (Dusetų par.)

7504. Dviejų gaspadorių šuva badu padvėsta. (Merkinės par.)

7505. Dviejų skūrų nuo veršio nenulupi, o tik vieną. (Dusetų par.)

7506. Dviem dievam netarnausi. (Dusetų par.)

7507. Dviem ponam netarnausi — arba iš abiejų lupti gausi. (Plungės par.; — arba iš abiejų į skūrą gausi, - Biržai.)

7508. Dviem šunim besipjaunant katinas mėsą pagrobė. (Marcinkonių par.)

7509. Dvi galvos durnos vienos neatstoja. (Merkinės par.)

7510. Dvi galvos moteriškos — ir kermošius. (Grinkiškio par.)

7511. Dvi galvos tai ne viena! (Joniškio ap.)

7512. Dvi galvos — trys nuomonės ir nei vienos geros. (Merkinės par.)

7513. Dvi katės vienam maiše nesugyvens. (Joniškio ap.; — nesutiks, - L. M. Dr., M. S.; — nesutinka, - Eržvilko ap.; — visada pjaunasi, - Kupiškis.)

7514. Dvi kati viename maiše negali sutikti. (L. M. Dr., L. Iv.; — neužsikenčia, - „Vargo Mokyklai".)

7515. Dviliežuviu netikėk. (Pasvalys.)

7516. Dvilinka netrūksta. (Joniškio ap.)

7517. Dvilinkas netrūksta, kytras nepražūsta. (Eržvilko, Plungės ap.)

7518. Dvi moteriški — turgus, trečioji — jormarkas. (Kaušėnai.)

7519. Dvi senmergės susiėjo — visas mergas apkalbėjo. (Alytaus ap.; — visus bernus apkalbėjo, - Seirijų par.)

7520. Dvi senmergės vienoj bakužėj nesugyvena. (J. Vencius.)

7521. Dvi suėjo — trečią apkalbėjo. (Merkinės par.)

7522. Dvi turime ausis ir vieną burną, kad daugiau klausytumėm, mažiau šnekėtumėm. (Kėdainių ap.; — ir mažiau kalbėtumėm, - Eržvilko, Mantvilių ap.; — negu kalbėtumėm, - Miežinio Žod.)

7523. Dvylika bobų su šešiais lopšiais rabuciją daro. (Pakuonis.)

7524. Dvylika bobų, šeši lopšiai vienoj pirkioj — tai tau ir pragaras. (Marijampolė; — tai tau ravaliucija, - Joniškio ap.)

7525. Dvynai, kaip avinai — kur vienas, ten ir kitas. (Karmėlavos par.)

7526. Dvynai, kaip avinai — nė pats Dievas neatskirs. (Šakių ap.)

7527. Dvynų nė pats tėvas neatskiria. (Vilkaviškis.)

7528. Dvokia iš burnos, kaip iš kiaulėtvarčio. (Niedzingės par.)

7529. Dvokia iš burnos, kaip iš kito šiknos. (Pasvalio ap.)

7530. Dvokia, kaip arklidėje. (Vilkaviškio ap.)

7531. Dvokia, kaip bravoras. (Prienų par. — kaip degtinės bačka, - Punios par.)

7532. Dvokia, kaip čigono subinė. (Vabalninkų par.; — kaip iš kamino, - Molėtų par.; — kaip iš rūros, - Vilkaviškio ap.)

7533. Dvokia, kaip dvėselienos priputęs. (Liškiavos par.)

7534. Dvokia, kaip iš bačkos. (Merkinės, Panoterių par.)

7535. Dvokia, kaip išgąsdinta meška. (Tirkšlių par.)

7536. Dvokia, kaip iš karčiamos, taip jam iš burnos. (Butrimonių par.)

7537. Dvokia, kaip iš tvarto išlindęs. (Marijampolės par.)

7538. Dvokia, kaip kiaulė pas lovį. (Daugų par.)

7539. Dvokia, kaip meška iš laužo. (Merkinės par.)

7540. Dvokia, kaip meškos nusigandęs. (Joniškio par.)

7541. Dvokia, kaip ožys. (Panevėžys; — kaip šeškus, - Panevėžio ap.)

7542. Dvokia, kaip ropučių prisiėdęs. (Ašmenos apskr.)

7543. Dvokia, kaip šešios kiaulės kartu. (Šakių par.)

7544. Dvokia, kaip tvarte. (Varėna.)

7545. Dvokia, kaip žydas apsibezdėjęs. (Vabalninkai; — kaip žydas apsitriedęs, - Alytaus ap.)

7546. Dvokia, kaip žydas česnaku. (Liškiavos par.)

7547. Dvokia pirkia, kaip kiaulių migis. (Merkinės par.)

7548. Džiaugiasi iš kito nelaimės — bus proga ir kitam pasidžiaugti. (Joniškio ap.)

7549. Džiaugiasi, it geležėlę radęs. (Raseinių ap.; — kaip geležėlę suradęs, - Merkinės par. — it stiklo šukelę radęs, - Panevėžio ap. — kaip geležėlę radęs, - Plungė.)

7550. Džiaugiasi, it varlė akis įgijusi. (Pasvalys.)

7551. Džiaugiasi, it žirgą gavęs. (Plungės ap.; — it žirgelį gavęs, - Kražių ap.; — it žirgą pardavęs, - A. Schleicheris; — kaip arklį gavęs, - „Vargo Mokyklai"; — kaip žirgą dovanotas, - Eržvilko ap.; — kaip žirgu dovanotas, - Merkinės par.; — kaip žirgu apdovanotas, - Alytaus ap.)

7552. Džiaugiasi įgijęs, kaip varlė akis. (Būgos Žod.)

7553. Džiaugiasi įgijęs (labiau), nei varlė akis. (A Schleicheris.)

7554. Džiaugiasi, kaip aukso radęs. (Plungė.)

7555. Džiaugiasi, kaip avinas druska. (Tryškių ap.)

7556. Džiaugiasi, kaip bajoras, į vainą jodamas. (Kretingos ap.)

7557. Džiaugiasi, kaip bambizas, kataliką nuginčijęs. (Vaškų par.; — kaip bambizas, kunigą apspjaudęs, - Biržų ap.)

7558. Džiaugiasi, kaip bėdos nusikratęs. (Onuškio par.)

7559. Džiaugiasi, kaip Biržų krautuvininkas, latvį apgavęs. (Pasvalys.)

7560. Džiaugiasi, kaip Biržų ponai, pupų apsivalgę. (Pasvalys.)

7561. Džiaugiasi, kaip durnius su pūsle. (Kelmės par.)

7562. Džiaugiasi, kaip gaidys, kirminą suradęs. (Merkinės par.; — kirmėlę suradęs, - Druskininkų par.; — kirminiuką suradęs, - Molėtų par.)

7563. Džiaugiasi, kaip gudas vabalu. (Nemunaičio par.)

7564. Džiaugiasi, kaip gudas, vyžus nusipynęs. (Ratnyčios par.; — pasidaręs, - Švenčionių ap.; — susitaisęs, - Liškiavos par.)

7565. Džiaugiasi, kaip karvelis vanago naguose. (Joniškio ap.)

7566. Džiaugiasi, kaip kiaulė, bulbėsna patekus. (Merkinės ap.)

7567. Džiaugiasi, kaip kragas su lizdu. (Babrai.)

7568. Džiaugiasi, kaip kudlotas šuo, blusas nuskandinęs. (Pasvalys.)

7569. Džiaugiasi, kaip kuilius, šlubą pamatęs. (Skuodo par.)

7570. Džiaugiasi, kaip laimę už uodegos nutvėręs. (Šakių par.)

7571. Džiaugiasi, kaip marti, anytos nusikračiusi. (Ratnyčios par.)

7572. Džiaugiasi, kaip mazgą išnėręs. (Skuodo par.)

7573. Džiaugiasi, kaip mazgą sunarstytą išmezgęs. (Pasvalys.)

7574. Džiaugiasi, kaip mažas vaikas. (Joniškio ap.)

7575. Džiaugiasi, kaip merga, gandrui apsilankius. (Utenos ap.)

7576. Džiaugiasi, kaip merga, juostas išaudžius. (Alytaus ap.)

7577. Džiaugiasi, kaip merga, piršlių susilaukus. (Virbalio ap.)

7578. Džiaugiasi, kaip merga trečiu vaiku. (Pasvalys.)

7579. Džiaugiasi, kaip merga, vaiko susilaukus. (Biržų ap.)

7580. Džiaugiasi, kaip motina, anūko susilaukus. (Liškiavos par.)

7581. Džiaugiasi, kaip motina, dukterį išauginus, austi išmokinus. (Liškiavos par.)

7582. Džiaugiasi, kaip motinos iš kapų sulaukęs pareinant. (Eržvilko ap.)

7583. Džiaugiasi, kaip numirėlį pamatęs. (Švenčionių apskr.)

7584. Džiaugiasi, kaip nusikaltėlis, sunkią nuodėmę atleistas. („Švietimo Darbas".)

7585. Džiaugiasi, kaip pasogo gavęs. (Dusetų par.)

7586. Džiaugiasi, kaip pelė, iš katės nagų ištrūkusi. (Merkinės par.; — kaip pelė, su kate susitikusi, - Marcinkonių ap.)

7587. Džiaugiasi, kaip pirmą kartą mergą pabučiavęs. (Varėnos par.)

7588. Džiaugiasi, kaip pirmo vaiko susilaukęs. (Merkinęs par.)

7589. Džiaugiasi, kaip ponui alkūnę pabučiavęs. (Niedzingės par.)

7590. Džiaugiasi, kaip rugius prapjovęs. (Marcinkonių par.)

7591. Džiaugiasi, kaip savo radęs. (Zapyškis.)

7592. Džiaugiasi, kaip senai pačiai mirus. (Joniškio ap.)

7593. Džiaugiasi, kaip seną vyrą iš namų išlydėjus. (Čekiškės par.)

7594. Džiaugiasi, kaip senmergė, berną gavus. (Kretingos par.)

7595. Džiaugiasi, kaip skolą atidavęs. (Alytaus ap.)

7596. Džiaugiasi, kaip su bėda apsipratus. (Šėtos par.)

7597. Džiaugiasi, kaip su kunigu papietavęs. (Ratnyčios par.)

7598. Džiaugiasi, kaip svečius išlydėjęs. (Merkinės par.)

7599. Džiaugiasi, kaip sviežių rugių duonos susilaukęs. (Marcinkonių par.)

7600. Džiaugiasi, kaip šuva kariamas. (Vilkaviškio ap.)

7601. Džiaugiasi, kaip šuva, šulinin pakliuvęs. (Dusėtų par.)

7602. Džiaugiasi, kaip tėvui mirus. (Dusetų par.)

7603. Džiaugiasi, kaip ubagas, kruopas pabėręs. (Viekšnių par.)

7604. Džiaugiasi, kaip velnias, davatkos dūšią jodamas. (Joniškio ap.)

7605. Džiaugiasi, kaip višta, grūdą suradusi. (Merkinės ap.)

7606. Džiaugiasi, kaip žemaitis, vyžus nusipynęs. (Alytaus ap.; — vyžus nuturgavojęs, - Prienų ap.)

7607. Džiaugiasi, kaip žirnis prie tako. (Dusetų par.; — kaip žirnis prie kelio, - Molėtų par.)

7608. Džiaugiasi katilas, kad puodas juodas, o nemato, kad pats smaluotas. (Kretingos par.)

7609. Džiaugiasi kito geru. (Joniškio ap.)

7610. Džiaugiasi, lyg jam kas būtų arklį dovanojęs. (Veisiejų par.)

7611. Džiaugiasi, pasijutęs kaip kiškis kopūstuose. (Merkinės ap.)

7612. Džiaugiasi pasipūtęs, kaip kiškis kopūstų priputęs. (Molėtų par.)

7613. Džiaugiasi tuom geradėju, kurs man krito geru vėju. („Vasaros darbai". 1911.)

7614. Džiaugsies pirm laiko, verksi po laiko. (Joniškis.)

7615. Džiaugsis gavęs pyrago abrakėlį. (Būgos Žod.)

7616. Džiaukis gerų žmonių giriamas, nenusimink nedorų peikiamas. (Marijampolės ap.)

7617. Džiaukis giriamas, dejuok peikiamas. (Joniškio ap.)

7618. Džiaukis, iš aklo turgaus su nosimi išbėgęs. (Alvitas.)

7619. Džiaukis iš turgaus grįždamas, o ne turgun važiuodamas. (Varėnos ap.)

7620. Džiaukis, kad atgautum devintoj valandoj po mirties. (Joniškio ap.)

7621. Džiaukis kakaliu, o ne manim. (A. Schleicheris.)

7622. Džiaukis, mergyte, kol prie tėvelių, paskui paraudosi. (Dusetų par.)

7623. Džiaukis pats iš bėdos ištrūkęs, ne kitam bėdon pakliuvus. (Merkinės par.)

7624. Džiovink šieną, kol saulė šviečia. (Taujėnų par.)

7625. Džiovink šieną pievoje, mokyk vaiką namuose. (Alytaus ap.)

7626. Džiubikas džiubiką suės. (Joniškio ap.)

7627. Džiupt, kaip akla višta grūdą. (Merkinės par.)

7628. Džiupt, kaip varna į sušalusį šūdą. (Vilkaviškio v.)

7629. Džiūsta, kaip gudas, baloj mirkdamas. (Druskininkų par.)

7630. Džiūsta, kaip gudo raistas. (Marcinkonių par.)

7631. Džiūsta, kaip linas pievoje. (Alytaus ap.; — kaip linas vandeny, - Krosnos par.)

7632. Džiūsta, kaip mergelė, į vargą įpuolus. (Gaurė; — kaip mergelė, vargan patekus, - Marcinkonių par.)

7633. Džiūsta, kaip sėklos baloje. (Merkinės par.)

7634. Džiūsta, kaip vilkas žiemos metu. (Kupiškio ap.)

7635. Džiūsta, kaip višta ant kiaušinių. (Leipalingio par.)

7636. Džiūsta vysta, kaip mergelė, berną išlydėjusi. (Marcinkonys; — kaip mergelė, vainikėlio netekusi, - Dubingių par.)

7637. Džiūsta vyžas iš pavydo, į naginę žvairuodamos. (Ašmenos apsk.; — į naginę pasižiūrėdamas, - Druskininkų par.)

7638. Edeldronas ir šuo —viena miera. (L. M. Dr., Br.)

7639. Eglė kadagiu nebus. (Kretingos ap.)

7640. Eglynas ne karklynas, iš eglių kašelės nenupinsi, virvės nenuvysi (Lintupių par.; — kašelės nenupinsi, karnų neprisiplėši, - Ašmenos apsk.)

7641. Eidamas akis atidaryk. (Marijampolės ap.)

7642. Eidamas akių neužmerk — ar duobėn pateksi, ar kaktą sumuši. (Merkinės par.; — ar kaktą susidaužysi ir guzą užaugysi, - Nočios par.)

7643. Eidamas arti neužmiršk botago pasiimti — be botago arklio nepavarysi, vagos neišvarysi. (Švenčionių apskr.; — botagu nesušersi, tai ir geru arkliu nepaarsi, - Marcinkonių pr.)

7644. Eidamas arti užmiršo arklį pašerti. (Merkinės par.)

7645. Eidamas arti užmiršo, kad arklys nešertas. (Molėtų par.)

7646. Eidamas atmink, kur eini. (Joniškio ap.)

7647. Eidamas bažnyčion apie karčiamą galvoja. (Leipalingio par.)

7648. Eidamas bažnyčion nors tada velnią užmiršk, apie Dievą atmink. (Plungės par.; — Dievą prisimink, - Dusetų par.)

7649. Eidamas darban kojų nepavelka, iš darbo — arklį pralenkia. (Veisiejų par.)

7650. Eidamas darban pavargo ir, darbo dar nepradėjęs, jau ilsėtis rengias. (Anykščių ap.; — jau ilsėtis nor, - Kavarsko par.)

7651. Eidamas darban šlubuoja, iš darbo — su aitvaru lenktyniuoja. (Merkinės ap.)

7652. Eidamas darban vėžio nepralenkė, iš darbo — viesulą aplenkė. (Nemunaičio par.)

7653. Eidamas galvoja, kur varnos lakioja. (Prienų ap.)

7654. Eidamas gulti Dievui pasimelsk, nes tavęs dar niekas neužtikrino, kad ryt atsikelsi. (Kelmės ap.)

7655. Eidamas gulti mislyk, kada kelsies. (Joniškio par.)

7656. Eidamas gulti neužmiršk Dievui pasimelsti, patalą kryžium peržegnoti. (Kražių par.)

7657. Eidamas gulti neužmiršk, kad gali neatsikelti. (Dotnuvos par.)

7658. Eidamas gulti neužmiršk poterių — Dievui nepasimelsi, velnio globai pateksi. (Raseinių ap.)

7659. Eidamas gulti nežinai, ar ryt rytą atsikelsi. (Utena; — ar rytą pabusi, — Antalieptės par.; — ar kelsies, - Joniškio par.)

7660. Eidamas gulti pagalvok, kada turi atsikelti. (Šakių ap.)

7661. Eidamas gulti žinai, kad užmigsi, bet nežinai, ar pabusi. (Druskininkų par.; — bet nežinai, kaip ryt atsikelsi, - Lintupio par.)

7662. Eidamas ir į Ameriką nueisi. (Joniškis.)

7663. Eidamas ir į pačią peklą nueisi. (Joniškis, Molėtai.)

7664. Eidamas ir rasi ir pamesi. (Joniškis.)

7665. Eidamas ir Ryman nueisi ir svieto galą prieisi. (Ašmenos apskr.)

7666. Eidamas ir svieto galą pasieksi, bet ar atgalio sugrįši? (Druskininkų par.)

7667. Eidamas į šalis nesidairyk, bet, kur eini, atmink. (Kėdainių ap.)

7668. Eidamas į šalis nesidairyk, nes nepateksi ten, kur eini. (Marijampolė.)

7669. Eidamas į šalis nesidairyk, varnų akimi nevaikyk, kad neužmirštum, kur eini. (Vilkaviškio ap.)

7670. Eidamas į šalis žioplinėjo, tai ir pateko, kur nereikėjo. (Jezno par.; — tai ir pakliuvo, kur nenorėjo, - Seirijų par.)

7671. Eidamas, kur eini, žiūrėk, ir ko eini, galvoj turėk. (Merkinės par.)

7672. Eidamas medžioti ant meškos — lovą taisyk, ant šerno — grabą turėk. (Pasvalys, Plungė.)

7673. Eidamas medžioti apsižiūrėjo, kad šunys neėdę. (Šakių ap.; — kad šunys nepenėti, - Sedos ap.; — kad šunys nelakinti, - Molėtų par.)

7674. Eidamas miškan ir apie kirvį pagalvok. (Dubičiai.)

7675. Eidamas netrypčiok, kalbėdamas nemirkčiok. (Užvenčio v.)

7676. Eidamas pamesi, sėdėdamas nesurasi. (Joniškis.)

7677. Eidamas pamiškėmis apie velnią negalvok — tuoj pasivaidens. (Sedos, Tryškių ap.)

7678. Eidamas paraistėmis nešvirkštauk — velnią prisišauksi. (Marcinkonių par.; — velniai apspis, - Molėtų par.)

7679. Eidamas patylomis nuo žmonių nepasislėpsi, darydamas vogčiomis niekam akių neapdumsi. (Ašmenos apskr.)

7680. Eidamas per pasaulį viską surasi, tik tėvo, motinos nerasi. (Gudžiūnų v.)

7681. Eidamas su velniu obuoliauti liksi be terbos ir obuolių. (Pasvalys; — paliksi be krepšio ir obuolių, - Marijampolė.)

7682. Eidamas su velniu riešutauti, paliksi ir be krepšio ir be riešutų. (Eržvilko ap.)

7683. Eidamas vieną kartą bo nueisi. (Joniškis.)

7684. Eidamas visą svietą pereisi. (Joniškis.)

7685. Eidamas vogti Dievą pagalbon šaukia! (Merkinės par.)

7686. Eidamas vogti Dievo pasiprašė padėti. (Marijampolės ap.)

7687. Eidamas žiūrėk ir, ką reikia, turėk. (Joniškis, Dusetų par.)

7688. Eidamas žiūrėk, kur eini. (Joniškis.)

7689. Eidami eiti, dirbdami dirbti mokomės. (Marijampolės ap.)

7690. Eidami miškan toliau, rasime medžių daugiau. (Kelmės, Marijampolės ap.)

7691. Ei, dirst, ei, pirst — ir darbas jau padarytas. (Alvitas.)

7692. Eik, Adomai, iš rojaus, pažink procę artojaus. (Joniškis.)

7693. Eik, akių man nebodydamas. (Viekšnių ap.)

7694. Eik akių šviesumu, nosies tiesumu. (Būgos Žod.)

7695. Eik arčiau — gausi greičiau. (Bartininkų v.)

7696. Eik arčiau — gausi smarkiau, daugiau nepanorėsi, kai vieną kartą apturėsi. (Druskininkų par.)

7697. Eik, balandėli, — iš bezdalų šniūrų nenuvysi. (Seda.)

7698. Eik barškintis su kate, o ne apkalbinėti mane. (Marijampolės ap.)

7699. Eik dabar bartis, o paskui pasikarti. (Veisiejų par.)

7700. Eik dabar pasibarti, o paskui nors pasikarti. (Valkininkų par.)

7701. Eik dėti, kur vištos neužeina. (Kaušėnai.)

7702. Eik, eik, ale nepareik! (Marijampolės ap.)

7703. Eik, eik, Kuturių Plevėsa. (Marijampolės ap.)

7704. Eik, eik, nezobildavęs, kaip Zobilda. (Marijampolės ap.)

7705. Eik, eik, niekų nezaunijęs. (Merkinės par.)

7706. Eik, eik su savo neribotu noru nors ir per tvorą. (Marijampolės ap.)

7707. Eik, eik, šyvosios skystime. (Alvitas.)

7708. Eik, eik tu, Dievo durniau. (Vilkaviškis.)

7709. Eik, eik tu medžio subinėn. (Joniškio ap.)

7710. Eik gaidžio rūron giedotų. (Dusetų par.)

7711. Eik — gausi, neik — gausi. (Joniškio ap.)

7712. Eik — gausi skūron, neisi — gausi rūron. (Molėtų par.)

7713. Eik gi nesijuokęs, kaip vagis po jormarką. (Pasvalys.)

7714. Eik gi nesišaipęs, kaip šikna turguje. (Marijampolės ap.; — kaip šikna kermošiuj, - Butrimonių par.)

7715. — Eik greičiau! — Kaipgi, einu, bėgu, skubinu. (Prasmėje: neinu, ir eiti nemanau. - Vilkaviškio v.)

7716. Eik gult! (Joniškio ap.)

7717. Eik gulti, kad negali kulti. (Krosnos par.)

7718. Eik gulti, miegali, kol akys patinusios, kaip penimio šikna. (Alvito ap.)

7719. Eik gulti prie senės avies: pridėk galvą prie tešmens, kad nušalsi — pasišilinsi, kad išalksi — pažįsi. (Plungė.)

7720. Eiki gi, nesisukęs, kaip vagis po jomarką. (A. Schleicheris.)

7721. Eiki, nesisukaliojęs, kaip vagis po kermošių. (Varėnos par.)

7722. Eik ir prasmek! (Joniškio ap.)

7723. Eiki šalin, kad mano akys tavęs nematytų. (Dubingių par.)

7724. Eik į Dzindelianką ožkų burkšt! (Vilkaviškio v.)

7725. Eik į Kalapurniją (Kaliforniją?) monkių šikniuoti. (Plungės ap.)

7726. Eik į katės mažiukę. (Marijampolė.)

7727. Eik į katės mažiukę, ne pas mane kvailukę. (Šakių ap.)

7728. Eik į katės pūkinę. (Gelgaudiškis.)

7729. Eik į peklą pas davatkas molio minti. (Joniškio ap.)

7730. Eik į peklą velniams autų skalbt. (Vilkaviškio v.)

7731. Eik į šikną meškerioti! (Alvitas.)

7732. Eik į šikną meškerioti, ne man žodžiais prikaišioti. (Virbalio ap.; — ne man akis dumti, - Raseinių par.; — ne man ligą įkalbinėti, - Druskininkų, Merkinės par.)

7733. Eik į šikną vėgėliaut. (Vilkaviškio v.)

7734. Eik į šikną vėgėlių gaudyti, į kiaulių tvartą utėlių šaudyti! (Marijampolės v.)

7735. Eik į šikną vėžiauti. (Vilkaviskio v.)

7736. Eik į šikną vėžiauti, į ožkas pasimerginiauti. (Vabalninkų ap.)

7737. Eik į vidų, gausi kvidų. (Užvenčio v.)

7738. Eik į vidų — pakalbėsim, ar duot valgyt — paskui paregėsim. (Ratnyčios par.)

7739. Eik į vidų — pasėdėsim, pašnekėsim ir alkaną namo išlydėsim. (Druskininkų par.)

7740. Eik į vidų — svečias būsi. (Merkinės ap.; — svečiu pasėdėsi, - Dubingiai.)

7741. Eik jau, eik, čia nestovėjęs! (Dubingių par.)

7742. Eik jau, eik, niekus netauzijęs. (Joniškio ap.; — niekų pritauzijęs, - Merkinės par.; — niekų čia netauzijęs, - Valkininkų, Kėdainių ap.)

7743. Eik jau, lizla viena! (Kretingos par.)

7744. Eik, kad mano akys neregėtų, ausys negirdėtų. (Joniškio, Varėnos, Molėtų ap.)

7745. Eik Kaunan ministeriauti, jei kiaulių ganyti nemoki. (Alytaus ap.)

7746. Eik Kaunan ministeriauti, jei tau negera skerdžiauti. (Merkinės par.; — kad sunku skerdžiauti, - Alovės par.; — kad negali skerdžiauti, - Seirijų par.)

7747. Eik, kol kojos paneša. (Marcinkonių par.)

7748. Eik, kol kojos paneša, akys paregi. (Merkinės par.)

7749. Eik, kol nenueisi. (Joniškis.)

7750. Eik, kol nueisi, kol kelio nepamesi, o ten žmonių pasiklausk. (Akmenė.)

7751. Eik, kur tave akys veda, rankos kojos neša. (Merkinės par.)

7752. Eik, kur tave galva vilioja. (Utenos par.; — kur tave šikna šaukia, - Vabalninkai.)

7753. Eik lauk! (Joniškis.)

7754. Eik laukan šunim šėko pjauti. (Niedzingės par.)

7755. Eik laukan šunų lodyti, ne su manim kalbėti. (Merkinės par.; — ne su manim bartis, - Nemunaičio par.; — ne man niekus tauzyti, - Valkininkų par.; — ne man akis dumti, - Šakių ap.)

7756. Eik man iš akių! (Būgos Žod.)

7757. Eik, mano biednos galvos nekvaršinęs. (Leipalingio ap.; — mano biednos galvos nevargink, - Marijampolės v.)

7758. Eik, mano vaikeli, aš ant tavo veseilios tavęs paklausysiu, ką nori — tada padarysiu, rieškučiais vandens atnešiu. (Papilės ap.; — su rieškučiomis vandeniu pavaišinsiu, - Kelmės ap.)

7759. Eik, moki žodį, žinai kelią. (A. Schleicheris.)

7760. Eik, nekvaršink mano biednos galvos. (Joniškio ap.)

7761. Eik, nekvaršink mano biednos galvos del savo durnos kalbos. (Molėtų par.)

7762. Eik, nezobildavęs, kaip Zobilda. (Šakių ap., Raseinių par.)

7763. Eik, nežiopsojęs, nestovėk čia išsižiojęs. (Merkinės par.)

7764. Eik nežiopsojęs, tinginių panti! (Joniškio ap.)

7765. Ei, koks tu silpnas, kaip žiogas. (Karsakiškis.)

7766. Eik pagal nosies tiesumą. (Žagarė.)